

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 2 Ljubljana, torek 9. 1. 2007

Cena 3,21 € · 770 SIT ISSN 1318-0576 Leto XVII

DRŽAVNI ZBOR

63. Zakon o trošarinah (uradno prečiščeno besedilo) (ZTro-UPB3)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o trošarinah, ki obsega:

- Zakon o trošarinah – ZTro (Uradni list RS, št. 84/98 z dne 11. 12. 1998),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-A (Uradni list RS, št. 57/99 z dne 16. 7. 1999),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-B (Uradni list RS, št. 33/01 z dne 5. 5. 2001),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-C (Uradni list RS, št. 99/01 z dne 7. 12. 2001),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-D (Uradni list RS, št. 126/03 z dne 18. 12. 2003),
- Popravek Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-D (Uradni list RS, št. 7/04 z dne 27. 1. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-E (Uradni list RS, št. 42/04 z dne 23. 4. 2004),
- Zakon o uvedbi eura – ZUE (Uradni list RS, št. 114/06 z dne 9. 11. 2006) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-F (Uradni list RS, št. 122/06 z dne 28. 11. 2006).

Št. 434-02/96-14/40

Ljubljana, dne 20. decembra 2006

EPA 1192-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

ZAKON O TROŠARINAH uradno prečiščeno besedilo (ZTro-UPB3)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja trošarine od alkohola in alkoholnih pijač, tobačnih

izdelkov ter energentov in električne energije (v nadaljnjem besedilu: trošarinski izdelki), ki se na območju Republike Slovenije sprostijo v porabo.

(2) Območje Republike Slovenije pomeni ozemlje pod suverenostjo Republike Slovenije, v številni zračni prostor in morská območja, nad katerimi ima Republika Slovenija suverenost ali jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom.

1.a člen

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

- Direktiva Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL L št. 76 z dne 23. 3. 1992, str. 1);
- Direktiva Sveta 94/74/ES z dne 22. decembra 1994 o spremembah Direktive 92/12/EGS o splošnem režimu za trošarinske izdelke in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih izdelkov, Direktive 92/81/ES o uskladitvi trošarinskih struktur za mineralna olja in Direktive 92/82/EGS o približevanju trošarinskih stopenj za mineralna olja (UL L št. 365 z dne 31. 12. 1994, str. 46);
- Direktiva Sveta 92/108/EGS z dne 14. decembra 1992 o spremembah Direktive 92/12/EGS o splošnem režimu za trošarinske izdelke in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih izdelkov ter o spremembah Direktive 92/81/ES (UL L št. 390 z dne 31. 12. 1992, str. 124);
- Direktiva Sveta 96/99/EGS z dne 30. decembra 1996 o spremembah Direktive 92/12/EGS o splošnem režimu za trošarinske izdelke in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih izdelkov (UL L št. 8 z dne 11. 1. 1997, str. 12);
- Direktiva Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (UL L št. 291 z dne 31. 10. 1992, str. 21);
- Direktiva Sveta 92/84/ES z dne 19. oktobra 1992 o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače (UL L št. 316 z dne 31. 10. 1992, str. 29);
- Direktiva Sveta 92/79/EGS z dne 19. oktobra 1992 o približevanju davkov na cigarete (UL L št. 316 z dne 31. 10. 1992, str. 8);
- Direktiva Sveta 95/59/ES z dne 27. novembra 1995 o davkih, razen prometnih davkov, ki vplivajo na porabo tobačnih izdelkov (UL L št. 291 z dne 6. 12. 1995, str. 40);
- Direktiva Sveta 2002/10/ES z dne 12. februarja 2002 o spremembi direktiv 92/79/EGS, 92/80/EGS in 95/59/ES glede strukture in stopnje trošarine, ki velja za predelani tobak (UL L št. 46 z dne 16. 2. 2002, str. 26);
- Direktiva Sveta 1999/81/ES z dne 29. julija 1999 o spremembi Direktive 92/79/EGS o približevanju davkov na cigarete, Direktive 92/80/EGS o približevanju davkov na tobačne izdelke, razen cigarete, in Direktive 95/59/ES o davkih, razen prometnih davkov, ki vplivajo na porabo tobačnih izdelkov (UL L št. 211 z dne 11. 8. 1999, str. 47);

– Direktiva Sveta 95/60/ES z dne 27. novembra 1995 o davčnem označevanju plinskega olja in kerozina (UL L št. 291 z dne 6. 12. 1995, str. 46);

– Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L št. 283 z dne 31. 10. 2003, str. 51);

– Direktiva Sveta 2004/74/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive Sveta 2003/96/ES o možnosti nekaterih držav članic za uporabo začasnih izjem ali znižanih stopenj obdavčitve energentov in električne energije (UL L št. 157 z dne 30. 4. 2004, str. 87).

2. člen

(obseg obdavčitve)

(1) Trošarina se plačuje od trošarinskih izdelkov, proizvedenih na območju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenije) ali vnešenih z ozemlja držav članic Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: držav članic) v Slovenijo ali trošarinskih izdelkov, ki se uvozijo v Evropsko skupnost (Skupnost).

(2) Uvoz trošarinskih izdelkov je vsak vnos trošarinskih izdelkov v Skupnost iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Vnos trošarinskih izdelkov z ozemlja držav članic v Slovenijo je vsak vnos z ozemlja druge države članice oziroma Skupnosti, kot je določeno v zakonodaji Evropske skupnosti, razen s tretjih ozemelj.

(4) Tretja država je katerakoli država, razen Slovenije in drugih držav članic oziroma Skupnosti.

(5) Tretje ozemlje je del državnega ozemlja države članice, ki pa ne tvori sestavnega dela ozemlja države članice oziroma Skupnosti v smislu tretjega odstavka tega člena, in sicer:

– v Zvezni Republiki Nemčiji: otok Heligoland, ozemlje Büsingen;

– v Kraljevini Španiji: Ceuta, Melilla, Kanarsko otočje;

– v Italijanski republiki: Livigno, Campione d'Italia, italijanske vode Luganskega jezera;

– v Francoski republiki: čezmorski departmaji ter

– v Helenski republiki: gora Atos.

(6) Po tem zakonu se gibanje trošarinskih izdelkov:

– v ali iz Kneževine Monako obravnava kot gibanje v oziroma iz Francoske republike;

– v ali iz Jungholza in Mittelberga (Kleines Walsertal), obravnava kot gibanje v oziroma iz Zvezne republike Nemčije;

– v ali iz San Marina, obravnava kot gibanje v oziroma iz Italijanske republike ter

– na ali z otoka Man obravnava kot gibanje v oziroma iz Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske.

3. člen

(pripadnost trošarin)

Prihodki od trošarin pripadajo proračunu Republike Slovenije.

4. člen

(definicije)

Za namene tega zakona imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

1. trošarinski zavezanec je proizvajalec trošarinskih izdelkov, pooblaščen prejemnik trošarinskih izdelkov iz druge države članice, uvoznik trošarinskih izdelkov, pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost trgovine na debelo s trošarinskimi izdelki oziroma oseba, na katero se v skladu s tem zakonom lahko prenese trošarinska obveznost;

2. imetnik trošarinskega dovoljenja je trošarinski zavezanec, ki pridobi trošarinsko dovoljenje carinskega organa, da v okviru opravljanja svoje dejavnosti v trošarinskem skladišču proizvaja, obdeluje, predeluje, dodeluje (v nadaljnjem besedilu:

proizvaja), skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine;

3. trošarinsko dovoljenje je odločba, ki jo izda carinski organ trošarinskemu zavezancu, da lahko v okviru opravljanja svoje dejavnosti, v trošarinskem skladišču proizvaja, skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine;

4. trošarinsko skladišče je ena ali več med seboj povezanih ograjenih površin ali prostorov, ki tvorijo tehnološko enoto, kjer imetnik trošarinskega dovoljenja proizvaja, skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine in, ki mora biti vidno označena in fizično ločena od preostalih površin ali prostorov;

5. režim odloga plačila trošarine je ureditev, ki se nanaša na proizvodnjo, skladiščenje in prejetanje ali odpremljanje trošarinskih izdelkov, na podlagi katere je obveznost za plačilo trošarine odložena;

6. oproščeni uporabnik trošarinskih izdelkov je fizična oziroma pravna oseba, ki pod pogoji, določenimi s tem zakonom, pridobi dovoljenje carinskega organa, da lahko v okviru svoje dejavnosti za namene iz 44. in 55. člena tega zakona nabavlja trošarinske izdelke brez plačila trošarine (v nadaljnjem besedilu: oproščeni uporabnik);

7. obrat oproščenega uporabnika je prostor, naprava oziroma oprema, v kateri so hranjeni trošarinski izdelki, ki jih je oproščeni uporabnik nabavil za potrebe svoje dejavnosti brez plačila trošarine;

8. uvoznik trošarinskih izdelkov je carinski dolжник, določen v skladu s carinskimi predpisi oziroma prejemnik trošarinskih izdelkov iz tretje države oziroma tretjega ozemlja;

9. pooblaščen prejemnik je trošarinski zavezanec, ki ima dovoljenje carinskega organa, da v okviru svoje dejavnosti prejema trošarinske izdelke od osebe iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine. Pooblaščen prejemnik ne sme skladiščiti ali odpremljati trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine;

10. nepooblaščen prejemnik je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti občasno prejema trošarinske izdelke od osebe iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine. Nepooblaščen prejemnik ne sme skladiščiti ali odpremljati trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine in mora carinskemu organu predložiti instrument za zavarovanje plačila trošarine, predno mu dobavitelj odpremi trošarinske izdelke;

11. davčni zastopnik je oseba, ki jo imetnik trošarinskega skladišča iz druge države članice ali prodajalec iz petega odstavka 8.a člena tega zakona pooblasti, da v njegovem imenu in za njegov račun v Sloveniji izvršuje obveznosti in uveljavlja pravice po tem zakonu.

II. NASTANEK TROŠARINSKE OBVEZNOSTI

5. člen

(kdaj nastane trošarinska obveznost)

(1) Trošarinska obveznost nastane, ko so:

1. trošarinski izdelki proizvedeni v Sloveniji;

2. trošarinski izdelki uvoženi v Skupnost;

3. trošarinski izdelki vnešeni z ozemlja drugih držav članic oziroma Skupnosti v Slovenijo.

(2) Trošarinska obveznost se lahko prenese od proizvajalca oziroma uvoznika na imetnika trošarinskega dovoljenja oziroma oproščenega uporabnika ob pogojih in na način, določenim s tem zakonom.

III. REŽIM ODLOGA PLAČILA TROŠARINE

6. člen

(režim odloga plačila trošarine)

(1) Plačilo trošarine se odloži, če:

1. se proizvodnja ali skladiščenje trošarinskih izdelkov opravlja v trošarinskem skladišču;

2. so trošarinski izdelki skladiščeni v obratu oproščenega uporabnika;

3. se trošarinski izdelki gibljejo pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

(2) Pri uvozu trošarinskih izdelkov se plačilo trošarine odloži, če je za njih takoj po vnosu v Skupnost dovoljena začasna hramba ali je zanje začet carinski tranzitni postopek, postopek carinskega skladiščenja (razen skladiščenja v prosto carinskih prodajalnah), uvoza zaradi izvoza po sistemu odloga, predelave pod carinskim nadzorom ali začasnega uvoza, ali so vnešeni v prosto carinsko cono.

(3) Če so uvoženi trošarinski izdelki sproščeni v prost promet v skladu s carinskimi predpisi, se plačilo trošarine odloži, če so neposredno po sprostitvi v promet, vnešeni v trošarinsko skladišče ali v obrat oproščenega uporabnika ali odposlani osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice sme prejemati trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine.

(4) Pri prenehanju veljavnosti trošarinskega dovoljenja, razen v primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena, je plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki so na zalogi, odloženo do 30. dne po tem, ko je dovoljenje prenehalo veljati, razen, če so bili trošarinski izdelki pred potekom tega roka sproščeni v porabo oziroma, če so bili odpremljeni v drugo trošarinsko skladišče ali v obrat oproščenega uporabnika.

(5) Pri prenehanju veljavnosti dovoljenja oproščenega uporabnika, razen v primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena, je plačilo trošarine za izdelke, ki so na zalogi in skladiščeni v obratu oproščenega uporabnika, odloženo do 30. dne po tem, ko je dovoljenje prenehalo veljati.

(6) Če trošarinsko skladišče ali oproščeni uporabnik preneha poslovati zaradi likvidacije oziroma stečaja, je plačilo trošarine še naprej odloženo, dokler trošarinski izdelki, ki so na zalogi na dan začetka postopka stečaja ali likvidacije, niso sproščeni v porabo v postopku likvidacije ali stečaja oziroma, dokler so skladiščeni v tem ali drugem trošarinskem skladišču ali obratu oproščenega uporabnika, toda največ do dneva, ko so trošarinski izdelki odpremljeni upniku na podlagi sklepa o razdelitvi premoženja.

(7) Če trošarinsko dovoljenje ali dovoljenje oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov preneha veljati zaradi združitve, je plačilo trošarine še naprej odloženo, dokler niso trošarinski izdelki, ki so na zalogi, sproščeni v porabo v postopku združitve ali dokler so skladiščeni v drugem trošarinskem skladišču oziroma obratu oproščenega uporabnika ali, dokler niso odpremljeni, toda največ do 180. dneva, ki sledi dnevu prijave združitve za vpis v register.

IV. GIBANJE TROŠARINSKIH IZDELKOV

7. člen

(gibanje trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine)

(1) Trošarinski izdelki se v Sloveniji lahko gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine:

1. iz trošarinskega skladišča v drugo trošarinsko skladišče;
2. iz trošarinskega skladišča v obrat oproščenega uporabnika in izjemoma iz obrata oproščenega uporabnika v trošarinsko skladišče;
3. iz trošarinskega skladišča v izvoz;
4. pri uvozu v obrat oproščenega uporabnika.

(2) Trošarinski izdelki se med Slovenijo in drugimi državami članicami lahko gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine:

1. iz trošarinskega skladišča v Sloveniji osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine;

2. od osebe iz druge države članice, ki v skladu z zakonodajo te države lahko pošilja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine:

- imetniku trošarinskega dovoljenja v Sloveniji ali
- pooblaščenemu oziroma nepooblaščenemu prejemniku v Sloveniji ali

– drugi osebi v drugi državi članici preko Slovenije.

(3) Trošarinski izdelki se ob uvozu iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj lahko gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine:

1. pri vnosu v trošarinsko skladišče;

2. če je za njih takoj po uvozu dovoljena začasna hramba ali je zanje začet carinski tranzitni postopek, postopek carinskega skladiščenja (razen v prosto carinskih prodajalnah), uvoza zaradi izvoza po sistemu odloga, predelave pod carinskim nadzorom ali začasnega uvoza ali, če so vnešeni v prosto carinsko cono.

(4) Gibanje trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine je dovoljeno samo, če ga spremlja trošarinski dokument, razen če je s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanim predpisom drugače določeno. Pošiljatelj, ki odpremlja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine v drugo državo članico, mora zapečatiti tvorke ali prevozno sredstvo, če le-tega pristojni carinski organ v skladu z veljavno zakonodajo pripozna kot primerne za zapečatenje.

(5) Prejšnji odstavek se nanaša na vsako gibanje trošarinskih izdelkov med Slovenijo in drugimi državami članicami tudi, če je za njih s tem zakonom predpisana trošarina po stopnji 0% ali v znesku 0 tolarjev.

8. člen

(trošarinski dokument)

(1) Trošarinski dokument je listina, ki spremlja pošiljko trošarinskih izdelkov in ki dokazuje, da se v njej navedene vrste ter količine trošarinskih izdelkov gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine oziroma, da so namenjene v drugo državo članico. Trošarinski dokument, pod pogoji, ki jih določa ta zakon in predpis, izdan na njegovi podlagi, dokazuje tudi, da je v njem navedene trošarinske izdelke odpremil imetnik trošarinskega dovoljenja oziroma uvoznik oziroma oproščeni uporabnik ali da jih je prejela oseba, ki lahko v skladu s tem zakonom prejme trošarinske izdelke v režimu odloga ali da so bili v njem navedeni trošarinski izdelki izvoženi.

(2) Pošiljatelj trošarinskih izdelkov mora izdati trošarinski dokument, če:

- te trošarinske izdelke dobavlja pod režimom odloga plačila trošarine oziroma izvažata ali
- te trošarinske izdelke dobavlja prejemniku v drugo državo članico.

(3) Trošarinski dokument mora biti izstavljen v petih izvodih, če ni s tem zakonom ali predpisom, izdanim na njegovi podlagi, drugače določeno, in sicer:

1. en izvod obdrži pošiljatelj,
2. en izvod spremlja blago in je za prejemnika,
3. en izvod spremlja blago in ga prejemnik potrjenega vrne pošiljatelju,
4. en izvod spremlja blago in je namenjen nadzornemu organu namembnega območja oziroma namembne države članice in
5. en izvod je namenjen nadzornemu organu odpremnega območja.

(4) Izvod trošarinskega dokumenta iz 5. točke prejšnjega odstavka mora pošiljatelj predložiti nadzornemu organu najkasneje ob odpremi pošiljke.

8.a člen

(gibanje trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo)

(1) Če se v drugo državo članico pošiljajo trošarinski izdelki, ki so bili že sproščeni v porabo v Sloveniji in nastane obveznost za obračun trošarine tudi v namembni državi članici,

mora pošiljatelj za pošiljko izdati trošarinski dokument v skladu z 8. in 10. členom tega zakona. Pošiljatelj oziroma druga oseba, ki je plačnik trošarine v namembni državi članici mora izpolniti še naslednje zahteve:

– prej preden pošiljatelj odpošlje trošarinske izdelke, najaviti dobavo trošarinskih izdelkov carinskemu organu namembne države članice,

– predložiti instrument za zavarovanje plačila trošarine ali plačati trošarino v namembni državi članici v skladu s postopkom, ki ga določa ta država članica ter

– omogočiti carinskemu organu namembne države članice, da se prepriča, da je prejemnik dejansko prejel trošarinske izdelke in da je trošarina plačana.

(2) Prejšnji odstavek velja tudi, če slovenski prejemnik prejema trošarinske izdelke, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici in v skladu s tem zakonom nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji. V tem primeru mora pošiljko spremljati trošarinski dokument, ki ga pošiljatelj izda v skladu z veljavno zakonodajo države članice, iz katere so trošarinski izdelki dobavljeni, ostale obveznosti iz prejšnjega odstavka pa mora izpolniti prejemnik trošarinskih izdelkov oziroma druga oseba, ki je v skladu s 17. členom tega zakona plačnik trošarine. Instrument za zavarovanje plačila trošarine se predloži v skladu s 35.b členom tega zakona.

(3) Če se trošarinski izdelki, ki so že sproščeni v porabo v Sloveniji pošiljajo iz enega kraja v Sloveniji v drug kraj v Sloveniji, vendar preko ozemlja druge države članice, mora pošiljatelj izdati trošarinski dokument v skladu z 8. in 10. členom tega zakona, pošiljka pa se mora gibati po vnaprej določeni poti. V tem primeru:

– mora pošiljatelj, preden odpošlje trošarinske izdelke najaviti dobavo trošarinskih izdelkov carinskemu organu, ki je pristojen za trošarinski nadzor glede na kraj, kjer se odpošljanje začne,

– mora prejemnik potrditi prejem pošiljke na trošarinskem dokumentu v skladu z 9. členom tega zakona in o tem obvestiti carinski organ, ki je pristojen za trošarinski nadzor glede na namembni kraj pošiljke in

– morata pošiljatelj in prejemnik omogočiti pristojnemu carinskemu organu, da se prepriča, da je prejemnik dejansko prejel trošarinske izdelke.

(4) Če trošarinske izdelke, ki so v Sloveniji sproščeni v porabo, nabavi oseba iz ene od držav članic, ki ni imetnik trošarinskega dovoljenja ali pooblaščen oziroma nepooblaščen prejemnik, in jih prodajalec iz Slovenije sam ali druga oseba za njegov račun neposredno ali posredno odpošlje prejemniku v namembno državo članico ter trošarinska obveznost nastane v tej namembni državi članici, mora prodajalec pred začetkom odpošiljanja najaviti takšno pošiljko pristojnemu carinskemu organu v Sloveniji in predložiti dokazila, iz katerih je razvidno, da je v namembni državi članici predložil instrument za zavarovanje plačila trošarine in izpeljal vse predpisane postopke za plačilo trošarine v namembni državi članici. Prodajalec mora voditi evidenco tovrstnih dobav.

(5) Prejšnji odstavek velja tudi, če trošarinske izdelke, ki so sproščeni v porabo v drugi državi članici, prejema oseba v Sloveniji in je obveznost za obračun trošarine v skladu s tem zakonom nastala v Sloveniji. Obveznosti iz prejšnjega odstavka mora izpolniti prodajalec trošarinskih izdelkov, lahko pa tudi v njegovem imenu in za njegov račun njegov davčni zastopnik.

9. člen

(potrditev prejema pošiljke in potrditev izvoza)

(1) Prejemnik trošarinskih izdelkov, ki prejme trošarinske izdelke skupaj s pravilno izpolnjenim trošarinskim dokumentom mora potrditi prejem trošarinskih izdelkov na priloženem trošarinskem dokumentu in vrniti potrjen izvod trošarinskega dokumenta pošiljatelju. Prejemnik trošarinskih izdelkov mora vrniti potrjen izvod trošarinskega dokumenta pošiljatelju:

– v primerih, ko mu je trošarinske izdelke dobavil pošiljatelj iz Slovenije najpozneje v 15 dneh po odpremi pošiljke oziroma

– v primerih, ko mu je trošarinske izdelke dobavil pošiljatelj iz druge države članice, najpozneje 15. dan meseca, ki sledi mesecu v katerem je prejel pošiljko.

(2) Prejemnik trošarinskih izdelkov iz prejšnjega odstavka potrdi prejem pošiljke tako, da na trošarinskem dokumentu navede datum in kraj prevzema trošarinskih izdelkov ter podpiše izvod trošarinskega dokumenta, ki ga vrne pošiljatelju. Pred potrditvijo prejema trošarinskih izdelkov mora na trošarinskem dokumentu označiti, da je preveril vsebino pošiljke in da je ta skladna z navedbami v trošarinskem dokumentu.

(3) Preden prejemnik vrne potrjen izvod trošarinskega dokumenta pošiljatelju, ga mora predložiti v potrditev nadzornemu organu.

(4) Izvoz trošarinskih izdelkov potrdi carinski organ na trošarinskem dokumentu, ko se izdelki dejansko iznesejo iz Skupnosti.

(5) Pošiljatelj, ki ne prejme potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta v roku iz prvega odstavka tega člena, mora o tem nemudoma, v primerih iz druge alineje prvega odstavka tega člena pa najpozneje v šestdesetih dneh od dneva odpreme trošarinskih izdelkov, obvestiti pristojni carinski organ, ki sprejme vse potrebne ukrepe, da ugotovi, ali je v skladu s tem zakonom nastala obveznost za obračun trošarine.

10. člen

(oblika in vsebina trošarinskega dokumenta)

(1) Vsebina in oblika trošarinskega dokumenta, ki ga mora izdati pošiljatelj, kadar dobavlja trošarinske izdelke v drugo državo članico pod režimom odloga plačila trošarine mora ustrezati obrazcu, ki ga določa evropska zakonodaja.

(2) Če pošiljatelj dobavlja trošarinske izdelke s plačano trošarino v drugo državo članico ali preko druge države članice v skladu z 8.a členom tega zakona ali če dobavlja v drugo državo članico popolnoma denaturiran alkohol, se uporabi poenostavljeni trošarinski dokument, ki mora ustrezati obrazcu, ki ga določa evropska zakonodaja.

(3) Če pošiljatelj pošilja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico prejemniku, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni pooblaščen da bi prejemal trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine, in za to pošiljko izda trošarinski dokument v skladu s prvim odstavkom tega člena, mora trošarinskemu dokumentu priložiti še dokument, ki dokazuje, da je bila trošarina plačana v namembni državi članici ali da je bil v skladu z zakonodajo te države članice izpeljan drug predpisan postopek za obračun trošarine v tej državi. V tem dokumentu mora biti naveden vsaj naslov pristojnega organa v namembni državi članici ter datum in sklicna oziroma evidenčna številka plačila trošarine pri tem organu oziroma datum in sklicna oziroma evidenčna številka sprejema instrumenta zavarovanja za plačilo trošarine pri tem organu.

(4) Če se trošarinski izdelki na območju Slovenije v skladu s tem zakonom gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine, mora vsebina in oblika trošarinskega dokumenta, ki spremlja pošiljko ustrezati obrazcu iz prvega odstavka tega člena.

(5) Minister, pristojen za finance predpiše pogoje, pod katerimi lahko pošiljatelj trošarinskih izdelkov namesto obrazca iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena kot trošarinski dokument uporabi komercialni ali drug upravni dokument ter druge poenostavitve v zvezi z izdajanjem trošarinskih dokumentov v skladu s tem členom, predvsem v primerih, ko se trošarinski izdelki gibljejo pod režimom odloga med trošarinskimi skladišči istega imetnika trošarinskega dovoljenja in v primerih, ko isti pošiljatelj pogosto in redno pošilja trošarinske izdelke istemu prejemniku in carinskemu organu omogoči izvajanje trošarinskega nadzora na drug ustrezen način.

(6) Če tehnične možnosti to dopuščajo, lahko carinski organ dovoli uporabo tehničnih pripomočkov za izmenjavo podatkov.

V. PRENEHANJE REŽIMA ODLOGA PLAČILA
TROŠARINE

11. člen

(prenehanje režima odloga plačila trošarine)

Režim odloga plačila trošarine preneha:

1. ko je imetniku trošarinskega dovoljenja, oproščenemu uporabniku oziroma uvozniku odpuščeno plačilo trošarine;
2. ko trošarina zapade v plačilo.

12. člen

(odpustitev plačila trošarine)

(1) Imetniku trošarinskega dovoljenja se plačilo trošarine odpusti:

1. ko so trošarinski izdelki uskladiščeni v trošarinskem skladišču drugega imetnika trošarinskega dovoljenja in je ta potrdil prejem in skladnost pošiljke z navedbami v dokumentu pošiljke na izvodu trošarinskega dokumenta;

2. ko so trošarinski izdelki uskladiščeni v obratu oproščenega uporabnika in je ta potrdil prejem in skladnost pošiljke z navedbami v dokumentu pošiljke na izvodu trošarinskega dokumenta;

3. ko so trošarinski izdelki izvoženi in je carinski organ na trošarinskem dokumentu potrdil, da so dejansko iznešeni iz carinskega območja Skupnosti v skladu s carinskimi predpisi;

4. ko trošarinske izdelke pošlje osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko sodeluje v režimu odloga plačila trošarine in prejme potrjen izvod trošarinskega dokumenta v skladu z 9. členom tega zakona.

(2) Imetniku trošarinskega dovoljenja se plačilo trošarine od trošarinskih izdelkov, ki so bili skladiščeni v njegovem trošarinskem skladišču odpusti, če:

1. so bili uporabljeni kot osnovni material za proizvodnjo drugih trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču;

2. so bili uporabljeni kot vzorci za analize v zvezi s testiranjem proizvodnje oziroma za znanstvene namene;

3. so bili uporabljeni za namene trošarinskega nadzora;

4. so bili predloženi in uporabljeni za namene kontrole kvalitete, ki jo v trošarinskem skladišču opravljajo pooblaščen osebe;

5. so bili uničeni pod nadzorom carinskega organa;

6. je bil ugotovljen primanjkljaj trošarinskih izdelkov, za katerega imetnik trošarinskega dovoljenja dokaže, da je nastal zaradi višje sile (razen kraje) ali, da je neločljivo povezan s procesom proizvodnje, skladiščenja in prevoza izdelkov;

7. je bil alkohol popolnoma denaturiran v skladu s predpisom iz 44. člena tega zakona;

8. so bili tobačni izdelki denaturirani in uporabljeni za industrijske oziroma hortikulturne namene.

(3) Oproščenemu uporabniku se plačilo trošarine odpusti:

1. če so trošarinski izdelki odposlani v trošarinsko skladišče in ko je imetnik trošarinskega dovoljenja na izvodu trošarinskega dokumenta potrdil prejem pošiljke in skladnost pošiljke z navedbami v dokumentu;

2. če so bili trošarinski izdelki uporabljeni za namene iz 44. ali 55. člena tega zakona in so določeni v dovoljenju carinskega organa iz 27. člena tega zakona.

(4) Oproščenemu uporabniku se plačilo trošarine odpusti, če:

1. so bili trošarinski izdelki uporabljeni kot vzorci za analize v zvezi s testiranjem proizvodnje v njegovih proizvodnih prostorih ali skladišču;

2. so bili trošarinski izdelki uporabljeni za namene trošarinskega nadzora;

3. so bili trošarinski izdelki predloženi in uporabljeni za namene kontrole kvalitete, ki jo v njegovih proizvodnih prostorih ali skladišču opravljajo pooblaščen osebe;

4. so bili trošarinski izdelki uničeni pod nadzorom carinskega organa;

5. je bil ugotovljen primanjkljaj trošarinskih izdelkov, za katerega dokaže, da je nastal zaradi višje sile (razen kraje) in primanjkljaj, ki je neločljivo povezan s procesom proizvodnje, skladiščenja in prevoza izdelkov, za katerega proizvodnjo so bili trošarinski izdelki porabljeni.

(5) Imetniku trošarinskega dovoljenja se odpusti plačilo trošarine po 2. do 6. točki drugega odstavka tega člena, oproščenemu uporabniku pa po 1. do 5. točki prejšnjega odstavka pod pogojem, da pridobi dovoljenje carinskega organa. Način ugotavljanja primanjkljajev, ki so neločljivo povezani s procesom proizvodnje, skladiščenja in prevoza trošarinskih izdelkov, določi minister, pristojen za finance, v sodelovanju z ministrom, pristojnim za standardizacijo.

(6) Uvozniku se plačilo trošarine odpusti:

1. v primeru iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona, če v roku 15 dni prejme potrditev imetnika trošarinskega dovoljenja oziroma oproščenega uporabnika, da je prevzel pošiljko;

2. če dokaže, da so trošarinski izdelki, ki so bili uvoženi v okviru carinskega odložnega postopka, dejansko iznešeni iz Slovenije.

3. če je alkohol, ki ga uvaža, popolnoma denaturiran v skladu s predpisom iz 44. člena tega zakona.

(7) Imetniku trošarinskega dovoljenja in oproščenemu uporabniku iz četrtega in petega odstavka 6. člena tega zakona se plačilo trošarine odpusti, če so trošarinski izdelki skladiščeni v drugem trošarinskem skladišču in to na trošarinskem dokumentu potrdi imetnik trošarinskega dovoljenja tega drugega trošarinskega skladišča.

(8) Imetniku trošarinskega dovoljenja in oproščenemu uporabniku iz četrtega in petega odstavka 6. člena tega zakona se plačilo trošarine odpusti, če:

1. so bili trošarinski izdelki sproščeni v porabo, in je bila trošarina plačana s strani kupca;

2. so bili trošarinski izdelki v postopku stečaja in likvidacije prodani imetniku trošarinskega dovoljenja ali oproščenemu uporabniku, in je skladiščenje potrjeno v trošarinskem dokumentu;

3. so bili trošarinski izdelki odpremljeni iz trošarinskega skladišča ali obrata oproščenega uporabnika upniku (na podlagi razdelitve premoženja) in je bila hkrati plačana trošarina ali, če je upnik – imetnik trošarinskega dovoljenja, potrdil prejem pošiljke na trošarinskem dokumentu.

(9) Imetniku trošarinskega dovoljenja in oproščenemu uporabniku iz sedmega odstavka 6. člena tega zakona se plačilo trošarine odpusti, če so bili trošarinski izdelki skladiščeni v drugem trošarinskem skladišču ali obratu oproščenega uporabnika, in je to potrjeno v drugem trošarinskem dokumentu ali če je bilo premoženje pridobljeno v obdobju 180 dni od dneva, ki sledi dnevu prijave združitve za vpis v register in so bili trošarinski izdelki odpremljeni za ta namen, trošarina pa plačana v istem času.

(10) Določbe tega člena se smiselno upoštevajo za odpustitev plačila trošarine pooblaščenemu in nepooblaščenemu prejemniku.

VI. NASTANEK OBVEZNOSTI ZA OBRAČUN
IN PLAČILO TROŠARINE

13. člen

(nastanek obveznosti za obračun trošarine)

(1) Obveznost za obračun trošarine nastane takrat, ko se trošarinski izdelki sprostijo v porabo. Za sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo se šteje:

- vsaka odprema trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča ali/in iz obrata oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov, razen če so trošarinski izdelki odpremljeni: drugemu trošarinskemu skladišču oziroma drugemu obratu oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov, carinskemu skladišču (razen

prosto carinski prodajalni), prosto carinski coni, v carinskem tranzitnem postopku oziroma v izvoz ter

– vsak zaključek proizvodnje v obratu trošarinskega zavezanca, ki ni imetnik trošarinskega dovoljenja.

(2) Pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča ali iz obrata oproščenega uporabnika v drugo trošarinsko skladišče ali drugemu oproščenemu uporabniku, za katero ni v roku 15 dni od dneva odpreme potrjeno, da je pošiljka prispela na namembni kraj na ozemlju Slovenije ali bila iznešena iz Skupnosti, nastane obveznost za obračun trošarine 16. dan po dnevu odpreme.

(3) Pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča v Sloveniji osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine, za pošiljko za katero v roku iz druge alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona ni potrjeno, da je prispela na namembni kraj v drugi državi članici, nastane obveznost za obračun trošarine 61. dan po dnevu odpreme.

(4) Če oproščeni uporabnik uporabi trošarinske izdelke za namene, za katere ni predpisana oprostitvev plačila trošarine, nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem so bili trošarinski izdelki porabljeni.

(5) Od trošarinskih izdelkov, ki so bili v trošarinskem skladišču porabljeni kot surovina za proizvodnjo drugih izdelkov oziroma, ki so bili uporabljeni kot pogonsko gorivo oziroma gorivo za ogrevanje ter od primanjkljaja trošarinskih izdelkov, razen od primanjkljaja iz 6. točke drugega odstavka 12. člena tega zakona, nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem so bili trošarinski izdelki porabljeni oziroma v katerem je nastal oziroma je bil ugotovljen primanjkljaj.

(6) Trošarina, katere plačilo je bilo odloženo na podlagi četrtega in petega odstavka 6. člena tega zakona, mora biti obračunana 30. dan po poteku veljavnosti dovoljenja, če oseba, ki ji je prenehala veljavnost dovoljenja, ni prejela potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta od prejemnika trošarinskih izdelkov.

(7) Trošarina, katere plačilo je bilo odloženo na podlagi šestega odstavka 6. člena tega zakona, mora biti obračunana 30. dan po poteku veljavnosti dovoljenja, če oseba, ki ji je prenehala veljavnost dovoljenja, ni prejela potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta od prejemnika trošarinskih izdelkov.

(8) Trošarinski zavezanec mora obračunati in plačati trošarino od predpisanih osnov po stopnjah oziroma v zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine.

13.a člen

(nastanek obveznosti za plačilo trošarine pri vnosu trošarinskih izdelkov iz druge države članice)

(1) Pri vnosu trošarinskih izdelkov iz druge države članice v Slovenijo nastane obveznost za plačilo trošarine v Sloveniji, če:

1. trošarinski izdelki še niso sproščeni v porabo v eni od držav članic in se sprostijo v porabo v Sloveniji ali

2. so trošarinski izdelki, ki so bili že sproščeni v porabo v kateri drugi državi članici, namenjeni, da se vnesejo v Slovenijo za opravljanje dejavnosti v Sloveniji in so najavljeni v skladu z 8.a členom.

(2) Obveznost za plačilo trošarine za trošarinske izdelke iz 1. točke prejšnjega odstavka nastane, ko so trošarinski izdelki v Sloveniji sproščeni v porabo.

(3) Obveznost za plačilo trošarine za trošarinske izdelke iz 2. točke prvega odstavka tega člena nastane, ko prejemnik prejme trošarinske izdelke.

(4) V primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena se trošarina obračuna in plača od predpisanih osnov po stopnjah oziroma v zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine.

(5) Za trošarinske izdelke, ki so bili sproščeni v porabo v kateri drugi državi članici in jih v Slovenijo vnaša fizična oseba za svoje osebne potrebe, obveznost za plačilo trošarine v Sloveniji ne nastane.

(6) Šteje se, da so trošarinski izdelki namenjeni za opravljanje dejavnosti, če je prejemnik teh izdelkov v Sloveniji pravna ali fizična oseba, ki opravlja samostojno (neodvisno) dejavnost ali kdo drug za račun ene od njiju. Pri presoji, ali so izdelki, ki se vnašajo v Slovenijo namenjeni za opravljanje dejavnosti, carinski organ upošteva predvsem:

– status osebe, ki razpolaga s trošarinskimi izdelki,

– namembni kraj pošiljke in, če je glede na okoliščine primera to primerno, obliko prevoza,

– dokumente, ki se nanašajo na pošiljko,

– naravo in količino izdelkov.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek se šteje, da so vnešeni trošarinski izdelki namenjeni za opravljanje dejavnosti, če količine presegajo:

– 800 kosov cigaret,

– 400 kosov cigarilosov,

– 200 kosov cigar,

– 1,0 kilogram drobno rezanega tobaka oziroma drugega tobaka za kajenje,

– 10 litrov žganja,

– 20 litrov vmesnih pijač,

– 90 litrov vina, vključno z največ 60 litrov penečega vina,

– 110 litrov piva.

14. člen

(nastanek obveznosti za plačilo trošarine pri uvozu)

(1) Pri uvozu trošarinskih izdelkov nastane obveznost za plačilo trošarine kot da bi bila trošarina uvozna dajatev, razen v primerih, ko je plačilo trošarine odloženo v skladu s tem zakonom.

(2) Trošarinski zavezanec mora plačati trošarino od predpisanih osnov po stopnjah oziroma v zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine.

15. člen

(drugi primeri nastanka obveznosti za plačilo trošarine)

Obveznost za plačilo trošarine nastane tudi takrat, ko:

1. carinski organ proda ali prepusti odvzete trošarinske izdelke, razen če jih proda ali prepusti imetniku trošarinskega dovoljenja oziroma oproščenemu uporabniku;

2. so v postopku združitve trošarinski izdelki sproščeni v porabo razen, če je kupec imetnik trošarinskega dovoljenja oziroma oproščeni uporabnik;

3. se konča postopek združitve, če so trošarinski izdelki odpremljeni upniku, razen če je upnik imetnik trošarinskega dovoljenja oziroma oproščeni uporabnik;

4. so v postopku likvidacije oziroma stečaja sproščeni v porabo oziroma ko so odpremljeni upniku, razen če je upnik imetnik trošarinskega dovoljenja oziroma oproščeni uporabnik;

5. je ugotovljen primanjkljaj trošarinskih izdelkov, razen za primanjkljaj, za katerega imetnik trošarinskega dovoljenja carinskemu organu dokaže, da je nastal zaradi višje sile ali da je neločljivo povezan s procesom proizvodnje, skladiščenja ali prevoza trošarinskih izdelkov;

6. se v skladu s šestim odstavkom 51. člena tega zakona poveča višina trošarine za cigarete, ki so na zalogi izven trošarinskih skladišč.

16. člen

(nezakonita proizvodnja in nezakonit uvoz)

(1) Obveznost za plačilo trošarine nastane tudi takrat, ko so trošarinski izdelki:

1. nezakonito proizvedeni, pridobljeni, v posesti, prevažani, uporabljeni ali porabljeni oziroma sproščeni v porabo;

2. nezakonito uvoženi in zanje ni bil odobren odlog plačila trošarine;

3. nezakonito vnešeni v Slovenijo iz druge države članice,

razen v primeru, da fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti v zvezi s trošarinskimi izdelki dokaže, da je trošarinske izdelke pridobila v dobri veri.

(2) Če je v zvezi s prevozom trošarinskih izdelkov med državami članicami prišlo do nepravilnosti, zaradi katerih je treba v skladu s prejšnjim odstavkom obračunati trošarino, se trošarino obračuna v skladu s tem zakonom, če:

- je nepravilnost storjena na ozemlju Slovenije ali
- je bila nepravilnost odkrita v Sloveniji, pa ni mogoče ugotoviti, v kateri državi članici je bila dejansko storjena ali
- je bila pošiljka odpremljena v drugo državo članico iz Slovenije, pa ni prispela v namembni kraj in ni mogoče ugotoviti, v kateri državi članici je bila dejansko storjena nepravilnost.

(3) Če se trošarino obračuna v skladu s prvo ali drugo alineo prejšnjega odstavka, carinski organ o tem obvesti pristojni organ države članice, iz katere je bila pošiljka trošarinskih izdelkov odpremljena.

(4) Carinski organ odpusti plačilo trošarine oziroma vrne plačano trošarino, ki je bila plačana v skladu s tretjo alineo drugega odstavka tega člena, če je pošiljatelj oziroma plačnik trošarine ali druga oseba za njegov račun v roku štirih mesecev po odpremi pošiljke dokazal, da je bil posel izpeljan v skladu s predpisi ali, kje je bila nepravilnost dejansko storjena. V slednjem primeru se plačana trošarina vrne le, če upravičenec v roku treh let od dneva izdaje trošarinskega dokumenta carinskemu organu dokaže, da je bila trošarina plačana v državi članici, v kateri je bila nepravilnost dejansko storjena. Carinski organ vrne znesek dejansko plačane trošarine.

(5) Način vračila trošarine iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za finance.

VII. PLAČNIKI TROŠARINE

17. člen

(opredelitev plačnikov trošarine)

(1) Oseba, ki mora plačati trošarino je trošarinski zavezanec, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Poleg oseb iz prvega in drugega odstavka tega člena, je plačnik trošarine tudi:

1. oproščeni uporabnik trošarinskih izdelkov, ki uporabi trošarinske izdelke za namene, za katere ni predpisana oprostitvev plačila trošarine;

1.a nepooblaščen prejemnik trošarinskih izdelkov iz 29.b člena tega zakona;

1.b davčni zastopnik;

1.c pošiljatelj trošarinskih izdelkov, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici, obveznost za obračun in plačilo trošarine pa je v skladu s tem zakonom nastala v Sloveniji ali, če je glede na okoliščine primera to primerneje, prejemnik teh trošarinskih izdelkov;

1.d prodajalec trošarinskih izdelkov iz petega odstavka 8.a člena tega zakona;

2. kupec, prejemnik trošarinskih izdelkov iz 1. točke 15. člena tega zakona;

3. kupec iz 2. točke 15. člena tega zakona;

4. upnik iz 3. točke 15. člena tega zakona;

5. upnik iz 4. točke 15. člena tega zakona;

6. oseba, ki nezakonito proizvede, uvozi, vnese iz druge države članice, prevaža, proda ali kupi trošarinske izdelke v smislu 16. člena tega zakona; v skladu s to točko je plačnik trošarine tudi oseba, ki sodeluje pri nezakoniti proizvodnji ali uvozu trošarinskih izdelkov oziroma oseba, ki hrani nezakonito proizvedene oziroma uvožene trošarinske izdelke;

6.a oseba, ki je v skladu s tem zakonom predložila instrument za zavarovanje plačila trošarine ali garant oziroma porok, naveden na instrumentu za zavarovanje plačila trošarine;

7. oseba, ki ima na zalogi trošarinske izdelke, za katere se spremeni višina trošarine v skladu s 6. točko 15. člena tega zakona.

(3) Če je v skladu s tem členom več oseb odgovornih za plačilo trošarine, odgovarjajo za plačilo trošarine solidarno.

VIII. SPLOŠNI POGOJI DELOVANJA TROŠARINSKIH SKLADIŠČ

18. člen

(trošarinsko skladišče)

(1) Proizvodnja ali skladiščenje trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila se lahko opravlja le v trošarinskem skladišču, za katerega delovanje je carinski organ izdal dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: trošarinsko dovoljenje), če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Trošarinsko skladišče se ustanovi in deluje le na podlagi trošarinskega dovoljenja.

(3) Podrobnejše pogoje za ustanovitev in delovanje trošarinskega skladišča, ki so vezani na posamezno vrsto trošarinskih izdelkov in minimalni obseg poslovanja ter prometa v bodočem trošarinskem skladišču, predpiše minister, pristojen za finance.

19. člen

(kdo lahko zaprosi za trošarinsko dovoljenje)

Za trošarinsko dovoljenje lahko zaprosi oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. neodvisno (samostojno) opravlja dejavnost v zvezi s trošarinskimi izdelki v skladu s predpisanimi pogoji in ima sedež v Sloveniji;

2. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;

3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;

4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma likvidacije;

5. predloži izjavo o instrumentu zavarovanja plačila trošarine;

6. izpolnjuje pogoje za elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov.

20. člen

(vloga za izdajo trošarinskega dovoljenja)

(1) Trošarinsko dovoljenje izda carinski organ na podlagi pisne vloge.

(2) Iz pisne vloge iz prejšnjega odstavka morajo biti razvidni predvsem naslednji podatki: opis dejavnosti in vrsta trošarinskega izdelka, za katero se zahteva trošarinsko dovoljenje; predvidene količine letne proizvodnje, količine proizvedenih ter količine skladiščenih izdelkov na zalogi; ime in identifikacija osebe, ki je zaprosila za izdajo trošarinskega dovoljenja; dokumentacija, iz katere mora biti razviden popoln opis dela računovodskega sistema v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek; podatki, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev za izvajanje nadzora pristojnih organov; narava in opis posameznih proizvodnih postopkov, vključno s podatki o napravah, ki omogočajo merjenje proizvedenih, predelanih, skladiščenih in odpremljenih količin trošarinskih izdelkov; lokacija in opis prostorov; način odpremljanja trošarinskih izdelkov; izjava, da izpolnjuje pogoje iz 6. točke prvega odstavka 19. člena tega zakona.

(3) Za merilne naprave po prejšnjem odstavku, mora oseba, ki prosi za trošarinsko dovoljenje, pridobiti odobritev tipa oziroma overitev pri ministrstvu, pristojnem za meroslovje.

21. člen

(trošarinsko dovoljenje)

(1) Trošarinsko dovoljenje se lahko izda, če so izpolnjeni prostorski, tehnični in ekonomski pogoji, določeni na podla-

gi tega zakona. Trošarinskega dovoljenja ni mogoče izdati za opravljanje dejavnosti trgovine s trošarinskimi izdelki na drobno.

(2) Trošarinsko dovoljenje se izda na ime vložnika zahtevka iz 19. člena tega zakona.

(3) Trošarinsko dovoljenje se ne sme prenašati na druge osebe.

(4) Trošarinsko dovoljenje se lahko nanaša na eno ali več trošarinskih skladišč.

(5) V trošarinskem dovoljenju mora biti navedeno: lokacija trošarinskega skladišča oziroma skladišč; pogoji za delovanje trošarinskega skladišča oziroma skladišč; vrste trošarinskih izdelkov, ki se lahko v trošarinskem skladišču proizvajajo, skladiščijo in odpremljajo; druge obveznosti imetnika trošarinskega dovoljenja do carinskega organa; način zavarovanja plačila trošarine; kateri carinski organ je pristojen za nadzor ter obdobje, za katerega je izdano trošarinsko dovoljenje.

(6) Preden carinski organ izda trošarinsko dovoljenje, mora na kraju samem ugotoviti, ali so izpolnjeni pogoji za izdajo trošarinskega dovoljenja.

(7) Carinski organ odloči o vlogi za izdajo trošarinskega dovoljenja v 60 dneh po prejemu popolne vloge.

22. člen

(obveznosti imetnika trošarinskega dovoljenja)

(1) Imetnik trošarinskega dovoljenja mora:

1. zagotoviti ustrezno varovanje trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču; nadzirati vse postopke, vključno z odpremljanjem in prejetjem trošarinskih izdelkov; ugotavljati izgube oziroma primanjkljaje; raziskati kakršnokoli nepravilnost v poslovanju trošarinskega skladišča;

2. zagotoviti vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;

3. voditi evidence zalog trošarinskih izdelkov po vrsti in količini in evidenco gibanja trošarinskih izdelkov za vsako trošarinsko skladišče ter nadzornemu carinskemu organu predložiti mesečni obračun trošarine ter mesečni popis zalog;

4. obveščati carinski organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo trošarinskega dovoljenja;

5. v primeru statusne spremembe, širitve, omejitve ali opustitve dejavnosti ali ustanovitve in delovanja novih trošarinskih skladišč, zaprositi carinski organ za spremembo trošarinskega dovoljenja.

(2) Če carinski organ ugotovi, da imetnik trošarinskega dovoljenja ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(3) Podrobnejše določbe o vsebini in načinu vodenja evidenc iz 3. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

23. člen

(zavarovanje plačila trošarine)

(1) Imetnik trošarinskega dovoljenja mora za zavarovanje izpolnitve obveznosti za plačilo trošarine predložiti carinskemu organu instrument za zavarovanje plačila trošarine v skladu s tem zakonom.

(2) Instrument za zavarovanje plačila trošarine se obvezno predloži za izdelke, ki se odpremljajo, razen, če se odpremljajo po fiksnih cevovodih ali elektroenergetskem omrežju ali omrežju za prenos plina, za izdelke, ki se proizvajajo, skladiščijo in prejemajo v trošarinskem skladišču, pa na zahtevo carinskega organa.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko namesto imetnika trošarinskega dovoljenja, ki odpremlja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico, instrument za zavarovanje plačila trošarine predloži prevoznik ali lastnik trošarinskih izdelkov ali prejemnik trošarinskih izdelkov.

(4) Prejšnji odstavek se uporablja tudi kadar trošarinske izdelke iz druge države članice v Slovenijo pošilja oseba, ki

ima v skladu z zakonodajo te države članice dovoljenje, da sme odpošiljati trošarinske izdelke v druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine.

(5) Višino zneska instrumenta za zavarovanje plačila trošarine za izdelke, ki se odpremljajo iz trošarinskega skladišča, določi carinski organ tako, da višina zneska ustreza trošarinskemu dolgu za te izdelke.

(6) Če carinski organ zahteva predložitev instrumenta za zavarovanje plačila trošarine za izdelke, ki se proizvajajo, skladiščijo in prejemajo v trošarinskem skladišču, je višina zneska instrumenta za zavarovanje lahko nižja od zneska trošarinskega dolga v davčnem obdobju. Višino zneska instrumenta carinski organ določi ob upoštevanju naslednjih kriterijev:

- ugled, zanesljivost in finančna stabilnost imetnika trošarinskega dovoljenja;
- obseg poslovanja imetnika trošarinskega dovoljenja;
- predvidene oblike evidenc in kontrole v trošarinskem skladišču;
- dosedanje poslovanje imetnika trošarinskega dovoljenja.

(7) Če ima imetnik trošarinskega dovoljenja več trošarinskih skladišč, zavarovanje pa se nanaša na vsa trošarinska skladišča, se višina zavarovanja določi na podlagi povprečnega dolga v davčnem obdobju.

(8) Imetniku trošarinskega dovoljenja ne pripadajo obresti od gotovinskega pologa, ki je položen v zavarovanje.

(9) Kadar carinski organ v zvezi z odobritvijo carinsko dovoljene rabe ali uporabe trošarinskih izdelkov zahteva zavarovanje plačila carinskega dolga v skladu s carinskimi predpisi, se predloženi instrument zavarovanja lahko uporablja tudi za zavarovanje plačila trošarine, če je višina zavarovanja ustrezna.

(10) Zavarovanje plačila trošarine ni potrebno za trošarinske izdelke, za katere stopnja trošarine znaša 0.

(11) V primeru prenehanja veljavnosti trošarinskega dovoljenja se lahko instrument zavarovanja sprostí šele po tem, ko je bila plačana trošarina za trošarinske izdelke na zalogi oziroma, ko obveznost za plačilo trošarine ne more več nastati.

(12) Postopek zavarovanja in vrste instrumentov zavarovanja plačila trošarine predpiše minister, pristojen za finance.

24. člen

(prenehanje veljavnosti trošarinskega dovoljenja)

(1) Trošarinsko dovoljenje preneha veljati:

- 1. če imetnik trošarinskega dovoljenja – fizična oseba – umre;
- 2. s prenehanjem pravne osebe;
- 3. z vrnitvijo trošarinskega dovoljenja;
- 4. če carinski organ odvzame trošarinsko dovoljenje.

(2) Carinski organ odvzame trošarinsko dovoljenje, če: imetnik trošarinskega dovoljenja ne izpolnjuje več pogojev, ki so določeni v trošarinskem dovoljenju, zlasti pa: če ne zagotavlja ustreznega sistema nadzora nad stanjem zalog in če ne opravlja popisov v rokih, določenih v trošarinskem dovoljenju; če ne predloži ustreznega instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali, če ga ne predloži v znesku, ki lahko zagotovi plačilo trošarinskega dolga; če prenehajo obstajati razlogi in pogoji, na podlagi katerih je bilo trošarinsko dovoljenje izdano; če je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih informacij; če ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil carinski organ; ko se začne postopek stečaja oziroma likvidacije.

(3) Pritožba zoper odvzem trošarinskega dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe. Carinski organ lahko do odločitve o pritožbi odloži odvzem trošarinskega dovoljenja, če oceni, da bo pritožbi mogoče ugoditi.

(4) Podrobnejše določbe o prenehanju veljavnosti trošarinskega dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

25. člen

(izdaja dokumentov pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča)

Trošarinski izdelki se lahko odpremijo iz trošarinskega skladišča:

1. pod režimom odloga plačila trošarine, če pošiljko spremlja trošarinski dokument;
2. v porabo pa z računom oziroma z drugim dokumentom, ki dokazuje odpremo trošarinskih izdelkov.

IX. OPROŠČENI UPORABNIK TROŠARINSKIH IZDELKOV

26. člen

(vloga za izdajo dovoljenja)

(1) Fizična ali pravna oseba, ki pridobi dovoljenje za oproščenega uporabnika, sme nabavljati trošarinske izdelke brez plačila trošarine.

(2) Za dovoljenje iz prejšnjega odstavka lahko zaprosi oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. v skladu s predpisanimi pogoji neodvisno (samostojno) opravlja dejavnost, pri kateri uporablja trošarinske izdelke za namene iz 44. ali 55. člena tega zakona;
2. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma likvidacije;
5. pred izdajo dovoljenja predloži instrument zavarovanja plačila trošarine v skladu s tem zakonom;
6. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(3) Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena, lahko pridobi dovoljenje, če izpolnjuje še naslednje pogoje:

1. da je proizvodni prostor, skladišče oziroma drug prostor za skladiščenje trošarinskih izdelkov organiziran in opremljen tako, da omogoča varno skladiščenje in uporabo pridobljenih trošarinskih izdelkov ter pravilno merjenje zalog teh izdelkov;
 2. da knjigovodsko spremljanje izdelkov zagotavlja natančen vpogled v porabo trošarinskih izdelkov in stanje zalog izdelkov, za katere proizvodnjo so bili trošarinski izdelki uporabljeni;
 3. da so dani materialni pogoji za izvajanje nadzora.
- (4) Podrobnejše predpise o pogojih iz prejšnjega odstavka, ki so vezani na posamezno vrsto trošarinskih izdelkov, predpiše minister, pristojen za finance.
- (5) V primeru prenehanja dovoljenja se lahko instrument zavarovanja sprosti šele po tem, ko je bila plačana trošarina za trošarinske izdelke na zalogi oziroma, ko obveznost za plačilo trošarine ne more več nastati.

(6) Postopek zavarovanja in vrste instrumentov zavarovanja plačila trošarine predpiše minister, pristojen za finance.

(7) Preden carinski organ izda dovoljenje, mora ugotoviti, ali nameni uporabe trošarinskih izdelkov dejansko ustrezajo navedbam v vlogi za izdajo dovoljenja, kot tudi normative porabe trošarinskih izdelkov v proizvodnji drugih izdelkov. Carinski organ mora na kraju samem ugotoviti, ali so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja.

(8) Če carinski organ ugotovi, da oproščeni uporabnik ne izpolnjuje obveznosti iz tega člena, določi rok za odpravo nepravilnosti.

27. člen

(dovoljenje za oproščenega uporabnika)

(1) Dovoljenje za oproščenega uporabnika izda carinski organ na podlagi pisne vloge. Carinski organ v roku 30 dni od prejema popolne vloge obvesti osebo, ki je zaprosila za izdajo dovoljenja, da predloži instrument zavarovanja plačila trošarine, ali pa vlogo zavrne. Carinski organ izda dovoljenje v roku 15 dni po prejemu instrumenta za zavarovanje plačila.

(2) V vlogi za izdajo dovoljenja se podrobneje navede: namen in način uporabe trošarinskih izdelkov; normativ porabe za vsak izdelek, pri katerega proizvodnji se porablja; količino trošarinskih izdelkov, na katero se nanaša dovoljenje, toda največ količino za enoletno proizvodnjo oziroma pričakovano količino proizvodnje za isto obdobje.

(3) Dovoljenje se izda na ime osebe, ki je zaprosila za izdajo in se ne sme prenašati na drugo osebo.

(4) V dovoljenju carinski organ navede količine trošarinskih izdelkov, ki se lahko nabavljajo brez plačila trošarine za predpisane namene v določenem obdobju, ki ne sme biti daljši od 12 mesecev; kraj, kjer bodo trošarinski izdelki uporabljeni in namen uporabe. Količine se določijo glede na proizvodne kapacitete in glede na obdobje, na katero se nanaša dovoljenje.

(5) Sprememba količin iz prejšnjega odstavka v obdobju, na katerega se nanaša dovoljenje in odobritev količine za naslednje obdobje, je mogoča na podlagi naknadnega zahtevka.

(6) Imetnik dovoljenja mora obveščati carinski organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo dovoljenja.

(7) Pri statusni spremembi, širitvi, omejitvi ali opustitvi dejavnosti oziroma spremembi podatkov, navedenih v dovoljenju, mora imetnik dovoljenja zaprositi carinski organ za spremembo oziroma prenehanje veljavnosti dovoljenja. Imetnik dovoljenja mora carinski organ obveščati o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo dovoljenja za oproščenega uporabnika.

28. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja)

(1) Dovoljenje preneha veljati:

1. če oproščeni uporabnik ne zaprosi za odobritev količine trošarinskih izdelkov za naslednje obdobje do konca tekočega obdobja;
2. če oproščeni uporabnik – fizična oseba – umre;
3. s prenehanjem pravne osebe;
4. z vrnitvijo dovoljenja;
5. če carinski organ odvzame dovoljenje.

(2) Carinski organ odvzame dovoljenje, če oproščeni uporabnik ne izpolnjuje več pogojev, ki so določeni z dovoljenjem, zlasti pa: če ne zagotavlja ustreznega sistema nadzora nad stanjem zalog; če ne predloži ustreznega instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali, če ga ne predloži v znesku, ki lahko zagotovi plačilo trošarinskega dolga; če je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih informacij; če ne odpravi pomanjkljivosti v roku, ki mu ga je določil carinski organ; ko se začne postopek stečaja oziroma likvidacije.

(3) Pritožba zoper odvzem dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Podrobnejše določbe o prenehanju veljavnosti dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

29. člen

(evidence)

(1) Oproščeni uporabnik mora voditi evidenco o nakupu, gibanju in porabi trošarinskih izdelkov po vrsti, količini in vrednosti.

(2) Podrobnejše določbe o vsebini evidenc iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za finance.

IX.a POOBlašČENI IN NEPOOBlašČENI PREJEMNIK

29.a člen

(pooblašČeni prejemnik)

(1) PooblašČeni prejemnik sme prejemati trošarinske izdelke v okviru svoje dejavnosti iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine, če ima sedež oziroma stalno

poslovno enoto v Sloveniji in za to pridobi dovoljenje carinskega organa.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka izda carinski organ na podlagi pisne vloge trošarinskega zavezanca, iz katere morajo biti razvidni predvsem naslednji podatki: opis dejavnosti in vrsta trošarinskega izdelka, za katerega se zahteva dovoljenje; ime oziroma firma vložnika zahtevka ter naslov oziroma sedež; lokacija prejema trošarinskih izdelkov; polno ime odgovorne osebe vložnika zahtevka; dokumentacija, iz katere mora biti razviden opis dela računovodskega sistema v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek; podatki, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev za izvajanje nadzora carinskega organa in drugi podatki, ki dokazujejo utemeljenost zahtevka.

(3) Dovoljenje se izda na ime osebe, ki je zaprosila za izdajo in se ne sme prenašati na drugo osebo. Carinski organ ne izda dovoljenja osebi, zoper katero je začel postopek stečaja oziroma likvidacije ali osebi, ki ne izpolnjuje redno davčnih ali carinskih obveznosti.

(4) Pooblaščen prejemnik mora:

- carinskemu organu, predno začne prejemati trošarinske izdelke, predložiti ustrezn instrument za zavarovanje plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki jih kot pooblaščen prejemnik prejema v režimu odloga plačila trošarine;

- voditi evidence prejetja trošarinskih izdelkov po vrsti, količini, datumu prejema in dobavitelju;

- voditi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;

- redno izpolnjevati davčne in carinske obveznosti;

- izpolnjevati pogoje za elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov;

- obveščati carinski organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo dovoljenja oziroma podatkov, ki bi lahko vplivali na veljavnost dovoljenja;

- zagotavljati vse, kar je potrebno za nemoteno izvajanje nadzora carinskega organa.

(5) Dovoljenje preneha veljati s prenehanjem pravne osebe ali z vrnitvijo dovoljenja ali če imetnik dovoljenja – fizična oseba – umre ali če carinski organ odvzame dovoljenje.

(6) Carinski organ odvzame dovoljenje, če pooblaščen prejemnik ne izpolnjuje več obveznosti iz četrtega odstavka, zlasti pa: če ne zagotavlja ustreznega izvajanja nadzora; če ne predloži ustreznega instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali, če ga ne predloži v znesku, ki lahko zagotovi plačilo trošarinskega dolga; če prenehajo obstajati razlogi in pogoji, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano; če je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih podatkov; če ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil carinski organ; ko se zoper pooblaščenega prejemnika začne postopek stečaja oziroma likvidacije.

(7) Pritožba zoper odvzem dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe. Carinski organ lahko do odločitve o pritožbi odloži odvzem dovoljenja, če oceni, da bo pritožbi mogoče ugoditi.

(8) Podrobnejše določbe o izdaji in prenehanju veljavnosti dovoljenja, o načinu zavarovanja in vrste instrumentov zavarovanja plačila trošarine v skladu s tem členom predpiše minister, pristojen za finance.

29.b člen

(nepooblaščen prejemnik)

(1) Nepooblaščen prejemnik, ki želi prejemati trošarinske izdelke iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine, mora:

- obvestiti carinski organ o pošiljki, predno so mu trošarinski izdelki odpremljeni;

- predložiti carinskemu organu ustrezn instrument za zavarovanje plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki jih prejemnik prejema v režimu odloga plačila trošarine, še predno mu dobavitelj odpremi trošarinske izdelke;

- carinskemu organu omogočiti nemoteno opravljanje nadzora glede vrste in količine prejetih trošarinskih izdelkov in zneska plačane trošarine;

- plačati trošarino v skladu s tem zakonom;

- voditi poslovne knjige tako, da carinski organ lahko preveri prejemanje trošarinskih izdelkov po vrsti, količini, datumu prejema in dobavitelju.

(2) Podrobnejše določbe o načinu zavarovanja in vrste instrumentov zavarovanja plačila trošarine v skladu s tem členom predpiše minister, pristojen za finance.

IX.b DAVČNI ZASTOPNIK

29.c člen

(davčni zastopnik)

(1) Imetnik trošarinskega dovoljenja v drugi državi članici lahko v Sloveniji imenuje davčnega zastopnika, ki izvršuje obveznosti in uveljavlja pravice po tem zakonu. Davčni zastopnik je lahko fizična ali pravna oseba s stalnim prebivališčem oziroma sedežem oziroma poslovno enoto v Sloveniji, ki pridobi dovoljenje carinskega organa.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka izda carinski organ na podlagi pisne vloge, iz katere morajo biti razvidni predvsem naslednji podatki: vrsta trošarinskega izdelka, za katerega se zahteva dovoljenje; ime oziroma firma vložnika zahtevka ter naslov oziroma sedež; polno ime odgovorne osebe vložnika zahtevka; podatki o imetniku trošarinskega dovoljenja v drugi državi članici, za katerega želi vložnik zahtevka delovati kot davčni zastopnik; dokumentacija, iz katere mora biti razviden popoln opis dela računovodskega sistema v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek; podatki, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev za izvajanje nadzora carinskega organa in drugi podatki, ki dokazujejo utemeljenost zahtevka.

(3) Dovoljenje se izda na ime osebe, ki je zaprosila za izdajo in se ne sme prenašati na drugo osebo. Carinski organ ne izda dovoljenja osebi, zoper katero je začel postopek stečaja oziroma likvidacije.

(4) Davčni zastopnik mora:

- predložiti carinskemu organu ustrezn instrument za zavarovanje plačila trošarine, pri čemer se smiselno uporablja 23. člen tega zakona;

- voditi evidenco gibanja trošarinskih izdelkov po vrsti, količini, roku in prejemnikih;

- carinski organ obveščati o kraju dobave trošarinskih izdelkov;

- redno izpolnjevati davčne in carinske obveznosti;

- izpolnjevati pogoje za elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov;

- obveščati carinski organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo dovoljenja oziroma podatkov, ki bi lahko vplivali na veljavnost dovoljenja;

- zagotavljati vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora carinskega organa.

(5) Dovoljenje preneha veljati, če imetnik dovoljenja – fizična oseba – umre ali s prenehanjem pravne osebe ali z vrnitvijo dovoljenja ali če carinski organ odvzame dovoljenje.

(6) Carinski organ odvzame dovoljenje, če imetnik dovoljenja ne izpolnjuje več pogojev iz četrtega odstavka, zlasti pa: če ne zagotavlja ustreznega sistema nadzora; če ne predloži ustreznega instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali, če ga ne predloži v znesku, ki lahko zagotovi plačilo trošarinskega dolga; če prenehajo obstajati razlogi in pogoji, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano; če je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih podatkov; če ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil carinski organ.

(7) Pritožba zoper odvzem dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe. Carinski organ lahko do odločitve o pritožbi odloži odvzem dovoljenja, če oceni, da bo pritožbi mogoče ugoditi.

(8) Podrobnejše določbe o izdaji in prenehanju veljavnosti dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

X. VRAČILO PLAČANE TROŠARINE

30. člen

(pravica do vračila trošarine)

(1) Pravico do vračila plačane trošarine ima:

1. imetnik trošarinskega dovoljenja, ki je trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji, vnesel v trošarinsko skladišče;

2. uvoznik, ki vrača uvožene izdelke, od katerih je plačal trošarino, v tretjo državo oziroma na tretje ozemlje;

3. izvoznik, ki izvozi trošarinske izdelke, ki jih je nabavil s plačilom trošarine;

4. oseba, ki je pridobila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino ali je bila trošarina zanje plačana ob uvozu oziroma ob vnosu iz druge države članice, uporabljeni pa so bili za namene iz 44. člena in iz prvega odstavka 55. člena tega zakona;

5. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih porabila kot sestavino za izdelavo drugih trošarinskih izdelkov;

6. trošarinski zavezanec, ki je trošarinske izdelke prodal, v skladu s predpisanimi pogoji, osebi iz 31. člena tega zakona brez obračunane trošarine, sam pa je nabavil trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino, oziroma je trošarino plačal ob uvozu oziroma ob vnosu iz druge države članice;

7. pooblaščen ali nepooblaščen prejemnik, ki trošarinske izdelke, od katerih je plačal trošarino, v nespremenjenem stanju pošlje v trošarinsko skladišče;

8. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino, jih umaknila iz tržišča, ker so postali neužitni oziroma neuporabni in jih uničila pod nadzorom carinskega organa.

(2) Trošarina iz tega člena se vrne pod pogoji in na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

(3) Trošarina iz tega člena se vrne v roku, določenem za vračilo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(4) Oseba iz 5. točke prvega odstavka tega člena uveljavlja pravico do vračila trošarine za trošarinski izdelek, porabljen v lastni proizvodnji na podlagi dokazila o plačilu trošarine za končni izdelek.

30.a člen

(vračilo trošarine pri gibanju trošarinskih izdelkov med državami članicami)

(1) Vračilo trošarine lahko zahteva oseba, ki v okviru opravljanja dejavnosti, trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji, odpremi v drugo državo članico.

(2) Vračilo iz prejšnjega odstavka je mogoče, če pošiljatelj izpolnjuje naslednje pogoje:

– zahtevo za vračilo vložiti pri pristojnem carinskem organu pred začetkom odpreme,

– predložiti pristojnemu carinskemu organu izvod trošarinskega dokumenta, na katerem je prejemnik potrdil prejem trošarinskih izdelkov,

– predložiti dokument, ki dokazuje, da je v namembni državi članici trošarina plačana ali predloženo zavarovanje plačila trošarine ali uveden predpisan postopek za plačilo trošarine in, ki vsebuje najmanj naslednje podatke: naslov pristojnega carinskega organa v namembni državi članici, datum ter sklicno ali evidenčno številko obračuna trošarine v namembni državi članici,

– predložiti vsa druga dokazila, ki jih carinski organ glede na okoliščine konkretnega primera zahteva z namenom, da bi ugotovil dejansko upravičenost do vračila plačane trošarine.

(3) Trošarina iz tega člena se vrne na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

XI. OPROSTITVE PLAČILA TROŠARINE

31. člen

(oprostitve za diplomatska in konzularna predstavništva in mednarodne organizacije)

(1) Trošarina se ne plačuje od trošarinskih izdelkov:

1. za službene potrebe diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, razen konzularnih predstavništev, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji;

2. za službene potrebe mednarodnih organizacij, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;

3. za osebne potrebe tujega osebja diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, vključno z njihovimi družinskimi člani;

4. za osebne potrebe tujega osebja mednarodnih organizacij, vključno z njihovimi družinskimi člani, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;

5. za potrebe oboroženih sil drugih držav članic Severno-atlantske zveze ali njihovega spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz in kantin;

6. za porabo v skladu z mednarodno pogodbo, ki jo je uveljavila Slovenija s tretjo državo ali mednarodno organizacijo, če ta pogodba za dobavo trošarinskih izdelkov predvideva oprostitve plačila davka na dodano vrednost.

(2) Oprostitev po tem členu se uveljavlja na podlagi potrdil ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

(3) Če je v skladu z mednarodno pogodbo mogoče oprostitve uveljavljati le ob pogoju vzajemnosti, le-to potrdi ministstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(4) Oprostitev plačila trošarine po 3. in 4. točki prvega odstavka tega člena ne morejo uveljavljati državljani Slovenije oziroma tuji državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji.

(5) Oprostitev plačila trošarine po tem členu se lahko uveljavljajo kot neposredna oprostitve ali kot vračilo plačane trošarine.

(6) Če upravičenci iz prvega odstavka tega člena pridobijo trošarinske izdelke iz druge države članice, jih pošiljatelj lahko pošlje pod režimom odloga plačila trošarine, če pošiljko spremlja trošarinski dokument in potrdilo o oprostitvi plačila trošarine na obrazcu, ki ga določa evropska zakonodaja.

(7) Če pošiljatelj pošilja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico osebam, katerih položaj po zakonodaji te države članice je primerljiv s položajem oseb iz prvega odstavka tega člena, jih lahko odpošlje pod režimom odloga plačila trošarine, če za pošiljko izda trošarinski dokument v skladu z 8. in 10. členom tega zakona, ki mu priloži potrdilo o oprostitvi plačila trošarine, ki ga izda država članica v katero se trošarinski izdelki pošiljajo.

(8) Trošarinski izdelki, ki so oproščeni plačila trošarine po tem členu, se ne smejo odtujiti razen, če je plačana trošarina.

(9) Način priznavanja oprostitev po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

32. člen

(druge oprostitve)

(1) Trošarina se ne plačuje od trošarinskih izdelkov:

1. ki so v prodaji na ladjah in letalih na linijah mednarodnega prometa in v prostocarinskih prodajalnah na letališčih in pristaniščih, odprtih za mednarodni promet;

2. ki jih potnik prinese s seboj v svoji osebni prtljagi iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj, če niso komercialne narave;

3. ki jih od fizične osebe iz tretje države oziroma tretjega ozemlja prejme fizična oseba v brezplačnih, priložnostnih malih pošiljkah, ki niso komercialne narave in vsebujejo samo izdelke, ki so namenjeni za osebno rabo prejemnika ali njegove družine;

4. energentov, ki so:

– v standardnih rezervoarjih motornih vozil, plovil ali letal, ki prihajajo iz drugih držav članic ali iz tretjih držav oziroma tre-

tjih ozemelj ter so namenjena za uporabo kot pogonsko gorivo v teh vozilih in ne za nadaljnjo prodajo in so oproščena plačila uvoznih dajatev v skladu s carinskimi predpisi, ali

– v posebnih zabojnikih, ki prihajajo iz drugih držav članic ali iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj ter so namenjena specifični uporabi za delovanje oskrbnih sistemov teh zabojnikov med prevozom in so oproščena plačila uvoznih dajatev v skladu s carinskimi predpisi.

(2) Za namen tega člena imajo izrazi naslednji pomen:

1. standardni rezervoarji so:

– rezervoarji, ki jih proizvajalec trajno pritrdi v vsa motorna vozila istega tipa kot je zadevno vozilo in katerih stalna napeljava omogoča neposredno uporabo goriva, tako za pogon kakor za, kjer je to ustrezno, delovanje hladilnih ali drugih sistemov med prevozom. Plinski rezervoarji, montirani v motornih vozilih za neposredno uporabo plina kot goriva in rezervoarji, montirani v drugih sistemih, s katerimi je lahko opremljeno vozilo, se prav tako štejejo za standardne rezervoarje,

– rezervoarji, ki jih proizvajalec trajno pritrdi na vse posebne zabojnike istega tipa kot je zadevni posebni zabojnik in katerih stalna napeljava omogoča, da se gorivo med prevozom uporabi neposredno za delovanje hladilnih in drugih sistemov, s katerimi so opremljeni posebni zabojniki;

2. posebni zabojnik je vsak rezervoar z montirano posebno napravo za hladilne sisteme, sisteme dovajanja kisika, sisteme toplotne izolacije ali druge sisteme.

(3) Količinske omejitve za izvajanje tega člena in način uveljavljanja oprostitev po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

XII. OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE TROŠARINE

33. člen

(obdobje obračunavanja trošarine)

(1) Trošarinski zavezanci obračunavajo trošarino za trošarinske izdelke sami.

(2) Trošarinski zavezanec mora obračunavati trošarino v davčnem obdobju. Davčno obdobje je koledarski mesec.

34. člen

(predložitev obračuna trošarine)

(1) Trošarinski zavezanec mora izkazati obračunano trošarino v mesečnem obračunu trošarine.

(2) Mesečni obračun trošarine mora trošarinski zavezanec predložiti carinskemu organu do 25. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(3) Trošarinski zavezanec mora predložiti obračun trošarine ne glede na to, ali je v predpisanem obdobju dolžan plačati trošarino ali ne.

(4) Če ima imetnik trošarinskega dovoljenja več kot eno trošarinsko skladišče, lahko predloži skupni obračun trošarine za vsa trošarinska skladišča.

(5) Če oproščeni uporabnik skladišči trošarinske izdelke v večih obratih, lahko predloži skupni obračun trošarine.

(6) V primeru prenehanja veljavnosti trošarinskega dovoljenja oziroma dovoljenja oproščenega uporabnika oziroma dovoljenja pooblaščenega prejemnika, se predloži obračun trošarine v 30 dneh po dnevu prenehanja, razen v primeru stečaja, likvidacije ali združitve.

(7) V primerih stečaja, likvidacije ali združitve se predloži obračun trošarine v 30 dneh po končanih postopkih.

35. člen

(plačevanje trošarine)

(1) Obračunana trošarina za davčno obdobje zapade v plačilo zadnjega dne v davčnem obdobju, plačana pa mora biti v 30 dneh po zapadlosti.

(2) Črtan.

(3) Trošarina iz šestega odstavka 34. člena tega zakona zapade v plačilo na dan prenehanja veljavnosti trošarinskega dovoljenja, plačana pa mora biti v 30 dneh po zapadlosti.

(4) Trošarina iz sedmega odstavka 34. člena tega zakona zapade v plačilo na dan dokončanja postopka stečaja, likvidacije ali združitve plačana pa mora biti v 30 dneh po zapadlosti.

(5) Vračilo plačane trošarine lahko imetnik trošarinskega dovoljenja in pooblaščen prejemnik uveljavita z odbitkom od trošarinske obveznosti, izkazane v mesečnem obračunu ali z zahtevkom za vračilo.

35.a člen

(obračunavanje in plačevanje trošarine v posebnih primerih)

(1) Trošarina, ki jo je dolžan plačati nepooblaščen prejemnik trošarinskih izdelkov iz 29.b člena tega zakona zapade v plačilo na dan, ko je nepooblaščen prejemnik prejel trošarinske izdelke, plačana pa mora biti najpozneje v 30 dneh po zapadlosti.

(2) Trošarina, ki jo je dolžan plačati pošiljatelj oziroma prodajalec trošarinskih izdelkov oziroma druga oseba iz 8.a člena tega zakona, zapade v plačilo na dan, ko je prejemnik prejel trošarinske izdelke oziroma na dan, ko je pošiljatelj najavil carinskemu organu, da namerava v Slovenijo vnesti trošarinske izdelke, plačana pa mora biti najpozneje v 30 dneh po zapadlosti.

(3) Davčni zastopnik obračunava in plačuje trošarino v skladu s 34. in 35. členom tega zakona.

35.b člen

(zavarovanje plačila trošarine v posebnih primerih)

(1) V primerih iz prejšnjega člena mora oseba, ki je dolžna plačati trošarino, ob prijavi prejema trošarinskih izdelkov v skladu z 8.a in 29.b členom tega zakona, predložiti carinskemu organu ustrezen instrument za zavarovanje plačila trošarine v višini pričakovane trošarinske obveznosti za to pošiljko. Instrument za zavarovanje lahko predloži tudi druga oseba, če carinski organ tako zavarovanje šteje za ustrezno.

(2) Glede vrste in višine instrumenta za zavarovanje plačila trošarine po tem členu se smiselno uporablja 23. člen tega zakona.

36. člen

(obračunavanje in plačevanje trošarine pri uvozu)

Pri uvozu trošarinskih izdelkov, ki se sprostijo v porabo, se trošarina obračuna in plača, kot da bi bila uvozna dajatev, razen, če je plačilo trošarine odloženo v skladu s tem zakonom.

XIII. TROŠARINSKI IZDELKI

1. Alkohol in alkoholne pijače

37. člen

(definicije)

(1) Trošarina se plačuje od: piva, vina, drugih fermentiranih pijač, vmesnih pijač ter etilnega alkohola (v nadaljnjem besedilu: alkohol in alkoholne pijače).

(2) Vrsta alkohola oziroma alkoholne pijače se določi glede na uvrstitev izdelka v tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife, veljavne na dan pričetka uporabe tega zakona (v nadaljnjem besedilu: tarifna oznaka) in v odvisnosti od vsebnosti alkohola.

(3) Vsebnost alkohola je volumenski odstotek alkohola pri temperaturi 20 stopinj C. Vsebnost alkohola se označi z oznako »vol.%«.

38. člen
(piva)

Piva so:

1. vsak izdelek iz tarifne oznake 2203 00 z vsebnostjo alkohola, ki presega 0,5 vol.%;
2. vsak izdelek, ki je mešanica piva in brezalkoholnih pijač, ki se uvršča v tarifno oznako 2206 00, z vsebnostjo alkohola, ki presega 0,5 vol.%.

39. člen
(mirna in peneča vina)

(1) Mirna vina so vsi izdelki iz tarifne oznake 2204 in 2205, razen penečih vin, in sicer:

1. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 15 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo;
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 15 vol.%, ne presega pa 18 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo in da niso oplemeniteni.

(2) Peneča vina so vsi izdelki iz tarifnih oznak 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 in 2205, in sicer:

1. v steklenicah s šampanjskim zamaškom, pritrjenim z žičnimi košaricami ali, ki imajo povišan tlak zaradi ogljikovega dioksida v raztopini 3 ali več barov;
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 15 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo.

40. člen

(druge fermentirane pijače, razen vina in piva)

(1) Med druge mirne fermentirane pijače se uvrščajo vsi drugi izdelki iz tarifnih oznak 2204 in 2205, ki se ne uvrščajo med mirna vina po prejšnjem členu in izdelki iz tarifne oznake 2206 00, ki se ne uvrščajo med piva iz 38. člena in izdelki, ki se ne uvrščajo med druge peneče fermentirane pijače po tem členu, in sicer:

1. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 10 vol.%;
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 10 vol.%, ne presega pa 15 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo.

(2) Med druge peneče fermentirane pijače se uvrščajo izdelki iz tarifnih oznak 2206 00 31, 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 in 2205, ki se ne uvrščajo med vina in peneča vina, in sicer:

1. v steklenicah s šampanjskim zamaškom, pritrjenim z žičnimi košaricami ali, ki imajo povišan tlak zaradi ogljikovega dioksida v raztopini 3 ali več barov;
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 13 vol.%;
3. z vsebnostjo alkohola, ki presega 13 vol.%, ne presega pa 15 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo.

41. člen
(vmesne pijače)

(1) Vmesne pijače so vsi izdelki z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 22 vol.% iz tarifnih oznak: 2204, 2205 in 2206 00, ki niso zajeti v 38., 39. in 40. členu tega zakona.

(2) Ne glede na 40. člen tega zakona so vmesne pijače vse mirne fermentirane pijače iz prvega odstavka 40. člena tega zakona z vsebnostjo alkohola, ki presega 5,5 vol.% in ni dobljen samo s fermentacijo ter vse peneče fermentirane pijače iz drugega odstavka 40. člena tega zakona z vsebnostjo alkohola, ki presega 8,5 vol.% in ni dobljen samo s fermentacijo.

42. člen
(etilni alkohol)

Med etilni alkohol se uvrščajo:

1. vsi izdelki iz tarifnih oznak 2207 ali 2208 z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne glede na to, če so sestavni del izdelka, ki se uvršča v drugo poglavje kombinirane nomenklature;
2. izdelki iz tarifnih oznak 2204, 2205 in 2206 00 z vsebnostjo alkohola, ki presega 22 vol.%;
3. druge alkoholne pijače, ki niso zajete v prejšnjih členih.

43. člen

(trošarinska osnova in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova za vina, vmesne in fermentirane pijače je količina trošarinskih izdelkov, merjena v hektolitrih; za pivo in etilni alkohol pa prostorninska vsebnost alkohola na en hektoliter.

(2) Trošarina se plačuje v višini:

1. 6,86 eurov za 1% prostorninske vsebnosti alkohola na en hektoliter piva;
2. 0 eurov za en hektoliter mirnega vina;
3. 0 eurov za en hektoliter penečega vina;
4. 0 eurov za en hektoliter drugih fermentiranih pijač;
5. 62,59 eurov za en hektoliter vmesnih pijač;
6. 694,79 eurov za 100% prostorninske vsebnosti alkohola na en hektoliter etilnega alkohola.

44. člen

(uporaba za namene, za katere se ne plača trošarina)

(1) Uporaba alkohola in alkoholnih pijač je oproščena trošarine, če se uporablja kot surovina v:

- proizvodnji zdravil;
- proizvodnji kisa iz tarifne oznake 2209 00;
- proizvodnji živil, pod pogojem, da vsebnost alkohola pri čokoladnih izdelkih iz tarifne oznake 1806 ne presega 8,5 litrov čistega alkohola na 100 kg izdelkov oziroma, pri drugih živilskih izdelkih 5 litrov čistega alkohola na 100 kg izdelkov;
- v proizvodnji neprehrambenih izdelkov;
- v proizvodnji arom in brezalkoholnih pijač, katerih vsebnost alkohola ne presega 1,2 vol.% ter izdelkov, ki kot končni izdelki ne vsebujejo alkohola.

(2) Etilni alkohol se lahko odpremi oproščenemu uporabniku iz trošarinskega skladišča ali uvozi ali vnese v Slovenijo brez plačila trošarine za uporabo v proizvodnji neprehrambenih izdelkov samo, če je denaturiran, razen v primerih, določenih v skladu s predpisi iz šestega odstavka tega člena.

(3) Postopek denaturacije alkoholnih izdelkov se lahko izvrši le v trošarinskem skladišču z uporabo predpisanega denaturanta in postopka denaturiranja.

(4) Uporaba etilnega alkohola v zdravstvene namene je oproščena plačila trošarine, če ga nabavljajo zdravstveni domovi, bolnišnice, klinični inštitut in lekarne, ki pridobijo dovoljenje carinskega organa v skladu s 26. členom tega zakona. Ne glede na določbo 5. točke drugega odstavka 26. člena tega zakona, zdravstveni domovi, bolnišnice, klinični inštitut in lekarne ne predložijo instrumenta za zavarovanje plačila trošarine po tem zakonu.

(5) Uporaba etilnega alkohola za znanstveno raziskovalno delo je oproščena plačila trošarine, če ga nabavljajo javni zavodi ali druge osebe, ki pridobijo dovoljenje carinskega organa v skladu s 26. členom tega zakona. Ne glede na 5. točko drugega odstavka 26. člena tega zakona, te ustanove ne predložijo instrumenta za zavarovanje plačila trošarine po tem zakonu.

(6) Denaturant iz tretjega odstavka tega člena in popolni denaturant iz drugega in šestega odstavka 12. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za finance.

45. člen

(mali proizvajalci vina in žganja)

(1) Fizična oseba, ki ne opravlja proizvodnje alkohola in alkoholnih pijač v okviru dejavnosti, registrirane v skladu s predpisi, ki urejajo gospodarske družbe, ali v okviru dopolnilne dejavnosti po predpisih o kmetijstvu, in ne more pridobiti trošarinskega dovoljenja, ima pa v lasti oziroma uporabi:

– opremo in surovine za proizvodnjo vina, s katerimi je mogoče letno proizvesti količine, ki presegajo količine, dovoljene za lastno rabo, in ne presegajo z zakonom določenega obsega proizvodnje (v nadaljnjem besedilu: mali proizvajalec vina) in

– opremo za proizvodnjo žganja, katere zmogljivost presega minimalno določeno (v nadaljnjem besedilu: mali proizvajalec žganja),

je plačnik trošarine v skladu s prvim odstavkom 17. člena tega zakona, obračunava in plačuje trošarino v skladu s tem členom.

(2) Mali proizvajalec vina je fizična oseba, ki ima, skupaj s člani gospodinjstva, v lasti oziroma v uporabi najmanj 0,05 hektara in največ 20 hektarov vinograda in opremo za proizvodnjo vina, s katero prideluje vino iz lastnega pridelka grozdja, in letno ne proizvede več kakor 100.000 litrov vina.

(3) Kot člani gospodinjstva iz prejšnjega odstavka se štejejo osebe, ki imajo na dan nastanka trošarinske obveznosti skupno stalno ali začasno prebivališče.

(4) Mali proizvajalec vina plačuje trošarino za proizvedene količine vina v koledarskem letu, zmanjšane za količine, dovoljene za lastno rabo.

(5) Trošarina za vino iz prejšnjega odstavka se plačuje po stopnji oziroma v znesku, ki velja na dan 30. novembra leta, za katerega se obračunava trošarina.

(6) Mali proizvajalec vina vloži obračun trošarine za vino do 28. februarja naslednjega leta. Osebam, ki so vpisane v registru pridelovalcev grozdja in vina po predpisih o vinu, in se po tem zakonu štejejo za male proizvajalce vina, podatkov o pridelavi in lastni porabi vina ter številu članov gospodinjstva v obračunu ni treba navajati. Te podatke carinski organ povzame iz registra pridelovalcev grozdja in vina po uradni dolžnosti, razen podatka o številu članov gospodinjstva, ki ga povzame iz centralnega registra prebivalstva.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek mali proizvajalec vina ne vlaga obračuna trošarine za vino, če trošarina za leto, na katerega se obračun nanaša, znaša 0 eurov.

(8) Mali proizvajalec žganja je fizična oseba, ki ima v lasti oziroma v uporabi kotel za kuhanje žganja s prostornino 40 litrov ali več, in letno ne proizvede več kakor 500 litrov žganja. Za žganje se štejejo naravna žganja iz tarifne oznake 2208 kombinirane nomenklature carinske tarife, dobljena z destilacijo alkoholno prevretega soka, drozge, tropin ali pikeja iz sadja, grozdja, gozdnih plodov ali alkoholno prevrete melase iz sladkorne pese, žit, krompirja in drugih kmetijskih rastlin ter brez dodanega sladkorja, škrobnega sirupa ali surovin na bazi škroba, surovega in rafiniranega etilnega alkohola ter brez umetnih barvil in arome.

(9) Mali proizvajalec žganja plačuje trošarino v pavšalnem letnem znesku.

(10) Trošarina za vsak kotel s prostornino od 40 do vključno 100 litrov znaša 12,50 eurov, za vsak kotel s prostornino nad 100 litrov pa 25 eurov.

(11) Malemu proizvajalcu žganja odmeri trošarinsko obveznost carinski organ z odločbo do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto.

(12) Obračunana oziroma z odločbo odmerjena trošarina zapade v plačilo 30. dan po predložitvi obračuna oziroma vročitvi odločbe.

(13) Ob prijavi začetka proizvodnje v skladu z 62. členom tega zakona morajo mali proizvajalci žganja carinskemu organu sporočiti podatek o prostornini posameznega kotla, ki ga imajo v lasti oziroma uporabi.

(14) Če lastnik oziroma uporabnik kotla najpozneje do 30. aprila tekočega leta sporoči carinskemu organu, da kotel ni v uporabi, in zahteva njegovo zapečatenje, v naslednjih davčnih obdobjih ne nastane trošarinska obveznost, dokler je kotel zapečaten. V letu, ko carinski organ kotel odpečati ali ugotovi, da je bil odpečaten brez soglasja carinskega organa, nastane trošarinska obveznost v skladu z desetim odstavkom tega člena.

(15) Zapečatenje in odpečatenje kotla opravi carinski organ na zahtevo in stroške lastnika oziroma uporabnika kotla. Višino stroškov zapečatenja in odpečatenja kotla predpiše minister, pristojen za finance.

(16) Zgornjo mejo količine vina za lastno rabo iz četrtega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo.

(17) Ne glede na 33., 34. in 35. člen tega zakona, oseba, ki proizvaja žganje v količini, ki presega količino iz osmega odstavka tega člena, vendar ne opravlja dejavnosti proizvodnje žganja, obračunava in plačuje trošarino v davčnem obdobju, ki je enako koledarskemu letu. Trošarino mora plačati najpozneje do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto.

(18) Podrobnejše določbe o izvajanju tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

46. člen

(evidentiranje prodaje oziroma uvoza opreme za izdelovanje etilnega alkohola)

Proizvajalci, prodajalci in uvozniki opreme za proizvodnjo etilnega alkohola vodijo evidenco kupcev in jo predložijo carinskemu organu na njegovo zahtevo. Vodenje evidenc ni potrebno za steklene destilirne aparate, ki se uporabljajo za znanstvene in izobraževalne namene in za gospodinjanske sokovnike.

2. Tobačni izdelki

47. člen

(opredelitev tobačnih izdelkov)

Trošarina se plačuje od cigaret, cigar in cigariloso, in tobaka za kajenje.

48. člen

(cigarete)

(1) Cigarete so:

1. zvitki tobaka, ki se lahko pokadijo takšni kot so, in se ne uvrščajo med cigare in cigarilose po tem zakonu;

2. zvitki tobaka, ki se na preprost, neindustrijski način vstavijo v tulce iz cigaretnega papirja oziroma zavijejo v papir za zvijanje cigaret.

(2) Cigarete so tudi izdelki, ki so v celoti ali deloma izdelani iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene.

(3) Kot ena cigareta se šteje zvitik tobaka, katerega dolžina brez filtra oziroma ustnika je do 9 cm.

(4) Za zvitik tobaka, katerega dolžina brez filtra oziroma ustnika presega 9 cm, se število cigaret, za katere je potrebno plačati specifično trošarino določi tako, da se dolžina zvitka tobaka deli s številom 9 in dobljeni izid zaokroži navzgor na celo število.

49. člen

(cigare in cigarilosi)

(1) Cigare in cigarilosi so zvitki tobaka, ki se lahko pokadijo takšni kot so, ob pogoju, da so:

1. v celoti narejeni iz naravnega tobaka ali

2. z zunanjim ovojem iz naravnega tobaka ali

3. polnjeni z zdrobljenim mešanim tobakom in z zunanjim ovojem tobačne barve, ki v celoti ovija izdelek, vključno filter,

kjer je to primerno, vendar ne ovija ustnika pri cigarah z ustnikom, in s prevezo, oboje iz rekonstituiranega tobaka, katerih teža na enoto brez filtra ali ustnika ni manjša od 1,2 grama in kjer je ovoj glede na vzdolžno os cigare spiralno ovit pod ostrim kotom najmanj 30° ali

4. polnjeni z zdrobljenim mešanim tobakom in z zunanjim ovojem tobačne barve iz rekonstituiranega tobaka, ki v celoti ovija izdelek, vključno filter, kjer je to primerno, vendar ne ovija ustnika pri cigarah z ustnikom, katerih teža na enoto brez filtra ali ustnika ni manjša od 2,3 grama, obseg cigare pa je najmanj ena tretjina dolžine cigare in ne manjši od 34 mm.

(2) Cigare in cigarilosi so tudi izdelki, ki so v celoti ali deloma izdelani iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene, ob pogoju, da imajo:

1. zunanji ovoj iz naravnega oziroma rekonstituiranega tobaka;

2. zunanji ovoj in prevezo iz rekonstituiranega tobaka.

50. člen

(tobak za kajenje)

(1) Tobak za kajenje je:

1. tobak, ki je rezan ali kako drugače razkosan, zviti ali stisnjen v kose in ga je moč kaditi brez nadaljnje industrijske obdelave;

2. tobakovi odpadki, ki se lahko kadijo in se ne uvrščajo med cigarete oziroma med cigare in cigarilose po tem zakonu.

(2) Tobak za kajenje so tudi izdelki, ki so v celoti ali deloma izdelani iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene.

(3) Tobak za kajenje, v katerem je glede na težo tobaka več kot 25% tobačnih delcev krajših ali ožjih od 1,0 mm, se šteje za drobno rezani tobak za zvijanje cigaret.

51. člen

(trošarinska osnova, stopnja in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova za tobačne izdelke je 1000 kosov in drobnoprodajna cena oziroma kilogram izdelka.

(2) Trošarina od cigare se plačuje kot specifična trošarina, ki je določena v znesku za 1000 kosov in kot proporcionalna trošarina, ki je določena v odstotku od drobnoprodajne cene cigaret.

(3) S 1. julijem 1999 se trošarina od cigaret določi v višini 45% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji, in sicer tako, da se specifična trošarina določi v višini 20% od skupne davčne obremenitve najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji, ki vključuje trošarino in davek na dodano vrednost od teh cigaret.

(4) S 1. julijem 2001 se trošarina določi v višini 46% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji; s 1. januarjem 2002 se trošarina določi v višini 49% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji, s 1. julijem 2002 se trošarina določi v višini 51% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji, s 1. januarjem 2003 se trošarina določi v višini 53% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji, s 1. julijem 2003 se trošarina določi v višini 55% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji in s 1. januarjem 2004 se trošarina določi v višini 57% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji.

(5) Trošarina se določi tako, da znaša:

– najmanj 57% drobnoprodajne cene enega zavojčka cigaret iz najbolje prodajanega cenovnega razreda v Sloveniji in

– od 1. julija 2004 najmanj 50 eurov v tolarski protivrednosti, od 1. julija 2005 najmanj 54 eurov v tolarski protivrednosti, od 1. julija 2006 najmanj 58 eurov v tolarski protivrednosti, od 1. julija 2007 najmanj 64 eurov za 1000 kosov cigaret iz najbolje prodajanega cenovnega razreda v Sloveniji.

(6) Znesek specifične trošarine in stopnjo proporcionalne trošarine po tretjem, četrtem in petem odstavku tega člena določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na osnovi drobnoprodajne cene cigaret iz najbolje prodajanega cenovnega razreda, ki velja na dan 1. januarja za tekoče leto.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, vlada do vključno 31. decembra 2007 določa znesek specifične in stopnjo proporcionalne trošarine na osnovi drobnoprodajne cene cigaret iz najbolje prodajanega cenovnega razreda, ki ga ugotavlja na dan 1. januarja za obdobje do 30. junija in na dan 1. julija za obdobje do 31. decembra. Če se v teku polletja dodatno spremeni drobnoprodajna cena cigaret iz najbolje prodajanega cenovnega razreda, lahko vlada ustrezno spremeni znesek specifične in stopnjo proporcionalne trošarine.

(8) Trošarina se plačuje v višini:

1. za cigare in cigarilose: 0 eurov za 1.000 kosov in 5% od drobnoprodajne cene;

2. za drobno rezan tobak: 32 eurov za en kilogram;

3. za ostali tobak za kajenje: 20 eurov za en kilogram.

(9) Drobnoprodajna cena iz prvega odstavka tega člena je cena, ki jo določi proizvajalec imetnik trošarinskega dovoljenja oziroma davčni zastopnik oziroma pooblaščen ali nepooblaščen prejemnik oziroma uvoznik. Drobnoprodajna cena vključuje trošarino in davek na dodano vrednost.

(10) Oseba iz prejšnjega odstavka mora prijaviti drobnoprodajne cene pristojnemu carinskemu organu, in sicer 30 dni pred sprostitvijo tobačnih izdelkov v porabo po tako določenih cenah, drobnoprodajne cene cigaret iz najbolje prodajanega cenovnega razreda pa mora prijaviti najpozneje 45 dni pred sprostitvijo teh cigaret v porabo.

(11) Prodaja tobačnih izdelkov po drobnoprodajnih cenah, ki so višje od prijavljenih, ni dovoljena.

52. člen

(tobačna znamka)

(1) Sprostitvev tobačnih izdelkov v porabo in sprostitvev uvoženih tobačnih izdelkov v prost promet, razen če uvoznik prevaža tobačne izdelke v trošarinsko skladišče ali v prosto carinsko prodajalno, je dovoljena le, če so tobačni izdelki označeni s tobačno znamko.

(2) Tobačno znamko lahko pridobi imetnik trošarinskega dovoljenja, pri uvozu pa uvoznik tobačnih izdelkov.

(3) Tobačna znamka mora biti nalepljena na embalažo pod celofanskim ali drugim papirjem tako, da je vidna in je ni mogoče odstraniti, ne da bi bila poškodovana embalaža, razen pri originalni embalaži za cigare in cigarilose, ki ne vsebuje celofanskega ali drugega papirja, kjer je tobačna znamka lahko nalepljena neposredno na embalažo.

(4) Natančnejše predpise v zvezi z izračunavanjem trošarine, naročanjem, prodajo, distribucijo, plačilom, vračanjem ter uničevanjem tobačnih znamk predpiše minister, pristojen za finance.

3. Energenti in električna energija

53. člen

(definicije)

(1) Trošarina se plačuje od energentov in električne energije, ki se uporabljajo kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje.

(2) Vrsta energentov in električne energije se določi glede na uvrstitev v tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife, veljavne na dan uveljavitve tega zakona ali glede na značilnosti posameznega izdelka.

(3) Po tem zakonu se za energente štejejo:

- izdelki iz tarifnih oznak od 1507 do 1518, če so name-njeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
- izdelki iz tarifnih oznak 2701 in 2702;
- izdelki iz tarifnih oznak od 2704 do 2715;
- izdelki iz tarifnih oznak 2901 in 2902;

– izdelki iz tarifne oznake 2905 11 00, ki niso sintetičnega izvora, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;

– izdelki iz tarifne oznake 3403;

– izdelki iz tarifne oznake 3811;

– izdelki iz tarifne oznake 3817;

– izdelki iz tarifne oznake 3824 90 99, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.

(4) Za energente po tem zakonu se štejejo tudi:

1. vsak izdelek, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe pogonsko gorivo;

2. aditivi oziroma ekstenderji, ki so dodani pogonskim gorivom;

3. vsak drug ogljikovodik, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe gorivo za ogrevanje, razen šote ali biomase.

(5) Za biomaso iz prejšnjega odstavka se štejejo biološko razgradljive frakcije izdelkov, odpadkov in ostankov iz kmetijstva (vključno s snovmi rastlinskega in živalskega izvora), gozdarstva in povezanih panog, kot tudi biološko razgradljive frakcije industrijskih in komunalnih odpadkov.

(6) Za biogoriva po tem zakonu se štejejo:

1. bioetanol (etilni alkohol-C₂H₅OH) iz tarifne oznake 2207 10 00 – nedenaturiran, koncentracije 80 vol.% ali več in iz tarifne oznake 2207 20 00 – denaturiran, kakršnekoli koncentracije;

2. biodizel (mono alkil (običajno metil) ester maščobnih kislin) iz tarifne oznake 3824 90 99;

3. etil tertio butileter (imenovan tudi etil butil sulfid-C₂H₅-S-C₄H₉) iz tarifne oznake 2930 90 70;

4. bioplin (mešanica plinov: metana-CH₄ (več kot 45 vol.%), ogljikovega dioksida-CO₂ in v sledovih dušika-N₂, vodika-H₂ in vodikovega sulfida-H₂S) iz tarifne oznake 2705 00 00;

5. biodimetileter (CH₃-O-CH₃) iz tarifne oznake 2905 11 00.

(7) Biogoriva iz prejšnjega odstavka se štejejo za pogonsko gorivo, ko glede fizikalno kemijskih lastnosti izpolnjujejo pogoje iz veljavnih standardov in so primerna za direktno uporabo za pogon ali kot dodatek fosilnim gorivom.

(8) Za električno energijo po tem zakonu se šteje energija iz tarifne oznake 2716.

53.a člen

(električna energija)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona je trošarinski zavezanec za električno energijo:

– dobavitelj električne energije končnim odjemalcem v Sloveniji ali

– končni odjemalec, ki električno energijo za svojo končno porabo pridobi v državah članicah EU oziroma jo uvozi iz tretjih držav, ali

– proizvajalec, ki električno energijo proizvede za pokrivanje lastnih potreb.

(2) Končni odjemalec je končni porabnik električne energije, ki ima na priključnem mestu nameščene merilne naprave za ugotavljanje porabe električne energije skladno z zakonom, ki ureja energetiko.

(3) Ne glede na 13. člen tega zakona nastane obveznost za obračun trošarine takrat, ko:

– je električna energija odvzeta iz električnega prenosnega oziroma distribucijskega omrežja in dobavljena s strani dobavitelja končnemu odjemalcu na priključno mesto, ali

– ko končni odjemalec iz prvega odstavka tega člena vnese oziroma uvozi električno energijo v Slovenijo, ali

– ko proizvajalec proizvedeno električno energijo porabi za pokrivanje lastnih potreb.

(4) Za dobave električne energije iz prve alineje tretjega odstavka tega člena, za katere dobavitelj končnemu odjemalcu izdaja zaporedne obračune, se šteje, da so opravljene v trenut-

ku, ko poteče obdobje, na katerega se taki obračuni nanašajo, vendar to obdobje ne sme biti daljše od enega leta.

(5) Šteje se, da je končni odjemalec vnesel oziroma uvozil električno energijo v Slovenijo takrat, ko jo je prevzel iz električnega omrežja.

(6) V primerih iz tretje alineje tretjega odstavka tega člena se šteje, da obveznost za obračun trošarine nastane zadnji dan v mesecu, v katerem je proizvajalec proizvedeno električno energijo porabil za pokrivanje lastnih potreb.

(7) Dobavitelj električne energije lahko za tiste odjemalce, ki se jim merilne naprave odčitavajo enkrat letno, obračunava trošarino na podlagi predvidene mesečne dobave, ki temelji na podatkih preteklega obračunskega obdobja oziroma na oceni predvidene dobave v prvem obračunskem obdobju za novega odjemalca. Na podlagi dejansko dobavljenih količin, dobavitelj enkrat letno opravi poračun trošarine, in sicer v mesečnem obračunu trošarine za mesec v katerem ugotovi dejansko dobavljene količine električne energije.

54. člen

(trošarinska osnova in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova je količina električne energije v megavatih urah oziroma količina energentov v kilogramih, kubičnih metrih, litrih ali gigajoulih kalorične vrednosti, kot je določeno pri posamezni trošarini po tem členu.

(2) Če je količinska enota za trošarino določena v litrih oziroma kubičnih metrih, se liter oziroma kubični meter merita pri temperaturi +15 stopinj C.

(3) Trošarina se plačuje v višini: eurov

1. od motornega bencina iz tarifnih oznak 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 in 2710 11 59 (za 1000 litrov), in sicer:

1.1 letalski bencin 413,6371

1.2 osvinčeni bencin z vsebnostjo svinca nad 0,013 g/l 413,6371

1.3 neosvinčeni bencin z vsebnostjo svinca do 0,013 g/l in z oktanskim številom (RON) do manj kakor 98 377,1115

1.4 neosvinčeni bencin z vsebnostjo svinca do 0,013 g/l in z oktanskim številom (RON) 98 ali več 377,1115

2. od plinskega olja iz tarifnih oznak od 2710 19 41 do 2710 19 49 (za 1000 litrov), in sicer:

2.1 za pogonski namen 320,7144

2.2 za gorivo za ogrevanje 41,4538

3. od utekočinjenega naftnega plina iz tarifnih oznak od 2711 12 11 do 2711 19 00 (za 1000 kilogramov), in sicer:

3.1 za pogonski namen 134,3682

3.2 za gorivo za ogrevanje 0

4. od metana iz tarifne oznake 2711 29 00 (za 1000 kilogramov), in sicer:

4.1 za pogonski namen 134,3682

4.2 za gorivo za ogrevanje 0

5. od zemeljskega plina (tarifni oznaki 2711 11 00 in 2711 21 00) (za en kubični meter)

5.1 za pogonski namen 0,0981

5.2 za gorivo za ogrevanje 0,0113

6. od kerozina iz tarifnih oznak iz tarifnih oznak 2710 19 21 in 2710 19 25 (za 1000 litrov), in sicer:

6.1 za pogonski namen 296,7201

6.2 za gorivo za ogrevanje 20,8646

7. od kurilnega olja iz tarifnih oznak od 2710 19 41 do 2710 19 49 in 2710 19 99 (za 1000 kilogramov)

20,8646

8. od električne energije iz tarifne oznake 2716 (v megavatnih urah)
8.1 za neposlovno uporabo	1,0
8.2 za poslovno uporabo	0,5
9. od trdih goriv iz tarifnih oznak 2701, 2702 in 2704 (v gigajoulih kalorične vrednosti)
10. od biogoriv iz šestega odstavka 53. člena tega zakona	0,30
- (4) Od drugih energentov iz tretjega odstavka 53. člena tega zakona, se trošarina plačuje glede na namen uporabe po stopnji, ki je predpisana za enakovredno pogonsko gorivo oziroma gorivo za ogrevanje.
- (5) Trošarina za aditive in ekstenderje, ki so dodani energentu, je enaka trošarini za energent, kateremu so dodani.
- (6) Od izdelkov iz prve in tretje točke četrtega odstavka 53. člena tega zakona se trošarina plačuje glede na namen porabe po stopnji, ki je predpisana za enakovredno pogonsko gorivo oziroma gorivo za ogrevanje.
- (7) Za energente, ki se dokazljivo porabijo za pogon stacionarnih delovnih strojev, strojev v gradbeništvu in strojegradnji, motornih tinitih vozil v železniškem prometu ter žičnic in strojev ter naprav na smučiščih, imajo kupci – osebe, ki opravljajo dejavnost, pravico do vračila trošarine v višini 50% trošarine, ki je predpisana za pogonski namen.
- (8) Način vračila trošarine, carinski organ, pristojen za vračilo, roke za predložitev zahtevka, roke za vračilo trošarine ter pogoje, ki jih mora izpolnjevati kupec energentov iz prejšnjega odstavka, predpiše minister, pristojen za finance.
- (9) Za energente, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (vključno s traktorji), imajo kupci pravico do vračila trošarine v višini 50% trošarine, ki je predpisana za pogonski namen.
- (10) Količine, na katere se nanaša pravica do vračila plačane trošarine, način vračila trošarine, carinski organ, pristojen za vračilo, roke za predložitev zahtevka, roke za vračilo trošarine ter pogoje, ki jih mora izpolnjevati kupec energentov iz prejšnjega odstavka, predpiše minister, pristojen za finance v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.
- (11) Za energente, katerim je dodano biogorivo iz šestega odstavka 53. člena tega zakona ali izdelki iz tarifnih oznak od 1507 do 1518, 3824 90 55, 3824 90 80, 3824 90 85, 2201, 2851 00 10, 4401 in 4402, ima upravičenec pravico do vračila plačane trošarine ali do oprostitve plačila trošarine sorazmerno deležu dodanega izdelka, vendar do največ 5%. Za nove energente lahko Vlada Republike Slovenije določi delež vračila oziroma oprostitve plačila trošarine v skladu s standardi, ki urejajo kakovost goriv.
- (12) Način vračila trošarine, carinski organ, pristojen za vračilo, roke za predložitev zahtevka, roke za vračilo trošarine ter pogoje, ki jih mora izpolnjevati upravičenec iz prejšnjega odstavka, predpiše minister, pristojen za finance.
- (13) Ne glede na znesek iz 5.1 in 5.2 točke tretjega odstavka tega člena, se do 1. maja 2014 trošarina za zemeljski plin za ogrevanje in za pogonski namen plačuje v znesku 0,0063 eurov za en kubični meter.
- (14) Trošarina iz 8. točke tretjega odstavka tega člena se začne plačevati s 1. januarjem 2007.
- (15) Ne glede na zneske iz 2.1 in 6.1 točke tretjega odstavka tega člena, se od 1. januarja 2010 trošarina plačuje:
- od plinskega olja za pogonski namen 330 eurov;
 - od kerozina za pogonski namen 330 eurov.
- (16) Za potrebe tega zakona se za »poslovno uporabo« šteje uporaba s strani gospodarskih subjektov, ki kjerkoli samostojno dobavljajo blago ali storitve, ne glede na namen ali rezultate te ekonomske dejavnosti. Kot gospodarski subjekt se lahko šteje tudi del podjetja ali pravne osebe, ki z organizacijskega vidika predstavlja samostojno enoto, ki je sposobna sama delovati z lastnimi sredstvi.

(17) Pojem »ekonomska dejavnost« iz prejšnjega odstavka zajema vse dejavnosti proizvajalcev, trgovcev in oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi ter poklicnimi dejavnostmi.

(18) Državni organi, organi lokalnih skupnosti in drugi subjekti javnega prava se ne štejejo za gospodarske subjekte v smislu šestnajstega odstavka tega člena, če gre za dejavnosti ali transakcije, ki jih opravljajo kot organi oblasti. Pri opravljanju dejavnosti ali transakcij pa se štejejo za gospodarske subjekte v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami, če bi njihova obravnava, kot da niso gospodarski subjekti, povzročila znatno izkrivljanje konkurence.

(19) V primeru, ko posamezen subjekt uporablja trošarinski izdelek tako za poslovno kot za neposlovno uporabo, se trošarinski izdelek obdavči sorazmerno z vsakim načinom uporabe. V primeru, ko je poslovna ali neposlovna uporaba zanemarljiva, se lahko šteje kot da je ni.

55. člen

(uporaba energentov in električne energije za namene, za katere se ne plača trošarina)

(1) Trošarina se ne plačuje od energentov:

1. ki se uporabljajo kot pogonsko gorivo v letalskem in pomorskem prometu, razen v primeru uporabe letala oziroma plovila za zasebne namene, ter za pogon ribiških ladij;
 2. ki se uporabljajo v obratih za proizvodnjo toplotne energije;
 3. ki jih proizvajalec v svojih proizvodnih prostorih porabi za nadaljnjo predelavo oziroma proizvodnjo netrošarinskih izdelkov ali drugih energentov in električne energije, razen če so bili uporabljeni kot pogonsko gorivo za transportna sredstva;
 4. ki so injicirani v plavže za namene kemične redukcije kot dodatek koksu, ki je osnovno gorivo;
 5. ki se porabijo za druge namene in ne kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje;
 6. ki se uporabljajo za proizvodnjo drugih nekovinskih mineralnih izdelkov;
 7. ki se uporabljajo za dvojno rabo, na primer kot gorivo za ogrevanje in hkrati za namen, ki ni pogon ali ogrevanje (uporaba energentov za kemijsko redukcijo, uporaba v elektrolitskih in metalurških procesih in podobno).
- (2) Trošarina se ne plačuje od električne energije:
1. ki se uporablja za kemijsko redukcijo in elektrolitske in metalurške procese;
 2. če je proizvedena v mali hidroelektrarni ali v drugi elektrarni iz druge vrste obnovljive energije, ki ni fosilnega ali jedrskega izvora, z močjo do vključno 2 MW, in jo proizvajalec porabi za lastno rabo;
 3. če predstavlja več kakor 50% stroška izdelka.

(3) Za uporabo letala oziroma plovila za zasebne namene iz 1. točke prvega odstavka se šteje lastnikova uporaba letala oziroma plovila ali uporaba na podlagi najema oziroma drugega naslova, ki se ne more opredeliti kot pridobitna dejavnost oziroma v primerih, ko se ne uporablja za prevoz potnikov ali blaga oziroma, ko ne gre za opravljanje prevoznih storitev oziroma v primeru, ko letala oziroma plovila uporabljajo državni organi.

(4) Proizvodnja drugih nekovinskih mineralnih izdelkov pomeni proizvodnjo v skladu z oznako DI 26 NACE nomenklature iz Uredbe Sveta (ES) št. 3037/90 z dne 9. oktobra 1990 o statistični klasifikaciji gospodarskih dejavnosti v Evropski skupnosti (UL L št. 293 z dne 24. 10. 1990, str. 1, s spremembami).

(5) Strošek izdelka iz 3. točke drugega odstavka tega člena pomeni seštevek skupne nabave blaga in storitev, povečan za stroške dela in amortizacije na ravni podjetja. Ta strošek se obračunava na enoto povprečja. Strošek električne energije pomeni dejansko plačano ceno električne energije ali strošek proizvodnje električne energije, če jo proizvaja podjetje.

(6) Minister, pristojen za finance, predpiše postopke za uveljavitev oprostitve iz 1. točke prvega odstavka tega člena.

56. člen

(označitev energentov)

(1) Plinska olja iz tarifnih oznak 2710 19 41, 2710 19 45 in 2710 19 49 ter kerozini iz tarifne oznake 2710 19 25, ki se uporabljajo kot gorivo za ogrevanje, morajo biti označeni s predpisanim sredstvom za označevanje. Označevanje energentov se lahko opravlja le v trošarinskem skladišču, ki ima dovoljenje carinskega organa za označevanje.

(2) Energenti, vneseni iz druge države članice ali uvoženi iz tretje države oziroma tretjega ozemlja, se štejejo za označene, če jih spremlja potrdilo tujega davčnega oziroma carinskega organa, proizvajalca oziroma tujega označevalca, da so bili označeni v drugi državi članici ali v tretji državi oziroma na tretjem ozemlju in da, glede na vrsto in količino, vsebujejo tiste snovi za označevanje, ki so predpisane na podlagi tega zakona. Če oseba, ki vnaša energente, oziroma uvoznik ne razpolaga s potrdilom ali ne more drugače dokazati, da so energenti označeni, se energenti štejejo za neoznačene.

(3) Skladiščenje posameznih energentov mora biti organizirano na način, ki zagotavlja, da drugi izdelki ne vplivajo na nevtraliziranje sredstva za označevanje.

(4) Vrsto in količino sredstva za označevanje ter postopek označevanja energentov na podlagi tega člena, predpiše minister, pristojen za finance.

57. člen

(uporaba označenih energentov)

(1) Označeni energenti, ki se uporabljajo za ogrevanje, se ne smejo uporabljati za noben drug namen ter se ne smejo točiti za pogon motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev oziroma se ne smejo točiti v rezervoar motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev.

(2) Energent v rezervoarju motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev se šteje za označeni energet, če vsebuje sredstvo za označevanje v katerikoli koncentraciji. Metodo, s katero se ugotavlja prisotnost sredstva za označevanje, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Iz energenta, označenega v skladu s 56. členom tega zakona, ni dovoljeno odstraniti sredstva za označevanje oziroma zmanjševati njegove koncentracije.

(4) Energentu, označenemu v skladu s 56. členom tega zakona, ni dovoljeno dodajati substanc, ki onemogočajo ugotavljanje označenosti.

57.a člen

(prodaja energentov za pogonski namen)

Vsaka oseba, ki opravlja dejavnost prodaje energentov, mora pri prodaji teh izdelkov zagotoviti:

1. da energenti, ki se uporabljajo za pogon, ne vsebujejo sredstev za označevanje iz določbe 56. člena tega zakona ter
2. da se označeni energenti ne točijo v nasprotju z določbo prvega odstavka 57. člena tega zakona.

57.b člen

(posebnosti nadzora)

(1) Določbe tega zakona glede nadzora proizvodnje, predelave ali hrambe ter gibanja trošarinskih izdelkov se, glede trošarinskih izdelkov iz tega poglavja, uporabljajo le za:

- izdelke iz tarifnih oznak 1507 do 1518, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
- izdelke iz tarifnih oznak 2707 10, 2707 20, 2707 30 in 2707 50;
- izdelke iz tarifnih oznak 2710 11 do 2710 19 69, razen za izdelke iz oznak 2710 11 21, 2710 11 25 in 2710 19 29, ki so pripravljeni za prodajo na drobno;
- izdelke iz tarifne oznake 2711 (razen 2711 11, 2711 21 in 2711 29);
- izdelke iz tarifne oznake 2901 10;
- izdelke iz tarifnih oznak 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 in 2902 44;

– izdelke iz tarifnih oznak 2905 11 00, ki niso sintetičnega izvora, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;

– izdelke iz tarifne oznake 3824 90 99, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.

(2) Če nadzorni organ ugotovi kršitve tega zakona in izogibanje plačila trošarine v skladu s tem zakonom v zvezi z izdelki ki niso navedeni v prvem odstavku tega člena, namenjeni ali ponujeni pa so kot gorivo za ogrevanje oziroma kot pogonsko gorivo, nemudoma o tem obvesti ministrstvo, pristojno za finance in Evropsko komisijo.

(3) Na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka lahko vlada razširi seznam izdelkov iz prvega odstavka tega člena ali v soglasju z drugimi državami članicami sprejme druge ukrepe, ki so potrebni, da se vzpostavi zakonito stanje.

XIV. KNJIGOVODSTVO TROŠARINSKEGA ZAVEZANCA
IN HRAMBA DOKUMENTACIJE

58. člen

(izdajanje računov oziroma drugih dokumentov)

(1) Trošarinski zavezanec mora za vsako sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo izdati račun oziroma drug dokument, ki izkazuje odpremo trošarinskih izdelkov.

(2) Pri trošarinskih izdelkih, ki so odpremljeni oproščeno uporabniku, mora biti na računu oziroma drugem dokumentu navedeno, da gre za odpremo brez plačila trošarine na podlagi dovoljenja oproščenega uporabnika z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja.

(3) Trošarinski zavezanec mora izdati račun oziroma drug dokument v dveh izvodih. Prvi izvod mora dati prejemniku trošarinskih izdelkov. Drugi izvod, kot tudi druge dokumente, ki so pomembni za določitev višine trošarinske obveznosti pa zadrži in hrani v skladu s 60. členom tega zakona.

59. člen

(knjigovodstvo trošarinskega zavezanca)

(1) Trošarinski zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti vse podatke, potrebne za obračunavanje in plačevanje trošarine, še posebej pa o:

1. izdelanih količinah trošarinskih izdelkov;
2. količinah trošarinskih izdelkov na zalogi, v proizvodnji, v skladiščih ali v drugih poslovnih prostorih;
3. prodanih količinah izdelkov, za katere je bila plačana trošarina po predpisanih stopnjah;
4. prodanih količinah izdelkov, za katere ni bila plačana trošarina;
5. količinah trošarinskih izdelkov za lastno rabo;
6. količinah trošarinskih izdelkov, za katere je bilo plačilo trošarine odpuščeno;
7. zneskih obračunane in plačane trošarine.

(2) Trošarinski zavezanec-uvoznik je dolžan v svojem knjigovodstvu zagotoviti predvsem podatke o: uvozu trošarinskih izdelkov, zalogi trošarinskih izdelkov, odpremi trošarinskih izdelkov ter o obračunu in plačilu trošarine.

(3) Za fizično osebo iz drugega odstavka 17. člena tega zakona – pridelovalca vina, se za namene nadzora nad obračunavanjem in plačevanjem trošarine uporabljajo evidence o pridelavi, predelavi, lastni porabi in prometu z vinom, ki jih mora voditi v skladu s predpisi o vinu.

60. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Trošarinski zavezanec mora hraniti izdane in prejele račune, trošarinske dokumente, dokumente o opravljenem izvozu in uvozu, iznosu, vnosu, nakupu, prodaji, dokumente, na podlagi katerih je uveljavljal oprostitve trošarine, obračune trošarine in vse knjigovodske listine, ki se kakor koli nanašajo

na proizvodnjo, skladiščenje, odpošiljanje, prejemanje, hrambo, nakup, prodajo, prevoz, izvoz oziroma uvoz, iznos oziroma vnos trošarinskih izdelkov in so pomembni za obračunavanje in plačevanje trošarine, 10 let po poteku leta, na katero se te listine nanašajo.

(2) Upravičenec do vračila trošarine iz 30. in 30.a člena je dolžan hraniti listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, 10 let po poteku leta, na katero se listine nanašajo.

XV. NADZOR NAD OBRAČUNAVANJEM IN PLAČEVANJEM TROŠARINE

61. člen

(nadzor)

(1) Izvajanje določb tega zakona nadzoruje carinski organ v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni postopek, pri uvozu pa tudi v skladu s carinskimi predpisi, kot da bi bila trošarina uvozna dajatev.

(2) Če trošarinski zavezanec ne predloži obračuna trošarine ali ga predloži v nepopolni obliki ali če carinski organ ugotovi, da trošarinska obveznost ni pravilno obračunana, kot tudi glede pravnih sredstev in vseh vprašanj postopka, ki niso določena s tem zakonom, se uporablja zakon, ki ureja davčni postopek.

(3) Popis trošarinskih izdelkov na zalogi, označevanje trošarinskih izdelkov ter namensko uporabo trošarinskih izdelkov nadzorujejo, poleg carinskega organa, še davčni organ, organ tržne inšpekcije ter po potrebi, pooblaščen oseba prometne policije.

XVI. PRIJAVA DEJAVNOSTI IN REGISTRACIJA TROŠARINSKIH ZAVEZANCEV

62. člen

(prijava trošarinskih zavezancev)

(1) Trošarinski zavezanec je dolžan carinskemu organu prijaviti, kdaj se njegova dejavnost, zaradi katere je zavezan obračunavanju in plačevanju trošarine, prične, spremeni ali preneha.

(2) Vsaka oseba, ki prvič postane trošarinski zavezanec, mora pri carinskem organu vložiti prijavo iz prejšnjega odstavka najmanj 15 dni pred pričetkom proizvodnje, skladiščenja, prejetja oziroma odpremljanja ali uvoza trošarinskih izdelkov.

(3) Trošarinski zavezanec mora v roku iz prejšnjega odstavka prijaviti tudi predvideno prenehanje opravljanja dejavnosti, prekinitve oziroma ustavitve proizvodnje zaradi nepredvidenih razlogov, pa mora prijaviti nemudoma.

(4) Obveznost prijave v skladu s tem členom velja tudi za malega proizvajalca vina iz 45. člena tega zakona.

(5) Mali proizvajalec žganja iz 45. člena tega zakona mora prijaviti pridobitev oziroma odsvojitve kotla za kuhanje žganja oziroma spremembo načina obračunavanja in plačevanja trošarine v primeru preseganja količinskih omejitev iz šestega odstavka 45. člena tega zakona.

63. člen

(prijava dejavnosti in posameznih poslov po tem zakonu)

(1) Vsaka oseba, ki želi prejemati trošarinske izdelke kot nepooblaščen prejemnik mora carinskemu organu oddati prijavo najmanj 15 dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine.

(2) Vsaka oseba, ki želi v okviru svoje dejavnosti odpošiljati trošarinske izdelke v drugo državo članico v skladu z 8.a členom tega zakona mora carinskemu organu oddati prijavo pošiljke najmanj 15 dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov.

(3) Vsaka oseba, ki želi iz druge države članice v okviru svoje dejavnosti pošiljati trošarinske izdelke v Slovenijo v skladu z 8.a členom tega zakona oziroma davčni zastopnik mora carinskemu organu oddati prijavo pošiljke najmanj 15 dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov.

(4) Minister, pristojen za finance lahko določi način prijave in poenostavitve, če isti pošiljatelj redno pošilja trošarinske izdelke istemu prejemniku ter izjemne primere, v katerih se rok za prijavo lahko skrajša.

64. člen

(register imetnikov trošarinskih dovoljenj
in pooblaščenih prejemnikov)

(1) Carinski organ vzpostavi in vodi poseben register pooblaščenih prejemnikov in imetnikov trošarinskih dovoljenj, ki vključuje tudi trošarinska skladišča.

(2) Register iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

1. identifikacijsko številko, ki jo carinski organ izda posameznemu imetniku trošarinskega dovoljenja oziroma pooblaščenemu prejemniku. Če ima posamezni imetnik trošarinskega dovoljenja več trošarinskih skladišč, mu carinski organ izda identifikacijsko številko za vsako posamezno trošarinsko skladišče;

2. ime in naslov oziroma firma in sedež imetnika trošarinskega dovoljenja oziroma pooblaščenega prejemnika;

3. ime in naslov trošarinskega skladišča oziroma trošarinskih skladišč posameznega imetnika trošarinskega dovoljenja;

4. vrsto trošarinskih izdelkov, na katere se trošarinsko dovoljenje oziroma dovoljenje pooblaščenega prejemnika nanaša;

5. naslov pristojnega carinskega organa;

6. datum izdaje identifikacijske številke ter datum preklica identifikacijske številke;

7. podatke o instrumentu zavarovanja in njegovem izdajatelju.

(3) Carinski organ lahko podatke iz prejšnjega odstavka v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, izmenjuje s pristojnimi organi drugih držav članic.

(4) Oseba, ki sodeluje pri gibanju trošarinskih izdelkov med državami članicami, lahko zahteva od carinskega organa, da primerja podatke, ki jih je navedla v zahtevku s podatki v registru in potrdi njihovo točnost.

64.a člen

(druge evidence carinskega organa)

Carinski organ v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja carinsko službo, poleg registra iz prejšnjega člena vzpostavi in vodi še naslednje evidence:

– evidenco trošarinskih zavezancev, ki niso imetniki trošarinskih dovoljenj in nimajo statusa pooblaščenega prejemnika;

– evidenco malih proizvajalcev žganja in malih proizvajalcev vina;

– evidenco davčnih zastopnikov;

– evidenco nepooblaščenih prejemnikov in

– evidenco drugih oseb, ki v skladu s 63. členom tega zakona vlagajo prijave o posameznih poslih s trošarinskimi izdelki.

64.b člen

(prijava prenehanja opravljanja dejavnosti)

Če trošarinski zavezanec preneha opravljati dejavnost, carinski organ po uredni dolžnosti ali na zahtevo trošarinskega zavezanca izda odločbo o izbrisu iz evidence oziroma registra. Hkrati carinski organ odloči tudi o obveznosti plačila zapadlih trošarinskih obveznosti.

XVII. POSEBNE DOLOČBE

65. člen

(uporaba drugih predpisov)

(1) Glede vseh vprašanj postopka in pristojnosti carinskega organa, ki niso urejena s tem zakonom, se uporablja zakon, ki ureja davčni postopek; glede vseh vprašanj pri uvozu in izvozu trošarinskih izdelkov pa tudi carinski zakon.

(2) Postopek za prekrške po tem zakonu vodi na prvi stopnji carinski organ.

(3) V dvomu ali kadarkoli je mogoče izdelke iz kakršnegakoli razloga uvrstiti v dve ali več tarifnih oznak, o razvrstitvi odloči carinski organ v skladu s carinskimi predpisi in temeljnimi pravili, ki veljajo za uvrščanje blaga po carinski tarifi.

66. člen

(pooblastila vladni in ministru, pristojnemu za finance)

(1) V skladu z ekonomsko politiko Slovenije lahko vlada:

– zmanjša ali poveča trošarino za energente in električno energijo do 50% trošarin, določenih s tem zakonom ali določi trošarino za izdelke s stopnjo 0;

– poveča trošarino za alkohol in alkoholne pijače do 50% trošarin, določenih s tem zakonom;

– spreminja razmerje med specifično in proporcionalno trošarino pri cigaretah, če se pomembneje spremenijo razmere na trgu cigaret, vendar le v okvirih trošarine, določene v 51. členu tega zakona in določi minimalno trošarino, ki ne sme preseči 100% trošarine za cigarete iz najbolje prodajanega cenovnega razreda v Sloveniji;

– poveča trošarino za cigare, cigarilose, drobno rezan tobak in za ostali tobak za kajenje do 50% trošarin, določenih s tem zakonom.

(2) Ne glede na prvo alineo prejšnjega odstavka lahko vlada v primeru izrednih razmer na trgu ali zaradi zasledovanja posebnih ciljev ekonomske politike države, zmanjša trošarino na energente in električno energijo za več kot 50% trošarine, določene s tem zakonom ali določi, da se določeno obdobje trošarina na te trošarinske izdelke ne plačuje.

(3) Zaradi poenostavitve obračuna trošarin pri uvozu v potniškem prometu lahko minister, pristojen za finance, določi zneske trošarin za tiste količine trošarinskih izdelkov, ki se še lahko štejejo za uvoz v nekomercialne namene.

(4) Minister, pristojen za finance, objavlja spremembe navedb tarifnih oznak po tem zakonu v skladu z veljavno nomenklaturu carinske tarife.

67. člen

(podrobnejši predpisi)

Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona, zlasti glede uporabe stopenj; oprostitev; načinu obračunavanja in plačevanja trošarin; vodenju evidenc ter dostavljanju podatkov; evidentiranju porabe trošarinskih izdelkov za namene, za katere se ne plačuje trošarina; vsebine računov oziroma drugih dokumentov, popisu trošarinskih izdelkov; vračilu plačane trošarine, predpiše minister, pristojen za finance.

XVIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

68. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ne zapečati trošarinskih izdelkov, ki se pošiljajo v drugo državo članico pod režimom odloga plačila trošarine v skladu s tem zakonom (četrti odstavek 7. člena);

2. ne izda trošarinskega dokumenta za trošarinske izdelke v skladu s tem zakonom (drugi odstavek 8. člena in prvi odstavek 8.a člena);

3. ne potrdi prejema pošiljke in ne vrne trošarinskega dokumenta v predpisanem roku pošiljatelju (prvi odstavek 9. člena);

4. ne plača trošarine od predpisanih osnov po stopnjah oziroma zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine (osmi odstavek 13. člena, četrti odstavek 13.a člena v povezavi s 34., 35. in 35.a členom, drugi odstavek 14. člena in četrti odstavek 45. člena);

5. nezakonito proizvede, nezakonito uvozi, nezakonito vnese iz druge države članice ali iznese v drugo državo članico, nezakonito prevaža, kupi oziroma proda nezakonito proizvedene oziroma nezakonito uvožene trošarinske izdelke oziroma sodeluje pri nezakoniti proizvodnji ali uvozu ali prenosu trošarinskih izdelkov iz ene države članice v drugo ali hrani nezakonito proizvedene, uvožene ali iz druge države članice vnesene trošarinske izdelke (16., 18., 26., 29.a, 29.b, 62. in 63. člen);

6. prenese dovoljenje izdano v skladu s tem zakonom na druge osebe (tretji odstavek 21. člena, tretji odstavek 27. člena, tretji odstavek 29.a člena in tretji odstavek 29.c člena);

7. ne izpolnjuje obveznosti, določene v prvem odstavku 22. člena ali ne odpravi nepravilnosti v določenem roku (drugi odstavek 22. člena);

8. kot oproščeni uporabnik ne odpravi nepravilnosti v določenem roku (osmi odstavek 26. člena)

9. kot oproščeni uporabnik ne vodi evidenc o nakupu, gibanju in porabi trošarinskih izdelkov po vrsti, količini in vrednosti (29. člen);

10. kot pooblaščen prejemnik ne izpolnjuje obveznosti po tem zakonu (četrti odstavek 29.a člena);

11. kot nepooblaščen prejemnik ne izpolnjuje obveznosti po tem zakonu (29.b člen);

12. kot davčni zastopnik ne izpolnjuje obveznosti po tem zakonu (četrti odstavek 29.c člena);

13. ne obračuna trošarine oziroma je ne obračuna v davčnem obdobju (drugi odstavek 33. člena);

14. ne izkaže trošarine v mesečnem obračunu trošarine, ne predloži obračuna trošarine carinskemu organu v predpisanem roku oziroma ne izkaže trošarine v mesečnem obračunu na podlagi resničnih in popolnih podatkov (34. in peti odstavek 45. člena);

15. odpremlja ali omogoči, da se etilni alkohol odpremi iz trošarinskega skladišča ali vnesejo iz druge države članice ali uvozijo brez plačila trošarine za uporabo v proizvodnji neprehrambenih izdelkov, ne da bi bili denaturirani v skladu s tem zakonom (drugi odstavek 44. člena);

16. ne prijavi drobnoprodajne cene pristojnemu carinskemu organu v predpisanem roku (enajsti odstavek 51. člena); prodaja tobačne izdelke po drobnoprodajnih cenah, ki so višje od prijavljenih (dvanajsti odstavek 51. člena); ne označi tobačnih izdelkov, ki so v prometu v Sloveniji, s tobačno znamko (prvi odstavek 52. člena) ter ne zagotovi, da je tobačna znamka nalepljena na embalažo pod celofanskim ali drugim papirjem tako, da je ni mogoče odstraniti, ne da bi bila poškodovana embalaža (tretji odstavek 52. člena);

17. ne označi plinskega olja ali kerozina s predpisanim sredstvom za označevanje oziroma skladiščenja ne organizira na predpisan način (56. člen);

18. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi predpisanih podatkov ter ne vodi predpisanih evidenc (59. člen);

19. carinskemu organu ne prijavi pričetka, spremembe ali prenehanja svoje dejavnosti oziroma posameznega posla ali tega ne prijavi pravočasno (62. in 63. člen);

20. zahteva vračilo trošarine po 30. ali 30.a členu ter sedmem, devetem, enajstem in dvanajstem odstavku 54. člena, na podlagi neresničnih podatkov;

21. kot oproščeni uporabnik uveljavlja oprostitev plačila trošarine v nasprotju s 44. in 55. členom tega zakona;

22. odpečati kotel brez soglasja carinskega organa (štiriinajsti odstavek 45. člena).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega

podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 1.200 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba, če zahteva vračilo trošarine na podlagi neresničnih podatkov (54. člen) ali če kot trošarinski zavezanec ne vodi predpisanih evidenc (59. člen) oziroma opusti dolžnost sporočila ali prijave (62. in 45. člen), če nezakonito proizvede, nezakonito uvozi, nezakonito vnese iz druge države članice ali iznese v drugo državo članico, nezakonito prevaža, kupi oziroma proda nezakonito proizvedene oziroma nezakonito uvožene trošarinske izdelke oziroma sodeluje pri nezakoniti proizvodnji ali uvozu ali prenosu trošarinskih izdelkov iz ene države članice v drugo ali hrani nezakonito proizvedene, uvožene ali iz druge države članice vnešene trošarinske izdelke (16. člen).

68.a člen

(odvzem predmetov)

(1) Trošarinski izdelki iz 5. točke prvega odstavka 68. člena se odvzamejo.

(2) Predmeti prekrškov iz prejšnjega odstavka se odvzamejo tudi, če niso last storilca prekrška.

(3) Če se predmet prekrška, ki bi se moral odvzeti, ne najde, se odvzem predmeta izvrši tako, da se od storilca prekrška izterja vrednost predmeta in se opravi postopek za izterjavo trošarinskih dajatev.

69. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.200 do 41.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. gibanja trošarinskih izdelkov ne spremlja pravilno izpolnjen trošarinski dokument (četrti odstavek 7. člena in tretji odstavek 10. člena);

2. ne izda trošarinskega dokumenta v predpisanem številu izvodov (tretji odstavek 8. člena);

3. ne posreduje nadzornemu organu izvoda trošarinskega dokumenta v predpisanem roku (četrti odstavek 8. člena);

4. ne potrdi trošarinskega dokumenta na predpisan način (9. člen);

5. kot pošiljatelj ali prejemnik trošarinskih izdelkov iz drugih držav članic ne izpolni predpisanih obveznosti ali jih ne izpolni v predpisanem roku (8.a člen);

6. kot pošiljatelj ne obvesti carinskega organa, da ni prejel potrjenega trošarinskega dokumenta v predpisanem roku (peti odstavek 9. člena);

7. ne predloži instrumenta za zavarovanje plačila trošarine v skladu s 23. členom tega zakona;

8. postopka denaturacije ne izvrši v trošarinskem skladišču ali če ga ne izvrši po predpisanem postopku in z uporabo predpisanega denaturanta (tretji odstavek 44. člena);

9. ne razvrsti trošarinskih izdelkov na način, kot je določen v 37., 38., 39., 40., 41., 42., 48., 49., 50. in 53. členu tega zakona;

10. ne izda računa ali drugega dokumenta v skladu z 58. členom tega zakona;

11. ne hrani dokumentacije oziroma je ne hrani v predpisanem roku (60. člen).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

70. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik ali

posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če kot proizvajalec, prodajalec ali uvoznik opreme za proizvodnjo etilnega alkohola ne vodi evidence kupcev opreme za proizvodnjo etilnega alkohola in je na zahtevo ne predloži carinskemu organu (46. člen).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

71. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.600 do 50.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. označen energent, ki se uporablja kot gorivo za ogrevanje uporabi za drug namen, kot je določen z oznako oziroma ga toči za pogon motornih vozil ter plovil ali drugih motorjev oziroma ga toči v standardni rezervoar motornih vozil, plovila ali drugih motorjev oziroma odstrani iz energenta sredstvo za označevanje ali zmanjša njegovo koncentracijo ali energentu dodaja substance, ki onemogočajo ugotavljanje označenosti (57. člen);

2. ne zagotovi, da se energenti dajejo v promet v skladu s tem zakonom (57.a člen).

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če pooblaščen uradna oseba carinskega organa osebno zazna prekršek iz tega člena ali ga ugotovi z uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali naprav, izda kršitelju odredbo za izčrpanje energenta in čiščenje rezervoarja. Črpanje in čiščenje rezervoarja se lahko opravi na katerem koli pooblaščenem servisu. Kršitelj mora v roku dveh delovnih dni carinskemu organu predložiti dokaz, da je odredbo izvršil.

(5) Stroške črpanja označenega energenta in čiščenja rezervoarja nosi voznik vozila, v katerem je bil odkrit označeni energent oziroma lastnik vozila.

72. člen

(posebno hudi prekrški)

Če se s prekrškom iz tega zakona povzroči neplačilo trošarine v znesku, ki presega štiri povprečne mesečne neto plače v Republiki Sloveniji na zaposleno osebo v času storitve prekrška, če prekršek stori posameznik, oziroma v znesku, ki presega osem povprečnih mesečnih neto plač v Republiki Sloveniji na zaposleno osebo v času storitve prekrška, če prekršek stori pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, se sme zaradi protipravno pridobljene premoženjske koristi pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, kaznovati z globo do 375.000 eurov, njihove odgovorne osebe z globo do 12.300 eurov, posameznik pa z globo do 3.600 eurov.

72.a člen

(globa, sorazmerna višini neplačane trošarine)

Globa, ki je predpisana v razponu, se lahko izreče z odločbo v hitrem postopku tudi v višjem znesku, kot je najnižja višina globe, pri čemer se taka globa izreče v odstotku od neplačane trošarine, in sicer v višini 50% neplačane trošarine. Globa, določena v skladu s tem členom, ne sme preseči najvišjega zneska, določenega za posamezni prekršek v skladu s tem zakonom.

72.b člen

(zastaranje posebno hudih prekrškov)

(1) Postopek o prekrških iz 72. člena tega zakona se ne more več začeti, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje pretrga vsako dejanje prekrškovnega organa, ki meri na pregon storilca prekrška. Z vsakim pretrganjem začne zastaralni rok znova teči, vendar pa se postopek zaradi prekrška nikakor ne more več začeti ali nadaljevati po preteku šestih let od dneva storitve prekrška.

Zakon o trošarinah – ZTro (Uradni list RS, št. 84/98) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XIX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

73. člen – upoštevati ZTro-D

(odlog obveznosti izpolnjevanja pogojev za elektronsko izmenjavo podatkov)

Določba 6. točke prvega odstavka 19. člena in pete alinee četrtega odstavka 29.a člena tega zakona, se prične uporabljati 1. januarja 2005. Imetniki trošarinskih dovoljenj, ki so že pridobili tovrstna dovoljenja pred 1. januarjem 2005, morajo zagotoviti te pogoje do 1. januarja 2005.

74. člen

(prijava dejavnosti in posedovanja kotlov za kuhanje žganja)

Proizvajalci trošarinskih izdelkov po tem zakonu morajo najkasneje do 31. marca 1999, prijaviti opravljanje navedenih dejavnosti oziroma posedovanje kotlov za kuhanje žganja, pristojnemu carinskemu organu.

75. člen

(končni obračun davka od prometa proizvodov in roki za plačilo)

(1) Zavezanci po zakonu o posebnem prometnem davku od alkoholnih pijač in po zakonu o posebnem prometnem davku od cigaret, sestavijo za obdobje od 1. 1. 1999 do 30. 6. 1999 končni obračun davka od prometa proizvodov in ga predložijo davčnemu organu do 20. avgusta 1999.

(2) Davek od prometa proizvodov, za katerega je nastala obveznost za obračun do 30. junija 1999, se plača v rokih in na način, določen z zakonom o prometnem davku.

(3) Znesek posebnega prometnega davka, vsebovan v neplačanih terjatev na dan 30. junija 1999, in ki ni bil plačan na podlagi dokončnega obračuna za obdobje januar–junij 1999, se plačuje ob poplačilu terjatev, vendar najkasneje do 31. decembra 1999.

76. člen

(popis alkoholnih pijač in cigaret)

Zavezanci po zakonu o posebnem prometnem davku od alkoholnih pijač in po zakonu o posebnem prometnem davku od cigaret morajo na dan 30. junija 1999 popisati vse proizvode na zalogi po vrstah in količinah in določiti prodajne cene alkohola in alkoholnih pijač ter tobačnih izdelkov z vračunano trošarino po tem zakonu. Zapisnik o popisu zalog in prodajne cene proizvodov po tem zakonu (iz katere mora biti razvidna ločeno prodajna cena zavezanca in trošarina) predložijo pristojnemu davčnemu in carinskemu organu do 5. julija 1999.

77. člen

(popis mineralnih olj in plina)

(1) Zavezanci, ki prodajajo mineralna olja in plin končnim potrošnikom po zakonu o prometnem davku ter uvozniki in trgovci na debelo, ki niso imetniki trošarinskega dovoljenja po tem zakonu, morajo popisati zaloge mineralnih olj in plina na

dan 30. junija 1999 in o tem sestaviti zapisnik po vrstah in količinah mineralnih olj in plina po 54. členu tega zakona, obračunati trošarino na ugotovljene zaloge in jo plačati do 10. avgusta 1999. Zapisnik o zalogah mineralnih olj in plina, ki vključuje tudi ugotovljen znesek trošarin, predložijo pristojnemu davčnemu in carinskemu organu do 5. julija 1999.

(2) Zavezanci iz prejšnjega odstavka, ki so imetniki trošarinskega dovoljenja po tem zakonu, popišejo zaloge proizvodov po vrstah in količinah mineralnih olj in plina, zapisnik o popisu pa do 5. julija 1999 predložijo pristojnemu carinskemu organu.

78. člen

(prehodno obdobje za tobačne izdelke, označene s tobačno znamko v skladu z zakonom o prometnem davku)

Tobačni izdelki, označeni s tobačno znamko v skladu z zakonom o prometnem davku, so lahko v prometu še 12 mesecev po pričetku uporabe tega zakona.

79. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Zakon o posebnem prometnem davku od alkoholnih pijač (Uradni list RS, št. 71/93);

2. Zakon o posebnem prometnem davku od cigaret (Uradni list RS, št. 71/93);

3. Odredba o načinu obračunavanja in plačevanja posebnega prometnega davka od alkoholnih pijač (Uradni list RS, št. 8/94);

4. Uredba o določitvi zneska posebnega prometnega davka od piva (Uradni list RS, št. 50/98).

Uporabljajo pa se še do 30. junija 1999.

80. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. julija 1999, razen sedmega odstavka 21. člena, 74., 76. in 77. člena, ki se uporabljajo od dneva uveljavitve zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-A (Uradni list RS, št. 57/99) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-B (Uradni list RS, št. 33/01) vsebuje naslednji prehodni in končno določbo:

25. člen

Mali proizvajalci žganja, ki so pristojnemu carinskemu organu do uveljavitve tega zakona že prijavili lastništvo oziroma uporabo kotlov za kuhanje žganja, morajo najkasneje do 31. decembra 2001 dopolniti prijavo s podatkom o prostornini kotlov, ki jih imajo v lasti oziroma v uporabi.

26. člen

16. člen tega zakona se uporablja od vložitve obračuna trošarine za leto 2001 dalje.

27. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-C (Uradni list RS, št. 99/01) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

4. člen

Trošarinski zavezanči za plačilo trošarine za alkoholne pijače in alkohol plačujejo trošarino v skladu s tem zakonom za trošarinske izdelke, ki jih sprostijo v porabo od vključno 1. januarja 2002.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-D (Uradni list RS, št. 126/03) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

53. člen

(prehodni režim za uvožene trošarinske izdelke)

Če so bili trošarinski izdelki pred datumom pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji uvoženi na ozemlje Slovenije iz Skupnosti ali iz drugih držav, ki so pristopile Skupnosti 1. maja 2004, in je bil za te trošarinske izdelke začel eden od odločnih carinskih postopkov po carinskem zakonu (Uradni list RS, št. 1/95, 28/95, 32/99, 13/01, 62/01 in 59/02), se trenutek nastanka obveznosti za obračun trošarine in način plačila trošarine določijo po predpisih o trošarinah, ki so veljali ob začetku postopka. Trošarina se obračuna po stopnjah oziroma v zneskih, ki veljajo v trenutku nastanka obveznosti za obračun trošarine.

54. člen

(izdaja dovoljenj pooblaščenim prejemnikom in davčnim zastopnikom, veljavnost in izdaja identifikacijskih števil ter prijave poslov med 1. in 15. majem 2004)

(1) Carinski organ lahko zainteresirani osebi, ki želi od 1. maja 2004 dalje poslovati kot pooblaščen prejemnik ali davčni zastopnik v skladu s tem zakonom in izpolnjuje predpisane pogoje, izda dovoljenje v skladu z 29.a oziroma 29.c členom zakona še pred 1. majem 2004. Tako izdana dovoljenja učinkujejo od vključno 1. maja 2004 dalje.

(2) Identifikacijske številke imetnikov trošarinskih dovoljenj, ki jih je carinski organ izdal pred uveljavitvijo tega zakona, veljajo še naprej. Identifikacijske številke pooblaščenih prejemnikov carinski organ izda ob izdaji dovoljenja. Pooblaščenemu prejemniku iz prejšnjega odstavka carinski organ lahko izda identifikacijsko številko še pred 1. majem 2004, vendar jo sme uporabljati šele od dneva, ko je dovoljenje začelo učinkovati.

(3) Osebe iz 63. člena zakona, ki morajo v skladu s tem zakonom carinskemu organu prijaviti posamezne posle, lahko prijavijo posle, ki jih načrtujejo v obdobju od 1. do vključno 14. maja 2004, že pred 1. majem 2004.

55. člen

(mali proizvajalci žganja)

Osebe, ki na dan začetka uporabe tega zakona posedujejo kotel za kuhanje žganja in pričakujejo, da bodo v letu 2004 izpolnile pogoje za obračunavanje trošarine po petnajstem odstavku 45. člena tega zakona, morajo carinskemu organu predložiti prijavo iz petega odstavka 62. člena zakona do 1. decembra 2004.

56. člen

(prekrški do 1. januarja 2005)

(1) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 68., 69., 70., 71. in 72. členu zakona z denarno kaznijo od 400.000

do 12.000.0000 tolarjev kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(2) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 68., 69., 70., 71. in 72. členu zakona z denarno kaznijo od 1.000.000 do 18.000.000 tolarjev kaznuje pravna oseba, z denarno kaznijo do 200.000 do 1.000.000 tolarjev pa se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz 68., 69., 70., 71. in 72. člena zakona.

(3) Do 1. januarja 2005 se z denarno kaznijo od 50.000 do 450.000 tolarjev kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz tretjega odstavka 68. člena zakona oziroma z denarno kaznijo od 100.000 do 450.000 tolarjev, če stori prekršek iz 71. člena zakona.

(4) Določba 72.a člena zakona se začne uporabljati 1. januarja 2005.

57. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. maja 2004, razen 54. člena tega zakona, ki se uporablja od uveljavitve.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-E (Uradni list RS, št. 42/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

22. člen

Ta zakon začne veljati 1. maja 2004.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-F (Uradni list RS, št. 122/06) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

36. člen

Oseba, ki je na dan uveljavitve tega zakona opravljala dejavnost proizvodnje ali trgovine z biogorivi iz 53. člena zakona, mora uskladiti poslovanje z določbami tega zakona do 1. marca 2007.

37. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007, razen določbe 27. člena tega zakona, ki se uporablja od dneva uveljavitve tega zakona dalje.

64. Zakon o podpornem okolju za podjetništvo (uradno prečiščeno besedilo) (ZPOP-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o podpornem okolju za podjetništvo, ki obsega:

– Zakon o podpornem okolju za podjetništvo – ZPOP (Uradni list RS, št. 40/04 z dne 20. 4. 2004) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o podpornem okolju za podjetništvo – ZPOP-A (Uradni list RS, št. 115/06 z dne 10. 11. 2006).

Št. 300-01/91-10/14

Ljubljana, dne 20. decembra 2006

EPA 1138-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., i.r.

Z A K O N O PODPORNEM OKOLJU ZA PODJETNIŠTVO uradno prečiščeno besedilo (ZPOP-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon določa organiziranost in ukrepe države za oblikovanje podpornega okolja za podjetništvo in opredeljuje subjekte, ki izvajajo storitve za spodbujanje podjetništva in inovativnosti ter v skladu s sprejetimi razvojnimi usmeritvami države zagotavljajo podporo podjetnikom in podjetnicam (v nadaljnjem besedilu: podjetnikom) ter podjetjem pri dostopu do informacij, znanja in virov financiranja.

2. člen

(cilji zakona)

Temeljni cilji zakona so:

- povečanje možnosti za ustanavljanje novih podjetij in ustvarjanje novih delovnih mest;
- pospešitev izkoriščanja podjetniških in inovacijskih potencialov;
- vzpostavitev učinkovitega podpornega sistema podjetnikom in podjetjem v vseh fazah njihovega razvoja za dostop do informacij, storitev in virov financiranja in
- spodbuditev oblik povezovanja med raziskovalnimi in izobraževalnimi organizacijami ter gospodarstvom.

3. člen

(definicije pojmov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu imajo naslednji pomen:

- "Podjetje" je gospodarski subjekt, organiziran kot gospodarska družba, podjetnik, zavod ali zadruga;
- "Srednje veliko podjetje" je podjetje, v katerem število zaposlenih ne presega 250 ljudi in njegov letni prihodek ne presega 11.500.000.000 tolarjev;
- "Malo podjetje" je podjetje, v katerem število zaposlenih ne presega 50 ljudi in njegov letni prihodek ne presega 2.300.000.000 tolarjev;
- "Mikro podjetje" je podjetje, v katerem število zaposlenih ne presega 5 ljudi in njegov letni prihodek ne presega 50.000.000 tolarjev;
- "Subjekti inovativnega okolja" so pravne osebe javnega in zasebnega prava, ki izvajajo storitve za spodbujanje razvoja podjetništva in inovativnosti in so oblikovani kot podjetniški inkubatorji, tehnološki parki, tehnološki centri, razvojna jedra grozdov ali tehnološke mreže;
- "Razvojna sredstva" so sredstva programov državnega proračuna, ki jih proračunski uporabniki namenijo razvojnim spodbudam;
- "Ukrepi" so zaokrožene ciljno usmerjene aktivnosti države za izboljšanje stanja na področju podjetništva in inovativnosti ter odpravljanje strukturnih neskladij;
- "Instrumenti" so oblika in način porabe javnih sredstev namenjenih izvajanju ukrepov.

II. PROGRAM UKREPOV ZA SPODBUJANJE PODJETNIŠTVA

4. člen

(program ukrepov)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) sprejme na predlog ministrice, pristojne za gospodarstvo ali

ministra, pristojnega za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za gospodarstvo) program ukrepov za spodbujanje podjetništva (v nadaljnjem besedilu: program ukrepov) praviloma za obdobje petih let oziroma za obdobje veljavnosti nacionalnega razvojnega programa.

(2) Program ukrepov mora biti usklajen s pravili za dodeljevanje državnih pomoči.

5. člen

(vsebina programa ukrepov)

Program ukrepov določa ukrepe, instrumente in kazalce za spremljanje učinkovitosti porabe javnih sredstev na področjih:

- spodbujanje podjetništva, izobraževanja za podjetništvo, odpravljanja administrativnih ovir za nastajanje in delovanje podjetij, izboljšanja dostopa podjetij do informacij in storitev in razvoja novih oblik dela ter ustvarjanja novih delovnih mest (v nadaljnjem besedilu: podjetniško okolje);
- spodbujanje inovativnosti in izboljšanja pogojev za razvoj in prenos najnovejšega znanja v gospodarsko prakso, spodbujanja podjetniških vlaganj v raziskave in razvoj, spodbujanja povezovanja podjetij in raziskovalnih in izobraževalnih institucij ter ustvarjanja ugodnega okolja za nastajanje in delovanje novih inovativnih podjetij (v nadaljnjem besedilu: inovativno okolje);
- financiranja in izboljšanja dostopa podjetij do virov financiranja razvojnih naložb (v nadaljnjem besedilu: finančno okolje).

6. člen

(zagotavljanje sredstev)

(1) Sredstva za izvajanje programa ukrepov se zagotavljajo v državnem proračunu in iz drugih domačih in mednarodnih virov.

(2) Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, z uredbo določi instrumente, podrobnejše pogoje, kriterije in merila za dodeljevanje sredstev za izvajanje programa ukrepov.

(3) Ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, v skladu z uredbo iz prejšnjega odstavka pripravi shemo za dodeljevanje državnih pomoči.

III. PODJETNIŠKO OKOLJE

7. člen

(izvajalci nalog in programov podjetniškega okolja)

(1) Naloge in programe za oblikovanje podjetniškega okolja izvaja država preko javnega zavoda za pospeševanje podjetništva ali javne agencije za pospeševanje podjetništva.

(2) Minister, pristojen za gospodarstvo, lahko za izvajanje posameznih aktivnosti v okviru nalog in programov za oblikovanje podjetniškega okolja podeli osebam javnega in zasebnega prava javno pooblastilo.

8. člen

(naloge in programi)

Naloge in programi za oblikovanje podjetniškega okolja so:

- promocija podjetništva in ustvarjanje pozitivne podjetniške klime za razvoj podjetništva;
- oblikovanje in predlaganje ukrepov za odpravljanje administrativnih ovir za nastajanje in delovanje podjetij, posebej za olajšanje poslovanja mikro podjetij;
- izobraževanje za podjetništvo;
- razvoj svetovalnih storitev za podporo podjetjem in podjetnikom;
- razvoj in izvajanje spodbud za izboljšanje dostopa podjetij do informacij in storitev;

– koordinacija aktivnosti za razvoj podjetniškega okolja na lokalni ravni in storitve v podporo podjetnikom pri izvajanju postopkov registracije in pridobivanja dovoljenj;

– spodbujanje prehoda iz neregistriranega dela v redne zaposlitve, samozaposlovanja ter razvoja novih oblik dela, kot so osebno dopolnilno delo, delo na daljavo in delo na domu;

– spodbujanje vključevanja v mednarodne programe na področju pospeševanja podjetništva in razvoja mikro in malih podjetij ter prenosa znanja in dobrih praks.

IV. INOVATIVNO OKOLJE

9. člen

(izvajalci nalog in programov inovativnega okolja)

(1) Naloge in programe za oblikovanje inovativnega okolja (v nadaljnjem besedilu: storitve) izvajajo subjekti inovativnega okolja, ki so vpisani v posebno evidenco, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: evidenca).

(2) V evidenco se vpišejo subjekti inovativnega okolja, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

– delujejo najmanj dve leti pred vložitvijo vloge za vpis v evidenco;

– imajo dejavnosti s področja raziskovalne in razvojne dejavnosti ter inovativnosti opredeljene v ustanovitvenem aktu;

– imajo usposobljen kader in tehnične pogoje za izvajanje storitev;

– imajo mednarodno primerljive reference.

(3) Način vodenja in vsebino evidence ter dodatne pogoje za opravljanje posameznih storitev, določi minister, pristojen za gospodarstvo.

10. člen

(naloge in programi)

Naloge in programi za oblikovanje inovativnega okolja (v nadaljnjem besedilu: storitve), ki jih izvajajo subjekti inovativnega okolja, so:

– zagotavljanje ugodnejših prostorskih in tehničnih pogojev za nastajanje in delovanje podjetij v zgodnjih fazah razvoja;

– izvajanje storitev za ustanovitev in začetno delovanje podjetij pod ugodnejšimi pogoji;

– izvajanje storitev na področju razvoja in raziskav za skupine podjetij, ki se povezujejo za skupna vlaganja v okviru področij dejavnosti, tehnoloških področij, grozdov ali mrež.

11. člen

(postopek dodeljevanja sredstev za financiranje storitev)

(1) Ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, dodeljuje proračunska sredstva za izvajanje storitev subjektom inovativnega okolja, ki so vpisani v evidenco.

(2) Proračunska sredstva se dodelijo na podlagi pogodbe, ki jo skleneta Ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, ter subjekt inovativnega okolja. Osnova za sklenitev pogodbe je vloga, ki jo na javni poziv ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, pripravi subjekt inovativnega okolja. Vloga mora vsebovati program izvajanja storitev za določeno skupino podjetij za obdobje največ petih let.

(3) Minister, pristojen za gospodarstvo, imenuje komisijo, ki oceni vloge ter predlaga višino proračunskih sredstev za sofinanciranje izvajanja storitev posameznega subjekta inovativnega okolja. Komisija oceni vlogo na osnovi meril in kriterijev, določenih v uredbi iz drugega odstavka 6. člena tega zakona. Sklep o odobritvi sredstev izda minister, pristojen za gospodarstvo.

(4) Ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, spremlja izvajanje programa subjekta inovativnega okolja.

V. FINANČNO OKOLJE

12. člen

(slovenski podjetniški sklad)

(1) Ukrepe države za izboljšanje dostopa do virov financiranja razvojnih naložb za mikro, mala in srednje velika podjetja v skladu s programom ukrepov in razvojnimi dokumenti ministrstva za spodbujanje podjetništva izvaja Slovenski podjetniški sklad (v nadaljnjem besedilu: sklad) v skladu z določbami tega zakona in ustanovitvenega akta.

(2) Ustanovitelj sklada je vlada.

(3) Ustanovitelj sme sklad pripojiti k drugemu javnemu skladu ali združiti z drugimi javnimi skladi, če ugotovi, da bi bilo to učinkovito in gospodarno ali bi se s tem okrepil finančni potencial javnih skladov. Sklad lahko sodeluje z drugimi domačimi in mednarodnimi finančnimi institucijami z namenom učinkovitejšega opravljanja nalog pri dajanju finančnih spodbud.

13. člen

(področje delovanja sklada)

(1) Sklad razvija in izvaja storitve ter finančne spodbude v skladu s sprejetim programom ukrepov in drugimi razvojnimi dokumenti na naslednjih področjih:

– zagotavljanje storitev in začetnega kapitala za hitrejšo nastajanje in zagon novih podjetij z neposrednimi spodbudami za začetno financiranje podjetniških projektov v fazi nastajanja in zagona podjetij;

– zagotavljanje ugodnejših virov financiranja za razvojne naložbe podjetij s subvencijami, ugodnimi finančnimi viri in garancijami;

– spodbujanje zasebnih vlaganj in financiranja podjetniških projektov v vseh fazah razvoja z lastniškim kapitalom, z zagotavljanjem ugodnih kreditnih virov in garancij za investitorje.

(2) Sklad izvaja ukrepe v obliki storitev, neposrednih finančnih spodbud sklada in posrednih finančnih spodbud preko poslovnih bank, skladov tveganega kapitala in drugih finančnih institucij, subjektov inovativnega okolja ter drugih pravnih oseb javnega in zasebnega prava.

(3) Pri zagotavljanju začetnega kapitala in spodbujanju zasebnih vlaganj z lastniškim kapitalom iz prvega odstavka tega člena, lahko sklad vlaga kapitalске naložbe v imenu Republike Slovenije in po postopku, določenem v zakonu, ki ureja javne finance. Za upravljanje in razpolaganje s tako pridobljenimi kapitalskimi naložbami Republike Slovenije, veljajo določbe zakona, ki ureja javne finance in zakona o vladi.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko sklad iz namenskega premoženja, s katerim upravlja in razpolaga, v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja delovanje javnih skladov, vlaga kapitalске naložbe v svojem imenu. Za upravljanje in razpolaganje s tako pridobljenimi kapitalskimi naložbami se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja javne finance.

14. člen

(instrumenti sklada)

Instrumenti sklada so:

– ugodni posredni in neposredni krediti mikro, malim in srednje velikim podjetjem;

– garancije mikro, malim in srednje velikim podjetjem;

– subvencije obrestnih mer, stroškov kreditiranja in stroškov garancij;

– subvencije fizičnim osebam za ustanovitev in zagon podjetij;

– subvencije za razvojne projekte mikro, malih in srednje velikih podjetij;

– vlaganja v razvoj poslovne infrastrukture za pospeševanje naložb;

– kapitalске naložbe;

– finančni zakup (leasing), kot ga opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo ter financiranje stroškov in izdajanje garancij za finančni zakup (leasing);

– oblike financiranja, kjer je možno spremeniti obliko financiranja v časovno opredeljenem okvirju iz kreditne ali garancijske pogodbe v lastniški delež v podjetju, v zvezi z inštrumenti iz prejšnjih alinij (»mezzanin« oblike financiranja).

15. člen

(viri sredstev sklada)

(1) Sredstva za opravljanje dejavnosti sklada so:

– sredstva in stvarno premoženje države, ki jih zagotavlja in prenaša ustanovitelj na sklad kot namensko premoženje sklada;

– sredstva proračuna, ki jih ustanovitelj prenese na sklad za izvajanje sprejetih ukrepov;

– mednarodni viri in prispevki pravnih in fizičnih oseb.

(2) Namensko premoženje sklada se uporablja v skladu z določili zakona, ki ureja delovanje javnih skladov.

(3) Sredstva proračuna za razvoj storitev in izvajanje instrumentov iz prejšnjega člena pridobiva sklad na podlagi pogodb, ki jih sklenu s posameznimi ministrstvi in ki določajo način izvajanja ukrepov. Sredstva se uporabljajo za dodeljevanje neposrednih subvencij države za podjetniške projekte, razvojne naložbe podjetij in za oblikovanje rezervacij za kritje rizikov iz naslova izdanih garancij, kreditov in kapitalskih naložb.

16. člen

(poslovanje sklada)

(1) Obseg, namen in način usmerjanja finančnih spodbud se določi v poslovnem načrtu sklada. Poslovni načrt pripravi sklad na osnovi sprejetih usmeritev iz programa ukrepov.

(2) Podrobnejši pogoji, kriteriji in merila za izvajanje instrumentov sklada, se v skladu z zakonom, ki ureja delovanje javnih skladov in s pravili za dodeljevanje državnih pomoči, določijo v splošnih pogojih za poslovanje javnega sklada.

17. člen

(podelitev pooblastila)

Za izvajanje ukrepov iz prvega odstavka 12. člena tega zakona lahko vlada pooblasti tudi drugo finančno institucijo. Za izbor finančne institucije izvede ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za finance, javni natečaj. Pooblaščenca finančna institucija mora izpolnjevati naslednje pogoje:

– da je registrirana v Republiki Sloveniji;

– da ima dovoljenje za opravljanje teh poslov v skladu z veljavno zakonodajo;

– da je kadrovska, tehnološko in informacijsko usposobljena ter ustrezno opremljena za učinkovito izvajanje ukrepov in financiranja razvojnih programov;

– da ima ustrezne izkušnje na področju sodelovanja z mikro, malimi in srednje velikimi podjetji v Republiki Sloveniji in izvajanjem inovativnih finančnih instrumentov za mikro, mala in srednje velika podjetja;

– da ima razvito sodelovanje z domačimi in tujimi finančnimi institucijami, ki delujejo na področju mikro, malih in srednje velikih podjetij;

– da ima ustrezna znanja in izkušnje na področju sodelovanja z Republiko Slovenijo in njenimi organi pri izvajanju ukrepov in financiranja razvojnih programov.

V.a POSTOPKI DODELITVE SREDSTEV SUBVENCIJ, KREDITOV, GARANCIJ IN DRUGIH OBLIK SOFINANCIRANJ

17.a člen

(pogoji za začetek postopka)

Sklad lahko začne s postopkom za dodelitev sredstev za izvajanje instrumentov iz 14. člena tega zakona, če:

1. ima za dodelitev sredstev potrjen poslovni načrt,

2. so izpolnjeni drugi pogoji za prevzemanje obveznosti iz pogodb, sklenjenih med posameznim ministrstvom in skladom.

17.b člen

(komisija za dodelitev sredstev)

(1) Postopek javnega razpisa za dodelitev sredstev vodi komisija, ki jo s pisno odločbo imenuje direktor sklada ali od njega pooblaščen oseba.

(2) Komisijo sestavljajo predsednik in najmanj dva člana. Pri javnih razpisih, kjer je pričakovati večje število vlog, je mogoče imenovati še dodatne člane za pomoč pri opravljanju administrativnih del.

(3) Predsednik in člani komisije ne smejo biti s subjekti, ki kandidirajo za dodelitev sredstev, interesno povezani v smislu poslovne povezanosti, sorodstvenega razmerja (v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštete četrtga kolena), v zakonski zvezi, v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti moškega in ženske, ki nista sklenila zakonske zveze, v svaštvu do vštete drugega kolena ali v registrirani istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, tudi če so te zveze, razmerja oziroma skupnosti že prenehale.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka interesna povezanost ne more biti izločitveni razlog v primeru, če komisije ni mogoče sestaviti drugače zaradi omejenega števila strokovnjakov na določenem področju.

17.c člen

(javni razpis)

(1) Javni razpis za dodelitev sredstev mora biti objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije. Objava javnega razpisa mora vsebovati zlasti:

1. naziv in sedež sklada;

2. pravno podlago za izvedbo javnega razpisa;

3. predmet javnega razpisa;

4. navedbo osnovnih pogojev za kandidiranje na javnem razpisu in meril, s pomočjo katerih se med tistimi, ki izpolnjujejo pogoje, izberejo prejemniki sredstev;

5. okvirno višino sredstev, ki so na razpolago za predmet javnega razpisa;

6. določitev obdobja, v katerem morajo biti porabljena dodeljena sredstva, oziroma rokov, če je predvideno zaporedno dodeljevanje sredstev;

7. rok, do katerega morajo biti predložene vloge za dodelitev sredstev;

8. datum odpiranja vlog za dodelitev sredstev oziroma datumi odpiranja vlog, če je v javnem razpisu predvideno zaporedno odpiranje teh;

9. rok, v katerem bodo vlagatelji vlog obveščeni o izidu javnega razpisa;

10. kraj, čas ter osebo, pri kateri lahko zainteresirani dvignejo razpisno dokumentacijo.

(2) Sklad lahko v javnem razpisu poleg podatkov iz prejšnjega odstavka objavi tudi druge podatke, če so potrebni glede na vrsto predmeta javnega razpisa.

17.č člen

(razpisna dokumentacija)

(1) Sklad mora zainteresiranim omogočiti vpogled v razpisno dokumentacijo in na zahtevo predati razpisno dokumentacijo.

(2) V razpisni dokumentaciji morajo biti navedeni vsi potrebni podatki, ki omogočajo izdelavo popolne vloge za dodelitev sredstev.

(3) Sklad mora v razpisni dokumentaciji navesti vse pogoje, ki jih mora vlagatelj vloge izpolnjevati, da se uvrsti v izbor za dodelitev sredstev, oziroma ki jih mora izpolnjevati vloga, da se šteje kot formalno popolna. Obvezni sestavni deli razpisne dokumentacije so:

1. navodila za pripravo vloge;
2. besedilo javnega razpisa;
3. merila za ocenjevanje projektov;
4. prijavi list;
5. vzorci pogodb ali sklepov o odobritvi državne pomoči;
6. navedba potrebnih dokumentov, ki jih mora vlagatelj

vloge predložiti skladu kot dokazilo, da izpolnjuje pogoje za kandidiranje na razpisana sredstva in da je upravičen do sredstev.

17.d člen

(vloga)

(1) Vloga za dodelitev sredstev mora biti dostavljena do roka, ki je določen v objavi javnega razpisa. Rok za predložitev vlog mora biti dovolj dolg, da lahko vlagatelj pripravi kakovostno vlogo v skladu s pogoji zahtevanimi v razpisni dokumentaciji.

(2) Predložena vloga mora biti v zaprtem ovitku, ovitek pa mora biti označen z »ne odpiraj – vloga« in navedbo javnega razpisa, na katerega se nanaša.

(3) Nepravilno označena vloga se neodprta vrne pošiljatelju. Če na vlogi ni pošiljateljevega naslova, se vloga odpre in se mu po ugotovitvi naslova vrne.

17.e člen

(odpiranje vlog)

(1) Odpiranje prejetih vlog za dodelitev sredstev vodi komisija in se izvede v roku, ki je predviden v javnem razpisu, ali v predvidenih rokih, če gre za zaporedno odpiranje vlog, pri čemer lahko od izteka roka za dostavo vlog do odpiranja poteče največ osem dni.

(2) Odpiranje prejetih vlog ni javno. Postopek odpiranja vlog se izvede naslednji dan po dnevu, ki je predviden kot zadnji rok za dospelje vlog.

(3) Odpirajo se samo v roku dostavljene, pravilno izpolnjene in označene kuverte, ki vsebujejo vloge, in sicer v vrstnem redu, v katerem so bile predložene.

17.f člen

(zapisnik o odpiranju vlog)

(1) O odpiranju vlog mora komisija sproti voditi zapisnik, ki vsebuje predvsem:

1. naslov, prostor in čas odpiranja dospelih vlog;
2. predmet javnega razpisa;
3. imena navzočih predstavnikov komisije;
4. imena oziroma naziv vlagateljev vlog po vrstnem redu odpiranja vlog;
5. ugotovitve o popolnosti vlog;
6. navedbo tistih vlagateljev, ki niso dostavili popolne vloge.

(2) Na odpiranju ugotavlja komisija popolnost vlog glede na to, ali so bili predloženi vsi zahtevani dokumenti (formalna popolnost). Zapisnik podpišejo predsednik in člani komisije.

17.g člen

(poziv k dopolnitvi vlog)

(1) Komisija v roku osmih dni od odpiranja vlog pisno pozove tiste vlagatelje, katerih vloge niso bile popolne, da jih dopolnijo. Rok za dopolnitev ne sme biti daljši od 15 dni.

(2) Nepopolne vloge, ki jih vlagatelji v roku iz prejšnjega odstavka ne dopolnijo, se zavržejo.

17.h člen

(ocenjevanje)

(1) Komisija opravi strokovni pregled popolnih vlog ter jih oceni na podlagi pogojev in meril, ki so bila navedena v javnem razpisu oziroma razpisni dokumentaciji. Komisija mora o opravljanju strokovnega pregleda popolnih vlog in o njihovem ocenjevanju voditi zapisnik.

(2) Na podlagi ocene vlog komisija pripravi predlog prejemnikov sredstev, ki ga podpišejo predsednik in člani komisije.

(3) Predlog prejemnikov sredstev se predloži direktorju sklada ali osebi, ki je od njega pooblaščen za sprejetje odločitve o dodelitvi sredstev.

17.i člen

(sklep o izboru)

(1) Na podlagi ocene projekta ter popolnih in vsebinsko ustreznih vlog vlagateljev sprejme direktor sklada ali od direktorja pooblaščen oseba seznam prejemnikov sredstev.

(2) Direktor sklada ali oseba, ki jo je ta pooblastil za sprejetje odločitve o dodelitvi sredstev, na podlagi seznama iz prejšnjega odstavka izda posamezne sklepe o izboru prejemnikov sredstev.

17.j člen

(obvestilo neizbranim kandidatom)

Sklad je dolžan v roku, ki je bil naveden v objavi javnega razpisa, obvestiti vse vlagatelje vlog, ki niso bili izbrani, o odločitvi glede dodelitve sredstev.

17.k člen

(poziv k podpisu pogodbe)

(1) Sklad mora prejemniku sredstev posredovati sklep o izboru in ga hkrati pozvati k podpisu pogodbe. Rok za podpis pogodbe znaša najmanj osem dni od dneva prejema sklepa o izbiri.

(2) Če se prejemnik sredstev ne odzove na poziv v roku iz prejšnjega odstavka, se šteje, da je umaknil vlogo za pridobitev sredstev.

17.l člen

(vsebina pogodbe)

Za dodelitev sredstev se sklene pogodba med skladom in prejemnikom. Obvezne sestavine pogodbe so zlasti:

1. naziv in naslov sklada in prejemnika sredstev;
2. namen, za katerega so sredstva dodeljena;
3. višina dodeljenih sredstev;
4. terminski plan porabe sredstev;
5. način nadzora nad namensko porabo sredstev;
6. navedba pravic in obveznosti pogodbenih strank;
7. navedba kršitev pogodbe, zaradi katerih je možno pogodbo razvezati;
8. drugo, kar sledi iz notranjih predpisov in usmeritev sklada glede vsebine pogodb.

17.m člen

(hranjenje dokumentacije)

Sklad mora hraniti dokumentacijo o postopku dodelitve sredstev v skladu s pravili o hranjenju dokumentarnega gradiva.

17.n člen

(pritožba)

Zoper sklep oziroma obvestilo sklada iz 17.i in 17.j člena tega zakona ni pritožbe.

VI. JAVNA POOBLASTILA ZA IZVAJANJE PROGRAMA UKREPOV

18. člen

(javno pooblastilo)

(1) Pravnim osebam javnega in zasebnega prava, ki delujejo na področju spodbujanja podjetništva, lahko minister, pristojen za gospodarstvo, v skladu z določbami zakona, ki ureja državno upravo, za določen čas z odločbo, na podlagi

javnega natečaja, podeli javno pooblastilo za izvajanje upravnih nalog opredeljenih v programu ukrepov.

(2) Za pridobitev javnega pooblastila mora pravna oseba javnega ali zasebnega prava izpolnjevati naslednje pogoje:

- da deluje najmanj dve leti pred vložitvijo vloge za pridobitev javnega pooblastila;
- da ima dejavnosti s področja spodbujanja podjetništva opredeljene v ustanovitvenem aktu;
- da ima usposobljen kader;
- da ima mednarodno primerljive reference.

(3) Natančnejše pogoje, kriterije, merila in postopek za podelitev javnega pooblastila podrobneje določi s minister, pristojen za gospodarstvo.

19. člen

(odvzem javnega pooblastila)

(1) Nosilcu javnega pooblastila se lahko odvzame javno pooblastilo, če:

- so s pravnoomočno odločbo pristojnega organa ugotovljene nepravilnosti pri njegovem poslovanju;
- z javnim pooblastilom dodeljenih upravnih nalog ne izvaja v skladu s programom;
- z javnim pooblastilom dodeljenih nalog, tudi po predhodnem opominu ministra, pristojnega za gospodarstvo, ne opravi pravočasno;
- se pri izvajanju nadzora iz prvega odstavka prejšnjega člena ugotovijo večje nepravilnosti pri izvajanju nalog poverjenih z javnim pooblastilom.

(2) O odvzemu javnega pooblastila odloči minister, pristojen za gospodarstvo, z upravno odločbo.

20. člen

(nadzor nad izvajanjem javnih pooblastil)

(1) Nadzor nad zakonitostjo, učinkovitostjo in uspešnostjo dela pravnih oseb, ki jim je bilo podeljeno javno pooblastilo na podlagi tega zakona, opravlja ministrstvo, pristojno za gospodarstvo.

(2) Ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, v zvezi z danim javnim pooblastilom opravlja nad nosilcem javnega pooblastila nadzor nad zakonitostjo njegovih splošnih aktov in instančni nadzor nad zakonitostjo njegovih posamičnih aktov.

Zakon o podpornem okolju za podjetništvo – ZPOP (Uradni list RS, št. 40/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

21. člen

(rok za izdajo podzakonskih predpisov)

(1) Vlada Republike Slovenije sprejme prvi program ukrepov do septembra 2004.

(2) Vlada Republike Slovenije sprejme uredbo iz drugega odstavka 6. člena tega zakona najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(3) Minister, pristojen za gospodarstvo, izda podzakonska predpisa iz tretjega odstavka 9. člena in tretjega odstavka 18. člena tega zakona najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

22. člen

(preoblikovanje institucij)

(1) Pospeševalni center za malo gospodarstvo, ki je bil kot javni zavod ustanovljen z Odlokom o ustanovitvi pospeševalnega centra za malo gospodarstvo (Uradni list RS, št. 61/92 in 68/96), z dnem uveljavitve tega zakona nadaljuje z izvajanjem nalog in programov iz 8. člena tega zakona, v skladu z aktom o ustanovitvi, do preoblikovanja v skladu s prvim odstavkom 7. člena tega zakona.

(2) Vlada Republike Slovenije v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona preoblikuje Javni sklad Republike Slovenije za razvoj malega gospodarstva, ustanovljen z Aktom o ustanovitvi Javnega sklada Republike Slovenije za razvoj malega gospodarstva (Uradni list RS, št. 96/2000 in 108/2000) v Slovenski podjetniški sklad in uskladi akt o ustanovitvi z določbami tega zakona.

23. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o razvoju malega gospodarstva (Uradni list RS, št. 18/91, 66/93 in 22/2000).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati:

- Uredba o merilih, pogojih in postopku za dodeljevanje sredstev za pospeševanje razvoja in ustanavljanje enot malega gospodarstva (Uradni list RS, št. 62/95 in 37/97) in
- Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za področje malega gospodarstva (Uradni list RS, št. 103/2000).

(3) Določbe podzakonskih predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo, kolikor niso v nasprotju z določbami tega zakona, do sprejema novih podzakonskih predpisov.

24. člen

(rok uveljavitve zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o podpornem okolju za podjetništvo – ZPOP-A (Uradni list RS, št. 115/06) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

6. člen

Zadeve, glede katerih je postopek ob uveljavitvi tega zakona v teku oziroma glede katerih je bila ob uveljavitvi tega zakona že vložena zahteva za dodelitev sredstev, se nadaljujejo in končajo po predpisih, ki so veljali na dan uvedbe tega postopka.

7. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

65. Zakon o notariatu (uradno prečiščeno besedilo) (ZN-UPB3)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o notariatu, ki obsega:

- Zakon o notariatu – ZN (Uradni list RS, št. 13/94 z dne 10. 3. 1994),
- Zakon o spremembi Zakona o notariatu – ZN-A (Uradni list RS, št. 48/94 z dne 5. 8. 1994), in
- Zakon o spremembah Zakona o notariatu – ZN-B (Uradni list RS, št. 82/94 z dne 30. 12. 1994),
- Obligacijski zakonik – OZ (Uradni list RS, št. 83/01 z dne 25. 10. 2001),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu – ZN-C (Uradni list RS, št. 73/04 z dne 5. 7. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu – ZN-D (Uradni list RS, št. 98/05 z dne 7. 11. 2005),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju – ZIZ-C (Uradni list RS, št. 17/06 z dne 17. 2. 2006) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu – ZN-E (Uradni list RS, št. 115/06 z dne 10. 11. 2006).

Št. 740-01/92-3/47

Ljubljana, dne 20. decembra 2006

EPA 1140-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

ZAKON O NOTARIATU uradno prečiščeno besedilo (ZN-UPB3)

I. POGLAVJE TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Notariat je javna služba, katere delovno področje in pooblastila določa zakon.

Notariat opravljajo notariji in notarke (v nadaljnjem besedilu: notariji), imenovani po tem zakonu, kot svoboden poklic.

Notariji opravljajo svojo poklicno dejavnost osebno, razen v primerih, ki jih določa ta zakon.

Pravice in dolžnosti notarjev ureja ta zakon.

2. člen

Notariji kot osebe javnega zaupanja sestavljajo po določbah tega zakona javne listine o pravnih poslih, izjavah volje oziroma dejstvih, iz katerih izvirajo pravice; prevzemajo listine v hrambo, denar in vrednostne papirje pa za izročitev tretjim osebam ali državnim organom; opravljajo vse oblike alternativnega reševanja sporov; izvajajo po nalogu sodišč opravila, ki se jim lahko odstopijo po zakonu in izvajajo druga opravila, za katera jih pooblašča zakon.

Prihodki notarjev kot oseb javnega zaupanja so javni za potrebe varovanja ugleda notariata kot javne službe in za zagotavljanje zaupanja strank glede delovanja notariata kot javne službe. Poleg prihodka notarja so javni tudi njegovo ime in priimek ter naslov sedeža notarske pisarne. Podatke iz prejšnjih stavkov brezplačno posreduje javnosti Notarska zbornica Slovenije, ki jih pridobi od notarjev.

3. člen

Notarske listine so: notarski zapisi, notarski zapisniki in notarska potrdila.

Notarske listine in njihovi odpravki so javne listine, če so bile upoštewane pri njihovem sestavljanju oziroma odpravljanju vse bistvene formalnosti, določene v tem zakonu.

4. člen

Notarski zapis, v katerem je določena obveznost nekaj dati, storiti, opustiti ali trpeti, glede katere je dovoljena poravnava, je izvršilni naslov, če zavezanec soglasje za njegovo neposredno izvršljivost izjavi v istem ali posebnem notarskem zapisu in če je terjatev zapadla.

5. člen

Notar sme na zahtevo strank sestavljati tudi zasebne listine. V nepravdnih zadevah pred sodišči in v nespornih stvareh pred drugimi državnimi organi sme zastopati stranke kot pooblaščenec, če so zadeve v neposredni zvezi s kakšno notarsko listino, sestavljeno pri njem.

Kadar opravlja zadeve iz prejšnjega odstavka, ima notar pravice in dolžnosti ter odgovarja kot odvetnik.

Notar ne sme zastopati stranke v postopku, v katerem se v celoti ali deloma izpodbija listina, pravni posel ali drugo dejanje, pri katerem je sodeloval kot notar v smislu 2. člena tega zakona.

5.a člen

Za potrebe notarskih storitev je notar dolžan sam pridobiti podatke oziroma dokazila o podatkih iz uradnih evidenc, ki jih vodijo državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ali nosilci javnih pooblastil, in teh podatkov oziroma dokazil ne sme zahtevati od strank. Organi in nosilci javnih pooblastil so zahtevane podatke notarjem dolžni posredovati brezplačno.

Za pridobitev osebnih podatkov in podatkov, ki predstavljajo davčno tajnost, mora notar pridobiti pisno privolitev stranke, na katero se podatki nanašajo. Notar mora na možnost, da podatke pridobi sam, stranko posebej opozoriti in ji ponuditi v podpis privolitev iz tega odstavka.

6. člen

Notar mora svoje delo opravljati pošteno, vestno in v skladu s predpisi.

Notar odgovarja stranki za škodo, povzročeno s kršitvijo dolžnosti ali pooblastil, določenih s tem zakonom.

Notar sme odkloniti opravljanje zadev iz 2. člena tega zakona samo iz razlogov, navedenih v tem zakonu.

7. člen

Ob pogoju vzajemnosti ima notarska listina, izdana v tuji državi, v Republiki Sloveniji enako pravno veljavo kot notarska listina, izdana po tem zakonu.

Če ni določeno kaj drugega, je pod pogojem iz prejšnjega odstavka tuji notarski zapis v Republiki Sloveniji izvršljiv neposredno, če se nanaša na pravice, ki niso v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije, in če vsebuje vse elemente, ki so za izvršljivost potrebni po tem zakonu.

II. POGLAVJE IMENOVANJE IN RAZREŠITEV NOTARJEV

8. člen

Za notarja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je državljan Republike Slovenije,
2. da je poslovno sposoben in ima splošno zdravstveno zmožnost,
3. da ima v Republiki Sloveniji pridobljen strokovni naslov univerzitetni diplomirani pravnik ali v Republiki Sloveniji nostrificirano v tujini pridobljeno diplomo pravne fakultete,
4. da je opravil pravniški državni izpit,
5. da ima pet let praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu, od tega najmanj eno leto pri notarju, na sodišču, pri odvetniku, na državnem tožilstvu ali pri državnem pravobranilstvu,
6. da je vreden javnega zaupanja za opravljanje notariata,
7. da aktivno obvlada slovenski jezik,
8. da ima opremo in prostore, ki so potrebni in primerni za opravljanje notariata,
9. da še ni dopolnil 64 let.

Ne glede na 1. točko prejšnjega odstavka je, ob pogoju pravne in dejanske vzajemnosti, lahko imenovan za notarja tudi tuj državljan, ki izpolnjuje ostale pogoje iz prejšnjega odstavka.

Šteje se, da pogoj iz 5. točke prvega odstavka tega člena izpolnjuje tudi oseba, ki je pravniško delo opravljala pri notarju, sodišču, odvetniku oziroma organu s funkcijami državnega pravobranilstva v tuji državi, če je takšno delo koristno za usposobljenost, ki jo zahteva opravljanje notariata v Republiki Sloveniji.

Šteje se, da pogoj iz 5. točke prvega odstavka tega člena izpolnjuje tudi oseba, ki je redni ali izredni profesor civilnega prava.

Pogoja iz 6. točke prvega odstavka tega člena ne izpolnjuje tisti, za katerega je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali obnašanja utemeljeno sklepati, da notarskega poklica ne bo opravljal strokovno, pošteno ali da kot notar ne bo varoval ugleda notarskega poklica ter nepristranskosti, ali kdor je bil obsojen za kaznivo dejanje, zaradi katerega je moralno nevreden za opravljanje notariata, dokler se kazenska sankcija po zakonu ne izbriše.

9. člen

Z notariatom je nezdružljivo opravljanje odvetništva ali katerekoli plačane službe oziroma funkcije.

Notarju ni dovoljeno opravljanje poslov, ki so nezdružljivi z ugledom in neoporečnostjo, ki ju zahteva opravljanje notariata, ali zaradi katerih bi bilo lahko okrnjeno zaupanje v notarjevo nepristranskost oziroma v verodostojnost po njem izdanih listin.

Določbi prvega in drugega odstavka tega člena veljata tudi za notarske pomočnike iz 100. člena tega zakona.

10. člen

Notarja imenuje na prosto notarsko mesto minister, pristojen za pravosodje. Pred imenovanjem notarja pridobi mnenje Notarske zbornice Slovenije o prijavljenih kandidatih, ki pa zanj ni zavezujoče. Notarska zbornica Slovenija lahko poda mnenje o prijavljenih kandidatih v 30 dneh.

Razpis prostega notarskega mesta objavi ministrstvo, pristojno za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), v Uradnem listu Republike Slovenije.

Vloge za imenovanje na razpisano prosto notarsko mesto se vložijo pri ministrstvu.

Z nepopolnimi in prepozno vloženimi prijavami se ravna v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

Prijave, ki ne izpolnjujejo razpisnih pogojev, ministrstvo zavrne po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

Minister, pristojen za pravosodje, lahko imenuje notarja na prosto mesto v drugem kraju brez razpisa. Pred imenovanjem notarja pridobi mnenje Notarske zbornice Slovenije, ki pa zanj ni zavezujoče. Notarska zbornica Slovenija lahko poda mnenje o prijavljenih kandidatih v 30 dneh.

Zoper odločbo o imenovanju notarja ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

Tožba v sporu iz prejšnjega odstavka se vloži v petnajstih dneh od vročitve odločbe.

O tožbi iz prejšnjega odstavka odloči sodišče v postopku na prvi stopnji najkasneje v tridesetih dneh od njene vložitve, na drugi stopnji pa najkasneje v tridesetih dneh od prejema pritožbe.

Postopek imenovanja na prosto notarsko mesto se preki-ne do pravnomočnosti sodne odločbe.

10.a člen

Minister, pristojen za pravosodje, opravi izbiro izmed kandidatov, ki izpolnjujejo zakonske pogoje za imenovanje.

Izbira iz prejšnjega odstavka se opravi po izvedenem izbirnem postopku, v katerem se preveri strokovna usposobljenost ter izpolnjevanje pogoja iz 6. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona.

Izbirni postopek iz prejšnjega odstavka opravijo člani komisije, ki jo imenuje minister, pristojen za pravosodje. Člani komisije morajo imeti opravljen pravniški državni izpit in najmanj pet let izkušenj na pravniških delih.

Izbirni postopek iz drugega odstavka tega člena se opravi s preverjanjem strokovne usposobljenosti iz dokumentacije, ki jo je predložil kandidat in s pisnim preizkusom usposobljenosti ali z ustnim razgovorom.

Člani komisije iz tretjega odstavka tega člena najkasneje v sedmih dneh po opravljenem izbirnem postopku ministru,

pristojnemu za pravosodje, posredujejo svoje mnenje o izpolnjevanju pogojev iz drugega odstavka tega člena.

Ustni razgovor iz četrtega odstavka tega člena lahko s kandidati za imenovanje na notarsko mesto opravi tudi minister, pristojen za pravosodje.

11. člen

Število in sedeže notarskih mest določi ministrstvo tako, da pride najmanj eno notarsko mesto na območje okrajnega sodišča. Na območjih z večjo koncentracijo prebivalstva ter intenzivnejšim gospodarskim poslovanjem se glede na obseg notarskega poslovanja določi število notarskih mest tako, da pride najmanj po en notar na vsakih dvajset tisoč prebivalcev.

12. člen

Notar sme opravljati svoje poslovanje za vse območje Republike Slovenije.

Sodišča smejo nalagati opravljanje zadev v smislu 2. člena tega zakona samo notarjem, ki imajo sedež na njihovem območju; če je teh več, pa po času naloga sodišča, upoštevaje abecedni red priimkov notarjev.

Notarske zapise pravnih poslov o ustanovitvi hipoteke in zemljiškega dolga na nepremičninah sestavi notar, ki ima sedež notarske pisarne na območju okrajnega sodišča, ki je pristojno za vpis hipoteke in zemljiškega dolga v zemljiško knjigo. Če je predmet obremenitve s hipoteko ali zemljiškim dolgom več nepremičnin, ki so vpisane v zemljiških knjigah večih sodišč, je pristojen notar s sedežem pisarne na območju tistega okrajnega sodišča, pri katerem je zemljiška knjiga, v katero je vpisana glavna nepremičnina. Pogoj iz tega odstavka izpolnjuje tudi notar, ki mu je v skladu z drugim odstavkom 20. člena tega zakona dovoljeno opravljanje poslovanja zunaj sedeža notarske pisarne.

Če notar zaradi omejitve poslovanja iz 22. člena tega zakona v posamezni zadevi ne sme poslovati, je za sestavo notarskega zapisa iz prejšnjega odstavka tega člena pristojen notar, ki ga določi predsednik Notarske zbornice Slovenije.

13. člen

Notar sestavlja notarske listine v slovenskem jeziku.

Na območjih, kjer je uradni jezik tudi italijanščina ali madžarščina, sestavlja notarske listine, če stranka uporablja italijanski ali madžarski jezik, v obeh uradnih jezikih.

V tujem jeziku, ki ni uradni jezik, lahko sestavi notar listino na zahtevo stranke le, če izpolnjuje pogoje za sodnega tolmača in če je listina namenjena uporabi v tujini.

Če stranke oziroma drugi udeleženci pri sestavljanju listine iz prejšnjega odstavka ne razumejo jezika, v katerem je listina sestavljena, mora listina vsebovati klavzulo, da jim je bila njena vsebina v celoti prevedena. Prevaja notar ali, na zahtevo stranke, sodni tolmač.

14. člen

Notar mora skleniti zavarovalno pogodbo za škodo, za katero je odgovoren strankam po obligacijskih predpisih.

Minister, pristojen za pravosodje, določi najnižjo zavarovalno vsoto. Predlog glede višine zavarovalne vsote pošlje minister, pristojen za pravosodje, Notarski zbornici Slovenije, ki lahko v 30 dneh poda pripombe na predlog. Minister, pristojen za pravosodje, na pripombe ni vezan.

Notar je dolžan zavarovalno pogodbo iz prvega odstavka tega člena v 30 dneh uskladiti z zavarovalno vsoto iz prejšnjega odstavka.

15. člen

Pred prisego si mora notar priskrbeti pečat in žig. Pečat in žig morata vsebovati grb Republike Slovenije, ime in priimek notarja, naziv notarskega mesta in ime kraja, v katerem ima notar sedež.

Odtis pečata in žiga iz prejšnjega odstavka ter notarjev podpis overi predsednik okrožnega sodišča, na območju kate-

rega ima notar sedež. Overjena odtisa pečata in žiga ter overjeni notarjev podpis deponira predsednik sodišča pri Notarski zbornici Slovenije.

Za potrebe elektronske sestave listin iz 2. člena tega zakona si mora notar pred prisego priskrbeti varen elektronski podpis kot notarski elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom v skladu s tretjim odstavkom 38.a člena tega zakona. Zahtevo za izstavitve kvalificiranega potrdila in izkaznice za notarski elektronski podpis je treba predložiti Notarski zbornici Slovenije. S prenehanjem notarske službe ali ob suspenzu preneha tudi pooblastilo za uporabo elektronskega notarskega podpisa. Notar mora izkaznico vrniti Notarski zbornici Slovenije in zahtevati preklic kvalificiranega potrdila.

16. člen

Potem, ko so opravljena dejanja iz 14. in 15. člena tega zakona, izreče notar prisego pred predsednikom višjega sodišča, na katerega območju je sedež notarskega mesta, na katero je notar imenovan.

Prisega se glasi: »Prisegam, da bom spoštoval pravni red Republike Slovenije in notariat opravljal vestno, pošteno in nepristransko.«

17. člen

Notarska zbornica Slovenije določi in objavi datum nastopa poslovanja notarja v Uradnem listu Republike Slovenije potem, ko prejme kopijo zapisnika o prisegi.

18. člen

Notar, ki je bil imenovan na notarsko mesto v drugem kraju, nastopi poslovanje na tem mestu potem, ko so izpolnjene zahteve iz 15. člena tega zakona in ko Notarska zbornica Slovenije objavi začetek njegovega poslovanja na tem notarskem mestu v smislu prejšnjega člena.

19. člen

Notar se razreši:

1. če pisno izjavi, da ne želi več opravljati notariata;
2. če sprejme plačano službo oziroma funkcijo ali se vpiše v imenik odvetnikov (9. člen);
3. če je obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na kazen zapora šestih mesecev ali na hujšo kazen;
4. če mu je izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja notariata;
5. če opravlja posle, ki niso združljivi z ugledom in neoporečnostjo, ki ju zahteva opravljanje notariata;
6. če brez utemeljenega razloga ne začne poslovati z dnem, ki je določen kot začetek nastopa poslovanja (17. člen);
7. če se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za opravljanje notariata;
8. če je disciplinsko kaznovan z ukrepom odvzema pravice opravljati notariat;
9. z upokojitvijo, vendar najkasneje, ko dopolni 70 let starosti.

Razrešitveni razlog iz prejšnjega odstavka nastopi v primeru iz:

- 1. točke prejšnjega odstavka z dnem, ko pisna izjava prispe k ministrstvu ali z dnem, navedenim v pisni izjavi,
- 2. točke prejšnjega odstavka z dnem nastopa službe oziroma funkcije oziroma z dnem vpisa v imenik odvetnikov,
- 3. in 4. točke prejšnjega odstavka s pravnomočnostjo sodbe,
- 5. točke prejšnjega odstavka z dnem, ko to ugotovi Notarska zbornica Slovenije ali ministrstvo,
- 6. točke prejšnjega odstavka z dnem, ko bi moral začeti poslovati,
- 7. točke prejšnjega odstavka z dnem, ko to ugotovi Notarska zbornica Slovenije ali ministrstvo,
- 8. točke prejšnjega odstavka s pravnomočnostjo odločbe disciplinskega organa,

– 9. točke prejšnjega odstavka z dnem upokojitve oziroma z iztekom leta, v katerem je notar dopolnil starost 70 let.

O nastopu razrešitvenega razloga iz 1., 2., 5., 6., 7. in 9. točke prvega odstavka tega člena obvesti Notarska zbornica Slovenije ministrstvo takoj, ko zanj zve, o nastopu razrešitvenega razloga iz 3., 4. in 8. točke pa ga obvesti sodišče oziroma disciplinska komisija, ki je sodbo oziroma odločbo izdala.

Obstoj razrešitvenih razlogov iz 2., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka tega člena lahko ugotovi tudi ministrstvo pri izvajanju pristojnosti po določbah tega zakona.

Odločbo o razrešitvi notarja izda minister, pristojen za pravosodje. Zoper odločbo ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

Tožba v sporu iz prejšnjega odstavka se vložijo v petnajstih dneh od vročitve odločbe.

O tožbi iz prejšnjega odstavka mora sodišče odločiti v postopku na prvi stopnji najkasneje v tridesetih dneh od njene vložitve, na drugi stopnji pa najkasneje v tridesetih dneh od prejema pritožbe.

III. POGLAVJE

SPLOŠNE DOLOČBE O NOTARSKEM POSLOVANJU

20. člen

Notar mora imeti svojo pisarno v kraju, kjer je sedež njegovega notarskega mesta.

Notarska zbornica Slovenije lahko dovoli notarju periodično opravljanje poslovanja zunaj sedeža notarskega mesta, če tako narekujejo potrebe prebivalstva.

Uradne ure notarskih pisarn predpiše minister, pristojen za pravosodje.

Notar lahko na predlog stranke opravi uradno dejanje zunaj časa, določenega s predpisom iz prejšnjega odstavka, kot tudi ob praznikih ali dela prostih dnevih.

21. člen

Notar ne sme začeti poslovati pred dnem, ki je objavljen kot dan začetka njegovega poslovanja.

Notar, ki je nastopil poslovanje na novem notarskem mestu, mora z istim dnem prenehati poslovati na prejšnjem notarskem mestu.

22. člen

Notar ne sme sestavljati listin, iz katerih neposredno izhajajo pravice ali obveznosti zanj, za njegovega zakonca ali osebo, s katero živi v zunajzakonski življenjski skupnosti, za osebo, s katerimi je v sorodstvu v ravni črti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti ali po svaštvu pa do drugega kolena, ali za osebo, katerim je posvojitelj, posvojenec, rejnik ali skrbnik, ali v zadevah, v katerih je zakoniti zastopnik kakšnega udeleženca ali njegov pooblaščenec.

Notarska listina, sestavljena v nasprotju s prejšnjim členom ali prvim odstavkom tega člena, nima pravnih učinkov javne listine.

23. člen

Notar ne sme opravljati zadev iz 2. člena tega zakona v poslih, ki so po zakonu nedopustni ali o katerih sumi, da jih stranke sklepajo samo navidezno ali zato, da bi se izognile zakonskim obveznostim ali da bi protipravno oškodovale tretjo osebo.

Prav tako notar ne sme poslovati z osebo, o kateri ve, da zaradi mladoletnosti ali iz drugega zakonskega razloga ni sposobna skleniti pravnega posla.

24. člen

Notar odkloni poslovanje v primerih, ki jih določa ta zakon.

O utemeljenosti odklonitve poslovanja na predlog stranke odloči Notarska zbornica Slovenije. Notar mora Notarski zbor-

nici Slovenije na njeno zahtevo posredovati pisno pojasnilo o razlogih za odklonitev poslovanja.

Organ Notarske zbornice Slovenije, ki v skladu z njenim statutom odloča o utemeljenosti notarjeve odklonitve poslovanja, mora o tem odločiti v osmih dneh od prejema predloga.

Zoper odločbo Notarske zbornice Slovenije ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

24. a člen

Če notar pri sestavi listine o pravnem poslu ali pri overitvi podpisa na listini o pravnem poslu ugotovi, da zastopnik ni upravičen za zastopanje stranke pri sklenitvi pravnega posla ali, da so interesi zastopnika v nasprotju z interesi zastopane stranke, mora udeležence notarskega opravila na to opozoriti ter jih poučiti o posledicah tako sklenjenega pravnega posla.

Če udeleženci vztrajajo pri zahtevi za sestavo notarske listine, mora notar zahtevi ugoditi ter na listini navesti, s kakšnimi pomanjkljivostmi in pravnimi posledicami je udeležence seznanil. Če udeleženci takšni zaznambi nasprotujejo, mora notar sestavo notarske listine odkloniti.

25. člen

Notar mora varovati kot tajnost podatke o osebah, dejstvih oziroma pravnih razmerjih, glede katerih sestavi notarski zapis, kolikor iz volje strank ali vsebine pravnega posla ne izhaja kaj drugega.

Predpisi o sodnih in upravnih postopkih določajo, kdaj in v kakšnem obsegu je notar dolžan dati podatke iz prejšnjega odstavka sodišču ali drugemu državnemu organu.

Dolžnost iz prvega odstavka tega člena veže tudi osebe, zaposlene pri notarju.

26. člen

Preiskava ali zaseg listin, ki so v hrambi pri notarju, ter denarja in vrednostnih papirjev, ki jih je notar prevzel zaradi predaje tretji osebi, kakor tudi notarjevih poslovnih knjig in drugih dokumentov notarske pisarne je dovoljena samo glede listin in predmetov, ki so izrecno navedeni v odredbi o preiskavi, izdani v kazenskem postopku.

Pri preiskavi notarske pisarne mora biti navzoč predstavnik Notarske zbornice Slovenije.

27. člen

Notar ne sme biti priprt v kazenskem postopku, ki je uveden proti njemu zaradi suma kaznivega dejanja, storjenega pri opravljanju notariata, brez poprejšnjega dovoljenja senata treh sodnikov višjega sodišča, na območju katerega se vodi postopek.

O odreditvi pripora sodišče obvesti Notarsko zbornico Slovenije.

28. člen

Pečat in žig iz 15. člena tega zakona sme notar uporabljati samo za dejanja, ki jih je opravil med poslovanjem.

Pečat in žig mora skrbno varovati pred dostopnostjo tretjim osebam. Če notarju pečat ali žig izgine ali ga izgubi, mora o tem brez odlašanja obvestiti Notarsko zbornico Slovenije.

Novi pečat in žig, ki se morata po obliki razlikovati od prejšnjih, notar lahko uporablja po overitvi odtisov po drugem odstavku 15. člena tega zakona.

Enako velja, če je treba spremeniti vsebino pečata in žiga zaradi spremembe notarjevega imena ali sedeža.

Če se prejšnji pečat ali žig najde ali spremeni, ga mora notar predati Notarski zbornici Slovenije, ki ga komisijsko uniči.

Če notar spremeni podpis, ga sme uporabljati šele potem, ko je overitev novega podpisa deponirana po drugem odstavku 15. člena tega zakona.

Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi za elektronski podpis in žig.

29. člen

V notarski listini mora notar verno in popolno zapisati izjave, podane pred njim, oziroma dejstva, ki jih je neposredno zaznal.

30. člen

Če je pri sestavljanju notarske listine sodeloval drugi notar, je enako odgovoren za spoštovanje predpisov.

V primeru iz prejšnjega odstavka vodi poslovanje tisti notar, na katerega so se obrnile za sestavo listine stranke. Ta notar listino sestavi, podpiše, pečati in hrani. Po določbah tega zakona o podpisih jo podpiše tudi drugi notar.

31. člen

Notarske listine so lahko v fizični ali elektronski obliki.

Notarske listine v fizični obliki morajo biti pisane na papir, ki glede formata in kakovosti ustreza standardom, določenim z aktom Notarske zbornice Slovenije. Notarske listine v fizični obliki smejo biti ročno izpisane s trajno obstojnim črnilom ali z napravami za pisanje besedil, ki omogočajo trajno obstojen zapis. Uporaba drugih postopkov zapisovanja je dovoljena le, če zagotavljajo enake značilnosti kot natipkana listina.

Notarske listine v elektronski obliki morajo izpolnjevati pogoje za zapis in hrambo podatkov v elektronski obliki glede nespremenljivosti, verodostojnosti in zanesljivosti shranjevanja, ki so določeni z zakonom.

32. člen

Prazna mesta v notarski listini v fizični obliki morajo biti izpolnjena s črtami.

Notarska listina v fizični in elektronski obliki se mora označiti z oznako in številko vpisnika, pod katero je vpisana. Če obsega notarska listina v fizični obliki več strani, se morajo te označiti z zaporednimi številkami.

Zneski, datumi in druge številčne oznake v notarski listini v fizični ali elektronski obliki morajo biti izpisani tudi z besedami, razen številčnih oznak zemljiškoknjižnih vložkov oziroma parcel ter uradnih listov oziroma posameznih določb zakona ali drugega predpisa, na katerega se sklicuje listina.

33. člen

V notarski listini v fizični obliki ne sme biti besed ali znakov nad začetkom besedila, med vrsticami ali ob robu besedila. Vsaka beseda, znak ali podpis, ki se nahaja nad, ob ali med vrsticami besedila, se šteje za neobstoječ.

34. člen

V notarski listini v fizični obliki se ne sme ničesar izbrisati. Če je treba del besedila prečrtati, mora biti to storjeno tako, da prečrtani tekst ostane čitljiv.

Če je treba besedilo v listini v fizični obliki spremeniti ali ga dopolniti, se sme to storiti na koncu listine v fizični obliki, s tem da mora biti nedvoumno označeno, na kateri del besedila listine v fizični obliki se sprememba ali dostavek nanaša. Prav tako morata biti na koncu označena mesto in obseg besedila, ki je bilo črtano v smislu prejšnjega odstavka.

35. člen

Če obsega notarska listina v fizični obliki več pol, morajo biti vse pole prešite z jamstvenikom, oba konca le-tega pa na zadnji strani pritrjena s pečatnim voskom ali lepilnim trakom, pritrdiven pa zavarovana z notarskim žigom oziroma pečatom. Enako velja za listine, ki morajo biti po zakonu ali drugem predpisu priložene javni listini.

Če pooblastil in drugih prilog ni mogoče spojiti z notarsko listino v fizični obliki na način, določen v prejšnjem odstavku, morajo biti opremljene z zaznamkom, da so priloge, in poslovno številko listine. Število in vrsta takih prilog se zapiše na koncu notarske listine v fizični obliki pred podpisom.

36. člen

Vsako stran notarske listine v fizični obliki parafrirajo udeleženci in notar, ki je listino v fizični obliki sestavil.

Če udeleženec ne zna ali ne more pisati, parafrirata na mesto njega strani priči iz tretjega odstavka 37. člena tega zakona.

Parafe ne smejo segati v besedilo listine v fizični obliki.

37. člen

Notarsko listino v fizični obliki na koncu lastnoročno podpiše notar, ki jo je sestavil, poleg podpisa pa pritisne svoj pečat ali žig.

Poleg notarja podpišejo na koncu listino v fizični obliki udeleženci. Priče jo podpišejo, če je njihovo sodelovanje pri sestavi listine po zakonu potrebno.

Če udeleženec ne zna ali ne more pisati, mora biti to v listini zapisano. V tem primeru morata pri sestavi listine sodelovati dve pismeni priči ali drugi notar, pred katerimi postavi udeleženec na listino svoj ročni znak, kar potrdiva priči oziroma drugi notar s svojim podpisom.

Priči iz prejšnjega odstavka izbere udeleženec.

38. člen

Če na notarski listini v fizični obliki ni podpisa in pečata ali žiga notarja oziroma na notarski listini v elektronski obliki ni varnega elektronskega podpisa overjenega s kvalificiranim potrdilom notarja, ki je listino sestavil, takšna listina nima pravnega učinka javne listine.

Posledice ostalih kršitev določb 31. do 37. člena tega zakona za verodostojnost notarske listine oceni sodišče, če ta zakon ne določa drugače.

38.a člen

Notarsko listino v elektronski obliki elektronsko podpišejo udeleženec ter priče, kadar je njihova udeležba potrebna, z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Tako podpisano listino podpiše notar z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Nato doda notar listini časovni žig. Tako podpisana listina je enakovredna notarski listini z lastnoročnim podpisom in žigom ali pečatom notarja in ima zato enako veljavnost.

Notarska zbornica v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, in ministrom, pristojnim za javno upravo, izmed overiteljev, ki izdajajo kvalificirana potrdila, določi seznam overiteljev, ki ta potrdila izdajajo notarjem. Overitelji iz seznama vodijo evidenco izdanih kvalificiranih potrdil notarjem ločeno od drugih kvalificiranih potrdil.

IV. POGLAVJE

POSEBNE DOLOČBE O NOTARSKEM POSLOVANJU

Prvi oddelek

Način sestavljanja notarskih listin

39. člen

Preden začne notar sestavljati notarsko listino, mora ugotoviti osebno istovetnost strank in drugih udeležencev.

Osebno istovetnost ugotavlja na podlagi uradnih dokumentov (osebne izkaznice, potnega lista) oziroma če to ni mogoče, na kakršenkoli drug način, po katerem je istovetnost udeleženca mogoče nedvomno izkazati.

Pri elektronskih listinah se istovetnost ugotavlja na podlagi kvalificiranega potrdila.

Način ugotovitve istovetnosti oseb, udeleženih pri sestavi notarske listine, mora biti vselej naveden v listini.

40. člen

Če je stranka gluha ali nema, mora notar zagotoviti, da ji je vsebina notarske listine v celoti znana in razumljiva.

Če je pri sestavljanju listine udeležena gluha ali nema stranka, ki ne zna brati, mora pri sestavljanju listine razen zapisnih prič sodelovati tudi oseba njenega zaupanja, ki je sposobna stranki podati celotno vsebino listine.

Okoliščine iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena mora notar zabeležiti v listini z navedbo o tem, na kakšen način je bila stranki vsebina listine predložena.

41. člen

Notarsko listino morajo stranke in drugi udeleženci podpisati vpričo notarja.

Če je listina podpisana brez prisotnosti notarja, mora oseba, ki jo je podpisala, podpis potrditi vpričo notarja kot lastnoročen. To potrdilo mora biti zapisano v listini, preden jo podpiše notar.

42. člen

Notar mora pred sestavo notarske listine strankam na razumljiv način opisati vsebino, pravne posledice nameravnega pravnega posla ali izjave volje, ter jih izrecno opozoriti na znana in običajna tveganja v zvezi s sklenitvijo takšnega pravnega posla ali izjave volje. Notar mora stranke opozoriti tudi na morebitne druge okoliščine v zvezi z nameravanim pravnim poslom, če jih pozna, razen podatkov, ki jih je notar v skladu s 25. členom tega zakona dolžan varovati kot tajnost. Stranke mora tudi odvrčati od nejasnih, nerazumljivih ali dvoumnih izjav ter jih izrecno opozoriti na možne pravne posledice takšnih izjav. Če stranke pri svojih izjavah vztrajajo, jih mora vnesti v notarsko listino, ob tem pa navesti tudi opozorila, dana strankam v zvezi z njimi.

Drugi oddelek

Notarski zapisi o pravnih poslih

1. Vsebina notarskega zapisa

43. člen

Notarski zapis mora vsebovati:

1. priimek in ime notarja, navedbo, da nastopa kot notar, in njegov sedež;
2. priimek in ime, rojstne podatke in prebivališče udeležencev pravnega posla, njihovih pooblaščenцев, zapisnih prič in tolmačev; če so udeleženci pravnega posla pravne osebe, pa njihovo ime in sedež ter ime in priimek predstavnika ali pooblaščenca;
3. navedbo o načinu ugotovitve istovetnosti oseb iz prejšnje točke;
4. vsebino pravnega posla, navedbo pooblastil ali prilog;
5. navedbo, da je notar udeležencem notarski zapis prebral in da so udeleženci notarski zapis odobrili;
6. datum, uro in kraj sestave notarskega zapisa;
7. podpise oseb, navedenih v 1. in 2. točki, ter pečat ali žig notarja, ki je sestavil notarski zapis.

Notar je dolžan pred sestavo notarskega zapisa stranke pozvati, da predložijo morebitne listine, ki predstavljajo del celovitega pravnega posla ali več pravnih poslov med istimi strankami, ki zasledujejo enak poslovni namen kot pravni posel, ki bi bil zapisan v notarskem zapisu ali so z njim v drugačni pravni povezavi (povezani pravni posli).

Če stranke predložijo listine iz prejšnjega odstavka ali če notar na drug način ugotovi, da gre za povezane pravne posle, mora stranke posebej opozoriti na pravne posledice tako povezanih poslov.

Prepisi listin iz drugega odstavka tega člena, ki jih predložijo udeleženci pravnega posla ali s katerimi razpolaga notar, se priložijo notarskemu zapisu.

Če notar ugotovi, da listine o povezanih pravnih poslih obstajajo, udeleženci pa zavrnejo predložitev teh listin, mora notar sestavo notarskega zapisa odkloniti.

Če je pri sestavljanju notarskega zapisa sodeloval eden ali več drugih notarjev, mora vsebovati zapis podatke iz 1.

točke prvega odstavka tega člena tudi o tem notarju ter njegov podpis.

Če se notarski zapis pozneje dopolni, popravi ali spremeni z drugim notarskim zapisom, se mora to zabeležiti v obliki uradnega zaznamka na izvirniku prejšnjega notarskega zapisa, oziroma če je ta izročen, na njegovem overjenem prepisu, ki ga hrani notar.

44. člen

Udeleženci smejo dodati notarskemu zapisu pooblastila in druge priloge v izvirniku ali prepisu. Le-te mora izdajatelj potrditi v notarskem zapisu, sicer ne dobijo večje verodostojnosti, kot bi jo imele sicer.

Priloge, ki jih udeleženci še niso podpisali in ki niso javne listine, morajo podpisati udeleženci, morebitne zapisne priče in notar.

45. člen

Notarski zapis, pri katerem niso upoštevane določbe 5. in 7. točke prvega odstavka 43. člena tega zakona, nima pravne učinka javne listine.

Sodišče oceni glede na okoliščine primera, koliko kršitve določb od 1. do 4. in 6. točke prvega odstavka 43. člena tega zakona ukinjajo ali zmanjšujejo verodostojnost notarskega zapisa.

46. člen

Notarska oporoka, ki jo v obliki notarskega zapisa notar sestavi po ustni izjavi oporočitelja ali na podlagi oporočiteljeve že napisane izjave poslednje volje, ki jo notarju v potrditev predloži oporočitelj, ima enake pravne učinke kot sodna oporoka. Oporočitelju mora notar izdati potrdilo o tem, da se pri notarju hrani njegova oporoka.

Oporoke ni mogoče napraviti v elektronski obliki.

47. člen

V obliki notarskega zapisa morajo biti sklenjeni naslednji pravni posli:

1. pogodbe o urejanju premoženjskih razmerij med zakoncem in zunajzakonskima partnerjema,
2. pogodbe o razpolaganju s premoženjem oseb, ki jim je odvzeta poslovna sposobnost,
3. sporazumi o odpovedi neuvedenemu dedovanju,
4. drugi pravni posli, za katere zakon določa, da morajo biti sklenjeni v obliki notarskega zapisa.

48. člen

Pravni posli iz prejšnjega člena, ki niso sklenjeni v obliki notarskega zapisa, so nični.

2. Potrjevanje zasebnih listin

49. člen

Udeleženci pravnega posla lahko potrdijo listino o pravnem poslu pri notarju. Tako potrjena listina o pravnem poslu ima lastnost notarskega zapisa in je pod pogoji, določenimi v 4. členu tega zakona, neposredno izvršljiva.

Listino, ki vsebuje zemljiškoknjižno dovolilo in listino, na podlagi katere se pridobi lastninska ali kakšna druga stvarna pravica na nepremičnini, sme notar potrditi samo, če listino sestavi notar ali odvetnik.

Sestavljaavec listine iz prejšnjega odstavka mora listino podpisati in žigosati s svojim žigom.

Notar mora listino iz prejšnjega odstavka potrditi, kolikor ni zadržkov po 23., 24. a členu in če je ravnal v skladu z 42. členom tega zakona.

50. člen

Če zasebna listina iz 49. člena tega zakona po zunanji obliki ustreza predpisom o notarski listini (31. do 35. člen) in po vsebini določbam 2., 4. in 6. točke prvega odstavka 43. člena

tega zakona, jo notar potrdi tako, da sestavi notarski zapis, ki vsebuje navedbe iz 1., 3. in 5. točke prvega odstavka 43. člena tega zakona, navedbo o pozivu iz drugega odstavka 43. člena tega zakona, opozorilo iz tretjega odstavka 43. člena tega zakona, opozorila strankam, če so potrebna v skladu z 42. členom tega zakona, ter njihove izjave v zvezi z opozorili. Zasebna listina se pripoji notarskemu zapisu kot njegov sestavni del.

Pri potrjevanju zasebne listine po prejšnjem odstavku se uporablja četrti in peti odstavek 43. člena tega zakona.

Notarski zapis in pripojeno zasebno listino podpisajo osebe iz 2. točke prvega odstavka 43. člena tega zakona in notar, ki na notarski zapis odtisne svoj žig ali pečat.

3. Zapisne priče in tolmač

51. člen

Pri sestavljanju notarskih zapisov morata sodelovati dve zapisni priči:

1. če se sklepajo pravni posli iz 3. točke 47. člena tega zakona, darilna pogodba za primer smrti ali sestavlja oporoka;
2. če kateri od udeležencev pravnega posla ne obvlada uradnega jezika;
3. če je kateri od udeležencev pravnega posla slep, gluha, nem ali gluha;
4. če je kateri od udeležencev nepismen oziroma če ne obvlada pisave, v kateri je sestavljena listina.

V ostalih primerih presodi notar oziroma udeleženci, ali je pri sestavljanju notarskega zapisa potrebno tudi sodelovanje prič.

Namesto zapisnih prič sme sodelovati pri sestavljanju zapisa drugi notar.

52. člen

Zapisne priče so lahko osebe, ki so polnoletne, pismene in ki obvladajo uradni jezik.

Če zapisna priča notarju ni osebno znana, mora ugotoviti njeno istovetnost na način, določen v drugem in tretjem odstavku 39. člena tega zakona.

53. člen

Kot zapisne priče ne smejo sodelovati osebe:

1. ki so po procesnih zakonih odvezane dolžnosti pričevanja;
2. ki so pri notarju v delovnem razmerju;
3. ki imajo iz pravnega posla, o katerem se sestavlja notarski zapis, kakršnekoli pravice oziroma koristi;
4. ki so z udeležencem pravnega posla ali z osebami, za katere izhaja iz notarskega zapisa kakšna pravica, ali z notarjem, ki sestavlja listino, v razmerju, navedenem v prvem odstavku 22. člena tega zakona.

54. člen

Če zakon ne določa drugače, morajo biti zapisne priče oziroma drugi notar navzoče najkasneje takrat, ko notar bere udeležencem vsebino notarskega zapisa in ko ga le-ti podpisujejo.

Če udeleženci pravnega posla izrecno zahtevajo in če zapisni priči nista potrebni iz razlogov po 2. oziroma 3. točki prvega odstavka 51. člena tega zakona, se smeta zapisni priči odstraniti za čas, ko se notarski zapis bere; v tem primeru morajo udeleženci podpisati notarski zapis v priči zapisnih prič in izrecno izjaviti, da jim je njegova vsebina v celoti znana in da se ujema z njihovo voljo. Vse to je treba v notarskem zapisu posebej navesti.

55. člen

Če kateri od udeležencev ne obvlada uradnega jezika (2. točka prvega odstavka 51. člena) ali če tako zahteva stranka (četrti odstavek 13. člena), mora pri sestavi notarskega zapisa sodelovati tudi sodni tolmač.

Tolmač je lahko tudi oseba, zaposlena pri notarju, če ima sicer vse lastnosti zapisne priče.

Tolmač ni potreben, če notar in zapisni priči oziroma drugi notar obvladajo jezik udeleženca iz 2. točke prvega odstavka 51. člena tega zakona.

Sodelovanje tolmača mora biti v notarskem zapisu izrecno navedeno.

56. člen

Določbe prvega, drugega in četrtega odstavka prejšnjega člena se smiselno uporabljajo tudi, kadar v primeru obveznega sodelovanja zapisnih prič (prvi odstavek 51. člena) udeleženci izrecno želijo, da sodeluje zapisna priča, ki ne obvlada uradnega jezika oziroma jezika udeleženca (2. točka prvega odstavka 51. člena).

4. Hramba notarskih zapisov

57. člen

Če zakon ne določa drugače, hrani notarske zapise notar, ki jih je sestavil, udeležencem pa se izdajajo odpravki.

58. člen

Razen v primerih, določenih v tem zakonu, sme notar izročiti izvirnik notarskega zapisa samo sodišču ali Notarski zbornici Slovenije in sicer le na podlagi pisne odredbe oziroma naloga ter proti pisnemu potrdilu o prejemu.

Izročitev po določbi prejšnjega odstavka je lahko samo začasna. Na mesto izročene listine vloži notar uradni zaznamek o predmetu, udeležencih, datumu sestave in poslovni številki notarskega zapisa ter o datumu, ko je bil zapis poslan oziroma izročen. Uradnemu zaznamku pripoji odredbo oziroma nalog, na podlagi katerega je bil zapis izročen, ter potrdilo o prejemu.

Če nastane potreba izročiti odpravek notarskega zapisa, mora organ, pri katerem se zapis začasno nahaja, brez odlaganja omogočiti notarju, da odpravek izdela.

59. člen

Določbe 57. in 58. člena tega zakona se uporabljajo tudi za druge notarske listine, ki jih je dolžan hraniti notar na podlagi predpisov ali na izrecno zahtevo stranke, navedeno v notarski listini.

Tretji oddelek *Potrevanje dejstev in izjav*

60. člen

Notar je pooblaščen za izdajanje potrdil o dejstvih in zapisnikih o izjavah, navedenih v tem oddelku.

Ta potrdila in zapisniki imajo pravne učinke javne listine, če so sestavljena po določbah 61. do 70. člena tega zakona.

Notar je pristojen za overjanje prepisov in podpisov, kolikor ni z zakonom določena pristojnost državnega organa ali druge uradne osebe.

Overjanje prepisov

61. člen

Notar sme potrditi, da se prepis listine ujema z izvirnikom, če obvlada jezik, v katerem je listina spisana, razen če notar s preslikavo naredi fizično ali elektronsko kopijo listine.

Prepis se mora ujemati z listino v vseh njenih pisnih podrobnostih, tudi v pravopisu, ločilih, okrajšavah besed in pisnih napakah. Če so posamezna mesta v listini spremenjena, dopolnjena, izbrisana ali prečrtana, je treba to v potrdilu o overitvi navesti. Prav tako je treba navesti, da je listina raztrgana, poškodovana ali sicer po zunanem videzu sumljiva.

Notar potrdi prepis listine potem, ko ga primerja z izvirnikom in ko ugotovi, da se prepis natančno ujema z njim. Poleg te ugotovitve v potrdilu navede, da gre za prepis listine, ki ga

je stranka označila za izvirnik, ali da gre za prepis overjenega oziroma navadnega prepisa listine; na kakšen način in s kakšnim sredstvom je listina spisana; s kakšnimi pečati ter koleki je opremljena; kje se po njegovi vednosti ali po strankinem zatrdilu nahaja izvirnik.

Če je na listini kakšna pripomba ali klavzula, se mora tudi ta vnesti v prepis.

Če se overja prepis dela listine ali izpisek iz listine, mora biti iz prepisa razvidno, kateri deli izvirnika so ostali neprepisani.

Overitve prepisov se ne vpisujejo v notarski vpisnik.

62. člen

Ob overjanju izpiskov iz družbenih ali poslovnih knjig mora notar primerjati izpisek z zadevnimi postavkami izvirne knjige ter v overitveni klavzuli navesti, da se izpisek natančno ujema z njimi.

Overitve izpiskov iz prejšnjega odstavka se ne vpisujejo v notarski vpisnik.

Overjanje prevodov

63. člen

Notar sme overiti skladnost prevoda z izvirnikom samo, če ima status sodnega tolmača po predpisih, ki urejajo imenovanje sodnih tolmačev, za jezik, v katerega je listina prevedena iz uradnega jezika ali obratno. Prevod overi, če ga je opravil sam ali če ga je preizkusil in ga spoznal za pravilnega.

Izvirnik in prevod morata biti združena na isti listini; če to ni mogoče, se prevod pripoji izvirniku, kot določa drugi odstavek 35. člena tega zakona.

Overitve prevodov se ne vpisujejo v notarski vpisnik.

Overjanje podpisov

64. člen

Notar sme potrditi, da je stranka vpričo njega lastnoročno ali varno elektronsko podpisala listino ali dala nanjo svoj ročni znak, ali da je podpis ali ročni znak, ki je že na listini, vpričo njega priznala kot svojega.

Pri overitvi varnega elektronskega podpisa notar preveri veljavnost kvalificiranega potrdila, kot to določata zakon in notranja pravila overitelja.

Overitev se vpiše na izvirno listino v fizični obliki z navedbo, kako je bila ugotovljena istovetnost ter ugotovitvijo, da je podpis ali ročni znak pristen. Overitvena klavzula vsebuje opravilno številko vpisnika ter datum, notarjev podpis in pečat.

Overitev se doda k listini v elektronski obliki z navedbo, kako je bila ugotovljena istovetnost ter veljavnost elektronskega podpisa, opravilno številko vpisnika in datumom, in jo notar skupaj z listino varno elektronsko podpiše.

Podpis osebe, katere pravico, ki se vpisuje v zemljiško knjigo, se prenaša, spreminja, obremenjuje ali preneha, lahko na zemljiškoknjižnem dovolilu kot zasebni listini overi samo notar.

Pred overitvijo podpisa lastnika na zasebni listini, s katero se nepremičnina odtuji ali obremeni, je notar dolžan pogodbene stranke, ki so prisotne pri overitvi, opozoriti, da je za vsebino listine notar odgovoren le, če jo sestavi v obliki notarskega zapisa.

Ko notar overi podpis na zasebni listini, s katero se nepremičnina odtuji ali obremeni, v njej navede opozorilo iz prejšnjega odstavka.

Pri overjanju podpisa se mora notar seznaniti z vsebino listine samo toliko, kolikor je to potrebno, da izpolni rubrike vpisnika o overitvah in potrdilih. Notar ni odgovoren za vsebino listine in ni dolžan ugotavljati, ali stranke smejo skleniti posel, na katerega se listina nanaša. Določbe 23. člena tega zakona se glede overitev podpisov po notarju ne uporabljajo.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pa mora notar upoštevati vsebino listine, kolikor predpis veže overitev podpisa na izpolnitev določenih pogojev.

64. a člen

Preden notar overi podpis na pooblastilu za sklenitev pravnega posla, katerega predmet je nepremičnina, mora pooblastitelja natančno opozoriti na pravne posledice, ki lahko izhajajo iz takšnega pooblastila.

Pooblastilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati navedbo pravnih poslov z bistvenimi elementi, navedbo obsega premoženja pooblastitelja, na katero se nanašajo pravni posli, ki jih lahko sklepa pooblaščenec ter navedbo obveznosti pooblaščenca, da bo pooblastitelja predhodno seznanjal s posli, ki jih bo sklepal v okviru pooblastila. Na pooblastilo notar navede opozorilo o pravnih posledicah sklenitve pravnega posla.

Če pooblastilo iz prvega odstavka tega člena ni sestavljeno v skladu s prejšnjim odstavkom, notar odkloni overitev podpisa.

Notar odkloni overitev podpisa tudi, če ugotovi, da v zvezi s pravnimi posli, navedenimi v pooblastilu, obstaja nasprotje interesov med pooblastiteljem in pooblaščenecem.

65. člen

Če overja podpis zastopnikov državnih organov, oseb, ki izvajajo javna pooblastila, gospodarskih družb in drugih pravnih subjektov, ki se vpisujejo v sodni register, sme notar to potrditi v overitveni klavzuli samo, kadar mu je znano, da je oseba, ki podpisuje, zastopnik te osebe ali če je to poprej ugotovil.

Notar lahko overi podpise zakonitih zastopnikov državnih organov, oseb, ki izvajajo javna pooblastila, gospodarskih družb in drugih pravnih subjektov, ki se vpisujejo v sodni register, na podlagi podpisov in odtisov pečatov, ki jih zakoniti zastopniki pri tem uporabljajo. Ti podpisi in odtisi pečatov morajo biti deponirani pri Notarski zbornici Slovenije. Podpisi in odtisi pečatov se deponirajo neposredno pri Notarski zbornici Slovenije ali preko izbranega notarja.

Notarska zbornica Slovenije posreduje podpise in odtise pečatov, deponirane v skladu s prejšnjim odstavkom, vsem notarjem na območju Republike Slovenije.

Notar lahko overi podpise oseb, pooblaščenih za zastopanje gospodarskih družb, tudi na podlagi pri njem deponiranih podpisov in odtisov pečatov.

Potrditev časa, ko je bila listina predložena na vpogled

66. člen

Čas, ko je bila listina predložena na vpogled notarju ali v pričo njega tretji osebi, se potrdi na listini z navedbo dneva, meseca in leta ter, na zahtevo stranke, tudi ure.

Če stranka zahteva, se mora ugotoviti istovetnost osebe, ki je listino predložila na vpogled, in osebe, kateri je listina predložena. V tem primeru se potrditveni klavzuli dodajo navedbe o načinu ugotovitve osebne istovetnosti iz 39. člena tega zakona.

Potrditev, da oseba živi, in potrditev drugih dejstev

67. člen

Notar sme potrditi, da določena oseba živi, če jo pozna osebno ali če je njena istovetnost ugotovljena po določbi 39. člena tega zakona.

V izvirniku notarskega potrdila, ki se izroči stranki, mora notar potrditi, da je bila oseba pri njem, ter navesti dan, mesec in leto, na zahtevo stranke pa tudi uro, ko se je to zgodilo, in način ugotovitve istovetnosti osebe, na katero se nanaša potrdilo.

68. člen

Na zahtevo stranke sme notar potrditi tudi druga dejstva, kot so: seznanitev druge stranke z opominom, z odpovedjo, s ponudbo ali z drugo izjavo, ki jo daje stranka z namenom doseči kakšen pravni učinek, seznanitev s ponudbo plačila, prevzemom ali izročitvijo listine ali drugih stvari, dejstva v zvezi

z dražbo, žrebanjem ter stanji, za katere je izvedel notar sam ali s pomočjo strokovnjakov.

V izvirniku notarskega potrdila iz prejšnjega odstavka, ki je lahko sestavljeno tudi v obliki notarskega zapisnika o dogajanju, ki mu je notar neposredno prisostvoval, notar navede kraj in čas, v katerem se je zgodilo ali ugotovilo obravnavano dejstvo, osebna imena in naslove strank ter drugih udeležencev in natančen popis tega, kar se je zgodilo v pričo njega, ali dejstva, ki jih je neposredno ugotovil. Potrdilo podpiše samo notar, zapisnik pa podpišejo tudi stranke, ki so opravilu prisostvovali.

Vsebinsko izjav strank, ki jih podajajo z namenom doseči kakšen pravni učinek ter druge izjave strank notar zapiše v obliki notarskega zapisnika, v katerem navede kraj in čas sprejema izjave, osebno ime in naslov stranke ter namen podaje izjave. Zapisnik podpiše stranka, ki je izjavo podala, in notar. Če stranka noče podpisati zapisnika, notar navede, da je odklonila podpis in razlog za odklonitev. Podpis stranke na notarskem zapisniku ne vpliva na lastnost listine.

Potrjevanje sklepov organov upravljanja

69. člen

Če je notar poklican, da bi potrdil sklepe organov upravljanja podjetij, zadrug ali drugih pravnih oseb, mora navesti v zapisniku dan in čas seje, opisati potek seje, kolikor je to pomembno za presojo pravilnosti postopkov, ter zapisati sklepe, ki so bili na seji sprejeti. Prav tako mora izpričati druga dejstva, kadar tako zahteva zakon.

Zapisnik podpiše tudi oseba, ki je predsedovala seji organa.

Na zahtevo kateregakoli udeleženca seje mora notar ugotoviti tudi osebno istovetnost predsedujočega in drugih udeležencev seje ter to navesti v zapisniku.

Protesti

70. člen

Proteste menic in čekov izdaja notar po določbah zakona o menici oziroma zakona o čeku.

Popis in cenitev premoženja ter zavarovanje zapuščine

71. člen

Notar lahko opravi popis in cenitev zapustnikovega premoženja, če tako odloči zapuščinsko sodišče. Popis in cenitev opravlja notar po določbah zakona o dedovanju.

Kadar je potrebno zavarovati zapuščino po določbah zakona o dedovanju, se zapustnikovo premoženje ali njegov del izroči v hrambo notarju, če tako odloči zapuščinsko sodišče.

Notar je s sklepom sodišča lahko imenovan za skrbnika zapuščine.

Četrty oddelek

Izdajanje odpravkov, potrdil, prepisov in izpiskov

72. člen

Odpravke, potrdila, prepise in izpiske izdaja notar oziroma njegov namestnik, pri katerem so listine v hrambi.

Če je bil izročen izvirnik notarskega zapisa, se o njem ne sme več izdati odpravek, ampak samo prepis.

Odpravki in prepisi notarskih zapisov o pravnih poslih med živimi

73. člen

Če ni določeno v notarskem zapisu kaj drugega, se sme izdati odpravek notarskega zapisa samo:

1. osebam, ki so sklenile v svojem imenu pravni posel, obsežen v listini;
2. osebam, v katerih imenu je bil ta pravni posel sklenjen;

3. osebam, v katerih korist je bil ta pravni posel sklenjen;
4. pravnim naslednikom oseb iz 1., 2. in 3. točke.

74. člen

Od izvršljivega notarskega zapisa se sme izdati, razen v primerih, navedenih v naslednjem odstavku, vsaki izmed oseb iz prejšnjega člena samo en odpravek.

Ponovni odpravek takega zapisa se lahko izda samo:

1. če pristanejo na to vse osebe iz 1. in 2. točke prejšnjega člena ali njihovi pravni nasledniki; pristanek se zaznamuje v notarskem zapisu, podpisanem od stranke ali s posebno overjeno listino, ki se priloži notarskemu zapisu;
2. če je bil prej izdan odpravek zaradi pomanjkljivosti notarju vrnjen ali če je amortiziran;
3. če sodišče, na katerega območju ima notar sedež, na strankin predlog izda sklep, s katerim dovoli izdajo ponovnega odpravka. Tak sklep izda sodišče, če stranka izkaže za verjetno, da ji je ponovni odpravek potreben. Zoper sklep, s katerim se dovoli izdaja ponovnega odpravka, ni pritožbe.

75. člen

Od neizvršljivega notarskega zapisa sme notar izdati ponovni odpravek stranki, ki izkaže za verjetno, da ji je ponovni odpravek potreben. Če notar ne ugotovi strankini zahtevi, lahko stranka vloži predlog za izdajo ponovnega odpravka pri pristojnem sodišču (3. točka drugega odstavka 74. člena).

76. člen

Če se izda ponovni odpravek, je treba v overitveni klavzuli označiti, kateri odpravek po vrsti je ta, in razlog, iz katerega je bil ponovni odpravek izdan.

77. člen

Overjeni in navadni prepisi notarskega zapisa se izdajajo osebam iz 73. člena tega zakona in njihovim zakonitim zastopnikom kadarkoli to zahtevajo, prav tako se jim ob vsakem času dovoli vpogled teh listin, drugim osebam pa samo, če izkažejo pravni interes ali če jim to dovolijo osebe iz 73. člena tega zakona.

Odpravki in prepisi notarskih zapisov o oporokah

78. člen

Odpravki ali prepisi oporok se smejo izdati, če ni v notarskem zapisu določeno drugače, dokler zapustnik živi, samo njemu samemu ali osebi, ki jo zapustnik pooblasti z overjenim pooblastilom. Po zapustnikovi smrti se smejo taki odpravki ali prepisi izdati po razglasitvi oporoke. Dan razglasitve se zaznamuje na odpravku ali prepisu.

Potrdila in izpiski

79. člen

O zapisnikih in vpisih v vpisnik se izdajajo potrdila; kot popolna ali kot izpiski.

Za ponovno izdajanje potrdil velja določba 74. člena tega zakona.

80. člen

Če obsega notarski zapis več samostojnih pravnih poslov, se sme na zahtevo upravičene osebe izdati namesto popolnega odpravka izpisek, ki se nanaša na posamezni pravni posel.

Od izvršljivih notarskih zapisov se sme izdati samo popoln odpravek; izpisek ni izvršljiv.

V izpisku je treba navesti, kateri deli notarske listine so izpušteni.

80.a člen

Notarji izdajajo overjene izpiske iz javnih knjig glede na vzpostavljeno informacijsko povezavo.

Vsebina in oblika odpravkov in prepisov

81. člen

Odpravek in prepis se morata z izvirnikom dobesedno ujemati. Spremembe in dopolnitve, izvršene v izvirniku notarske listine po določbi 34. člena tega zakona, je v odpravku in prepisu dopustno vstaviti v besedilo na mesto, kamor spadajo.

Overitvena klavzula

82. člen

Vsak odpravek se mora overiti. Odpravkom izvršljivih notarskih zapisov se morajo priložiti prepisi prilog tega zapisa. Overitvena klavzula mora obsegati tudi priloge.

83. člen

Overitvena klavzula se vpiše na koncu odpravka ter mora vsebovati: potrdilo, da se ta odpravek ujema z izvirnikom, označbo iz 76. člena tega zakona, navedbo prilog iz prejšnjega člena, navedbo, za koga je ta odpravek sestavljen, ter navedbo kraja in časa izdaje odpravka s podpisom in pečatom notarja.

84. člen

Odpravek notarskega zapisa nima pravnega učinka javne listine, če ni potrjena soglasnost odpravka z izvirnikom ali če ni na njem podpisa in pečata notarja.

Posledice ostalih kršitev določb 81. do 83. člena tega zakona za verodostojnost odpravka oceni sodišče.

Zaznamek o izdajanju odpravkov

85. člen

Ko se izda odpravek, notar zaznamuje na izvirniku ali poli, prišiti k izvirniku, kdaj in komu je bil odpravek izdan. Če se izda ponovni odpravek, navede tudi razlog, iz katerega je bil odpravek ponovno izdan.

Odpravek, ki ga je stranka vrnila (2. točka drugega odstavka 74. člena), se priloži izvirniku. Na odpravku se zaznamuje, da je bil vrnjen in da nima pravnega učinka javne listine.

Zaznamek podpiše notar.

Potrdilo o obstoju notarskega zapisa

86. člen

Osebam, upravičenim zahtevati prepis (77. in 78. člen), se na njihovo zahtevo izda potrdilo, da je pri notarju notarski zapis ali izjava poslednje volje.

Potrdilo o izvršljivosti notarskega zapisa

86.a člen

(prenehal veljati)

P e t i o d d e l e k

Prevzemanje listin, denarja in vrednostnih papirjev v hrambo in izročitev

Hramba listin

87. člen

Notar je dolžan prevzeti v hrambo listine vsake vrste.

Ob prevzemu listine sestavi notar zapisnik, ki mora vsebovati kraj in čas prevzema, priimek in ime, poklic in prebivališče tistega, ki je listino predal (deponenta), označbo listine, v kakšen namen je bila položena in komu naj se izroči, podpis deponenta ter podpis in uradni pečat notarja.

Listina se lahko pošlje notarju s pismom, ki nadomešča zapisnik.

Notar izda stranki o prevzemu listine potrdilo.

Notar ugotovi istovetnost osebe, kateri izroči prevzeto listino, v skladu z 39. členom tega zakona. Prejemnik potrdi prejem listine na zapisniku o prevzemu.

Hramba denarja in vrednostnih papirjev

88. člen

Gotovino, menice, čeke in druge vrednostne papirje je notar dolžan prevzeti samo, če so mu ob sestavljanju notarskega zapisa predani z namenom, da jih izroči določeni osebi ali državnemu organu.

Če ni prevzem zaznamovan v notarskem zapisu, se ob prevzemu sestavi zapisnik, ki mora vsebovati številko v knjigi pologov, kraj in čas prevzema, natančen opis in vrednost prevzetih stvari, ime, priimek ter naslov deponenta in njegovo izjavo, kako ravnati s prevzetimi stvarmi.

Gotovina in vrednostni papirji se lahko notarju pošljejo s pismom, ki nadomešča zapisnik.

Notar izda stranki o prevzemu potrdilo.

89. člen

Prevzeti denar in vrednostne papirje hrani notar v posebnem ovoju, na katerem zapiše predmet in strankino ime.

Prevzeti denar in vrednostne papirje mora notar nemudoma izročiti osebi, ki so ji namenjeni, ob poprejšnji ugotovitvi istovetnosti prejemnika (39. člen).

Prejemnik potrdi prejem na zapisniku o prevzemu ali v knjigi pologov.

90. člen

Če notar ne more izvršiti predaje v določenem roku, če rok ni določen pa v štirinajstih dneh od dneva prevzema, mora stranki nemudoma vrniti prevzete stvari, ali jih, če to ni mogoče, predati v hrambo sodišču in o tem obvestiti deponenta.

91. člen

Položitev pri notarju nima pravnih učinkov sodnega depozita.

92. člen

Določbe tega oddelka se smiselno uporabljajo tudi za primere, kadar prevzame notar po nalogu sodišča zapuščinske listine, denar, vrednostne papirje ali dragocenosti.

V. POGLAVJE

HRAMBA LISTIN IN VODENJE KNJIG

93. člen

Notar mora listine, ki jih je sestavil sam ali ki jih je prevzel od strank ali ki mu jih je zaupala Notarska zbornica Slovenije, hraniti, urejeno po zaporedju vpisov v poslovne knjige, na varnem mestu v svoji pisarni ali v bančnem sefu, ločeno od drugih spisov.

Če sta listino sestavila dva ali več notarjev, jo mora hraniti notar, ki jo je pečatil (drugi odstavek 30. člena).

94. člen

Ko notar izve, da je oseba, katere oporoka je med njegovimi spisi, umrla ali je proglašena za mrtvo, mora poslati pristojnemu zapuščinskemu sodišču izvirnik oporoke ali notarskega zapisa o položitvi pisne oporoke in o tem napraviti zaznamek v spisu, kjer je bil hranjen izvirnik.

95. člen

Minister, pristojen za pravosodje, s predpisom natančneje določi vrste vpisnikov in knjig, ki jih mora voditi notar, njihovo vsebino ter način vodenja in overjanja vpisnikov in knjig.

Minister, pristojen za pravosodje, predpiše roke hrambe in pogoje ter način uničevanja notarskih zapisov, drugih notarskih spisov ter vpisnikov, knjig in evidenc, ki se vodijo po določbah tega zakona in predpisih iz prejšnjega odstavka.

VI. POGLAVJE
NOTARSKI ARHIV

96. člen

Ko prejme odločbo iz četrtega odstavka 19. člena tega zakona, mora notar brez odlašanja izročiti Notarski zbornici Slovenije vse listine, spise, vpisnike in knjige ter druge evidence skupaj z notarskim pečatom in žigom ter denarjem, vrednostnimi papirji in dragocenostmi po stanju, v kakršnem se nahajajo na dan prejema odločbe.

Dokumentacijo in predmete iz prejšnjega odstavka (notarski arhiv) zapisniško prevzame tričlanska komisija, ki jo sestavljajo člani organov Notarske zbornice Slovenije.

Poleg notarja lahko sodeluje pri prevzemu delavec Notarske zbornice Slovenije, ki ga določi njen predsednik.

97. člen

Po določbah prejšnjega člena je treba ravnati tudi, ko notar umre. V tem primeru je zavezanec za izročitev notarjev zakonec oziroma osebe, ki so notarjevi zakoniti dediči.

Če med osebami iz prejšnjega odstavka ni soglasja o tem, katera bo izročila notarski arhiv, ali če se zavezana oseba izročitvi upira, odredi pristojno zapuščinsko sodišče, kar je treba, da se notarski arhiv zavaruje in da ga Notarska zbornica Slovenije lahko prevzame.

98. člen

Notarska zbornica Slovenije določi, katere listine, spisi, knjige in predmeti iz notarskega arhiva se zaupajo v hrambo in poslovanje notarju, ki je imenovan na mesto notarja iz prvega odstavka 96. člena oziroma prvega odstavka 97. člena tega zakona, ter katere listine, spisi in druga dokumentacija iz notarskega arhiva se vložijo v arhiv zbornice.

Notarska zbornica Slovenije lahko določi, da se notarski arhiv v celoti ali deloma začasno, do zasedbe notarskega mesta iz prejšnjega odstavka, zaupa v hrambo in poslovanje drugemu notarju.

Za predajo notarskega arhiva v smislu prvega oziroma drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 96. člena tega zakona.

99. člen

Glede izdajanja izvirnikov ali odpravkov listin, ki so vložene v arhiv Notarske zbornice Slovenije, se smiselno uporabljajo določbe IV. poglavja tega zakona, s tem da vloga poslujočega notarja opravlja predsednik zbornice ali od njega pooblaščen notar, ki je član organa upravljanja zbornice.

VII. POGLAVJE

NOTARSKI POMOČNIKI, NOTARSKI PRIPRAVNIKI
IN NADOMEŠČANJE NOTARJEV

100. člen

Univerzitetni diplomirani pravnik, ki izpolnjuje pogoje iz 1., 2., 3., 4. in 7. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona, se lahko zaposli pri notarju kot notarski pomočnik.

Pri notarju je lahko zaposlen en notarski pomočnik.

101. člen

Prosto mesto notarskega pomočnika na predlog notarja razpiše Notarska zbornica Slovenije. Rok za prijavo ne sme biti krajši od 15 dni. Poleg dokazil o izpolnjevanju pogojev iz 100. člena tega zakona je kandidat dolžan prijavi na razpis priložiti svoj življenjepis.

Izbiri opravi Notarska zbornica Slovenije v soglasju z notarjem, pri katerem je prosto mesto notarskega pomočnika. Notarska zbornica Slovenije imenuje izbranega kandidata za notarskega pomočnika in ga vpiše v imenik notarskih pomočnikov.

Zoper odločbo o imenovanju notarskega pomočnika ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

Notarski pomočnik lahko začne opravljati delo v notariatu, ko je vpisan v imenik notarskih pomočnikov, ki ga vodi Notarska zbornica Slovenije.

Pred vpisom v imenik notarski pomočnik poda prisego iz drugega odstavka 16. člena tega zakona pred predsednikom Notarske zbornice Slovenije in overi svoj podpis po določbi drugega odstavka 15. člena tega zakona.

101.a člen

Kdor je zaposlen pri notarju v skladu z določbami tega zakona in zakona o pravniškem državnem izpitu in se usposablja za pridobitev pravice opravljati pravniški državni izpit, ima položaj notarskega pripravnika.

Notarski pripravnik lahko začne opravljati prakso pri notarju, ko je vpisan v imenik notarskih pripravnikov.

O vpisu v imenik iz prejšnjega odstavka odloča Notarska zbornica Slovenije. Zoper odločitev ni pritožbe.

Ob vpisu v imenik notarskih pripravnikov izda zbornica notarskemu pripravniku izkaznico.

101.b člen

Notarsko pripravniško prakso zagotavlja Notarska zbornica Slovenije.

101.c člen

Notarski pripravnik se izbriše iz imenika notarskih pripravnikov:

1. če izjavi, da ne želi več opravljati prakse pri notarju;
2. če se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za opravljanje prakse pri notarju;
3. če brez opravičenega razloga več kot en mesec ne opravlja prakse pri notarju;
4. ko poteče čas, ki je določen za usposabljanje pri notarju;
5. če mu je izrečen disciplinski ukrep odvzema pravice opravljati prakso pri notarju.

Izbris iz razloga po 5. točki prejšnjega odstavka se opravi na podlagi pravnomočne odločbe disciplinskega organa.

102. člen

Notarski pomočnik sme namesto notarja, pri katerem je zaposlen, opravljati vse posle notarja, ne sme pa sestavljati notarskih zapisov in notarskih zapisnikov iz 69. člena tega zakona.

Listine podpisuje z imenom in dostavkom »notarski pomočnik«. Notar na vsaki listini, z izjemo overitev po 61., 62. in 64. členu tega zakona in protestov menice, potrdi s podpisom, da je listino pregledal.

Posli notarskega pomočnika, opravljeni po določbah prvega in drugega odstavka tega člena, se štejejo za uradno poslovanje notarja, pri katerem je pomočnik zaposlen. Notar odgovarja zanje odškodninsko.

103. člen

Če je notar na dopustu, zdravstveno ali drugače dlje časa zadržan ali če je suspendiran, ga mora nadomeščati v njegovem uradnem poslovanju drugi notar (začasni namestnik).

Začasnega namestnika določi notar. Če tega ne stori pred začetkom odsotnosti ali če tega ne more storiti, ga določi predsednik Notarske zbornice Slovenije.

Začasni namestnik nadomešča notarja v primeru njegove zadržanosti, daljše od enega delovnega dneva.

V primerih iz prvega odstavka tega člena lahko v času, določenem v prejšnjem odstavku, notarja nadomešča notarski pomočnik, če izpolnjuje pogoj iz 5. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona (notarski namestnik). Notarskega namestnika določi notar.

O vsakem nadomeščanju mora notar obvestiti Notarsko zbornico Slovenije. Če notar iz zdravstvenih ali drugih razlo-

gov ne more obvestiti Notarske zbornice Slovenije o nadomeščanju, notarski namestnik ne sme začeti z nadomeščanjem, dokler nadomeščanja ne odobri predsednik Notarske zbornice Slovenije.

104. člen

Začasni namestnik vodi notarsko pisarno v imenu in za račun odsotnega notarja, ter uporablja pečat in žig nadomeščenega notarja.

Če začasni namestnik in notar medsebojnega razmerja v zvezi z nadomeščanjem ne uredita sporazumno, posreduje pred vložitvijo tožbe predsednik Notarske zbornice Slovenije.

105. člen

Notarski namestnik, ne glede na prvi odstavek 102. člena tega zakona, opravlja vse posle nadomeščenega notarja s polnim pravnim učinkom kot njegov namestnik, uporablja pa pečat in žig nadomeščenega notarja.

105.a člen

Notarska zbornica Slovenije vodi evidenco odsotnosti notarjev po prvem odstavku 103. člena tega zakona.

Evidenca iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- zaporedno številko vpisa,
- priimek in ime notarja in sedež notarskega mesta,
- čas odsotnosti,
- razlog odsotnosti,
- priimek in ime namestnika.

Podatki iz evidence se hranijo trajno.

Če Notarska zbornica Slovenije ugotovi, da je začasni namestnik ali notarski namestnik nadomeščal notarja v nasprotju s 103. členom tega zakona, opravi pregled poslovanja notarja zaradi ugotovitve obsega kršitve in obvesti disciplinskega tožilca o svojih ugotovitvah.

105.b člen

Odločbo o razrešitvi notarja v skladu z 19. členom tega zakona pošlje ministrstvo tudi Notarski zbornici Slovenije, da določi notarja ali notarje, ki bodo na začasno izpraznjenem notarskem mestu do razrešitve spora ali do imenovanja novega notarja, na notarskem mestu, na katerem je posloval notar do prejema odločbe o razrešitvi, periodično opravljali poslovanje.

Notarja ali notarje iz prejšnjega odstavka določi predsednik Notarske zbornice Slovenije po pridobitvi njegovega oziroma njihovega soglasja, najkasneje v desetih dneh od prejema odločbe iz prejšnjega odstavka.

Podatke o notarju oziroma notarjih, določenih za opravljanje poslovanja v skladu s prejšnjim odstavkom, Notarska zbornica Slovenije posreduje ministrstvu.

VIII. POGLAVJE NOTARSKA ZBORNICA SLOVENIJE

106. člen

Notarji, imenovani po tem zakonu, se obvezno združujejo v Notarsko zbornico Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica).

Zbornica je pravna oseba s pooblastili, določenimi z zakonom, in ima pravico uporabljati v pečatu in listinah grb Republike Slovenije.

Sedež zbornice je v Ljubljani.

106.a člen

Zbornica za namene vodenja in odločanja v postopkih po tem zakonu, namene varstva in pomoči strankam, zagotavlja varnosti pravnega prometa in varovanja ugleda notariata kot javne službe upravlja imenik notarjev.

V imenik notarjev se vpisujejo in se v njem obdelujejo naslednji podatki:

1. identifikacijski osebni podatki notarja (ime, priimek, državljanstvo, EMŠO, stalno oziroma začasno prebivališče, izobrazba);

2. strokovni oziroma znanstveni naslov notarja;

3. naslov sedeža notarske pisarne;

4. šifra oziroma opravilna številka in datum izdane odločbe o imenovanju notarja;

5. šifra oziroma opravilna številka in datum izdane odločbe o razrešitvi notarja;

6. številka telefona, telefaksa ter naslov e-pošte sedeža notarske pisarne.

Zbornici podatke iz 1., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka posreduje ministrstvo, podatke iz 2. in 6. točke pa notar.

Zbornica ima kot upravljavec imenika notarjev pravico in dolžnost, da iz centralnega registra prebivalstva obnavlja podatke iz 1. točke drugega odstavka tega člena. Ministrstvo ima pravico, da preverja podatke o morebitni kaznovanosti notarjev iz kazenske evidence v skladu s petim odstavkom 8. člena tega zakona. Zbornica in ministrstvo lahko navedene podatke brezplačno pridobita vsakih šest mesecev oziroma v primerih, kadar obstaja sum, da notar zbornici ali ministrstvu ni posredoval točnega podatka.

Ministrstvo in notar sta dolžna zbornici sporočiti vse spremembe podatkov iz drugega odstavka tega člena najpozneje v 15 dneh od nastale spremembe.

Imenik notarjev je za namene varstva strank glede izvrševanja pooblastil na delovnih področjih notariata po tem zakonu ter varnosti pravnega prometa v delu, ki se nanaša na ime in priimek notarja iz 1. točke ter podatke iz 2., 3., 4., 5. in 6. točke drugega odstavka tega člena, javen. Za učinkovito izvrševanje namerov iz prejšnjega stavka se imenik v delu, ki je javen, objavi na spletni strani zbornice.

Določbe prvega, drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za notarske pomočnike in notarske pripravnike oziroma za imenik notarskih pomočnikov in imenik notarskih pripravnikov.

107. člen

Zbornica skrbi za ugled, verodostojnost in razvoj notariata ter zastopa interese notarjev, notarskih pomočnikov in notarskih pripravnikov.

Minister, pristojen za pravosodje, določi tarifo o plačilu notarskih storitev. Minister, pristojen za pravosodje, pošlje predlog notarske tarife zbornici, ki lahko v 30 dneh poda pripombe na predlog. Minister, pristojen za pravosodje, na pripombe ni vezan.

Zbornica enkrat letno poroča ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, o svojem delovanju in delovanju notarjev.

Poročilo iz prejšnjega odstavka mora Notarska zbornica Slovenije predložiti najkasneje do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto.

Obseg ter vsebino poročila iz tretjega odstavka tega člena z navodilom določi minister, pristojen za pravosodje.

108. člen

Zadeve zbornice opravljajo skupščina zbornice, njen izvršni in nadzorni odbor ter predsednik zbornice.

Skupščina zbornice sprejema statut zbornice in druge splošne akte, s katerimi ureja organizacijo in poslovanje zbornice in njenih organov ter zadeve iz njene pristojnosti. Skupščina voli izvršni in nadzorni odbor ter predsednika zbornice.

K statutu zbornice ter k njegovim spremembam in dopolnitvam daje soglasje Vlada Republike Slovenije.

Pri delu skupščine zbornice sodelujejo notarski pomočnik, ki imajo pravico voliti svoje predstavnike v izvršni odbor sorazmerno številu notarskih pomočnikov.

VIII.a POGLAVJE CENTRALNI REGISTER OPOROK

108.a člen

Zbornica vodi centralni register oporok.

Centralni register oporok se vodi kot informatizirana baza podatkov.

Akt, ki ureja način dostopa in upravičence za dostop do centralnega registra oporok izda zbornica v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje.

108.b člen

Centralni register oporok vsebuje podatke o oporokah, sestavljenih v obliki notarskega zapisa, o oporokah, ki so shranjene pri notarju, o oporokah, ki jih sestavi odvetnik ali so mu izročene v hrambo, o sodnih oporokah in oporokah, izročenih v hrambo sodišču na podlagi določil zakona, ki ureja dedovanje.

Notar, ki sestavi oporoko v obliki notarskega zapisa ali notar, ki sprejme oporoko v hrambo, posreduje zbornici zahtevo za vpis v centralni register oporok najkasneje v 15 dneh potem, ko je sestavil oporoko ali prejel oporoko v hrambo.

Sodišče, ki sestavi sodno oporoko ali prejme v hrambo oporoko v skladu z določili zakona, ki ureja dedovanje, posreduje zbornici zahtevo za vpis v centralni register oporok najkasneje v 15 dneh potem, ko je bila sestavljena sodna oporoka ali je bila prejeta oporoka v hrambo pri sodišču.

Odvetnik, ki sestavi oporoko ali prejme v hrambo oporoko, sestavljeno v skladu z določili zakona, ki ureja dedovanje, posreduje zbornici zahtevo za vpis v centralni register oporok najkasneje v 15 dneh potem, ko je bila oporoka sestavljena ali je bila prejeta v hrambo pri odvetniku.

Osebe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena v zahtevi za vpis v centralni register oporok navedejo podatke iz 108.c člena tega zakona, s katerimi razpolagajo.

108.c člen

Centralni register oporok vsebuje naslednje podatke:

- zaporedna številka in datum vpisa,
- ime in priimek oporočitelja (za poročeno žensko tudi deklinirani priimek),
- EMŠO in kraj rojstva oporočitelja oziroma datum, kraj in država rojstva za oporočitelja, ki je tuj državljan,
- naslov oporočitelja,
- datum in opravilna številka, navedena na oporoki,
- priimek in ime ter naslov notarja, ki hrani oporoko, oziroma ime in naslov druge osebe ali naziv in naslov organa, ki hrani oporoko,
- vrsto oporoke,
- vsaka sprememba, preklic ali razveljavitev oporoke, če je narejena v obliki, za katero je vpis v register oporok obvezen po zakonu,
- datum vrnitve oporoke oporočitelju,
- podatek o smrti oporočitelja ter
- podatek o tem, kdo je vpogledal v register.

108.d člen

Dokler je oporočitelj živ, je vpis v register oporok taje.

Podatke iz centralnega registra oporok lahko po smrti oporočitelja dobi sodišče in oseba, ki izkaže za to upravičen interes.

Podatki v centralnem registru oporok se hranijo trajno.

Natančnejše določbe o postopku v zvezi z vpisom in vpogledom v centralni register oporok in obveznostih predlagateljev se določijo v aktu iz tretjega odstavka 108.a člena tega zakona.

IX. POGLAVJE
NADZOR NAD OPRAVLJANJEM NOTARIATA
IN DISCIPLINSKA ODGOVORNOST NOTARJEV

109. člen

Nadzor nad zakonitostjo opravljanja notariata opravlja ministrstvo.

V okviru pooblastila iz prejšnjega odstavka ministrstvo lahko:

- odredi neposredni nadzor nad poslovanjem notarja, notarskega namestnika ali začasnega namestnika;
- samo opravi neposredni nadzor nad poslovanjem notarja, notarskega namestnika ali začasnega namestnika;
- predlaga uvedbo disciplinskega postopka zoper notarja, notarskega pomočnika ali notarskega pripravnika;
- opravlja neposredni nadzor nad poslovanjem zbornice, njenih organov in arhiva;
- odreja druge ukrepe, za katere ima pooblastilo v zakonu.

Pregled iz druge in četrte alinee prejšnjega odstavka opravijo univerzitetni diplomirani pravniki z najmanj petimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravnem državnem izpitu, ki jih imenuje minister, pristojen za pravosodje, pri čemer ti lahko:

- pregledajo poslovne listine, evidence, spise in stvari v hrambi;
- zahtevajo od notarja vse potrebne podatke o njegovem poslovanju in zaposlenih osebah (osebna imena, izobrazba, delovna doba).

O opravljenem pregledu iz prejšnjega odstavka sestavijo pregledovalci poročilo, katerega izvod se posreduje notarju. Ugotovitve iz poročila se lahko uporabijo za izvrševanje zakonitih pristojnosti ali obveznosti ministrstva.

110. člen

Nadzor nad zakonitostjo opravljanja notariata v zvezi z zadevami, ki jih notarju zaupa sodišče ali drug državni organ, ima predsednik višjega sodišča, na katerega območju je sedež notarskega mesta.

Predsednik višjega sodišča lahko:

- odredi pregled poslovanja notarja, notarskega namestnika ali začasnega namestnika v zadevah iz prejšnjega odstavka;
- predlaga ministrstvu odreditev pregleda celotnega poslovanja notarja, notarskega namestnika oziroma začasnega namestnika;
- predlaga uvedbo disciplinskega postopka zoper notarja, notarskega pomočnika ali notarskega pripravnika.

111. člen

Neposredni nadzor nad poslovanjem notarja oziroma začasnega namestnika opravlja zbornica.

V okviru pooblastila iz prejšnjega odstavka sme zbornica po vnaprejšnjem obvestilu ali brez njega pregledovati notarske spise, vpisnike in druge evidence, poslovanje z listinami, prevzetimi v hrambo, ter poslovanje s prevzetim tujim denarjem, vrednostnimi papirji in dragocenostmi, ter notarju naložiti, kar je treba, da poslovanje uskladi s predpisi oziroma dokumentacijo spravi v red.

112. člen

Notar, notarski pomočnik in notarski pripravnik so disciplinsko odgovorni, če pri poslovanju kršijo določbe tega zakona oziroma drugih predpisov ali če s katerimkoli svojim ravnanjem krnijo ugled ali verodostojnost notariata.

113. člen

V disciplinskem postopku proti notarju, notarskemu pomočniku ali notarskemu pripravniku se lahko izrečejo naslednji disciplinski ukrepi:

1. disciplinski ukrepi za lažje kršitve opravljanja notariata ali prakse:

- pisni opomin;
- denarna kazen, ki ni manjša od 1.700 eurov in ne večja od 5.000 eurov;

2. disciplinski ukrepi za hujše kršitve opravljanja notariata ali prakse:

- denarna kazen, ki ni manjša od 5.000 eurov in ne večja od 15.000 eurov;
- odvzem pravice opravljati notariat za dobo do pet let oziroma odvzem pravice opravljati prakso za dobo do treh let;
- trajen odvzem pravice opravljati notariat.

113.a člen

Vrste disciplinskih kršitev pri opravljanju notariata ali prakse so:

1. Lažje disciplinske kršitve:

- neizpolnjevanje dolžnosti strokovnega izobraževanja;
- neprimerno ali žaljivo obnašanje pri opravljanju notarskega poklica ali prakse;

- opustitev vodenja poslovanja v skladu z določbami pravilnika o poslovanju notarja;
- odmera pristojbine za notarsko storitev v nasprotju z veljavno notarsko tarifo;

- nevestno opravljanje dolžnosti začasnega namestnika ali notarskega namestnika ali notarskega pomočnika;
- neplačevanje redne članarine in drugih prispevkov Notarski zbornici Slovenije brez opravičenih razlogov;
- kršitve zakona o notariatu, ki nimajo škodljivih posledic za stranke ali druge udeležence pravnega posla;
- neupravičena odklonitev notarske storitve; šteje se, da je odklonitev neupravičena, če notar storitve ne opravi kljub dokončni odločbi iz 24. člena tega zakona, s katero je odločeno, da odklonitev poslovanja ni utemeljena.

2. Hujše disciplinske kršitve:

- pravnomočna obsodba za kaznivo dejanje v zvezi z opravljanjem notariata ali prakse;

- pravnomočna obsodba za naklepno kaznivo dejanje na kazen najmanj šestih mesecev zapora;
- poslovanje v nasprotju z zakonom o notariatu, če zaradi tega nastanejo škodljive posledice za stranke ali druge udeležence pravnega posla;
- poslovanje v zadevah v katerih nima zakonskih pooblastil;

- opustitev dolžnosti, določene v 42. členu tega zakona, če zaradi tega nastanejo škodljive posledice za stranko ali druge udeležence pravnega posla;

- prekršitev dolžnosti varovanja poslovne tajnosti;
- opravljanje druge plačane službe ali funkcije poleg notarskega poklica ali opravljanje poslov, ki so nezdružljivi z opravljanjem notariata;

- sestava nične listine;
- zastopanje stranke v postopku, v katerem po določbah zakona o notariatu notar ne sme prevzeti zastopanja;
- sestavljanje notarskih listin v tujem jeziku, ki ni uradni jezik na območju, kjer ima notar sedež, če nima statusa sodnega tolmača;

- overitev prevoda listine brez statusa sodnega tolmača, če zaradi tega nastanejo škodljive posledice za stranke ali druge udeležence pravnega posla;

- poslovanje v nasprotju z določbami pravilnika, ki ureja poslovanje notarja, če zaradi tega nastanejo škodljive posledice za stranko ali druge udeležence pravnega posla;

- neizvršitev odredb sodišča po 12. členu tega zakona, če nastanejo zaradi tega škodljive posledice za stranko ali druge udeležence pravnega posla;

- neupravičeno zadrževanje denarja in vrednostnih papirjev, ki so bili notarju predani zaradi izročitve določeni osebi ali državnemu organu;

- ponavljanje disciplinskih kršitev, za katere mu je že bil pravnomočno izrečen ukrep opomina ali denarne kazni in je na

podlagi njegovega obnašanja ali ravnanja utemeljeno sklepati, da ne bo vestno in pošteno opravljal notarskega poklica ali prakse pri notarju;

– opustitev obvestila Notarski zbornici Slovenije pred začetkom odsotnosti o vsakem primeru nadomeščanja po notarskem namestniku v skladu s 103. členom tega zakona;

– nevestno ali malomarno opravljanje dolžnosti člana disciplinske komisije I. ali II. stopnje.

113.b člen

Pri izrekanju disciplinskih ukrepov se upoštevajo vse okoliščine, ki vplivajo na vrsto ukrepa in višino denarne kazni, zlasti pa teža kršitve in njene posledice, stopnja odgovornosti, prejšnje delo in vedenje osebe, zoper katero je uveden disciplinski postopek, ter morebitni prej izrečeni disciplinski ukrep.

Pri izrekanju disciplinskega ukrepa denarne kazni in določitvi roka za plačilo, ki ne sme biti krajši od enega meseca in ne daljši od šest mesecev, se upošteva tudi premoženjsko stanje osebe, kateri je bil izrečen disciplinski ukrep.

113.c člen

Za hujšo disciplinsko kršitev iz prve alinee 2. točke 113. a člena tega zakona, ki je storjena naklepno, in za hujšo disciplinsko kršitev iz druge alinee 2. točke 113.a člena tega zakona se mora izreči disciplinski ukrep trajnega odvzema pravice opravljati notariat.

113.č člen

Izvršitev disciplinskega ukrepa odvzema pravice opravljati notariat se lahko odloži za dobo enega leta s pogojem, da oseba, kateri je bil izrečen disciplinski ukrep, v tej dobi ne stori dejanja, ki pomeni kršitev dolžnosti pri opravljanju notarskega poklica.

Če je izrečen disciplinski ukrep odvzema pravice opravljati notariat, se za hujše disciplinske kršitve iz prve in druge alinee 2. točke 113.a člena tega zakona izvršitev disciplinskega ukrepa ne more odložiti.

113.d člen

Pravnomočna odločba disciplinske komisije ali Vrhovnega sodišča se pošlje izvršnemu odboru zbornice zaradi izvršitve in vpisa v evidenco izrečenih disciplinskih ukrepov ter ministru, pristojnemu za pravosodje.

Odločbe disciplinskih organov so izvršljive.

Sredstva od vplačanih denarnih kazni se uporabljajo za namene, določene s statutom zbornice.

Za potrebe izvrševanja nadzornih pristojnosti po tem zakonu zbornica vodi disciplinsko evidenco, v kateri se obdelujejo naslednji podatki iz pravnomočnih odločb o izrečenih disciplinskih ukrepih:

– ime in priimek notarja, notarskega pomočnika ali notarskega pripravnika,

– naslov sedeža notarske pisarne,

– številka in datum odločbe,

– izrečen disciplinski ukrep.

Disciplinska evidenca se hrani trajno.

Organi zbornice in ministrstvo imajo za potrebe izvrševanja nadzornih pristojnosti po tem zakonu pravico pridobiti podatke iz disciplinske evidence.

113.e člen

V disciplinskih zadevah zoper notarja, notarskega pomočnika ali notarskega pripravnika odločata disciplinska komisija I. stopnje in disciplinska komisija II. stopnje.

114. člen

Disciplinska komisija I. stopnje vodi disciplinski postopek in odloča o disciplinski odgovornosti notarja, notarskega pomočnika ali notarskega pripravnika.

Disciplinsko komisijo I. stopnje sestavljajo predsednik in dva člana.

Predsednika in člana disciplinske komisije I. stopnje izvoli skupščina zbornice iz vrst notarjev za dobo dveh let.

115. člen

Disciplinska komisija II. stopnje odloča o pritožbah zoper odločbe disciplinske komisije I. stopnje.

Disciplinsko komisijo sestavljajo predsednik in dva člana.

Predsednika in enega člana imenuje minister, pristojen za pravosodje, izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov z najmanj petimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu, enega člana pa izvoli skupščina zbornice iz vrst notarjev za dobo dveh let.

116. člen

Člani disciplinskih komisij imajo namestnike, ki se izvolijo oziroma imenujejo na enak način kot člani disciplinskih komisij.

Člani disciplinskih komisij in njihovi namestniki ne morejo opravljati nobenih drugih funkcij v organih zbornice.

117. člen

O izločitvi člana disciplinske komisije odloča predsednik disciplinske komisije.

O izločitvi predsednika disciplinske komisije I. stopnje odloča predsednik disciplinske komisije II. stopnje, o izločitvi predsednika disciplinske komisije II. stopnje pa predsednik Vrhovnega sodišča.

118. člen

Če je predsednik ali član disciplinske komisije zadržan ali izločen, ga nadomešča njegov namestnik.

119. člen

Vsa pisanja v zvezi z disciplinskim postopkom se osebi, zoper katero je uveden disciplinski postopek, vročajo priporočeno po pošti na naslov pisarne ali po elektronski pošti.

V disciplinskem postopku se smiselno uporabljajo določbe Zakona o pravnem postopku, če ta zakon ne določa drugače.

Določbe tega zakona o disciplinski odgovornosti notarjev in notarskih pomočnikov se smiselno uporabljajo tudi za pripravnike, ki opravljajo pripravništvo pri notarju.

120. člen

Postopek pred disciplinsko komisijo I. stopnje uvede predsednik zbornice na svojo pobudo ali na prejeeto pobudo, disciplinski postopek zoper predsednika zbornice pa minister, pristojen za pravosodje, s pisnim sklepom, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

Na predlog predsednika višjega sodišča ali ministra, pristojnega za pravosodje, je predsednik zbornice dolžan uvesti disciplinski postopek.

Pristojna oseba iz prvega odstavka tega člena uvede disciplinski postopek, če je obveščena o dejstvih in dokazih, na podlagi katerih je mogoče utemeljeno sumiti, da je notar, notarski pomočnik ali notarski pripravnik kršil določbe tega zakona ali okrnil ugled notariata, najkasneje v 30 dneh od dneva, ko je izvedela za kršitev.

V sklepu o uvedbi postopka se opredeli kršitev ter navedejo dejstva ter predlagajo dokazi, ki naj se izvedejo v disciplinskem postopku.

121. člen

Če je uveden disciplinski postopek zaradi kršitev, zaradi katerih se sme izreči ukrep odvzema pravice opravljati notariat oziroma prakso, lahko disciplinski organ ali minister, pristojen za pravosodje, notarju, notarskemu pomočniku ali notarskemu pripravniku izreče začasno prepoved opravljati notariat ali prakso pri notarju.

Začasna prepoved lahko traja do konca disciplinskega postopka, vendar največ eno leto.

122. člen

Sklep o uvedbi disciplinskega postopka pošlje predsednik disciplinske komisije I. stopnje osebi, zoper katero je uveden disciplinski postopek, s poukom, da ima pravico v roku 15 dni odgovoriti na navedbe v sklepu.

Po prejemu odgovora osebe, zoper katero je uveden disciplinski postopek, ali po preteku roka za odgovor, predsednik disciplinske komisije I. stopnje najkasneje v roku 30 dni razpiše obravnavo.

123. člen

Vabilo na ustno obravnavo s poukom v smislu 123.a člena tega zakona se osebi, zoper katero je uveden disciplinski postopek, pošlje najmanj osem dni pred dnevom obravnave.

123.a člen

Ustna obravnavo se lahko opravi tudi brez navzočnosti osebe, zoper katero je bil uveden disciplinski postopek, če je bila pravilno vabljen.

V disciplinskem postopku na I. stopnji se opravi obravnavo, na kateri ima oseba, zoper katero teče disciplinski postopek, pravico do zagovora, lahko pa se obravnave tudi ne udeleži in pošlje pisni zagovor.

Če se v disciplinskem postopku ugotovi, da so podani razlogi za sum, da je oseba, zoper katero se vodi disciplinski postopek, storila kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, mora oseba, ki odloča o disciplinski odgovornosti, nemudoma podati ovadbo pristojnemu državnemu tožilcu.

123.b člen

Disciplinska komisija I. stopnje odloči po opravljeni ustni obravnavi.

Ustna obravnavo ni javna, razen kadar to notar, notarski pomočnik ali notarski pripravnik, zoper katerega teče disciplinski postopek, izrecno zahteva.

123.c člen

Odločba disciplinske komisije se najkasneje v 15 dneh od obravnave pošlje:

- osebi, zoper katero je bil uveden disciplinski postopek,
- predsedniku zbornice,
- ministru, pristojnemu za pravosodje.

123.č člen

Zoper odločbo disciplinske komisije I. stopnje je dovoljena pritožba v roku 15 dni.

Pritožbo lahko vložijo notar, notarski pomočnik ali notarski pripravnik, ki je v disciplinskem postopku, predsednik zbornice ali minister, pristojen za pravosodje.

O pritožbi najkasneje v 60 dneh od prejema odloči disciplinska komisija II. stopnje na seji brez obravnave.

123.d člen

Zoper odločitev disciplinske komisije II. stopnje, s katero je notarju, notarskemu pomočniku ali notarskemu pripravniku izrečen ukrep prepoved opravljanja notariata ali prakso pri notarju, je v 30 dneh dovoljena pritožba, o kateri odloča Vrhovno sodišče Republike Slovenije.

123.e člen

Pregon disciplinskih kršitev zastara v petih letih od dneva kršitve.

Če ima disciplinska kršitev tudi znake kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti ali na predlog, zastara pregon v enakem roku, kot ga določa zakon za zastaranje pregona za kaznivo dejanje.

Zastaranje pregona disciplinske kršitve pretrga vsako opravilo v postopku pred disciplinsko komisijo.

Izvršitev disciplinskega ukrepa zastara v petih letih od pravnomočnosti odločbe, s katero je bil ukrep izrečen.

V vsakem primeru pregon disciplinske kršitve zastara, ko preteče dvakrat toliko časa, kolikor je določeno za zastaranje pregona, izvršitev disciplinskega ukrepa pa, ko preteče dvakrat toliko časa, kolikor je določeno za zastaranje izvršitve disciplinskega ukrepa.

123.f člen

V primeru ugotovitve disciplinske odgovornosti je notar ali notarski pomočnik ali notarski pripravnik pod izvršbo dolžan povrniti stroške postopka Notarski zbornici Slovenije in drugim udeležencem.

X. POGLAVJE MIROVANJE POSLOVANJA

124. člen

Notarju, ki je izvoljen ali imenovan v državno funkcijo, ki zahteva poklicno opravljanje, v času opravljanja te funkcije opravljanje notariata miruje.

Opravljanje notariata miruje tudi notarju, ki mu je bila izrečena kazen zapora v trajanju do šest mesecev, ter notarju, ki mu je bila izrečena začasna prepoved opravljanja notariata (prvi odstavek 115. člena), za čas, dokler ti ukrepi trajajo.

V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena določi začasnega namestnika v smislu 103. člena tega zakona predsednik zbornice.

Začasni namestnik iz prejšnjega odstavka vodi poslovanje in podpisuje listine v svojem imenu in za svoj račun.

Zakon o notariatu – ZN (Uradni list RS, št. 13/94) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XI. POGLAVJE PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

125. člen

Minister, pristojen za pravosodje, določi število in sedeže notarskih mest ter razpiše najmanj trideset prostih notarskih mest najkasneje tri mesece po uveljavitvi tega zakona.

Prvih trideset notarjev imenuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za pravosodje. Preden minister, pristojen za pravosodje, poda takšen predlog, pridobi mnenje tričlanske komisije, v katero imenujejo ministrstvo, pristojno za pravosodje, Vrhovno sodišče Republike Slovenije in Odvetniška zbornica Slovenije vsak po enega člana.

126. člen

Dokler ne bodo podane možnosti za izpolnjevanje pogoja o dvetletnem pravniškem delu pri notarju (5. točka prvega odstavka 8. člena), se lahko prvega odstavka 8. člena tega pogoja ne izpolnjuje.

Določba prejšnjega odstavka se uporablja do 31. decembra 1997.

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal enotno usposabljanje diplomiranih pravnikov in pravniški državni izpit, se šteje, da izpolnjuje pogoj iz 4. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona, kdor ima opravljen pravosodni izpit ali drug izpit, ki je po zakonu izenačen s pravosodnim izpitom.

127. člen

Notarska zbornica Slovenije se konstituira in začne veljavno delovati potem, ko je po tem zakonu imenovanih prvih trideset notarjev.

Prvo sejo skupščine zbornice skliče najstarejši izmed notarjev iz prejšnjega odstavka.

Odločitve oziroma dejanja iz pristojnosti zbornice po drugem odstavku 14. člena, drugem odstavku 15. člena in pr-

vem odstavku 17. člena ter drugem odstavku 107. člena tega zakona opravlja do konstituiranja organov zbornice minister, pristojen za pravosodje.

Začasno tarifo o nagrajevanju notarjev predpiše minister, pristojen za pravosodje, najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

128. člen

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal organizacijo sodišč, se šteje, da ima položaj, ki ga ima po tem zakonu okrožno sodišče, temeljno sodišče, položaj, ki ga ima po tem zakonu okrajno sodišče, pa enota temeljnega sodišča.

129. člen

Določbe 47. člena in 60. do 71. člena tega zakona se uporabljajo od 1. junija 1995.

1. junija 1995 prenehajo veljati:

– drugi in tretji odstavek 107. člena, četrti in peti odstavek 117. člena, tretji in četrti odstavek 137. člena zakona o dedovanju (Uradni list SRS, št. 15/76 in 23/78);

– drugi stavek drugega odstavka 58. člena in drugi odstavek 62. člena zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (Uradni list SRS, št. 15/76 in 1/89);

– prvi in drugi odstavek 2. člena in 17. člen zakona o overitvi podpisov, pisave in prepisov (Uradni list SRS, št. 29/72).

1. junija 1995 se preneha uporabljati 69. člen zakona o menici (Uradni list FLRJ, št. 104/46 in Uradni list SFRJ, št. 16/65, 54/70 in 57/89).

130. člen

Za dokončanje zadev, ki so do 31. maja 1995 predložene pristojnim sodiščem oziroma upravnim organom, so pristojni ti organi.

131. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o notariatu – ZN-A (Uradni list RS, št. 48/94) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah Zakona o notariatu – ZN-B (Uradni list RS, št. 82/94) vsebuje naslednjo končno določbo:

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu – ZN-C (Uradni list RS, št. 73/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

63. člen – upoštevan ZN-E

Notarska zbornica Slovenije vzpostavi centralni register oporok kot informatizirano bazo podatkov v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Notarska zbornica Slovenije objavi sklep o vzpostavitvi centralnega registra oporok v Uradnem listu Republike Slovenije.

Sodišča, notarji in odvetniki posredujejo Notarski zbornici Slovenije podatke o oporokah, ki se v skladu s tem zakonom

vpisujejo v centralni register oporok, s katerimi razpolagajo, če oporočitelj tako zahteva.

Z dnem, ko začne veljati sklep o vzpostavitvi registra iz drugega odstavka tega člena neha veljati 161. člen Zakona o dedovanju (Uradni list SRS, št. 15/76 in 23/78, ter Uradni list RS, št. 13/94 – ZN, 40/94 – odločba US, 82/94 – ZN-A, 117/00 – odločba US, 67/01 in 83/01 – OZ).

64. člen

Notarska zbornica Slovenije vzpostavi evidenco iz 105.a člena zakona v tridesetih dneh od uveljavitve tega zakona.

65. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonski predpis iz sedmega odstavka 107. člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

66. člen

9. točka prvega in šesta alineja drugega odstavka 19. člena zakona se prične uporabljati eno leto po uveljavitvi tega zakona.

Tretji odstavek 100. člena zakona, ki se nanaša na omejitev števila notarskih kandidatov se prične uporabljati dve leti po uveljavitvi tega zakona.

67. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se prenehajo uporabljati določbe 36., 38., 39., 40., 41., 42. in 43. člena Statuta Notarske zbornice Slovenije.

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati 52. člen Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (Uradni list RS, št. 57/2000, 30/01 – ZODPM-C in 25/04) v delu, ki se nanaša na notarske overitve.

68. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu – ZN-D (Uradni list RS, št. 98/05) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE DOLOČBE

16. člen

Notarski kandidati postanejo z dnem uveljavitve tega zakona notarski pomočniki. To ne vpliva na trajanje delovnega razmerja dosedanjih notarskih kandidatov, ki so pred uveljavitvijo tega zakona z notarjem sklenili pogodbo o zaposlitvi za določen čas.

Notar lahko z notarskim pomočnikom pred potekom delovnega razmerja o zaposlitvi iz prejšnjega odstavka, brez javnega razpisa sklene delovno razmerje za nedoločen čas v skladu z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja. Notarski zbornici Slovenije mora notar v osmih dneh od sklenitve nove pogodbe o zaposlitvi posredovati predlog za vpis v imenik notarskih pomočnikov.

17. člen

Notarska zbornica Slovenije v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona uskladi imenik notarskih kandidatov z imenikom iz drugega odstavka 101. člena zakona.

V enem mesecu po uveljavitvi tega zakona Notarska zbornica Slovenije ministrstvu posreduje podatke o notarskih kandidatih, ki v skladu s 16. členom tega zakona postanejo notarski pomočniki, z navedbo trajanja delovnega razmerja.

18. člen

Člana disciplinskega sodišča in njegovega namestnika imenuje minister, pristojen za pravosodje, na podlagi drugega

odstavka 118. člena zakona, v tridesetih dneh po uveljavitvi tega zakona.

Z imenovanjem člana disciplinskega sodišča in njegovega namestnika na podlagi prejšnjega odstavka, sta član disciplinskega sodišča in njegov namestnik, imenovana pred uveljavitvijo tega zakona, razrešena.

19. člen

Notarski kandidati, ki so pred uveljavitvijo tega zakona izpolnjevali pogoje za nadomeščanje notarja, lahko notarja nadomeščajo tudi kot notarski pomočniki.

KONČNA DOLOČBA

20. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu – ZN-E (Uradni list RS, št. 115/06) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

35. člen

Notarska zbornica Slovenije je dolžna uskladiti določbe od 25. do 31. člena, določbo 37. člena in določbe od 44. do 50. člena Statuta Notarske zbornice Slovenije (Uradni list RS, št. 18/95, 66/96, 30/02 in 73/04) s tem zakonom najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Do uskladitve Statuta Notarske zbornice Slovenije s tem zakonom se neposredno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo disciplinski postopek.

36. člen

Notarji, ki ob uveljavitvi tega zakona nimajo za potrebe elektronske sestave listin iz 11. člena tega zakona varnega elektronskega podpisa kot notarskega podpisa, overjenega s kvalificiranim potrdilom, si ga morajo priskrbeti v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

37. člen

Do uvedbe eura kot valute Republike Slovenije se:

– v drugi alineji 1. točke 113. člena zakona namesto zneska »1.700 eurov« uporabljaj znesek »408.000,00 tolarjev«, namesto zneska »5.000 eurov« pa znesek »1.200.000,00 tolarjev«,

– v prvi alineji 2. točke 113. člena zakona namesto zneska »5.000 eurov« uporabljaj znesek »1.200.000,00 tolarjev«, namesto zneska »15.000 eurov« pa znesek »3.600.000,00 tolarjev«.

38. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

66. Zakon o nematerializiranih vrednostnih papirjih (uradno prečiščeno besedilo) (ZNVP-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o nematerializiranih vrednostnih papirjih, ki obsega:

– Zakon o nematerializiranih vrednostnih papirjih – ZNVP (Uradni list RS, št. 23/99 z dne 8. 4. 1999),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o izvršbi in zavarovanju – ZIZ-A (Uradni list RS, št. 75/02 z dne 22. 8. 2002) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o nematerializiranih vrednostnih papirjih – ZNVP-A (Uradni list RS, št. 114/06 z dne 9. 11. 2006).

Št. 450-12/96-13/5

Ljubljana, dne 20. decembra 2006

EPA 1137-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

ZAKON O NEMATERIALIZIRANIH VREDNOSTNIH PAPIRJIH uradno prečiščeno besedilo (ZNVP-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

Predmet zakona

1. člen

Ta zakon ureja način izdaje in prenosa nematerializiranih vrednostnih papirjev, način zamenjave že izdanih vrednostnih papirjev z vrednostnimi papirji, izdanimi v nematerializirani obliki, pogoje in omejitve dostopa do podatkov o imetnikih nematerializiranih vrednostnih papirjev ter pravila vodenja centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev.

Prenos direktiv

1.a člen

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L št. 166, z dne 11. junija 1998, str. 45).

Pojem nematerializiranega vrednostnega papirja

2. člen

(1) Nematerializirani vrednostni papir je izjava izdajatelja, vpisana v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev, s katero se izdajatelj zavezuje, da bo izpolnil obveznost iz vrednostnega papirja osebi, ki je kot zakoniti imetnik vrednostnega papirja vpisana v centralni register.

(2) Za pravice imetnikov iz nematerializiranih vrednostnih papirjev in pravice tretjih na teh papirjih se uporabljajo splošna pravila, določena v zakonu, ki ureja obligacijska razmerja in v zakonu, ki ureja stvarnopravna razmerja, če ta zakon ne določa drugače.

(3) Za delnice, izdane kot nematerializirani vrednostni papir, se uporabljajo določbe Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06 in 60/06 – popr.; v nadaljnjem besedilu: ZGD-1), razen naslednjih določb:

- drugi odstavek 174. člena,
- 179. člen,
- 180. člen,
- tretji odstavek 236. člena,
- 243. do 246. člen,
- tretji odstavek 297. člena,

- peti odstavek 308. člena,
- 365. člen,
- prvi in drugi stavek prvega odstavka 376. člena.

Centralni register

3. člen

(1) Centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: centralni register) je centralna informatizirana baza podatkov, v katero se vpisujejo pravice iz nematerializiranih vrednostnih papirjev, vsakokratni imetniki teh pravic ter morebitne pravice tretjih oseb na vrednostnih papirjih.

(2) Centralni register vodi delniška družba, ustanovljena po zakonu, ki ureja trg vrednostnih papirjev, za opravljanje storitev izračuna, izravnav in zagotavljanja izpolnitev, nastalih na podlagi poslov z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: klirinško depotna družba).

(3) Nadzor nad klirinško depotno družbo v zvezi z vodenjem centralnega registra opravlja Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija).

Bistvene sestavine

4. člen

(1) Nematerializirani vrednostni papir mora imeti naslednje bistvene sestavine, vpisane v centralni register:

1. oznako vrste vrednostnega papirja,
2. identifikacijske podatke o izdajatelju,
3. podatek, ali je vrednostni papir imenski ali prinosniški,
4. skupno število izdanih vrednostnih papirjev, vpisanih v centralni register,

5. če se vrednostni papir glasi na nominalni znesek: skupni nominalni znesek izdanih vrednostnih papirjev, vpisanih v centralni register,

6. datum vpisa vrednostnega papirja v centralni register.

(2) Nematerializirana delnica mora imeti tudi naslednje bistvene sestavine, vpisane v centralni register:

1. oznako razreda delnice,
2. nominalni znesek, na katerega se glasi, ali oznako, da gre za kosovno delnico,
3. podatek, ali imetniku daje glasovalno pravico,
4. če ima značilnost prednostne delnice, tudi vsebino prednostne pravice ali prednostnih pravic imetnika.

(3) Nematerializirana obveznica ali drug nematerializirani vrednostni papir, na podlagi katerega je imetnik od izdajatelja upravičen zahtevati izplačilo glavnice in morebitnih obresti (v nadaljnjem besedilu: nematerializirani dolžniški vrednostni papir), mora imeti tudi naslednje bistvene sestavine, vpisane v centralni register:

1. nominalni znesek, na katerega se glasi: znesek glavnice,
2. če je imetnik upravičen do izplačila obresti: podatke o obrestni meri ter o načinu in obdobjih obračuna obresti,
3. podatke o zapadlosti obveznosti izdajatelja iz vrednostnega papirja,
4. če ima izdajatelj pravico do predčasnega odpoklica:
 - podatek o odkupni vrednosti, za katero lahko uresniči to pravico,
 - podatke o načinu uresničitve te pravice in
 - morebitne druge pogoje za uresničenje te pravice,
5. presečni dan pravne samostojnosti upravičenja za izplačilo glavnice in morebitnih obresti, vsebovanih v posamezni anuiteti, izražen v številu koledarskih ali delovnih dni pred zapadlostjo teh obveznosti.

(4) Nematerializirani vrednostni papir, ki daje imetniku pravico do zamenjave za drug vrednostni papir, mora imeti tudi naslednje bistvene sestavine, vpisane v centralni register:

1. vsebino pravic iz vrednostnega papirja, za katerega ga je mogoče zamenjati,

2. menjalno razmerje, po katerem je mogoče opraviti zamenjavo,

3. podatke o načinu uresničitve pravice do zamenjave,

4. rok za uresničenje pravice do zamenjave, če je pravica vezana na rok in

5. morebitne druge pogoje za uresničenje pravice do zamenjave.

(5) Nematerializirani vrednostni papir, ki daje imetniku poleg ali namesto pravic iz drugega do četrtega odstavka tega člena druge pravice, mora imeti v centralni register vpisano natančno vsebino teh pravic.

Na koga se lahko glasi nematerializirani vrednostni papir

5. člen

Nematerializirani vrednostni papir se lahko glasi na ime ali na prinosnika.

Pridobitev, omejitev in prenehanje pravic

6. člen

(1) Pravice imetnika iz nematerializiranega vrednostnega papirja nastanejo z vpisom nematerializiranega vrednostnega papirja na račun tega imetnika v centralnem registru in se prenesejo s prenosom nematerializiranega vrednostnega papirja na račun novega imetnika v centralnem registru.

(2) Pravice iz nematerializiranega vrednostnega papirja, ki se vpisujejo v centralni register, se pridobijo, omejijo ali prenehajo z ustreznim vpisom v centralnem registru, če zakon ne določa drugače.

II. IZDAJATELJI NEMATERIALIZIRANIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV

Izdajatelji, ki morajo izdati nematerializirane vrednostne papirje

7. člen

(1) Izdajatelji serijskih vrednostnih papirjev, katerih prva prodaja je bila opravljena po postopku javne ponudbe v skladu z zakonom, ki ureja trg vrednostnih papirjev, so dolžni izdati nematerializirane vrednostne papirje.

(2) Nematerializirane delnice so dolžne izdati tudi banke, zavarovalnice, borzno posredniške družbe in družbe za upravljanje, ne glede na to, ali je bila prva prodaja njihovih delnic opravljena po postopku iz prejšnjega odstavka.

Izpolnitev obveznosti izdaje nematerializiranih vrednostnih papirjev

8. člen

(1) Izdajatelj, ki mora po tem ali drugem zakonu izdati nematerializirane vrednostne papirje, mora klirinško depotni družbi izročiti ustrezen nalog za izdajo v 15 dneh po dnevu, ko se izpolnijo pogoji za izdajo teh vrednostnih papirjev.

(2) Izdajatelj, ki je izdal nematerializirane vrednostne papirje zaradi izpolnitve obveznosti po prejšnjem odstavku, teh vrednostnih papirjev ne more zamenjati za vrednostne papirje, izdane kot tiskane listine.

Investicijski kuponi vzajemnih skladov

9. člen

Določba prvega odstavka 7. člena tega zakona ne velja za investicijske kupone vzajemnih skladov, ustanovljenih po zakonu o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 6/94, 25/97, 32/97 – popr. in 10/98).

Pravica izdaje nematerializiranih vrednostnih papirjev

10. člen

Izdajatelji drugih serijskih vrednostnih papirjev smejo izdati nematerializirane vrednostne papirje oziroma opraviti postopek zamenjave za nematerializirane vrednostne papirje.

III. IZDAJA NEMATERIALIZIRANIH
VREDNOSTNIH PAPIRJEV*Nalog za izdajo vrednostnih papirjev*

11. člen

(1) Ob izdaji nematerializiranih vrednostnih papirjev mora izdajatelj klirinško depotni družbi izdati in izročiti nalog, da v imenu in za račun izdajatelja izda nematerializirane vrednostne papirje s tem, da v centralni register vpiše podatke o bistvenih sestavinah nematerializiranih vrednostnih papirjev, in jih vpiše na račune imetnikov, ki so vpisali in vplačali te vrednostne papirje (v nadaljnjem besedilu: nalog za izdajo).

(2) Nalog za izdajo mora obsegati najmanj naslednje sestavine:

1. bistvene sestavine nematerializiranih vrednostnih papirjev, na izdajo katerih se nanaša nalog (4. člen tega zakona);

2. firmo oziroma ime upravičencev do nematerializiranih vrednostnih papirjev z navedbo enolične identifikacije upravičencev in sedeža oziroma prebivališča ter števila vrednostnih papirjev, ki se posameznemu upravičencu izročijo;

3. firmo, sedež, naslov in kontaktno osebo izdajatelja.

(3) Nalogu za izdajo morajo biti priložene naslednje listine:

1. sklep o izdaji vrednostnih papirjev,

2. odločba agencije o uspešnosti javne ponudbe, če je takšna odločba pogoj za veljavno izdajo vrednostnih papirjev,

3. sklep o ustreznem vpisu v sodni register, kadar je takšen vpis pogoj za veljavno izdajo delnic,

4. s strani izdajatelja podpisana pogodba o vodenju registra nematerializiranih vrednostnih papirjev in dokaz o plačilu obveznosti iz te pogodbe v zvezi z izdajo nematerializiranih vrednostnih papirjev.

Nepopoln nalog za izdajo

12. člen

Če nalog za izdajo ne obsega podatkov, ki jih mora obsegati, oziroma mu niso priložene predpisane listine, izda klirinško depotna družba sklep, s katerim izdajatelju naloži, da pomanjkljivost odpravi. V sklepu določi rok za odpravo pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od osem dni in ne daljši kot petnajst dni.

Izdaja vrednostnih papirjev

13. člen

Klirinško depotna družba mora izdati nematerializirane vrednostne papirje v skladu z nalogom za izdajo v roku osmih dni po prejemu popolnega naloga oziroma v tem roku odločiti o zavrnitvi naloga.

Zavrnitev naloga za izdajo

14. člen

Klirinško depotna družba zavrne nalog za izdajo v naslednjih primerih:

1. če se nalog za izdajo nanaša na izdajo delnic oziroma zamenljivih obveznic, ki jih je mogoče veljavno izdati šele po ustreznem vpisu v sodni register in takšen vpis ni bil opravljen;

2. če se podatki iz naloga za izdajo ne ujemajo s podatki iz sklepa o izdaji vrednostnih papirjev;

3. v drugih primerih, ko na podlagi podatkov iz naloga za izdajo in nalogu priložene dokumentacije izhaja, da bi bila izdaja vrednostnih papirjev, na katere se nalog nanaša, nična.

Nastanek obveznosti izdajatelja

15. člen

Obveznost izdajatelja iz nematerializiranih vrednostnih papirjev nastane v trenutku, ko klirinško depotna družba izda nematerializirane vrednostne papirje s tem, da v centralni register vpiše podatke o bistvenih sestavinah nematerializiranih vrednostnih papirjev in nematerializirane vrednostne papirje vpiše na račune imetnikov v skladu z nalogom za izdajo.

*Upravičenje do donosov iz nematerializiranega
vrednostnega papirja*

15.a člen

(1) Upravičenje do donosov iz nematerializiranega vrednostnega papirja (v nadaljnjem besedilu: upravičenje do donosov) je:

1. pri nematerializirani delnici, dividendni obveznici ali drugem vrednostnem papirju, ki vsebuje pravico imetnika do udeležbe v dobičku izdajatelja: upravičenje zahtevati izplačilo dividende za posamezno poslovno leto,

2. pri nematerializiranih dolžniških vrednostnih papirjih: upravičenje zahtevati izplačilo obresti oziroma glavnice, ki je vsebovano v dolžniškem vrednostnem papirju,

3. upravičenje do drugega denarnega izplačila, ki je vsebovano v nematerializiranem vrednostnem papirju.

(2) Če izdajatelj s sklepom skupščine o uporabi bilančnega dobička ne določi dospelosti upravičenja delničarjev za izplačilo dividend na podlagi tega sklepa, ta terjatev dospe v 15 dneh po dnevu zasedanja skupščine, na katerem je bil sprejet ta sklep.

(3) Če izdajatelj ne določi dospelosti posameznega izplačila na podlagi nematerializiranega dolžniškega vrednostnega papirja, upravičenje za izplačilo obresti in glavnice, vsebovanih v tem izplačilu, dospe v dveh delovnih dneh po zadnjem dnevu obračunskega obdobja tega izplačila.

*Presečni dan pravne samostojnosti upravičenja
iz nematerializiranega vrednostnega papirja*

15.b člen

(1) Presečni dan pravne samostojnosti upravičenja iz nematerializiranega vrednostnega papirja (v nadaljnjem besedilu: presečni dan pravne samostojnosti upravičenja) je dan, od katerega dalje upravičenje do donosov, upravičenje do uresničevanja glasovalne pravice na posamezni skupščini oziroma drugo upravičenje, ki je nastalo na podlagi nematerializiranega vrednostnega papirja, pridobi pravno samostojnost tako, da se na novega imetnika ne prenese več hkrati s prenosom nematerializiranega vrednostnega papirja, na podlagi katerega je nastalo.

(2) Stanje imetnikov oziroma drugih upravičencev do donosov iz nematerializiranih vrednostnih papirjev na presečni dan pravne samostojnosti upravičenja se določi po stanju centralnega registra v časovnem trenutku zaprtja informacijskega sistema vodenja računov nematerializiranih vrednostnih papirjev na ta dan, tako da se upravičenje iz prejšnjega odstavka s prenosom nematerializiranega vrednostnega papirja ne prenese več na novega imetnika, če je bil prenos v centralnem registru izvršen po tem časovnem trenutku.

(3) Presečni dan pravne samostojnosti upravičenja določi izdajatelj s pravnim poslom, ki je pravni temelj nastanka tega upravičenja.

(4) Če je pravni temelj nastanka upravičenja iz prvega odstavka tega člena sklep skupščine oziroma drugega organa izdajatelja nematerializiranih delnic, določitev presečnega dne pravne samostojnosti upravičenja na dan, ki je pred dnem

zasedanja skupščine, ki je sprejela tak sklep, oziroma dnem izdaje sklepa, ki ga je izdal drug organ izdajatelja, nima pravnega učinka.

(5) Če izdajatelj s sklepom skupščine o uporabi bilančnega dobička oziroma z amortizacijskim načrtom oziroma drugim pravnim poslom, ki je pravni temelj nastanka upravičenja do donosov, ne določi presečnega dne pravne samostojnosti teh upravičenj, je presečni dan pravne samostojnosti teh upravičenj dan, ki je dva delovna dneva pred dospelostjo teh upravičenj.

IV. UVELJAVLJANJE PRAVIC IZ NEMATERIALIZIRANIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV

Zakoniti imetnik

16. člen

(1) Pravice iz nematerializiranega vrednostnega papirja lahko uveljavlja le njegov zakoniti imetnik.

(2) Zakoniti imetnik nematerializiranega vrednostnega papirja je tista oseba, v korist katere je nematerializirani vrednostni papir vpisan v centralnem registru, razen če je bil vpis nematerializiranega vrednostnega papirja v njeno korist opravljen brez naloga izdajatelja, prejšnjega imetnika oziroma drugega veljavnega pravnega temelja.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka postane dobroverna oseba, v korist katere je bil nematerializirani vrednostni papir vpisan v centralnem registru, zakoniti imetnik in pridobi pravice iz nematerializiranega vrednostnega papirja, tudi če je bil vpis nematerializiranega vrednostnega papirja v njeno korist opravljen brez naloga izdajatelja, prejšnjega imetnika oziroma drugega veljavnega pravnega temelja.

(4) Kadar je bil nematerializirani vrednostni papir vpisan v korist posamezne osebe na podlagi posla, sklenjenega na organiziranem trgu, se v smislu prejšnjega odstavka šteje, da je njegov pridobitelj dobroveran.

Pravice imetnika nematerializiranega vrednostnega papirja

16.a člen

(1) Z vpisom nematerializiranega vrednostnega papirja v njegovo korist v centralnem registru pridobi zakoniti imetnik pravice iz tega vrednostnega papirja in pravico razpolagati s tem vrednostnim papirjem.

(2) Pravice iz nematerializiranega vrednostnega papirja so pravice, ki so vsebovane v tem vrednostnem papirju.

(3) Pravice zakonitega imetnika iz nematerializiranega vrednostnega papirja lahko ta uresničuje neposredno v razmerju do izdajatelja tega vrednostnega papirja.

(4) Imetnik razpolaga z nematerializiranim vrednostnim papirjem tako, da članu klirinško depotne družbe, ki vodi njegov račun nematerializiranih vrednostnih papirjev, izda ustrezen nalog za prenos teh vrednostnih papirjev v korist drugega imetnika ali za vpis pravice tretjega na tem vrednostnem papirju.

V. VODENJE CENTRALNEGA REGISTRA

1. Splošne določbe

Račun vrednostnih papirjev

17. člen

(1) Račun nematerializiranih vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: račun vrednostnih papirjev) združuje vrednostne papirje posameznega imetnika, pri katerih je lastniškopravno stanje enako in v zvezi s katerimi obstoji enako pooblastilo za vnos nalogov za prenos vrednostnih papirjev na drug račun vrednostnih papirjev oziroma za vpis pravic tretjih na vrednostnem papirju.

(2) Lastniškopravno stanje je enako v smislu prejšnjega odstavka, kadar je imetnik nematerializiranih vrednostnih papirjev ista oseba in kadar na teh papirjih ni pravic tretjih oziroma so vpisane enake pravice tretjih.

(3) Pooblastilo za vnos nalogov je enako v smislu prvega odstavka tega člena, kadar je imetnik s pogodbo o vodenju računa nematerializiranih vrednostnih papirjev, pogodbo o borznem posredovanju oziroma na podlagi drugega pravnega posla, za vnos nalogov za prenos nematerializiranih vrednostnih papirjev na druge račune vrednostnih papirjev oziroma vpis pravic tretjih na njegovih vrednostnih papirjih pooblastil istega člana klirinško depotne družbe.

Odprtje računov

18. člen

(1) V centralnem registru se odprejo računi vrednostnih papirjev, preko katerih se vodijo stanja nematerializiranih vrednostnih papirjev posameznih imetnikov, opravljajo prenosi pravic iz nematerializiranih vrednostnih papirjev in vpisujejo pravice tretjih na nematerializiranih vrednostnih papirjih, omejitve prenosljivosti in prepovedi razpolaganja.

(2) Podrobnejši način vodenja računov vrednostnih papirjev določi klirinško depotna družba v pravilih poslovanja.

Vodenje stanj na računih vrednostnih papirjev

19. člen

Na računih vrednostnih papirjev se vodijo pravice iz nematerializiranih vrednostnih papirjev imetnikov vrednostnih papirjev, skupaj z enolično identifikacijo imetnika pravic iz nematerializiranega vrednostnega papirja, morebitnimi omejitvami pri izvrševanju pravic, pravicami tretjih na nematerializiranem vrednostnem papirju in drugimi podatki v zvezi s pravicami iz nematerializiranega vrednostnega papirja, omejitvami prenosljivosti in prepovedmi razpolaganja.

Vodenje centralnega registra

20. člen

(1) Centralni register se vodi tako, da se vodijo in vzdržujejo vsi podatki iz računov vrednostnih papirjev imetnikov in članov klirinško depotne družbe.

(2) V centralni register je vpisan vsak imetnik vrednostnih papirjev oziroma član klirinško depotne družbe z enolično identifikacijo imetnika in člana klirinško depotne družbe. Enolična identifikacija se določi ob vpisu pravic iz vrednostnega papirja imetnika oziroma člana klirinško depotne družbe.

Načelo vrstnega reda

21. člen

(1) Klirinško depotna družba mora zagotoviti, da se prenosi vrednostnih papirjev na račune imetnikov in vpisi pravic tretjih oziroma omejitve prenosljivosti oziroma prepovedi razpolaganja izvršujejo po vrstnem redu vnosa nalogov v centralni register.

(2) Klirinško depotna družba mora zagotoviti, da se nalog za prenos vrednostnega papirja s posameznega računa vrednostnih papirjev na drug račun oziroma nalog za vpis pri tem računu glede posameznega vrednostnega papirja ne more izvršiti, dokler niso izvršeni prej vneseni nalogi za prenos oziroma vpis pri tem računu.

(3) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za druge prenose in vpise.

Vnos nalogov

22. člen

(1) Naloge posameznega imetnika za:

1. prenos nematerializiranih vrednostnih papirjev med računi istega imetnika,

2. prenos nematerializiranih vrednostnih papirjev na račun novega imetnika,

3. vpis oziroma izbris zastavne pravice oziroma drugih pravic tretjih na nematerializiranih vrednostnih papirjih tega imetnika,

4. vpis oziroma izbris prepovedi razpolaganja v korist določene osebe,

vnaša član klirinško depotne družbe, ki na podlagi pogodbe o vodenju računov vrednostnih papirjev vodi račun tega imetnika, če ta zakon za posamezne primere ne določa, da naloge vnaša klirinško depotna družba.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka vnaša član klirinško depotne družbe neposredno v centralnem registru preko računalniške povezave s tem registrom.

(3) Šteje se, da je nalog vnesen, ko član klirinško depotne družbe neposredno v centralnem registru preko računalniške povezave vnese podatke, ki jih mora v skladu s tem zakonom vsebovati nalog, in ko potrdi vnos, če zakon za posamezne primere ne določa drugače.

Izvrševanje nalogov

23. člen

(1) Klirinško depotna družba izvrši nalog imetnika, če je po stanju centralnega registra to mogoče in če ni ovir za njegovo izvršitev.

(2) Za izvršitev naloga ni ovir v smislu prejšnjega odstavka, če ni ovir za prenos vrednostnih papirjev (36. člen tega zakona) in če imetniku ni prepovedano razpolagati z vrednostnimi papirji, ki so predmet naloga (37. člen tega zakona).

(3) Vnesene naloge, ki jih ni mogoče izvršiti oziroma za izvršitev katerih obstajajo ovire za prenos in nepopolne naloge klirinško depotna družba izbriše v roku, določenem s pravili poslovanja klirinško depotne družbe.

Nepreklicnost naloga in dokončnost vpisov

23.a člen

(1) Naloga za prenos ali za drug vpis v centralni register ni več mogoče preklicati, ko je nalog vnesen v centralni register.

(2) Klirinško depotna družba s pravili poslovanja določi časovni trenutek, ko se šteje, da je nalog vnesen v centralni register.

(3) Vsi vpisi, izvršeni v centralnem registru, so dokončni.

Vzdrževanje podatkov centralnega registra

24. člen

(1) Klirinško depotna družba mora tekoče usklajevati podatke o imetnikih vrednostnih papirjev, in sicer:

1. spremembe enoličnih identifikacij in davčnih števil,
2. spremembe imena, firme oziroma naziva,
3. spremembe naslova oziroma sedeža,

s podatki sodnega registra, registra prebivalstva in davčnega registra.

(2) Državni organi, ki vodijo uradne evidence iz prejšnjega odstavka, morajo klirinško depotni družbi tekoče sporočati spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka.

Izpisek stanja na računu

25. člen

Člani klirinško depotne družbe, ki vodijo račune strank, morajo stranki ob vsaki spremembi stanja izdati izpisek z navedbo stanja.

2. Predmet vpisa

Predmet vpisa

26. člen

V centralni register se vpisujejo:

1. nematerializirani vrednostni papirji;
2. pravice iz nematerializiranih vrednostnih papirjev in njihovi imetniki;
3. pravice tretjih na nematerializiranem vrednostnem papirju in imetniki teh pravic;
4. prepovedi in omejitve prenosljivosti nematerializiranih vrednostnih papirjev.

Pravice iz nematerializiranega vrednostnega papirja

27. člen

V centralni register se vpišejo pravice iz nematerializiranega vrednostnega papirja v skladu z nalogom za izdajo (11. člen tega zakona).

Pravice tretjih na nematerializiranem vrednostnem papirju

28. člen

(1) Na nematerializiranem vrednostnem papirju lahko tretji pridobi:

1. zastavno pravico;
2. pravico užitka;
3. odkupno pravico;
4. predkupno pravico.

(2) Pravice iz prejšnjega odstavka, ki so vpisane v centralni register, učinkujejo nasproti vsakokratnemu imetniku nematerializiranega vrednostnega papirja.

Omejitev prenosljivosti

29. člen

Prenosljivost serijskih vrednostnih papirjev se lahko omeji samo pod pogoji in na način, določen z zakonom.

Izdajateljeva omejitev prenosljivosti

30. člen

(1) Izdajatelj lahko ob izdaji imenskih nematerializiranih delnic omeji njihovo prenosljivost samo pod pogoji in na način, določen v drugem odstavku 236. člena in v 237. oziroma 238. členu ZGD-1.

(2) Omejitev iz prejšnjega odstavka vpiše klirinško depotna družba v centralni register na podlagi naloga za izdajo (11. člen tega zakona), če je nalogu priložen veljaven sklep o omejitvi prenosljivosti. Pri vpisu omejitve se vpiše tudi organ izdajatelja, ki je pristojen odločati o dovoljenju za prenos.

(3) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tudi za omejitev prenosljivosti imenskih obveznic.

(4) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tudi za omejitev prenosljivosti vrednostnih papirjev, določeno s posebnim zakonom.

Omejitev prenosljivosti na podlagi soglasja imetnika

31. člen

(1) Po izdaji nematerializiranih imenskih vrednostnih papirjev lahko izdajatelj omeji prenosljivost samo pod pogoji in na način, določen v drugem odstavku 236. člena in v 237. oziroma 238. členu ZGD-1, in samo tistih, katerih imetniki s tem soglašajo.

(2) Soglasje imetnika iz prejšnjega odstavka mora biti izdano v obliki notarskega zapisa.

(3) Omejitev prenosljivosti iz prvega odstavka tega člena vpiše klirinško depotna družba na podlagi naloga izdajatelja ali

imetnika. Nalogu mora biti priložen odpravek notarskega zapisa iz prejšnjega odstavka. Pri vpisu omejitve se vpiše tudi organ izdajatelja, ki je pristojen odločati o dovoljenju za prenos.

Pravica do prepovedi razpolaganja

32. člen

(1) Imetnik nematerializiranega vrednostnega papirja se lahko s pravnim poslom odpove razpolaganju s tem vrednostnim papirjem v korist določene osebe.

(2) Pri prodaji nematerializiranega vrednostnega papirja, ki je predmet pravice do prepovedi razpolaganja iz prejšnjega odstavka tega člena, v postopku prisilne izvršbe ima imetnik te pravice predkupno pravico.

(3) Za pravico do prepovedi razpolaganja iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 40., 41., 42. in 56. člen tega zakona.

3. Odgovornost za škodo

Odgovornost člana klirinško depotne družbe

33. člen

(1) Član klirinško depotne družbe objektivno odgovarja imetniku pravic, ki so predmet vpisa v centralni register, za škodo, ki mu jo povzroči z opustitvijo vnosa oziroma z nepravilnim vnosom naloga.

(2) Član klirinško depotne družbe je prost odgovornosti za škodo iz prejšnjega odstavka, če dokaže, da je vzrok za opustitev vnosa oziroma za nepravilen vnos naloga dogodek, ki je bil zunaj njegovega poslovanja in njegovega učinka ni bilo mogoče pričakovati, se mu izogniti ali ga odvrniti.

(3) Član klirinško depotne družbe je prost odgovornosti za škodo iz prvega odstavka tega člena tudi, če dokaže, da je vzrok za opustitev vnosa oziroma za nepravilen vnos naloga ravnanje imetnika ali koga tretjega, ki ga ni mogel pričakovati in se njegovim posledicam ne izogniti ali jih odstraniti.

Odgovornost klirinško depotne družbe

34. člen

(1) Klirinško depotna družba objektivno odgovarja izdajatelju oziroma imetniku pravic, ki so predmet vpisa v centralni register, za škodo, ki mu jo povzroči z neizvršitvijo oziroma nepravilno izvršitvijo naloga, oziroma s kršitvijo drugih obveznosti, določenih s tem zakonom.

(2) Klirinško depotna družba je prosta odgovornosti za škodo iz prejšnjega odstavka, če dokaže, da je vzrok za neizvršitev oziroma nepravilno izvršitev naloga oziroma drugo kršitev dogodek, ki je bil zunaj njenega poslovanja in njegovega učinka ni bilo mogoče pričakovati, se mu izogniti ali ga odvrniti.

(3) Klirinško depotna družba je prosta odgovornosti za škodo iz prvega odstavka tega člena tudi, če dokaže, da je vzrok za neizvršitev oziroma nepravilno izvršitev naloga oziroma drugo kršitev ravnanje izdajatelja, imetnika, člana klirinško depotne družbe ali koga tretjega, ki ga ni mogla pričakovati in se njegovim posledicam ne izogniti ali jih odstraniti.

VI. PRENOS NEMATERIALIZIRANIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV NA PODLAGI PRAVNEGA POSLA

Prenos pravic iz nematerializiranega vrednostnega papirja

35. člen

(1) Pravice dosedanjega imetnika iz nematerializiranega vrednostnega papirja se prenesejo s prenosom nematerializiranega vrednostnega papirja na račun novega imetnika.

(2) Če je na podlagi nematerializiranega vrednostnega papirja nastalo upravičenje iz prvega odstavka 15.b člena tega zakona, se to upravičenje prenese na novega imetnika hkrati s

prenosom nematerializiranega vrednostnega papirja, če je bil prenos v centralnem registru izvršen do vključno presečnega dne pravne samostojnosti tega upravičenja.

(3) Prenos iz prvega odstavka tega člena se opravi na podlagi naloga dosedanjega imetnika, če zakon ne določa drugače.

Učinek omejitve prenosljivosti

36. člen

(1) Če je pri nematerializiranem vrednostnem papirju vpisana omejitev prenosljivosti iz 30. oziroma 31. člena tega zakona, se nematerializirani vrednostni papir lahko prenese na račun novega imetnika samo, če dosednji imetnik nalogu priloži dovoljenje pristojnega organa izdajatelja za prenos na novega imetnika.

(2) Če je prenos določenih nematerializiranih vrednostnih papirjev z zakonom prepovedan, takšnih vrednostnih papirjev ni mogoče prenesti na račun novega imetnika, če zakon ne določa drugače.

Učinek prepovedi razpolaganja

37. člen

(1) Če je pri nematerializiranem vrednostnem papirju vpisana prepoved razpolaganja iz 32. člena tega zakona, brez soglasja osebe, v korist katere je prepoved vpisana, nematerializiranega vrednostnega papirja ni dovoljeno prenesti na račun novega imetnika in na vrednostnem papirju ni dovoljeno vpisati pravic tretjih.

(2) Učinek prepovedi razpolaganja iz prejšnjega odstavka je ovira samo za izvršitev prenosa oziroma vpisa na podlagi naloga imetnika, ni pa ovira za prenos oziroma vpis na podlagi sodne odločbe.

(3) Če se prenese nematerializirani vrednostni papir na račun novega imetnika na podlagi sklepa o dedovanju, ostane prepoved razpolaganja vpisana v centralnem registru.

Prenos na podlagi poslov, sklenjenih na organiziranem trgu

38. člen

(1) Kadar se s serijskimi vrednostnimi papirji trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev in pravila tega trga določajo, da udeleženec trgovanja pooblašča organizatorja trgovanja, da na podlagi podatkov o sklenjenih poslih v imenu in za račun udeleženca trgovanja opravi izpolnitev obveznosti udeleženca oziroma njegovih strank iz takšnega trgovanja, opravi klirinško depotna družba prenos vrednostnih papirjev na podlagi obvestila organizatorja trgovanja o sklenjenih poslih.

(2) Organiziran trg vrednostnih papirjev po tem zakonu je trg vrednostnih papirjev, ki je posredno ali neposredno dostopen javnosti, na katerem trgovanje poteka redno in je urejen in nadzorovan s strani pristojnih organov.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena se šteje, da je imetnik vrednostnega papirja udeležencu trgovanja, ki vodi imetnikov račun, izdal nalog za prenos nematerializiranih vrednostnih papirjev z njegovega računa na račun novega imetnika zaradi izpolnitve obveznosti iz poslov, ki jih je na organiziranem trgu vrednostnih papirjev sklenil udeleženec za njegov račun.

(4) V primeru iz prvega odstavka tega člena se šteje, da je nalog za prenos nematerializiranega vrednostnega papirja vnesen, ko se v skladu s pravili poslovanja klirinško depotne družbe v centralni register vnesejo podatki o sklenjenih poslih.

Prenos na podlagi drugih poslov

39. člen

(1) Kadar pravni posel, ki je podlaga za prenos pravic iz vrednostnega papirja, ni bil sklenjen na organiziranem trgu, se

prenos izvrši na podlagi naloga dosedanjega imetnika nematerializiranega vrednostnega papirja.

(2) Nalog za prenos mora obsegati:

1. firmo in sedež oziroma ime in naslov dosedanjega in novega imetnika,
2. enolično identifikacijo dosedanjega in novega imetnika,
3. natančno označbo vrednostnega papirja,
4. število vrednostnih papirjev, ki so predmet prenosa,
5. pravni temelj prenosa,
6. podpis dosedanjega imetnika.

Postopek zaradi insolventnosti nad imetnikom

39. a člen

(1) Postopek zaradi insolventnosti po tem členu je postopek prisilne poravnave, stečaja, neprosvoljne likvidacije ali drug postopek, katerega začetek povzroči omejitev ali prenehanje veljavnosti nalogov osebe, nad katero je ta postopek začel.

(2) Začetek postopka zaradi insolventnosti nad imetnikom ne vpliva na veljavnost naloga za prenos ali za drug vpis v centralni register, če je bil nalog vnesen v centralni register pred začetkom tega postopka. Veljavni so tudi nalogi, ki so bili vneseni v centralni register po trenutku, od katerega učinkuje začetek postopka zaradi insolventnosti, če član klirinško depotne družbe, ki je vnesel nalog, ni vedel ali ni mogel vedeti za začetek postopka zaradi insolventnosti in ki so bili izvršeni na dan začetka postopka zaradi insolventnosti.

(3) Določba prejšnjega odstavka velja tudi za naloge, ki jih je član klirinško depotne družbe vnesel v centralni register zaradi razpolaganja z vrednostnimi papirji, katerih imetnik je sam.

VII. VPIS PRAVIC TRETJIH NA VREDNOSTNEM PAPIRJU NA PODLAGI PRAVNEGA POSLA

1. Skupne določbe

Nalog za vpis

40. člen

(1) Kadar je pravni posel podlaga za nastanek pravic tretjih na nematerializiranem vrednostnem papirju (v nadaljnjem besedilu: pravice na vrednostnem papirju) iz prvega odstavka 28. člena tega zakona, se pravice vpišejo v centralni register na podlagi naloga imetnika vrednostnega papirja.

(2) Nalog za vpis pravice na vrednostnem papirju mora obsegati:

1. firmo in sedež oziroma ime in naslov imetnika in osebe, v korist katere se zahteva vpis pravice (v nadaljnjem besedilu: upravičenec),
2. enolično identifikacijo imetnika in upravičenca,
3. natančno označbo vrednostnih papirjev, na katerih naj se vpiše pravica,
4. število vrednostnih papirjev, na katerih naj se vpiše pravica,
5. vsebine pravice,
6. rok trajanja pravice, če je njeno trajanje omejeno,
7. pravni temelj nastanka pravice,
8. podpis imetnika,
9. druge sestavine, ki jih določa zakon za posamezno vrsto pravice na vrednostnem papirju.

Vpis pravice na vrednostnem papirju

41. člen

(1) Pravica na vrednostnem papirju se vpiše v centralni register tako, kot je njena vsebina navedena v nalogu za vpis.

(2) Pri pravici se vpiše tudi upravičenec.

Učinek vpisa pravice na vrednostnem papirju

42. člen

Pravice na vrednostnem papirju učinkujejo nasproti tretjim od vpisa v centralni register.

2. Zastavna pravica

Pridobitev zastavne pravice

43. člen

(1) Zastavni upnik pridobi zastavno pravico na vrednostnem papirju z vpisom zastavne pravice v centralnem registru.

(2) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi za pridobitev zastavne pravice na vrednostnem papirju, ki je že zastavljen drugemu, in za zastavno pravico na obstoječi zastavni pravici v dobro tretje osebe.

Nalog za vpis zastavne pravice

44. člen

(1) Nalog za vpis zastavne pravice mora poleg podatkov iz drugega odstavka 40. člena tega zakona obsegati tudi:

1. firmo in sedež oziroma ime in naslov dolžnika, kadar je imetnik vrednostni papir zastavil za tuj dolg,
2. enolično identifikacijo dolžnika, kadar je imetnik vrednostni papir zastavil za tuj dolg,
3. višino in dospelost terjatve, ki je zavarovana z zastavno pravico,
4. navedbo člana klirinško depotne družbe, ki ga je zastavni upnik pooblastil za razpolaganje z zastavljenim vrednostnim papirjem za račun zastavnega upnika.

(2) Nalog za vpis zastavne pravice lahko obsega tudi navedbo, da je upravičenec do izplačila dividend oziroma drugih donosov iz zastavljenih vrednostnih papirjev zastavni upnik oziroma imetnik vrednostnega papirja.

(3) Kadar nalog za vpis zastavne pravice ne obsega navedbe iz prejšnjega odstavka se šteje, da je upravičenec do izplačila dividend oziroma drugih donosov iz zastavljenih vrednostnih papirjev zastavni upnik.

Vpis pravice zastavnega upnika do donosov

45. člen

Kadar je zastavni upnik upravičenec do donosov iz zastavljenih vrednostnih papirjev, se hkrati z vpisom zastavne pravice vpiše tudi to upravičenje zastavnega upnika.

Vpis zakonite zastavne pravice pooblaščenega udeleženca

46. člen

(1) Kadar ima pooblaščen udeleženec, ki za imetnika na podlagi pogodbe o borznem posredovanju opravlja posle nakupa in prodaje vrednostnih papirjev na organiziranem trgu, zastavno pravico na vrednostnih papirjih, ki so predmet te pogodbe, vpiše klirinško depotna družba zastavno pravico na podlagi naloga pooblaščenega udeleženca.

(2) Za nalog pooblaščenega udeleženca se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka 44. člena tega zakona.

Prodaja zastavljenega nematerializiranega vrednostnega papirja

47. člen

(1) Kadar dolжник ob zapadlosti ne poravnava terjatve, zavarovane z zastavo vrednostnega papirja, s katerim se trguje na organiziranem trgu, lahko zastavni upnik proda zastavljeni vrednostni papir na organiziranem trgu po osmih dneh od

dneva, ko je opozoril dolžnika, pa tudi zastavitelja, če to ni ista oseba, da bo tako ravnal. Opozorilo mora poslati s priporočeno pošto pošiljko.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora upnik nalogu, s katerim pooblasti pooblaščenega udeleženca, da za njegov račun proda vrednostni papir na organiziranem trgu, priložiti kopijo obvestila in dokaz o oddaji na pošto iz prejšnjega odstavka.

(3) Hkrati s prenosom vrednostnega papirja zaradi izpolnitve obveznosti iz prodaje na podlagi posla iz prvega odstavka tega člena, se vpiše izbris zastavne pravice.

Vpis izbrisa zastavne pravice

48. člen

(1) Izbris zastavne pravice vpiše član klirinško depotne družbe iz 4. točke prvega odstavka 44. člena tega zakona na podlagi naloga zastavnega upnika ali imetnika vrednostnega papirja.

(2) Za nalog zastavnega upnika iz prejšnjega odstavka se smiselno uporablja določba prvega odstavka 44. člena tega zakona.

(3) Nalogu imetnika iz prvega odstavka tega člena mora biti priložena notarsko overjena izjava upnika, da dovoljuje vpis izbrisa zastavne pravice, oziroma pravnomočna sodna odločba, ki nadomešča takšno izjavo.

(4) Hkrati z vpisom izbrisa zastavne pravice se vpiše tudi izbris upravičenja zastavnega upnika iz 45. člena tega zakona.

3. Užitek na vrednostnem papirju

Užitek na vrednostnem papirju

49. člen

(1) Užitek na vrednostnem papirju je pravica tretje osebe do izplačila dividend oziroma drugih donosov iz vrednostnega papirja.

(2) Užitek na vrednostnem papirju se pridobi na podlagi pravnega posla, s katerim imetnik vrednostnega papirja (užitekodajalec) na tretjo osebo (užitar) prenese pravico do izplačila dividend oziroma drugih donosov iz vrednostnega papirja.

Trajanje užitka

50. člen

(1) Kadar je užitar fizična oseba, preneha užitek s smrtjo užitarja, če ni s pravnim poslom določen krajši rok trajanja užitka.

(2) Kadar je užitar pravna oseba, mora biti s pravnim poslom določen rok trajanja užitka, ki ne sme biti daljši od 30 let. Če s pravnim poslom rok trajanja užitka ni določen oziroma je določen rok, ki je daljši od 30 let, užitek preneha z iztekom 30 let. Pred iztekom roka užitek preneha s prenehanjem pravne osebe.

Učinek vpisa užitka

51. člen

Z vpisom užitka v centralni register pridobi užitar pravico do izplačila dividend oziroma drugih donosov iz vrednostnega papirja.

Vpis izbrisa užitka

52. člen

(1) Izbris užitka se vpiše na podlagi naloga imetnika vrednostnega papirja.

(2) Kadar imetnik zahteva vpis izbrisa užitka pred iztekom roka trajanja užitka, mora nalogu priložiti notarsko overjeno izjavo užitarja, da dovoljuje vpis izbrisa užitka, oziroma pravnomočno sodno odločbo, ki nadomešča takšno izjavo.

4. Odkupna pravica

Odkupna pravica

53. člen

(1) Odkupna pravica je enostransko oblikovalno upravičenje, z uresničitvijo katerega je sklenjena pogodba o prodaji vrednostnega papirja, ki je predmet odkupne pravice, med imetnikom vrednostnega papirja kot prodajalcem in imetnikom odkupne pravice kot kupcem, za določeno ceno v določenem času oziroma na določen dan.

(2) Rok za uresničenje odkupne pravice ne more biti daljši od pet let.

Uresničenje odkupne pravice

54. člen

(1) Odkupni upravičenec uresniči odkupno pravico tako, da imetnika vrednostnega papirja, na katerega je vpisana odkupna pravica, s priporočeno pošto pošiljko obvesti, da vrednostni papir kupi za ceno, določeno s pravnim poslom, ki je bil temelj za pridobitev odkupne pravice.

(2) Hkrati z izjavo iz prejšnjega odstavka mora odkupni upravičenec plačati kupnino ali jo položiti pri sodišču.

Vpis odkupne pravice

55. člen

Nalog za vpis odkupne pravice mora poleg podatkov iz drugega odstavka 40. člena tega zakona obsegati tudi:

1. ceno, po kateri je mogoče odkupiti vrednostni papir,
2. dan, na katerega je odkupno pravico mogoče uresničiti oziroma rok trajanja odkupne pravice.

Izbris odkupne pravice

56. člen

(1) Izbris odkupne pravice se vpiše na podlagi naloga imetnika vrednostnega papirja.

(2) Kadar imetnik zahteva vpis izbrisa odkupne pravice pred dnem, določenim za njeno uresničenje, oziroma pred iztekom roka trajanja odkupne pravice, mora nalogu priložiti notarsko overjeno izjavo odkupnega upravičenca, da dovoljuje vpis izbrisa odkupne pravice, oziroma pravnomočno sodno odločbo, ki nadomešča takšno izjavo.

(3) Kadar se vrednostni papir, na katerem je vpisana odkupna pravica, prenese na odkupnega upravičenca, se hkrati s prenosom izbriše odkupna pravica.

Neprenosljivost odkupne pravice

57. člen

Odkupna pravica ni prenosljiva s pravnimi posli med živimi.

5. Predkupna pravica

Vpis predkupne pravice

58. člen

(1) Nalog za vpis predkupne pravice mora poleg podatkov iz drugega odstavka 40. člena tega zakona obsegati tudi rok trajanja predkupne pravice.

(2) Predkupni upravičenec pridobi predkupno pravico z vpisom predkupne pravice v centralnem registru.

Izbris predkupne pravice

59. člen

Za izbris predkupne pravice se smiselno uporabljajo določbe 56. člena tega zakona.

VIII. VPISI NA PODLAGI ODLOČB DRŽAVNIH ORGANOV

Opravljanje vpisov na podlagi odločb državnih organov

60. člen

Klirinško depotna družba mora vnesti in izvršiti vpise na podlagi odločbe, ki jo je v postopku izvršbe ali zavarovanja ali v drugem postopku v mejah svojih pristojnosti izdalo sodišče ali drug državni organ in katere predmet so nematerializirani vrednostni papirji, v skladu z zakonom, na podlagi katerega je bila taka odločba izdana.

61. člen

(črtan)

62. člen

(črtan)

63. člen

(črtan)

Prenos na univerzalnega pravnega naslednika

64. člen

(1) Klirinško depotna družba prenese nematerializirane vrednostne papirje iz računa imetnika na račune njegovih dedičev na podlagi pravnomočnega sklepa o dedovanju oziroma drugega ustreznega izvršilnega naslova.

(2) V drugih primerih univerzalnega pravnega nasledstva prenese klirinško depotna družba nematerializirane vrednostne papirje iz računa pravnega prednika na račune pravnih naslednikov na podlagi ustreznega dokaza o pravnem nasledstvu (na primer: sklepa o vpisu pripojitve v sodni register pri prevzemni družbi).

IX. VODENJE REGISTROV IMENSKIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV

Vodenje registrov imenskih vrednostnih papirjev

65. člen

(1) Klirinško depotna družba v imenu in za račun izdajateljev imenskih vrednostnih papirjev iz 7. oziroma 10. člena tega zakona vodi delniško knjigo oziroma register imenskih vrednostnih papirjev.

(2) Prenos pravic iz imenskega vrednostnega papirja oziroma vpis pravic tretjih na imenskem vrednostnem papirju v centralnem registru ima nasproti izdajatelju pravne učinke ustreznega vpisa v delniško knjigo oziroma registru imenskih vrednostnih papirjev.

Deponiranje imenskih delnic zaradi udeležbe na skupščini delničarjev

66. člen

Kadar statut delniške družbe pogojuje udeležbo na skupščini delničarjev ali uresničevanje glasovalne pravice s tem, da se delnice, ki se glasijo na ime, shranijo, se šteje, da so delnice shranili tisti imetniki nematerializiranih delnic, ki so bili vpisani v centralni register na zadnji dan roka za deponiranje delnic, imetniki nematerializiranih delnic pa so dolžni do izteka roka za deponiranje prijaviti svojo udeležbo na skupščini delničarjev.

Položaj delničarja kot procesna predpostavka za pravno sredstvo

66.a člen

(1) Če so delnice izdane kot nematerializirani vrednostni papir, je procesna predpostavka za odločanje o predlogu,

ugovoru oziroma tožbi delničarja iz tretjega odstavka 322. člena, drugega odstavka 325. člena oziroma drugega odstavka 328. člena ZGD-1 izpolnjena, če so delnice v centralnem registru vpisane v dobro računa nematerializiranih vrednostnih papirjev tega delničarja v celotnem obdobju:

– od treh mesecev pred vložitvijo oziroma od vložitve predloga, ugovora oziroma tožbe,

– do odločitve sodišča o tem predlogu, ugovoru oziroma tožbi.

(2) Če v primeru iz prejšnjega odstavka delničar zaradi prenosa delnic na drugega imetnika izgubi položaj zakonitega imetnika teh delnic pred odločitvijo sodišča o njegovem predlogu, ugovoru oziroma tožbi, se šteje, da je ta predlog, ugovor oziroma tožbo umaknil.

Izvrševanje pravic iz prinosniških vrednostnih papirjev

67. člen

(1) Kadar statut delniške družbe pogojuje udeležbo na skupščini delničarjev ali uresničevanje glasovalne pravice s tem, da se delnice na prinosnika shranijo, mora član klirinško depotne družbe, pri katerem se za imetnike vodijo vrednostni papirji na računu vrednostnih papirjev pri klirinško depotni družbi ali klirinško depotna družba, če se vrednostni papirji za imetnike vodijo neposredno na računu pri klirinško depotni družbi, izdati imetnikom potrdilo o stanju na računu vrednostnih papirjev na zadnji dan roka za deponiranje delnic.

(2) Potrdilo iz prejšnjega odstavka se glasi na prinosnika in se lahko uporablja samo kot izkazni papir za uveljavljanje pravice do glasovanja na skupščini delničarjev.

(3) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi za potrdilo, izdano zaradi uresničevanja pravice do dividende oziroma prednostne pravice do vpisa novih delnic oziroma drugih pravic iz prinosniških delnic oziroma obveznic.

X. ZAMENJAVA ŽE IZDANIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV Z NEMATERIALIZIRANIMI VREDNOSTNIMI PAPIRJI

Postopek zamenjave

68. člen

(1) Zamenjava vrednostnih papirjev z nematerializiranimi vrednostnimi papirji se opravi tako, da se že izdani vrednostni papirji izročijo klirinško depotni družbi, le-ta pa vpiše nematerializirane vrednostne papirje na račun vrednostnih papirjev imetnikov, ki so izročili vrednostne papirje klirinško depotni družbi, oziroma za račun katerih so bili vrednostni papirji izročeni klirinško depotni družbi.

(2) Zamenjava vrednostnih papirjev z nematerializiranimi vrednostnimi papirji se opravi na podlagi sklepa izdajatelja o zamenjavi.

(3) Izdajatelj, ki sprejme sklep iz prejšnjega odstavka, mora v roku 15 dni po sprejemu sklepa iz prejšnjega odstavka v dnevnem časopisu, ki izhaja na celotnem območju Republike Slovenije, objaviti javni poziv vsem imetnikom vrednostnih papirjev, da te vrednostne papirje izročijo klirinško depotni družbi zaradi zamenjave za nematerializirane vrednostne papirje. V sklepu mora izdajatelj določiti tudi rok za zamenjavo, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od 90 dni, šteto od objave sklepa.

(4) Z dnem objave sklepa iz drugega odstavka tega člena so vrednostni papirji, na katere se nanaša sklep, razveljavljeni in jih imetniki lahko uporabijo zgolj kot legitimacijski papir za uresničitev pravice do zamenjave.

(5) Podrobnejši postopek zamenjave določi klirinško depotna družba v pravilih poslovanja.

Zamenjava ob prenosu vrednostnega papirja

69. člen

(1) Imetniki vrednostnih papirjev iz 68. člena tega zakona ali oseba, ki hrani takšne vrednostne papirje v imenu in za račun imetnika, morajo izročiti vrednostni papir klirinško depotni družbi še pred iztekom roka iz tretjega odstavka 68. člena tega zakona, kadar želijo opraviti prenos pravic iz vrednostnega papirja oziroma uveljaviti pravice iz vrednostnega papirja.

(2) Klirinško depotna družba opravi zamenjavo vrednostnega papirja z nematerializiranim vrednostnim papirjem posameznega imetnika na način, določen v prvem odstavku 68. člena tega zakona, ko ji ta imetnik izroči vrednostni papir.

XI. IZDAJA, IZBRIS ALI ZAMENJAVA VREDNOSTNIH
PAPIRJEV ZARADI KORPORACIJSKIH
DEJANJ IZDAJATELJA

1. Skupne določbe

Uporaba določb

70. člen

Če ni v tem poglavju določeno drugače, se za izdajo, izbris ali zamenjavo nematerializiranih delnic ali drugih vrednostnih papirjev zaradi:

1. spremembe osnovnega kapitala delniške družbe,
2. spremembe statuta delniške družbe glede bistvenih sestavin delnic,
3. statusnega preoblikovanja, pri katerem je udeležena delniška družba,
4. prenehanja izdajatelja brez pravnega nasledstva ali
5. drugega korporacijskega dejanja izdajatelja,

smiselno uporabljajo določbe III. poglavja tega zakona.

*Presečni dan za izdajo, zamenjavo ali izbris
nematerializiranih delnic*

70.a člen

(1) Presečni dan za izdajo, zamenjavo ali izbris nematerializiranih delnic na podlagi naslednjih korporacijskih dejanj izdajatelja:

1. povečanja osnovnega kapitala iz sredstev družbe,
2. zmanjšanja osnovnega kapitala z združitvijo delnic,
3. združitve, delitve ali drugih statusnih preoblikovanj, pri katerih je udeležen izdajatelj,

je dan, ki je en delovni dan pred dnem, na katerega klirinško depotna družba začne izvrševati vpise v centralnem registru v zvezi s tem korporacijskim dejanjem izdajatelja.

(2) Od trenutka zaprtja informacijskega sistema vodenja računov nematerializiranih vrednostnih papirjev na presečni dan iz prejšnjega odstavka do trenutka, ko klirinško depotna družba v centralnem registru izvrši vse vpise v zvezi s korporacijskim dejanjem izdajatelja iz prejšnjega odstavka, ni dovoljeno izvršiti nobenega naloga oziroma drugega vpisa, katerega predmet so nematerializirani vrednostni papirji iz prejšnjega odstavka.

(3) Za upravičenja do izdaje, zamenjave ali izbisa nematerializiranih delnic na podlagi korporacijskih dejanj izdajatelja iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja 15.b člen tega zakona.

*Rok za izvršitev vpisov v zvezi z izdajo, zamenjavo
ali izbrisom vrednostnih papirjev*

70.b člen

(1) Klirinško depotna družba mora izvršiti vpise v zvezi z izdajo, zamenjavo ali izbrisom nematerializiranih vrednostnih papirjev zaradi izvedbe korporacijskega dejanja izdajatelja iz

70. člena tega zakona v treh delovnih dneh od izdaje odločbe, s katero odloči o teh vpisih, če ni izdajatelj v nalogu za izdajo, zamenjavo ali izbris določil daljšega roka za izvršitev.

(2) Izdajatelj v nalogu iz prejšnjega odstavka ne more določiti roka za izvršitev vpisov, ki je daljši od petnajstih dni od izdaje odločbe iz prejšnjega odstavka.

(3) Izrek odločbe, s katero klirinško depotna družba odloči o vpisih iz prvega odstavka tega člena, mora vsebovati:

1. rok, v katerem bo klirinško depotna družba izvršila vpise,
2. pri korporacijskih dejanjih iz prvega odstavka 70.a člena tega zakona tudi presečni dan za izdajo, zamenjavo ali izbris vrednostnih papirjev, ki so predmet odločbe.

2. Izdaja, zamenjava oziroma izbris delnic zaradi
spremembe osnovnega kapitala

Nalog za izdajo, zamenjavo oziroma izbris delnic

71. člen

(1) Kadar je zaradi povečanja osnovnega kapitala iz sredstev družbe potrebno izdati nove delnice, mora nalog za izdajo delnic obsegati tudi število novih delnic, ki se izdajo imetniku posamezne delnice.

(2) Kadar se zmanjšanje osnovnega kapitala izvede z združitvijo delnic, mora nalog za izbris delnic obsegati tudi razmerje, po katerem se delnice združijo.

(3) Kadar se zmanjšanje osnovnega kapitala izvede z umikom delnic, mora nalog za izbris obsegati tudi število delnic, katerih imetnik je izdajatelj (lastne delnice), ki se zaradi umika razveljavijo.

*Zamenjava delnic zaradi spremembe nominalnega
zneska delnic*

72. člen

(1) Kadar je zaradi spremembe osnovnega kapitala potrebno zamenjati delnice z novimi delnicami, ki se glasijo na drugačen nominalni znesek, klirinško depotna družba na računih imetnikov zamenjanih delnic, ki so bili vpisani v centralni register na presečni dan, izbriše zamenjane delnice in vpiše enako število novih delnic.

(2) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi, kadar se na podlagi sklepa skupščine delniške družbe spremeni nominalni znesek delnic zaradi delitve ali združitve delnic, ne da bi se spremenil osnovni kapital.

*Izdaja delnic zaradi povečanja osnovnega kapitala
iz sredstev družbe*

73. člen

Kadar se zaradi povečanja osnovnega kapitala iz sredstev družbe izdajo nove delnice, klirinško depotna družba na računih imetnikov delnic, ki so bili vpisani v centralni register na presečni dan, vpiše ustrezno število (prvi odstavek 71. člena tega zakona) novih delnic.

Izbris delnic zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala

74. člen

(1) Kadar se zmanjšanje osnovnega kapitala izvede z združitvijo delnic, klirinško depotna družba na podlagi razmerja, po katerem se delnice združijo (drugi odstavek 71. člena tega zakona), izračuna število delnic, ki jih po združitvi delnic obdrži posamezni imetnik, ki je bil vpisan v centralni register na presečni dan, ostale delnice, ki se zaradi združitve razveljavijo, pa izbriše.

(2) Kadar se zmanjšanje osnovnega kapitala izvede z umikom delnic, klirinško depotna družba na računu delniške družbe – izdajatelja delnic, izbriše lastne delnice, ki se zaradi umika razveljavijo (tretji odstavek 71. člena tega zakona).

*Obvestilo o delnih pravicah in izdaja delnic pravnim
skupnostim delničarjev*

74. a člen

(1) Če pri izdaji nematerializiranih delnic zaradi povečanja osnovnega kapitala iz sredstev družbe ali pri izbrisu nematerializiranih delnic zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala, ki se izvede z združitvijo delnic, nastanejo delne pravice, mora klirinško depotna družba potem, ko opravi ustrezne vpise v centralnem registru po 73. členu oziroma prvem odstavku 74. člena tega zakona, obvestiti izdajatelja o teh delnih pravicah.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. osebne podatke o imetnikih delnih pravic in
2. za vsakega imetnika iz prejšnje točke: podatek o višini deleža cele delnice, ki ga predstavlja njegova delna pravica.

(3) Izdajatelj, ki mora po tretjem stavku prvega odstavka 376. člena ZGD-1 oblikovati pravno skupnost delničarjev na delnicah, mora v 15 dneh po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena klirinško depotni družbi izdati nalog za izdajo teh delnic.

(4) Nalog iz prejšnjega odstavka mora za vsako delnico obsegati:

1. osebne podatke o delničarjih, ki bodo v pravni skupnosti glede te delnice in
2. za vsakega delničarja iz prejšnje točke: podatek o višini njegovega deleža v tej pravni skupnosti.

**3. Izdaja oziroma zamenjava delnic zaradi združitve
oziroma razdružitve**

Zagotovitev delnic oziroma denarnih plačil zaradi pripojitve

75. člen

(1) Kadar se v primeru pripojitve delnice prevzemne družbe, ki se zagotovijo delničarjem prevzete družbe, izdajo v nematerializirani obliki, mora vsaka družba, ki se prevzema, s pogodbo o opravljanju storitev v zvezi z izvedbo pripojitve, ki jo sklene s klirinško depotno družbo, to imenovati za zastopnika iz drugega odstavka 591. člena ZGD-1.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka prevzemna družba zagotovi delničarjem prevzete družbe delnice prevzemne družbe oziroma denarna plačila, s tem, da izda izdajatelj klirinško depotni družbi nalog za izdajo delnic delničarjem prevzete družbe oziroma nakaže na poseben račun klirinško depotne družbe denarna sredstva, ki jih je potrebno zagotoviti zaradi izplačila delničarjem prevzete družbe.

(3) Nalog za izdajo delnic iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. podatke iz drugega odstavka 11. člena tega zakona,
2. razmerje, v katerem se zamenjajo delnice prevzete družbe za delnice prevzemne družbe (menjalno razmerje).

(4) Kadar je delničarjem prevzete družbe potrebno zagotoviti tudi denarno izplačilo za vsako delnico prevzete družbe, mora nalog za izdajo delnic iz drugega odstavka tega člena obsegati tudi denarni znesek, ki ga je potrebno izplačati za posamezno delnico prevzete družbe.

(5) Kadar menjalno razmerje ni enako ena ali več delnic prevzete družbe za eno delnico prevzemne družbe, mora nalog za izdajo delnic iz drugega odstavka tega člena obsegati tudi znesek, ki ga je kot razliko potrebno izplačati delničarjem prevzete družbe, ki ne razpolagajo z ustreznim številom delnic prevzete družbe, da bi lahko prejeli celo število delnic prevzete družbe.

(6) V primeru iz petega odstavka tega člena izračuna klirinško depotna družba skupni denarni znesek, ki ga je potrebno zagotoviti zaradi izplačila razlike in o tem obvesti prevzemno družbo.

*Zamenjava delnic, če so delnice prevzete družbe izdane
v nematerializirani obliki*

76. člen

Kadar so delnice prevzete družbe izdane v nematerializirani obliki, klirinško depotna družba na računih imetnikov delnic prevzete družbe, ki so bili v centralni register vpisani na presečni dan, izbriše delnice prevzete družbe in vpiše ustrezno število (2. točka tretjega odstavka 75. člena tega zakona) delnic prevzemne družbe oziroma tem delničarjem nakaže denarna plačila, ko prejme sklep o vpisu pripojitve po sedežu prevzemne družbe.

*Zamenjava delnic, če delnice prevzete družbe niso izdane
v nematerializirani obliki*

77. člen

(1) Kadar delnice prevzete družbe niso izdane v nematerializirani obliki, se za njihovo zamenjavo smiselno uporablja določba prvega odstavka 68. člena tega zakona.

(2) Prevzemna družba mora v roku 15 dni po prejemu sklepa o vpisu pripojitve po sedežu prevzemne družbe objaviti javni poziv vsem imetnikom delnic prevzete družbe, da te vrednostne papirje izročijo klirinško depotni družbi zaradi zamenjave.

(3) Z dnem objave poziva iz prejšnjega odstavka so delnice prevzete družbe razveljavljene in jih imetniki lahko uporabijo zgolj kot legitimacijski papir za uresničitev pravice do zamenjave.

*Izdaja in zamenjava delnic zaradi spojitve oziroma
razdružitve*

78. člen

Za izdajo in zamenjavo delnic v zvezi s spojitvijo oziroma razdružitvijo se smiselno uporabljajo določbe 75., 76. in 77. člena tega zakona.

**4. Izdaja oziroma izbris vrednostnih papirjev
v drugih primerih**

Izdaja delnic v zvezi s preoblikovanjem

79. člen

Za izdajo delnic v zvezi s preoblikovanjem iz druge pravno organizacijske oblike v delniško družbo, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o izdaji nematerializiranih vrednostnih papirjev.

Izbris vrednostnih papirjev zaradi prenehanja izdajatelja

80. člen

Kadar izdajatelj nematerializiranih vrednostnih papirjev preneha, klirinško depotna družba izbriše vrednostne papirje, ki jih je izdala ta delniška družba, iz centralnega registra na podlagi sklepa o vpisu njenega prenehanja v sodni register, če zakon za posamezne primere ne določa drugače.

Izbris delnic zaradi preoblikovanja delniške družbe

81. člen

(1) Kadar se delniška družba, ki je izdala nematerializirane delnice, preoblikuje v drugo pravno organizacijsko obliko, klirinško depotna družba izbriše te delnice iz centralnega registra na podlagi naloga izdajatelja.

(2) Nalogu iz prejšnjega odstavka je treba priložiti sklep o vpisu preoblikovanja v sodni register.

Izbris zapadlih nematerializiranih dolžniških vrednostnih papirjev

81.a člen

(1) Izdajatelj nematerializiranih dolžniških vrednostnih papirjev lahko po zapadlosti zadnje obveznosti razveljavi te vrednostne papirje tako, da klirinško depotni družbi izda nalog za njihov izbris.

(2) Klirinško depotna družba izbriše vrednostne papirje iz prejšnjega odstavka na podlagi naloga izdajatelja:

1. če je potekel dan zapadlosti zadnje obveznosti izdajatelja, ki je vpisan v centralnem registru, ali
2. če je v centralnem registru vpisana pravica izdajatelja do predčasnega odpoklica in če je izdajatelj to pravico uresničil z vsebino in na način, vpisano v centralni register.

Prenos nematerializiranih delnic manjšinskih oziroma izstopajočih delničarjev na glavnega delničarja oziroma glavno družbo

81.b člen

(1) Kadar nematerializirane delnice manjšinskih oziroma izstopajočih delničarjev z vpisom v register sklepa o prenosu oziroma o vključitvi preidejo na glavnega delničarja oziroma glavno družbo, klirinško depotna družba opravi prenos teh delnic z računov manjšinskih oziroma izstopajočih delničarjev na račun glavnega delničarja oziroma glavne družbe na podlagi naloga glavnega delničarja oziroma glavne družbe.

(2) Če so delnice iz prvega odstavka tega člena predmet pravice tretjega ali drugega pravnega dejstva, ta pravica oziroma pravno dejstvo s prenosom po prvem odstavku tega člena preneha in jo klirinško depotna družba izbriše hkrati s prenosom.

(3) Za prenose iz prvega odstavka tega člena in za izbrise iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljata 70.a in 70.b člen tega zakona.

(4) Do denarne odpravnine za prenos oziroma do primerne odpravnine za vključitev su upravičeni:

1. če v primeru iz drugega odstavka tega člena iz vsebine pravice tretjega oziroma drugega pravnega dejstva izhaja upravičenje do donosov: oseba, v korist katere je bila ta pravica oziroma drugo pravno dejstvo vpisano na presečni dan za izbris te pravice oziroma pravnega dejstva iz drugega odstavka tega člena,

2. v drugih primerih: manjšinski oziroma izstopajoči delničarji, ki so vpisani v centralnem registru kot imetniki delnic na presečni dan za prenose iz prvega odstavka tega člena.

(5) Klirinško depotna družba mora potem, ko opravi ustrezne vpise v centralnem registru v skladu s prvim odstavkom tega člena, obvestiti izdajatelja o imetnikih iz prejšnjega odstavka.

(6) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. osebne podatke o imetnikih,
2. za vsakega imetnika iz prejšnje točke: podatek o številu delnic, ki so bile v skladu s prvim odstavkom tega člena prenesene z njegovega računa, in
3. v primeru iz 1. točke četrtega odstavka tega člena tudi:
 - podatke o pravici tretjega oziroma pravnem dejstvu,
 - osebne podatke o upravičencu glede te pravice tretjega oziroma pravnem dejstvu,
 - število delnic, ki so bile predmet te pravice tretjega, oziroma pravno dejstvo.

XII. DOSTOP DO PODATKOV O IMETNIKIH NEMATERIALIZIRANIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV*Enolična identifikacija imetnikov vrednostnih papirjev*

82. člen

(1) Za določanje enolične identifikacije imetnika vrednostnega papirja, ki je fizična oseba, se uporablja enotna matična številka občana, za pravne osebe pa matična številka.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko fizična oseba, ki ne dovoli uporabe enotne matične številke občana za namen določitve enolične identifikacije imetnika vrednostnih papirjev, od klirinško depotne družbe pisno zahteva spremembo (prekodiranje) enolične identifikacije.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora klirinško depotna družba najkasneje v osmih dneh od prejema pisne zahteve sporočiti imetniku vrednostnih papirjev spremenjeno enolično identifikacijo s priporočenim vrednostnim pismom.

Vpogled v centralni register

83. člen

(1) Vpogled v centralni register se zagotovi z računalniškim izpisom vpisanih podatkov, ki se nanašajo na posameznega imetnika nematerializiranih vrednostnih papirjev (redni izpisek).

(2) Na posebno zahtevo se na način iz prejšnjega odstavka lahko zagotovi tudi vpogled prej vpisanih podatkov, ki se nanašajo na posameznega imetnika nematerializiranih vrednostnih papirjev (zgodovinski izpisek).

(3) Izpisek iz prejšnjih odstavkov je dolžna izdati klirinško depotna družba na zahtevo posameznega imetnika glede vpisov, ki se nanašajo nanj, oziroma člana klirinško depotne družbe glede vpisov, ki se nanašajo na stranke tega člena.

Javnost podatkov delniške knjige in registra imenskih vrednostnih papirjev

84. člen

(1) Vsi podatki, vpisani v delniške knjige oziroma knjige imenskih vrednostnih papirjev, ki jih vodi klirinško depotna družba v imenu in za račun izdajatelja (65. člen tega zakona), so javni, razen podatka o enolični identifikaciji fizične osebe.

(2) Klirinško depotna družba mora na zahtevo vsake osebe izdati izpisek stanja delničarjev oziroma imetnikov imenskih vrednostnih papirjev iz delniške knjige oziroma knjige imenskih vrednostnih papirjev, ki jo vodi, s podatki iz prejšnjega odstavka.

(3) Podrobnejši postopek izpisa podatkov iz prejšnjih odstavkov določi klirinško depotna družba v pravilih poslovanja.

Zaščiteni podatki

85. člen

(1) Nihče nima pravice dostopa do podatkov, ki so shranjeni v centralnem registru, ki bi mu omogočal ugotovitev, ali je določena oseba imetnik nematerializiranih vrednostnih papirjev, razen v primerih iz prejšnjega člena.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka imata sodišče in davčni organ pravico do izpisa podatkov o posameznem imetniku vrednostnih papirjev, če te podatke potrebuje v postopku, ki ga vodi proti temu imetniku v okviru svojih pristojnosti.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena imajo agencija, Banka Slovenije, Urad za zavarovalni nadzor oziroma drug državni organ pravico do izpisa podatkov o stanjih in prometu na računih vrednostnih papirjev, če te podatke potrebuje v postopku, ki ga vodijo v okviru svojih pristojnosti.

Opomba: prenehanje uporabe 21. 9. 2002 za izvršbo in zavarovanje na nematerializirane vrednostne papirje v sodnem postopku (ZIZ-A)

Podatki za statistične namene

86. člen

Statistični urad Republike Slovenije ima pravico do izpisa vseh podatkov, ki jih potrebuje za izvedbo nacionalnega programa statističnih raziskovanj Republike Slovenije in za statistične namene.

Evidenca o vpogledih

87. člen

(1) Klirinško depotna družba mora voditi evidenco o vseh vpogledih v centralni register.

(2) Evidenco iz prejšnjega odstavka klirinško depotna družba vodi po časovnem zaporedju vpogledov.

(3) V evidenco iz prvega odstavka tega člena mora klirinško depotna družba vpisati vrsto vpogleda, vrednostni papir oziroma imetnika, na katerega se vpogled nanaša, in osebo, na zahtevo katere je bil opravljen vpogled.

(4) Evidenca iz prvega odstavka tega člena mora biti vodena in organizirana na takšen način, da je mogoče preveriti vpogled glede na vrsto podatkov, ki so bili predmet vpogleda, ali glede na osebo, na zahtevo katere so bili vpogledi opravljeni.

(5) Nadzor nad vodenjem evidence iz prvega odstavka tega člena opravlja agencija.

XIII. PRAVILA POSLOVANJA IN TARIFA
KLIRINŠKO DEPOTNE DRUŽBE*Pravila poslovanja*

88. člen

(1) Klirinško depotna družba sprejme pravila poslovanja, v katerih podrobneje uredi način vodenja centralnega registra in računov vrednostnih papirjev imetnikov ter članov klirinško depotne družbe, postopek sprejema vrednostnih papirjev v sistem centralnega registra ter način prenosov med računi vrednostnih papirjev.

(2) Pravila poslovanja iz prejšnjega odstavka pričnejo veljati, ko izda agencija soglasje k tem pravilom.

(3) Klirinško depotna družba je dolžna v roku sedmih dni od dneva izdaje soglasja objaviti pravila poslovanja v Uradnem listu Republike Slovenije.

Tarifa

89. člen

(1) Agencija predpiše tarifo, s katero določi:

1. nadomestila, ki bremenijo imetnike, za odpiranje in vodenje računov vrednostnih papirjev pri članih klirinško depotne družbe;

2. nadomestila, ki bremenijo imetnike, za storitve prenosov vrednostnih papirjev med računi imetnikov;

3. nadomestila, ki bremenijo izdajatelje, za izdajo in vodenje registra imetnikov vrednostnih papirjev;

4. nadomestila za vpogled v delniško knjigo in register imenskih vrednostnih papirjev.

(2) Tarifa iz prejšnjega odstavka prične veljati, ko da Vlada Republike Slovenije soglasje k tej tarifi.

XIV. REGISTER IZDANIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV

Evidenca izdanih vrednostnih papirjev

90. člen

(1) Klirinško depotna družba na podlagi podatkov centralnega registra vodi evidenco izdanih vrednostnih papirjev.

(2) V evidenco izdanih vrednostnih papirjev se za vsak vrednostni papir vpisujejo naslednji podatki:

1. enolična identifikacija vrednostnega papirja,

2. šifra vrste vrednostnega papirja,

3. bistvene sestavine vrednostnega papirja (4. člen tega zakona);

4. skupno nominalno vrednost celotne izdaje in število izdanih vrednostnih papirjev,

5. število imetnikov vrednostnih papirjev posamezne izdaje,

6. datum vpisa vrednostnega papirja v centralni register.

(3) V primeru delnic se v evidenco izdanih vrednostnih papirjev vpisuje tudi oznaka razreda delnic.

(4) Evidenca izdanih vrednostnih papirjev je javna in je klirinško depotna družba vsakomur na njegovo zahtevo dolžna omogočiti vpogled in izpis podatkov iz te evidence.

(5) Podrobnejši postopek vpogleda in izpisa podatkov iz prejšnjega odstavka določi klirinško depotna družba v pravilih poslovanja.

Enolična identifikacija vrednostnega papirja

91. člen

Klirinško depotna družba določi enolično identifikacijo vrednostnega papirja na podlagi ustreznih slovenskih standardov.

Šifra vrste vrednostnega papirja

92. člen

Klirinško depotna družba določi v soglasju z agencijo šifrant vrste vrednostnih papirjev.

XIV.A NADZOR NAD IZVAJANJEM ZAKONA

Nadzor nad izvajanjem zakona

92.a člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona izvaja agencija.

XV. KAZENSKKE DOLOČBE

Kazni za kršitve izdajatelja

93. člen

(1) Z globo od 300.000 do 6.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek:

1. izdajatelj nematerializiranih vrednostnih papirjev iz 7. člena tega zakona oziroma prvega in drugega odstavka 96. člena tega zakona, ki ne izda vrednostnih papirjev v roku iz 8. člena oziroma tretjega odstavka 96. člena tega zakona;

2. izdajatelj nematerializiranih vrednostnih papirjev iz prvega in drugega odstavka 97. člena tega zakona, ki ne izda sklepa o zamenjavi vrednostnih papirjev v roku iz drugega odstavka 68. člena tega zakona oziroma ne objavi javnega poziva imetnikom v roku iz tretjega odstavka 68. člena tega zakona;

3. izdajatelj nematerializiranih dolžniških vrednostnih papirjev iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona, ki ne izda naloga za vpis spremembe podatkov o dolžniškem vrednostnem papirju v roku iz tretjega odstavka 98.a člena tega zakona;

4. izdajatelj nematerializiranih delnic iz prvega odstavka 98.b člena tega zakona, ki ne izda naloga za uskladitev zneska delnic oziroma za izdajo ali zamenjavo delnic zaradi uskladitve po 695. členu ZGD-1 v roku iz drugega odstavka 98.b člena tega zakona.

(2) Z globo do 450.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba izdajatelja, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

Kazni za kršitve člana in klirinško depotne družbe

94. člen

(1) Z globo od 300.000 do 6.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek:

1. klirinško depotna družba, če ne izda izpiskov stanj na računih vrednostnih papirjev na dan 31. 12. preteklega leta v skladu s 25. členom tega zakona;

2. član klirinško depotne družbe oziroma klirinško depotna družba, če ne izda izpiska stanja iz tretjega odstavka 83. člena tega zakona;

3. klirinško depotna družba, če ne izda izpiska v skladu s 84. členom tega zakona;

4. klirinško depotna družba, če v nasprotju z določbo 85. člena tega zakona omogoči dostop do podatkov, ki so shranjeni v centralnem registru.

(2) Z globo do 450.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

Zakon o nematerializiranih vrednostnih papirjih – ZNVP (Uradni list RS, št. 23/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XVI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Prehodna določba

95. člen

Člana nadzornega sveta klirinško depotne družbe, imenovana na podlagi 24. člena uredbe o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 45/95), po uveljavitvi tega zakona opravljata funkcijo do izteka mandata.

Izdajatelji, ki vrednostnih papirjev še niso izdali

96. člen

(1) Izdajatelji delnic, izdanih na podlagi zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92, 7/93, 31/93, 32/94 – odločba US in 1/96), ki so kot enega od načinov lastninskega preoblikovanja izvedli javno prodajo, ali ki so imeli na dan izdaje drugega soglasja Agencije Republike Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo k programu preoblikovanja več kot 50 delničarjev oziroma vpisnikov delnic, so dolžni izdati vse delnice v nematerializirani obliki.

(2) Nematerializirane vrednostne papirje so dolžni izdati tudi izdajatelji serijskih vrednostnih papirjev iz prvega oziroma drugega odstavka 7. člena tega zakona, ki vrednostnih papirjev še niso izdali in izročili upravičencem, čeprav so bili pogoji za izdajo teh vrednostnih papirjev izpolnjeni že pred uveljavitvijo tega zakona.

(3) Izdajatelji iz prejšnjih odstavkov so dolžni izdati vrednostne papirje v roku 60 dni po uveljavitvi tega zakona.

Dolžnost zamenjave za nematerializirane vrednostne papirje

97. člen

(1) Izdajatelji vrednostnih papirjev iz prvega in drugega odstavka 7. člena tega zakona, ki so pred uveljavitvijo tega zakona izdali vrednostne papirje in jih izročili upravičencem, so dolžni opraviti postopek zamenjave že izdanih vrednostnih papirjev za nematerializirane vrednostne papirje na način, določen v tem zakonu.

(2) Postopek zamenjave iz prejšnjega odstavka so dolžni opraviti tudi izdajatelji že izdanih vrednostnih papirjev, ki so pridobili dovoljenje za nadaljnjo javno prodajo teh vrednostnih papirjev po zakonu, ki ureja trg vrednostnih papirjev.

(3) Izdajatelji iz prejšnjih odstavkov morajo v roku 60 dni po uveljavitvi tega zakona izdati sklep o zamenjavi vrednostnih papirjev, sicer s temi vrednostnimi papirji ni dopustno organizirano trgovati.

Vrednostni papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu

98. člen

Izdajatelji serijskih vrednostnih papirjev, ki so bili izdani pred uveljavitvijo zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94), morajo te vrednostne papirje izdati v nematerializirani obliki oziroma opraviti postopek zamenjave za nematerializirane vrednostne papirje v skladu s 97. oziroma 98. členom tega zakona, če se s takšnimi vrednostnimi papirji trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev.

Vpis spremembe podatkov o nematerializiranem dolžniškem vrednostnem papirju zaradi prehoda na euro

98.a člen – upoštevan ZNVP-A

(1) Če se zaradi prehoda na euro spremenijo podatki o nominalnem znesku, na katerega se glasi nematerializirani dolžniški vrednostni papir, ali drugi podatki o tem vrednostnem papirju, zaradi te spremembe ni treba opraviti zamenjave tega vrednostnega papirja.

(2) Klirinško depotna družba vpiše spremembo podatkov o vrednostnem papirju iz prejšnjega odstavka v centralni register po nalogu izdajatelja.

(3) Izdajatelj mora nalog iz prejšnjega odstavka izdati v 15 dneh po uveljavitvi tega zakona.

(4) Klirinško depotna družba mora vpisati spremembo podatkov o vrednostnem papirju iz prvega odstavka tega člena v centralni register v petih delovnih dneh po dnevu uvedbe eura kot valute Republike Slovenije.

Nalog za uskladitev zneska nematerializiranih delnic oziroma za izdajo ali zamenjavo delnic zaradi prehoda na euro

98.b člen – upoštevan ZNVP-A

(1) Če izdajatelj zaradi prehoda na euro po 695. členu ZGD-1 ob nespremenjenem številu nematerializiranih delnic spremeni nominalni znesek, na katerega se glasijo delnice, ali zamenja delnice v kosovne delnice po razmerju za eno delnico, ki se glasi na tolaški znesek, ena kosovna delnica, se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 98.a člena tega zakona.

(2) Izdajatelj mora nalog iz prejšnjega odstavka oziroma ustrezen nalog za izdajo ali zamenjavo nematerializiranih delnic zaradi uskladitve po 695. členu ZGD-1 izdati v 15 dneh po dnevu, ko se izpolnijo pogoji za vpis uskladitve zneska delnic oziroma za izdajo ali zamenjavo nematerializiranih delnic zaradi prehoda na euro.

Razveljavitev predpisov

99. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati 137. člen zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94) in uredba o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 45/95).

Uveljavitev zakona

100. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o nematerializiranih vrednostnih papirjih – ZNVP-A (Uradni list RS, št. 114/06) vsebuje naslednjo končno določbo:

33. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

67. Zakon o trgovini (uradno prečiščeno besedilo) (ZT-UPB4)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o trgovini, ki obsega:

– Zakon o trgovini – ZT (Uradni list RS, št. 18/93 z dne 9. 4. 1993),

- Zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno
- ZPDZC (Uradni list RS, št. 36/2000 z dne 26. 4. 2000),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trgovini
- ZT-A (Uradni list RS, št. 96/02 z dne 14. 11. 2002),
- Zakon o spremembah Zakona o trgovini – ZT-B (Uradni list RS, št. 22/04 z dne 10. 3. 2004),
- Zakon o spremembah Zakona o trgovini – ZT-C (Uradni list RS, št. 7/06 z dne 24. 1. 2006) in
- Zakon o spremembah Zakona o trgovini – ZT-D (Uradni list RS, št. 118/06 z dne 17. 11. 2006).

Št. 311-01/92-4/50

Ljubljana, dne 20. decembra 2006

EPA 1151-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

Z A K O N O TRGOVINI uradno prečiščeno besedilo (ZT-UPB4)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Trgovina je po tem zakonu opravljanje trgovinske dejavnosti na domačem trgu in s tujino. Trgovina obsega nakupovanje blaga zaradi nadaljnje prodaje in opravljanje trgovinskih storitev.

2. člen

Trgovca je po tem zakonu pravna oseba ali fizična oseba, ki je registrirana za opravljanje trgovinske dejavnosti in izpolnjuje pogoje, določene z zakonom.

3. člen

Trgovca opravlja trgovinsko dejavnost svobodno in pod enakimi pogoji na način, ki ne omejuje konkurence, ne povzroča škode potrošnikom in ki je v skladu z zakonom, ratificiranimi mednarodnimi pogodbami in dobrimi poslovnimi običaji.

4. člen

Trgovcu ni mogoče z akti in dejanji državnih organov in organov lokalnih skupnosti ter organizacij, ki opravljajo javna pooblastila, omejiti pravice do svobodnega nastopanja na trgu, preprečevati konkurence, ga spravljati v neenak položaj, razen v primerih, določenih z zakonom.

II. TRGOVINSKA DEJAVNOST (TRGOVANJE)

5. člen

Trgovinska dejavnost se lahko opravlja kot trgovina na debelo, trgovina na drobno ali kot trgovinske storitve.

Trgovina na debelo

6. člen

Trgovina na debelo je vsako nakupovanje blaga zaradi nadaljnje prodaje trgovcem, predelovalcem in velikim potrošnikom doma in v tujino, ne glede na to ali je blago prodano v nespremenjenem stanju ali po obdelavi, predelavi oziroma dodelavi v spremenjenem stanju.

Veliki potrošniki po tem zakonu so podjetja in druge organizacije ter fizične osebe, ki nabavljeno blago uporabljajo pri opravljanju svoje dejavnosti.

7. člen

Trgovina na debelo se opravlja v prodajnih objektih, ki izpolnjujejo pogoje, določene s tem zakonom ali drugimi predpisi.

Za opravljanje trgovine na debelo samo v tranzitu ni treba imeti skladišč.

Trgovina na drobno

8. člen

Trgovina na drobno je nakupovanje blaga ter njegova nadaljnja prodaja končnim potrošnikom in tudi prodaja blaga, ki ni namenjeno končni potrošnji, v prodajnih objektih iz 9. člena tega zakona.

Prodaja blaga končnim potrošnikom je po tem zakonu prodaja blaga za osebno porabo in prodaja blaga za potrebe gospodinjstev.

Prodaja blaga, ki ni namenjeno končni potrošnji, je po tem zakonu prodaja blaga pravni osebi oziroma fizični osebi, ki nabavljeno blago uporablja za opravljanje svoje dejavnosti, če so izpolnjeni tudi pogoji, določeni z drugim zakonom.

9. člen

Trgovina na drobno se opravlja v prodajnih objektih (v nadaljnjem besedilu: prodajalne) ali zunaj njih, če so za tako obliko prodaje izpolnjeni pogoji, določeni s tem zakonom ali drugim predpisom.

10. člen

S prodajo blaga zunaj prodajaln so mišljene prodaja po pošti, na premičnih stojnicah, prodaja od vrat do vrat, prodaja s prodajnimi avtomati in potujoča prodajalna.

S prodajo blaga zunaj prodajaln so mišljene tudi priložnostne prodaje (na prireditvah, sejnih, shodih in podobno).

Za prodajo blaga na premičnih stojnicah, prodajo s prodajnimi avtomati in potujočo prodajalno, je treba pridobiti soglasje pristojnega organa lokalne skupnosti.

Trgovinske storitve

11. člen

Trgovinske storitve so storitve v zvezi s posredovanjem blaga in storitev v trgovini na debelo in drobno (zastopniške oziroma agencijske, posredniške, komisijske, storitve blagovnih borz, tržnic, franšizing – franchising in drugo).

Storitve skladiščenja blaga, nadzor kakovosti in količine blaga, špeditorske storitve, storitve zavarovanja blaga, ekonomske propagande, raziskave trga, blagovni lizing (leasing), faktoring (factoring) in druge storitve so trgovinske storitve po tem zakonu, če jih opravlja trgovci.

III. POGOJI ZA OPRAVLJANJE TRGOVINSKE DEJAVNOSTI

12. člen

Za opravljanje trgovinske dejavnosti morajo biti izpolnjeni:

- minimalni tehnični in drugi pogoji, ki se nanašajo na prodajne objekte za opravljanje trgovinske dejavnosti in pogoji za prodajo blaga zunaj prodajaln;

- minimalni sanitarno-zdravstveni pogoji, ki se nanašajo na poslovne prostore, opremo in naprave ter osebe, ki neposredno poslujejo z blagom, pomembnim za zdravje ljudi;

- pogoji o minimalni stopnji izobrazbe oseb, ki neposredno opravljajo trgovinsko dejavnost, glede na zahtevnost posameznih vrst trgovinskih opravil.

Minimalne pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše pristojni minister. Pri predpisovanju pogojev upošteva merila, ki so usklajena z mednarodnimi standardi in drugimi predpisi.

13. člen

Minimalne tehnične in druge pogoje iz prve alinee prejšnjega člena predpiše minister, pristojen za trgovino.

S predpisom iz prejšnjega odstavka se določijo minimalni tehnični pogoji, ki jih morajo izpolnjevati poslovni prostori, oprema in naprave v prodajnih objektih trgovine na debelo in drobno, pogoji glede zunanjih površin prodajnega objekta (funkcionalno zemljišče in druge zunanje površine in podobno) in pogoji za prodajo blaga zunaj prodajnih objektov ter proizvođa, ki jih je dovoljeno prodajati na ta način.

14. člen

Poleg pogojev iz prejšnjega člena predpiše minister, pristojen za trgovino, tudi dodatne pogoje glede opremljenosti prodajaln in načina prodaje za določene vrste blaga, če fizikalno-kemične in druge lastnosti blaga, ki lahko ogrožajo življenje in zdravje ljudi ter njihovo premoženje ter namen uporabe takega blaga to zahtevajo.

15. člen

Minimalne sanitarno-zdravstvene pogoje iz druge alinee 12. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za zdravstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za trgovino, ter z ministrom, pristojnim za prehrano.

16. člen

Minimalno stopnjo izobrazbe osebam iz tretje alinee 12. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za trgovino.

S predpisom iz prejšnjega odstavka se določi minimalna stopnja izobrazbe prodajalca in trgovskega poslovođa.

17. člen

Trgovec določi obratovalni čas prodajalne v skladu s svojo poslovno odločitvijo in ob upoštevanju potreb potrošnikov. Prodajalna mora obratovati skladno z objavljenim urnikom obratovalnega časa prodajalne.

Trgovec mora pri določitvi obratovalnega časa upoštevati število zaposlenih delavcev v prodajalni in njihove pravice, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja, določene z zakonom, ki ureja delovna razmerja, in kolektivno pogodbo s področja dejavnosti trgovine Slovenije, zlasti določbe, ki se nanašajo na ureditev delovnega časa, odmorov, počitkov in dodatkov, ki izhajajo iz razporeditve za delavca manj ugodnega delovnega časa.

18. člen

Trgovec mora sproti voditi evidenco o nakupu in prodaji blaga in storitev in zagotoviti njeno dostopnost pristojnim inšpekcijskim organom.

Minister, pristojen za trgovino predpiše obliko in način vodenja te evidence na obrazcih, in sicer za trgovino na debelo, trgovino na drobno in za trgovinske storitve.

IV. INŠPEKCIJSKO NADZORSTVO IN UPRAVNI UKREPI

19. člen

Uresničevanje določb tega zakona nadzoruje pristojni tržni inšpekcijski organ, razen določbe 15. člena tega zakona, katere uresničevanje nadzoruje pristojni zdravstveni inšpekcijski organ, in določbe 18. člena tega zakona, katere uresničevanje nadzoruje poleg tržnega tudi pristojni davčni inšpekcijski organ.

20. člen

Če pristojni tržni inšpekcijski organ pri nadzorstvu ugotovi:

- da trgovec ne opravlja trgovinske dejavnosti na predpisan način ali da opravlja trgovinsko dejavnost, za katero ni registriran (2., 6., 8., 10. in 11. člen),
- da druga pravna oseba ali fizična oseba opravlja trgovinsko dejavnost, za katero ni registrirana (2. člen),

mu opravljanje take dejavnosti prepove z odločbo.

Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve odločbe.

21. člen

Če pristojni tržni inšpekcijski organ pri nadzorstvu ugotovi, da opravlja trgovinsko dejavnost posameznik, čeprav za to ni registriran, mu opravljanje take dejavnosti prepove.

Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve odločbe.

22. člen

Če pristojni inšpekcijski organ pri nadzorstvu ugotovi:

- da prodajni objekti ne izpolnjujejo predpisanih minimalnih tehničnih in drugih pogojev ali da niso izpolnjeni pogoji za prodajo blaga zunaj prodajaln (13. člen),
- da opremljenost prodajalne in način prodaje blaga ne izpolnjujeta dodatnih pogojev (14. člen),
- da prodajalna ne obratuje skladno z urnikom obratovalnega časa oziroma obratuje izven tega časa ali da trgovec ne upošteva obveznosti iz 17. člena tega zakona,
- da trgovec ne vodi sproti evidence o nakupu in prodaji blaga in storitev ali če jo vodi drugače, kot je predpisano (18. člen),

z odločbo začasno prepove trgovcu opravljanje trgovinske dejavnosti v prodajalni ali drugem prodajnem objektu do odprave nepravilnosti, ugotovljene s sklepom inšpekcijskega organa.

Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve odločbe.

23. člen

Če pristojni tržni inšpekcijski organ pri nadzorstvu ugotovi, da prodajalec ali trgovski poslovođa ne izpolnjuje predpisane minimalne stopnje izobrazbe (16. člen), izda odločbo, s katero prepove trgovcu ali osebi pri trgovcu nadaljnje opravljanje trgovinske dejavnosti.

Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve odločbe.

V. KAZENSKE DOLOČBE

24. člen

Z globo najmanj 3.000.000 tolarjev se kaznujejo za prekršek:

- trgovec pravna oseba ali druga pravna oseba, ki ne opravlja trgovinske dejavnosti na predpisan način ali ki opravlja trgovinsko dejavnost za katero ni registrirana (2., 6., 8., 10. in 11. člen),
- druga pravna oseba, ki opravlja trgovinsko dejavnost, za katero ni registrirana (2. člen),
- trgovec pravna oseba, ki opravlja trgovinsko dejavnost kljub začasni prepovedi opravljanja trgovinske dejavnosti (22. člen).

Za prekršek iz prejšnjega odstavka se trgovcu pravni osebi ali drugi pravni osebi skupaj z globo izreče tudi varstveni ukrep odvzema blaga in delovnih priprav, ki so bile uporabljene pri kršitvi.

Z globo najmanj 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pri trgovcu pravni osebi ali drugi pravni osebi, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

25. člen

Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek:

- trgovec fizična oseba, ki ne opravlja trgovinske dejavnosti na predpisan način ali ki opravlja trgovinsko dejavnost, za katero ni registrirana (2., 6., 8., 10. in 11. člen),
- druga fizična oseba, ki opravlja trgovinsko dejavnost, za katero ni registrirana (2. člen),
- trgovec fizična oseba, ki opravlja trgovinsko dejavnost kljub začasni prepovedi opravljanja trgovinske dejavnosti (22. člen).

Za prekršek iz prejšnjega odstavka se trgovcu fizični osebi ali drugi fizični osebi skupaj z globo izreče tudi varstveni ukrep odvzema blaga in delovnih priprav, ki so bile uporabljene pri kršitvi.

26. člen

Če pristojni tržni inšpekcijski organ pri nadzorstvu ugotovi kršitev iz 24. in 25. člena tega zakona, začasno zaseže blago in delovne priprave, ki so bile uporabljene pri kršitvi. O začasnem zasegu blaga in delovnih priprav mora pristojni tržni inšpekcijski organ takoj obvestiti pristojno sodišče oziroma sodnika za prekrške.

27. člen

Z globo najmanj 3.000.000 tolarjev se kaznuje trgovec pravna oseba ali trgovec fizična oseba, ki stori prekršek pri opravljanju trgovinske dejavnosti:

- če ne opravlja trgovine na debelo, razen trgovine v tranzitu v prodajnih objektih, ki morajo izpolnjevati pogoje, predpisane s tem zakonom (7. člen),
- če ne opravlja trgovine v prodajalni, zunaj prodajalne pa na predpisan način (9. člen),
- če prodajni objekti ne izpolnjujejo predpisanih minimalnih tehničnih in drugih pogojev in če niso izpolnjeni pogoji za prodajo blaga zunaj prodajalne (13. člen),
- če opremljenost prodajalne in način prodaje blaga ne izpolnjujeta dodatnih pogojev (14. člen),
- če poslovni prostori, oprema in naprave ter osebe, ki neposredno prodajajo ne izpolnjujejo minimalnih sanitarno zdravstvenih pogojev (15. člen),
- če prodajalec ali trgovski poslovodja nima predpisane minimalne stopnje izobrazbe (16. člen),
- če prodajalna ne obratuje skladno z urnikom obratovalnega časa prodajalne ali če trgovec ne upošteva obveznosti iz 17. člena tega zakona,
- če ne vodi evidence o nakupu in prodaji blaga in storitev ali če je ne vodi v skladu z zakonom (18. člen).

Z globo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pri trgovcu pravni osebi, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

28. člen

(prenehal veljati)

Zakon o trgovini – ZT (Uradni list RS, št. 18/93) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

29. člen

Minister, pristojen za trgovino, predpiše v tridesetih dneh po uveljavitvi tega zakona pravilnik o minimalni stopnji izobrazbe oseb, ki neposredno opravljajo trgovinsko dejavnost, glede na zahtevnost posameznih vrst trgovinskih opravil (16. člen), pravilnik o obratovalnem času prodajaln (17. člen) in pravilnik o vodenju evidence o nakupu in prodaji blaga in storitev (18. člen).

Rok iz prejšnjega odstavka velja tudi za določitev prodaje blaga zunaj prodajaln ter za določitev proizvodov, ki jih je dovoljeno prodajati na ta način (9. in 13. člen).

Do uveljavitve pravilnikov iz prvega odstavka tega člena veljata pravilnik o izobrazbi in drugih pogojih oseb, ki opravljajo blagovni promet in storitve v blagovnem prometu (Uradni list SRS, št. 22/78, 7/81, 19/81) in pravilnik o minimalnem obsegu podatkov in minimalnih evidencah, ki jih morajo upoštevati in voditi pri blagovnem prometu (Uradni list SRS, št. 21/78).

30. člen

Osebam, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo delo prodajalca ali trgovskega poslovodje, pa ne izpolnjujejo pogojev o minimalni stopnji izobrazbe po predpisu iz 16. člena tega zakona, se prizna strokovna usposobljenost, če jim je bila ta priznana do tega dne z internim aktom oziroma če so najmanj 15 let opravljale delo prodajalca ali trgovskega poslovodje.

Osebe, ki na dan uveljavitve tega zakona ne izpolnjujejo pogojev o minimalni stopnji izobrazbe po predpisu iz 16. člena tega zakona in se jim ta tudi ne priznava na način iz prejšnjega odstavka, morajo predpisano izobrazbo pridobiti v dveh letih

po uveljavitvi tega zakona, ali pa v tem času opraviti preizkus strokovne usposobljenosti pri ustreznem združenju trgovcev v okviru zborničnega sistema.

31. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati Zakon o blagovnem prometu (Uradni list SRS, št. 21/77 in 29/86), razen določb 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. in 30. člena in določbe 126., 127., 128., 129. in 130. člena Obrtnega zakona (Uradni list SRS, št. 35/88, 43/88 in 24/89) ter se prenehajo uporabljati določbe 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. in 8. člena Zakona o trgovini (Uradni list SFRJ, št. 46/90).

32. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trgovini – ZT-A (Uradni list RS, št. 96/02) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

7. člen

Trgovec, čigar prodajalna na dan uveljavitve tega zakona že obratuje, je dolžan najpozneje v šestih mesecih od dneva uveljavitve tega zakona prijaviti urnik obratovalnega časa.

Do prijave urnika obratovalnega časa iz prejšnjega odstavka lahko trgovec posluje po urniku obratovalnega časa, veljavnem na dan uveljavitve tega zakona.

8. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah Zakona o trgovini – ZT-B (Uradni list RS, št. 22/04) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

5. člen

Podzakonski predpis iz petega odstavka 17. člena zakona mora biti sprejet v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona.

6. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati se pa začne 15. septembra 2004.

Zakon o spremembah Zakona o trgovini – ZT-C (Uradni list RS, št. 7/06) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

6. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Odredba o določitvi obrazca za prijavo urnika obratovalnega časa prodajaln (Uradni list RS, št. 8/03).

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah Zakona o trgovini – ZT-D (Uradni list RS, št. 118/06) vsebuje naslednji prehodno in končno določbo:

2. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o podrobnejši določitvi nujnih življenjskih artiklov (Uradni list RS, št. 69/04).

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

68. Resolucija o nacionalnem programu varnosti cestnega prometa za obdobje 2007–2011 (skupaj za večjo varnost) (ReNPVCP)

Na podlagi 17. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 25/06 – uradno prečiščeno besedilo) je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 18. decembra 2006 sprejel

R E S O L U C I J O
O NACIONALNEM PROGRAMU VARNOSTI CESTNEGA PROMETA ZA OBDOBJE 2007–2011
(SKUPAJ ZA VEČJO VARNOST) (ReNPVCP)

1. UVOD

Prometna varnost je ena od temeljnih kakovosti prometnega sistema. Vsake udeleženec v prometu ali uporabnik prometne storitve želi imeti tak sistem, ki zadovoljuje njegove potrebe in pričakovanja. V tem pomenu je varen cestni promet tudi odgovornost države, ki ima s svojimi institucijami vpogled in pregled nad prometnim dogajanjem ter potrebne vzvode, s katerimi poleg posameznika posredno ali neposredno lahko vpliva na to področje¹. Od stopnje varnosti cestnega prometa je odvisna kakovost življenja vseh državljanov in državljanov.

Zagotavljanje večje varnosti je mogoče s spodbujanjem udeležencev v prometu k odgovornejšemu vedenju, spoštovanju predpisov in oblikovanju zavesti o pomenu prometne varnosti, z zagotavljanjem varnejših vozil in cestne infrastrukture, kar lahko in morajo udeleženci načrtovalci, proizvajalci in izvajalci, vzdrževalci ter ustrezne nadzorne službe. V zapletenem sistemu je varnost cestnega prometa odvisna od odgovornega ravnanja posameznika, vzgojno-izobraževalnih in preventivnih organizacij, medijev, represivnih in pravosodnih organov, civilne družbe, gospodarskih družb, vodstev samoupravnih lokalnih skupnosti in ne nazadnje državnih organov. Vsak nosi svoj del odgovornosti za večjo varnost in lahko prispeva k njeni uresničitvi, a zastavljene cilje do leta 2011 lahko dosežemo le s skladnimi ukrepi in skupnim prizadevanjem.

Nacionalni program obravnava strokovno zahtevne in varnostno kar najrazvidnejše probleme v cestnem prometu v Republiki Sloveniji. Temelji na treh skupnih načelih:

- načelu zaupanja, ki zavezuje upravljavce cest k upoštevanju normativne ureditve, udeležence cestnega prometa pa k upoštevanju prometnih pravil;
- načelu defenzivnega ravnanja, ki obvezuje udeležence cestnega prometa k pravilnemu, zakonitemu in premišljenemu ravnanju;
- načelu zaščite varnostno najbolj izpostavljene kategorije udeležencev cestnega prometa, namreč pešcev, kolesarjev, motoristov, mladih voznikov, otrok in drugih šibkejših udeležencev.

Podlaga za pripravo Nacionalnega programa varnosti cestnega prometa (v nadaljnjem besedilu: nacionalni program) je 17. člen Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 133/06 – uradno prečiščeno besedilo). Pri pripravi so bili upoštevani tudi Bela knjiga *Evropska prometna politika za 2010: čas za odločitev*, št. COM 2001 (370), ki jo je sprejela Komisija Evropskih skupnosti 12.9.2001, Sporočilo Komisije Evropske unije *Evropski akcijski program za varnost v cestnem prometu – Razpolovitev števila žrtev prometnih nesreč v Evropski uniji do leta 2010*, št. COM (2003) 311 z dne 2.6.2003, in Resolucija o prometni politiki Republike Slovenije (*Intermodalnost: Čas za sinergijo*) (Uradni list RS, št. 58/06).

Bela knjiga *Evropska prometna politika do 2010: čas odločitev* opozarja predvsem na sprejemanje ukrepov in izboljšanje možnosti za povečanje prometne varnosti v vseh prometnih podsistemi. Uporabniki storitev poleg prometne varnosti pričakujejo ugodne in prilagodljive vozne razmere – predvsem takrat, ko morajo uporabljati različna prevozna sredstva.

Sporočilo Evropske unije *Evropski akcijski program – Razpolovitev števila žrtev prometnih nesreč v Evropski uniji do leta 2010* poudarja, da si bodo države članice delile odgovornost za zmanjšanje števila smrtnih žrtev na cestah za polovico pri doseganju velikopoteznih ciljev cestnoprometne varnosti, upravljanju hitrosti, nevarnostih vožnje mladih voznikov in učinkovitih protiukrepih. Evropski akcijski program spodbuja države članice k sprejetju strogih ukrepov na evropski, pa tudi državni ravni, s katerim bi reševale problem varnosti v cestnem prometu. Zahtevni cilj tega programa obenem krepi njihovo prizadevanje, da se v prostoru Evropske unije ohrani 25.000 življenj na leto do leta 2010.

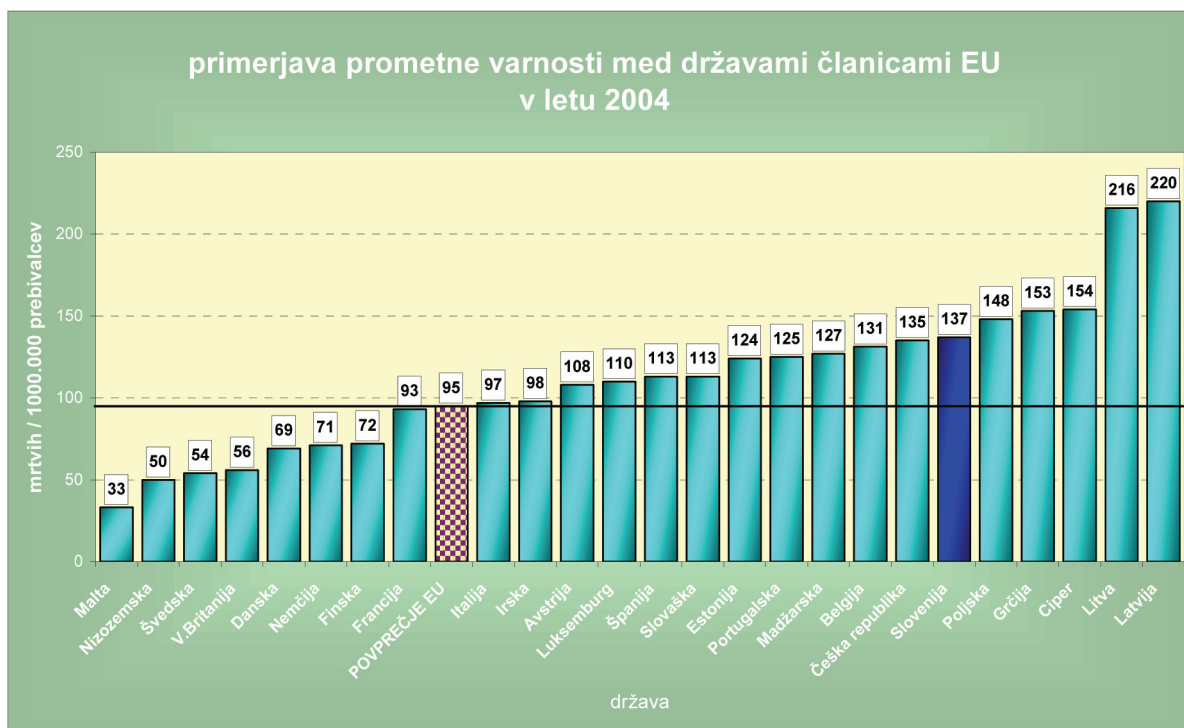
Resolucija prometne politike *Intermodalnost: Čas za sinergijo* v celoti sledi velikopoteznemu cilju Evropske unije, da se zmanjša število smrtnih žrtev za polovico. Izhaja iz dejstva, da se je prometna varnost kljub povečanemu obsegu dela za cestni sistem v zadnjem desetletju v povprečju izboljšala, zlasti glede na število nesreč s smrtnim izidom. Med ključnimi razlogi za ta napredek se poudarja pospešena graditev avtocestnega omrežja, izboljšanje voznega parka, izobraževanje in ozaveščanje voznikov ter poostren nadzor nad kršitvami prometnih predpisov.

2. VARNOST CESTNEGA PROMETA V EU IN SLOVENIJI

Leta 2001 je v državah EU umrlo 50.000 ljudi, skupni cilj, ki je bil predlagan leta 2001 in dopolnjen po širitvi EU leta 2004, pa je, da smrtne žrtve do konca leta 2010 ne bi presegle števila 25.000 na leto. Poleg umrlih je v Evropski uniji v prometnih nesrečah vsako leto 1.700.000 telesno poškodovanih.

¹ Vir: Dispozicija »Strokovne osnove za Nacionalni program varnosti cestnega prometa za obdobje 2006–2010«, Omega Consult.

Graf 1: Primerjava prometne varnosti med državami članicami EU v letu 2004

Umrljivost v cestnem prometu je odvisna od stopnje razvitosti prometnega sistema in ukrepov, ki jih posamezne države izvajajo za izboljšanje varnosti. Na podlagi podatkov o primerljivosti prometne varnosti Slovenije z državami Evropske unije za leto 2004 nam kazalci števila prometnih nesreč s smrtnim izidom na 1.000.000 prebivalcev razkrivajo, da je takih nesreč za 44% več od povprečja 25 držav članic, kar Republiko Slovenijo uvršča na 20. mesto med njimi.

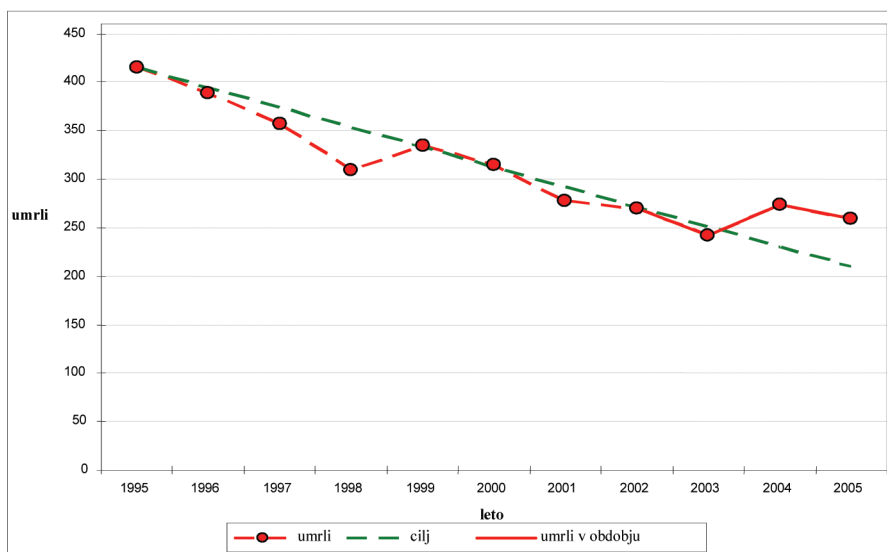
Število mrtvih v prometnih nesrečah v zadnjih desetih letih upada – razen v letu 2004, ko je na slovenskih cestah umrlo 274 ljudi, poškodovano pa se jih je približno 13.000. Slovenija je ena izmed evropskih držav, ki ji je v zadnjih desetih letih s širšim družbenim prizadevanjem uspelo zmanjšati število smrtnih žrtev od leta 1995 za 45%.

Preglednica 1: Pregled prometnih nesreč in posledic v obdobju 2001–2005 Kot vir so uporabljeni statistični podatki Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, MNZ–Policija ter podjetja Omega consult d.o.o.

Leto	Prometne nesreče				Posledice		
	Vse nesreče	Nesreče s smrtnim izidom	Nesreče s telesnimi poškod.	Nesreče z mater. škodo	Mrtvi	Hudo telesno poškod.	Lahko telesno poškod.
2001	39.431	243	8.956	30.232	278	2.689	9.984
2002	39.601	239	9.960	29.402	269	1.571	12.359
2003	41.173	220	11.456	29.497	242	1.393	15.310
2004	43.004	254	12.467	30.283	274	1.391	17.332
2005	31.094	230	10.079	20.785	258	1.266	13.048

V prizadevanju za izboljšanje cestnoprometne varnosti je Republika Slovenija že leta 2002 sprejela prvi nacionalni program za obdobje 2002–2005. Ovrednotenje tega programa nam pokaže, da se je prometna varnost v zadnjih dveh letih poslabšala in da so bili cilji postavljeni tako, da so sledili spreminjanju pojava brez posebnega dodatnega vpliva države.

Graf 2: Število umrlih v prometnih nesrečah v obdobju 1995–2005 in primerjava z glavnim ciljem prejšnjega Nacionalnega programa varnosti cestnega prometa v Republiki Sloveniji

V Sloveniji so cilji iz nacionalnega programa za obdobje 2002–2005 delno uresničeni. Leta 2005 je bilo evidentiranih 258 smrtnih žrtev, torej je bil cilj programa dosežen 81-odstotno. Število hudo telesno poškodovanih oseb se je leta 2005 v primerjavi z letom prej zmanjšalo s 1.396 na 1.288 ali za 8%, število laže telesno poškodovanih pa s 17.662 na 13.336 ali za 24%.

3. VIZIJA VARNOSTI CESTNEGA PROMETA – NIČ SMRTNIH ŽRTEV NA CESTAH V SLOVENIJI

Za cestni promet velja, da je od prometnih sistemov najbolj odprt, nenadzorovan in zapleten. Vrsta neustreznih rešitev, posameznih ali skupinskih napak več dejavnikov prispeva svoje k prometnim nesrečam z različnimi posledicami. V iskanju možnih rešitev in ciljev so skandinavski strokovnjaki v letu 1997 potrdili pobudo za sprejetje dolgoročne vizije zagotavljanja varnosti v cestnem prometu z imenom *Vizija nič*. Njen dolgoročni cilj je skladen tudi z vsebino bele knjige iz leta 2001 in Evropskim akcijskim programom iz leta 2003. Idejo in potrebne ukrepe je v marcu 2001 podprla tudi Vlada Republike Slovenije.

Vizija nič je pozitiven in odgovoren odnos ustvarjalcev in udeležencev cestnoprometnega sistema, ki so s svojim celotnim delovanjem in ravnanjem dolžni preprečiti najhujše posledice prometnih nesreč ter zagotoviti varen dolgoročni cilj: nič mrtvih in nič hudo poškodovanih zaradi prometnih nesreč. Z moralnega vidika je to edini možni dolgoročni cilj vseh humanih družb ter kot takšen jasan in razumljiv cilj vseh sodelujočih ustvarjalcev in udeležencev cestnoprometnega sistema. *Vizija nič* zato zahteva spremembo razmišljanja in ravnanja oblikovalcev sistema, izvajalcev in prometnih udeležencev. Zavezuje jih k jasnemu odgovornemu ravnanju, kakor to predpisujejo pravila, in k zagotovitvi varnega cestnoprometnega sistema – zgraditev cestne infrastrukture in tehnologija vozil morata preprečevati morebitne napake, ki vodijo v prometne nesreče s hudimi posledicami.

Z *Vizijo nič* se odgovornost za ustvarjanje varnega sistema prenaša na slehernega soustvarjalca in uporabnika cest, kot takšna pa postaja nosilka humane in politične skrbi za večjo varnost na cestah po vsej Evropski uniji.

Vizija nič obvezuje državne organe in organizacije, organe samoupravnih lokalnih skupnosti, strokovne institucije, organizacije civilne družbe in posameznike, da vse svoje odločitve in ravnanje usmerijo k njeni uresnitvi.

4. SMOTRI IN CILJI

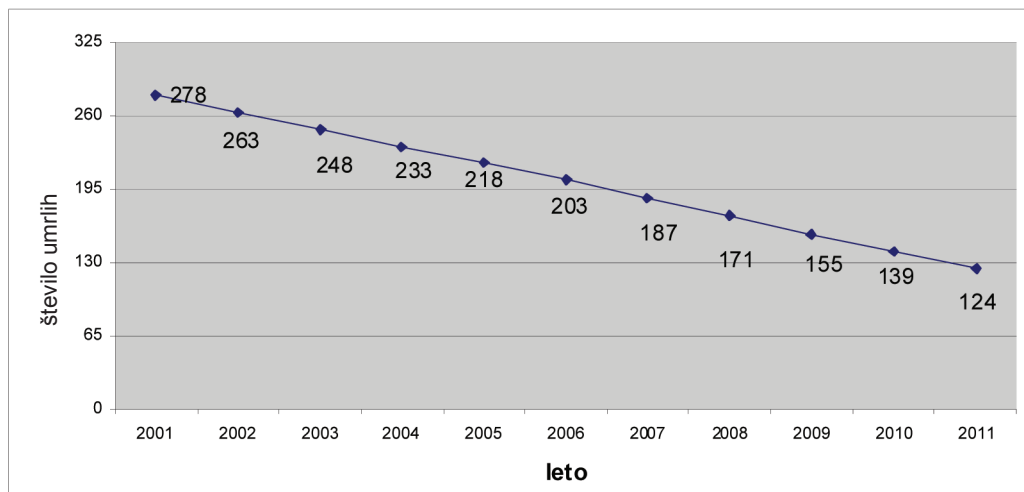
Osnovno izhodišče za postavitev smotrov in cilja narekujejo dejstva in pričakovanja slovenske družbe, da se v naslednjih petih letih izboljša varnost in zagotovi sledljivost evropskim ciljem.

Smotri nacionalnega programa so:

- dvig prometnovarnostne kulture na primerljivo raven z državami, ki imajo razvito varnostno kulturo;
- z medsebojnim povezovanjem državne ravni s samoupravnimi lokalnimi skupnostmi in civilno družbo kar najbolj povečati obstoječe vire;
- izboljšati uporabnost in varnost cestnega okolja, vse od načrtovanja, izvedbe, vzdrževanja in nadzora;
- z vzgojo, izobraževanjem ter preventivnimi in represivnimi ukrepi spremeniti slabe načine vedenja v prometu.

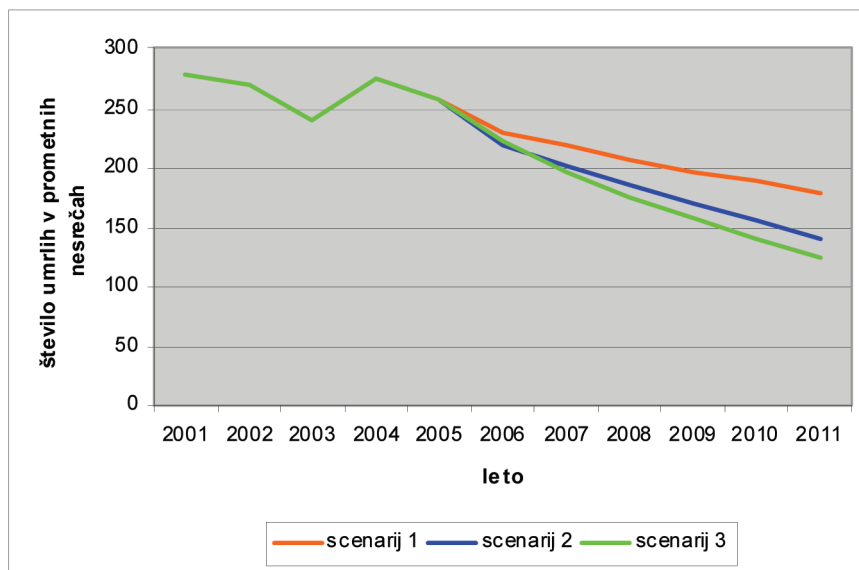
Skupni cilj držav članic je, da se do leta 2010 v cestnem prometu ohrani čim več življenj in prepolovi število žrtev. Temu cilju sledi tudi nacionalni program, ki predvideva, da število umrlih v prometnih nesrečah leta 2011 ne bi bilo večje od 124. Tako bi glede na gibanje zadnjih let, ko je umrlih v nesrečah glede na pretekla leta v povprečju manj, do leta 2011 ohranili približno 600 življenj. Za izhodišče se uporablja leto 2001, ko je pri nas izgubilo življenje 278 ljudi. Glede na evropski cilj, da se do leta 2010 za polovico zmanjša število mrtvih, to pomeni, da bi v Sloveniji vsako leto ohranili 15 življenj. Ker je nacionalni program pripravljen za leta 2007 do 2011, bi v tem obdobju skupaj ohranili približno 600 življenj.

Graf 3: Prikaz linearnega zmanjšanja števila umrlih med 2001 in 2005 ter predvideno zmanjšanje med 2006 in 2011

Za doseg tega cilja je bilo preverjeno in simulirano več vrst scenarijev. Ugotovljeno je bilo, da bi s scenarijem, ki bo vključeval obsežne in vsebinsko domiselne akcije po medijih, poostren in dosleden nadzor cestnega prometa, takojšnje in smiselne ukrepe na cestah ter takojšnje kaznovanje kršiteljev, s stalnimi posegi in sprotim spremljanjem stanja prometne varnosti, hitrim odzivanjem na ugotovljene pomanjkljivosti in predvsem pospešeno dejavnostjo, medsebojno usklajeno in usmerjeno k cilju, zmanjšali število umrlih in poškodovanih v prometnih nesrečah, saj bi bilo mrtvih v letu 2007 manj kakor 200. Če bi se to zgodilo že letos, pa je v letu 2011 ob predvidenem nadaljevanju usklajenega, neprekinjenega, akcijskega, vsebinsko domiselnega, stalnega in vztrajnega dela vseh subjektov mogoče doseči še nižjo številko – med 120 in 130 umrlih v prometnih nesrečah.

Graf 4: Število umrlih glede na tri možne scenarije

Grafikon prikazuje stanje glede na možne scenarije, in sicer:

Scenarij 1: Brez dodatnih dejavnosti

Dejavnosti in njihov obseg se po tem scenariju ne bodo spreminjali, saj gre zgolj za nadaljevanje že obstoječih akcij in ukrepov, brez sprejemanja novih korenitih ukrepov.

Scenarij 2: Izvajanje nekaterih dodatnih dejavnosti

Po tem scenariju bodo subjekti izvajali stalne dejavnosti – obstoječe in nove, sveže, aktualnejše akcije, se hitro odzivali na ugotovljene pomanjkljivosti ter predvsem delovali aktivneje, bolj usklajeno in usmerjeno k cilju, torej k zmanjševanju števila umrlih v prometnih nesrečah.

Scenarij 3: Izvajanje vseh dejavnosti, predvidenih z nacionalnim programom

Ta scenarij predvideva vključevanje v obsežne in vsebinsko domiselne akcije po medijih, poostren in dosleden nadzor, takojšnje ukrepe na cestah in takojšnje kaznovanje kršiteljev z zagroženimi kaznimi. Lahko bi ga imenovali tudi *šok scenarij*. Skupaj s scenarijem št. 2 se bo število umrlih v prometnih nesrečah močno zmanjšalo.

Z boljšim usklajevanjem in stalnim medsebojnim sodelovanjem lahko bistveno izboljšamo stanje prometne varnosti.

Z boljšim usklajevanjem in stalnim medsebojnim sodelovanjem lahko bistveno izboljšamo stanje prometne varnosti tako, da bo do leta 2011 na slovenskih cestah ohranjenih 600 življenj.

Zavedati se moramo, da je ohraniti tako veliko človeških življenj izjemno težko, saj naš prostor še ni prevzel organizacijske in vedenjske kulturne ravni narodov, ki so to dosegli z izjemnim sodelovanjem v vseh plasteh odločanja, z dolgoletnim prizadevanjem in povezanostjo vseh družbenih dejavnikov.

5. STRATEGIJA DOSEGANJA CILJEV IN IZVAJANJA UKREPOV

Strategija doseganja ciljev in izvajanja ukrepov (v nadaljnjem besedilu: strategija nacionalnega programa) zagotavlja načrtno približevanje zastavljenim ciljem in njihovo doseganje. Ustvarja podlago za skupno načrtovanje, izvajanje programa in vključitev vseh možnih dejavnosti in subjektov, ki so dolžni ali želijo kakor koli prispevati k varnosti v cestnem prometu. Omogoča sinergijo delovanja vseh organov na tem področju ob nenehnem usmerjanju, usklajevanju, nadzoru in vrednotenju vseh nadaljnjih strategij. Za uveljavitev strategije nacionalni program v splošnem predvideva uresničitev naslednjih osnovnih strateških nalog na državni in lokalni ravni.

Na državni ravni:

- vzpostaviti in zagotoviti kar najboljšo organizacijsko in funkcionalno sestavo,
- zagotoviti horizontalno in vertikalno usklajevanje,
- opredeliti finančno strategijo in zagotoviti sistemske vire,
- zagotoviti programu družbeno-politično podporo.

Na lokalni ravni:

- sprejeti program varnosti cestnega prometa z opredeljenimi cilji, nosilci in nalogami,
- izvajati naloge, ki se nanašajo na varen in nemoten promet na občinskih cestah,
- podpirati dejavnosti svetov za preventivno delovanje na področju cestnoprometne varnosti,
- sodelovati z nosilci programa varnosti cestnega prometa na svojem območju.

Strategija nacionalnega programa zagotavlja:

- identifikacijo splošnih in specifičnih problemov prometne varnosti,
- povezavo z ustreznimi mednarodnimi institucijami za spremljanje, sodelovanje in upoštevanje zahtev evropske skupnosti pri uresničevanju skupnih ciljev glede varnosti cestnega prometa ter upoštevanje in vključitev zahtev v posamezne strateške programe,
- identifikacijo vseh subjektov, ki lahko kakor koli sodelujejo pri izvajanju nacionalnega programa, in potencialnih partnerjev,
- postopen premik iz akcij v dejavnosti, kar pomeni omogočanje sistematičnega trajnega izvajanja dejavnosti,
- vzpostavitev sistematičnega zbiranja, analiziranja in vzdrževanja podatkov, potrebnih za spremljanje učinkovitosti izvajanja programa,
- sodelovanje in sistemsko vključevanje mednarodnih in domačih raziskav v operative rešitve,
- prožnost programa, ki bo omogočil neposreden odziv na nepredvidene prometno-varnostne razmere,
- preglednost strategij, da bo mogoče slediti približevanju zastavljenim ciljem v vseh časovnih presekih,
- nadzor nad učinkovitostjo izvajanja posameznih in skupne strategije ter izdelavo obdobjnih ocen učinkovitosti,
- spremljanje učinkov izvajanja strokovno/znanstveno utemeljenih ukrepov,
- potrebno izobraževanje in usposabljanje za potrebe varnosti v cestnem prometu.

Ob upoštevanju značilnosti in kompleksnosti cestnega prometa in prometne varnosti, ki zahteva interdisciplinarno sistematično ukrepanje na eni strani ter nove finančne obremenitve, institucionalne spremembe in dopolnitve na drugi strani, se poleg varnosti cestnega prometa pojavlja tudi problem učinkovitega vodenja programa.

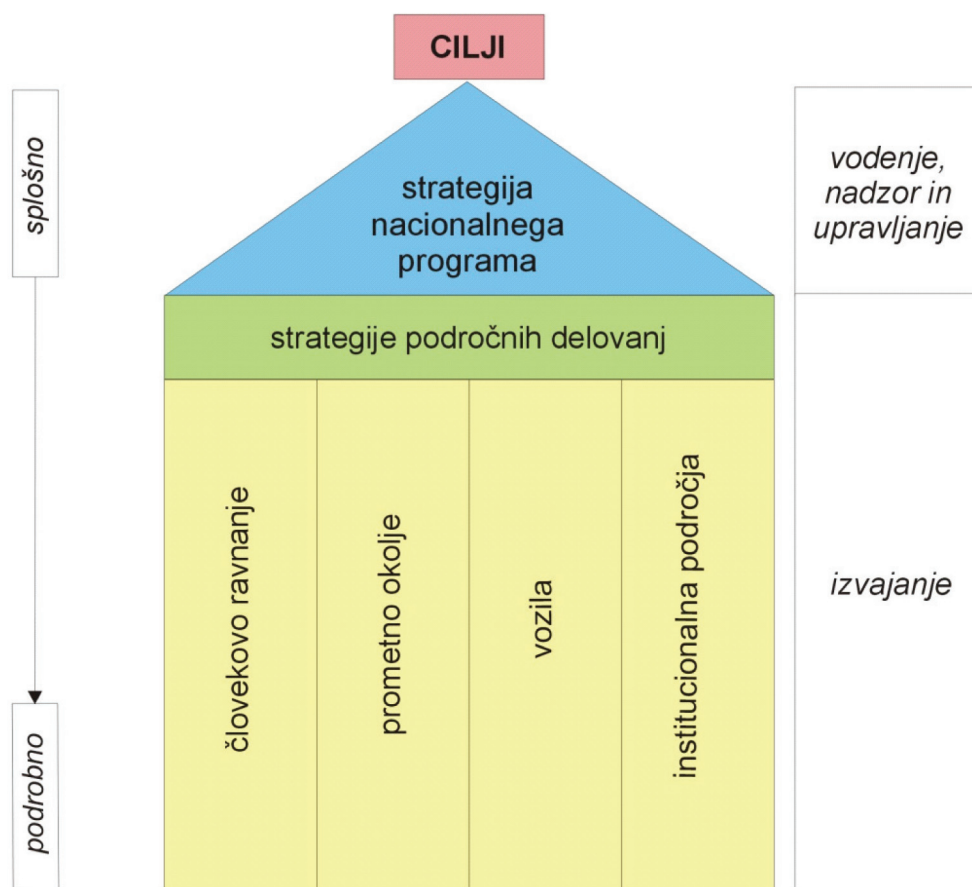
Zato strategija nacionalnega programa deluje dvostopenjsko:

- vzpostaviti kar najboljšo organizacijsko strategijo za vodenje, nadzor in upravljanje nacionalnega programa ter
- opredeliti strategije za odpravo problemov varnosti cestnega prometa, združene po področjih delovanja.

Strategija nacionalnega programa pri vseh zvrsteh prometnovarnostnih ukrepov sledi načelom, ki omogočajo učinkovitost in uresničljivost nacionalnega programa prometne varnosti. Ta načela so:

- družbena podpora,
- uresničljivost,
- prožnost/pragmatičnost,
- pravočasnost/ustreznost,
- usklajenost ravni opazovanja (mednarodno/nacionalno/lokalno),
- racionalnost/optimalnost/učinkovitost,
- preglednost/sledljivost/primerljivost,
- odgovornost,
- sistematičnost,
- merljivost in druga načela.

Slika 1: Strategija nacionalnega programa

Zavedati se je treba, da bo morala slovenska družba za doseganje načrtovane ravni varnosti cestnega prometa vložiti znatno več kakor doslej. Program potrebuje za uspešno izvedbo vso politično in družbeno podporo.

6. UKREPI

Cestni promet je izredno zapleten sistem, v katerem je treba za dosego vizije, da se zmanjša število mrtvih in hudo poškodovanih, z različnimi ukrepi kar se da preprečiti človekove napake in zmanjšati njihovo težo. Čeprav *Vizije nič* ni mogoče uresničiti v kratkem času, moramo posamezne ukrepe in celoten sistem ukrepov usmerjati k temu dolgoročnemu cilju. Z intervencijskimi, kratkoročnimi in srednjeročnimi ukrepi bo nacionalni program prispeval k zmanjšanju velikih človeških izgub zaradi posledic prometnih nesreč in družbene škode.

Ukrepi za doseg ciljev nacionalnega programa so razdeljeni na štiri glavna področja, in sicer:

- človekovo ravnanje,
- prometno okolje,
- vozila in
- institucionalno področje.

6.1 ČLOVEKOVO RAVNANJE

Človek je najšibkejši člen v prometnem sistemu, saj njegove napake ali zavestne kršitve pravil bistveno prispevajo k nastanku nesreče. Prav zato jih je treba s posameznimi ukrepi ali celotnim sistemom preprečiti in zmanjšati njihovo težo. Ukrepi so tako neposredno usmerjeni na udeležence v cestnem prometu (npr. s prometno vzgojo, preventivnimi akcijami in prisilnimi ukrepi) ali posredno (npr. s spreminjanjem prometne infrastrukture, na primer z ukrepi za umirjanje prometa v okolici šol in bivalnih naselij, ki prepreči nevarno ravnanje idr.).

Nekatere pomembnejše točke tega programa so se začele uresničevati že v letu 2006 kot nujni ukrepi za zagotavljanje varnosti cestnega prometa. V prihodnje se bodo izvajale v okviru ukrepov za njeno izboljšanje. Med nujne so vključene naslednje skupine ukrepov, ki lahko v kratkem času dajo ugodne rezultate: povečanje uporabe varnostnih pasov in sistemov za zadrževanje otrok v motornih vozilih, znižanje hitrosti vožnje, preprečevanje zlorabe alkohola, prepovedanih drog in drugih psihoaktivnih snovi v prometu, zagotavljanje varnosti pešcev, posebno otrok.

Za spreminjanje ravnanja udeležencev v cestnem prometu uvaja nacionalni program posamezne in povezane ukrepe ter se posebej usmerja na nekatere zelo ranljive skupine udeležencev in dejavnike tveganja.

DEJAVNIKI TVEGANJA, RANLJIVE SKUPINE UDELEŽENCEV IN UKREPI ZA SPREMINJANJE RAVNANJA
Prometna vzgoja
Hitrost vožnje
Alkohol, prepovedane droge in druge psihoaktivne snovi
Varnostni pasovi in otroški varnostni sedeži
Varnost pešcev
Varnost kolesarjev
Varnost mladih (15 do 24 let)
Varnost starejših (nad 65 let)
Varnost voznikov motornih dvokoles

Prometna vzgoja

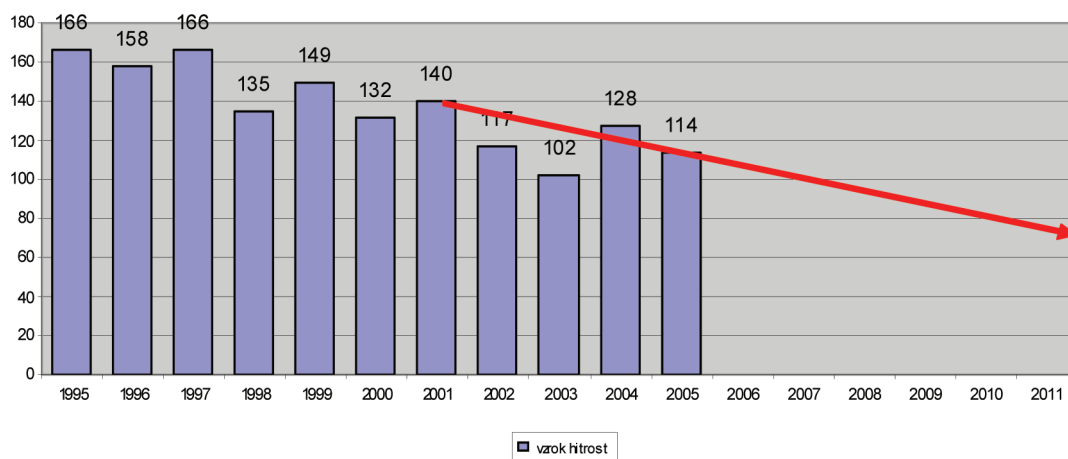
Dolgoročno so prometna vzgoja, preventivni programi v šolah in vrtcih ter preventivne akcije temelj varnejšega ravnanja in ustreznih navad udeležencev v cestnem prometu. Z njimi se namreč oblikujejo pozitivna stališča do prometne varnosti nasploh in do posameznih ukrepov (npr. uporaba varnostnega pasu, zavedanje tveganja zaradi prevelike hitrosti, zlorabe alkohola in drog).

UKREP	DEJAVNOSTI
Prometna vzgoja	– izvajanje preventivnih programov v šolah in vrtcih – organiziranje preventivnih akcij – vključitev prometne vzgoje v kurikularne izobraževalne vsebine na osnovnih in srednjih šolah – oblikovanje pozitivnih stališč do prometne varnosti – vključevanje pozitivnih izkušenj različnih partnerjev in civilnih gibanj oziroma združenj (fundacije, AMZS, Zveza ZŠAM, policija, SPV, zavarovalna podjetja idr.) v različne programe – izvajanje programa vadbe varne vožnje

Hitrost vožnje

Hitrost je najpomembnejši dejavnik nastanka prometnih nesreč in bistveno vpliva na njihovo težo. Delež mrtvih zaradi hitrosti je v Sloveniji večji kakor v drugih državah. Mednarodne raziskave dokazujejo, da bi znižanje povprečnih hitrosti za 1 km/h prispevalo k zmanjšanju števila nesreč za povprečno 3%.

Graf 5: Število mrtvih v prometnih nesrečah, za katere je bila vzrok prevelika ali neustrezna hitrost

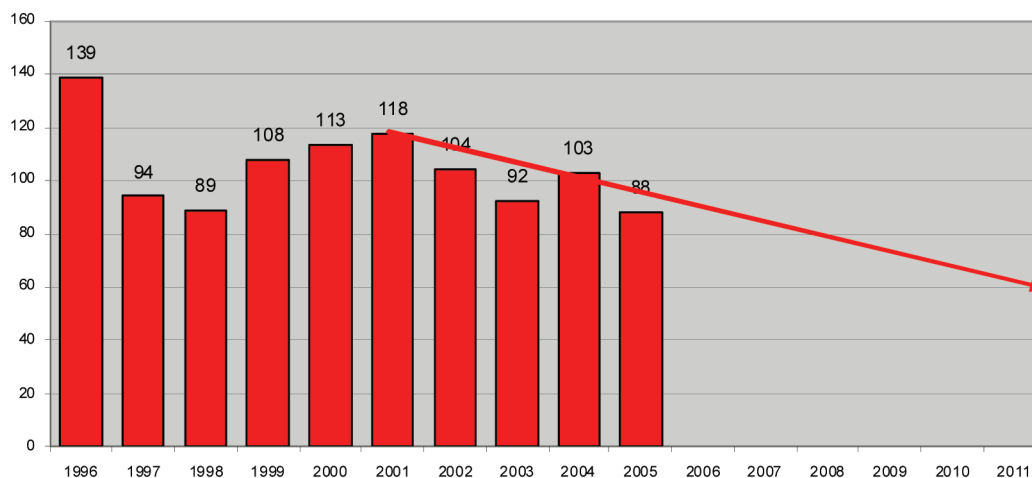
Za zmanjšanje števila nesreč, ki so posledica prevelike ali neprilagojene hitrosti vožnje, bodo izvedeni preventivne akcije, nadzor in tehnični ukrepi.

DEJAVNIK TVEGANJA	UKREPI
Hitrost vožnje	– organiziranje preventivnih akcij za ozaveščanje udeležencev prometa o nevarnosti zaradi prehitre vožnje – spodbujanje varčne vožnje (umirjena vožnja prispeva tudi k manjši onesnaženosti okolja) – izvajanje naključnih kontrol hitrosti z radarji (premični, ročni in stalni) – izvajanje sistematične kontrole hitrosti vzdolž izbranega cestnega odseka – izvedba ukrepov za umirjanje prometa v samoupravnih lokalnih skupnostih (stanovanjska naselja, območje šol, vrtcev in igrišč) – preučitev možnosti za postavitve stalnih nadzornih sistemov na nevarnih odsekih ali točkah v naselju – izvedba ukrepov za umirjanje prometa na križiščih in prehodih ceste čez železniško progo – poenostavitev upravnih postopkov za izvedbo ukrepov umirjanja prometa v naseljih

Alkohol, prepovedane droge in druge psihoaktivne snovi

V Sloveniji sta vsak tretji povzročitelj nesreče s smrtnim izidom in vsak četrti povzročitelj nesreče s hudimi telesnimi poškodbami pod vplivom alkohola. Delež alkoholiziranih povzročiteljev nesreč je tako med najvišjimi v Evropi. Poleg tega se povečuje število ugotovljenih primerov vožnje pod vplivom prepovedanih drog in drugih psihoaktivnih snovi.

Graf 6: Število mrtvih v nesrečah, katerih povzročitelj je bil pod vplivom alkohola

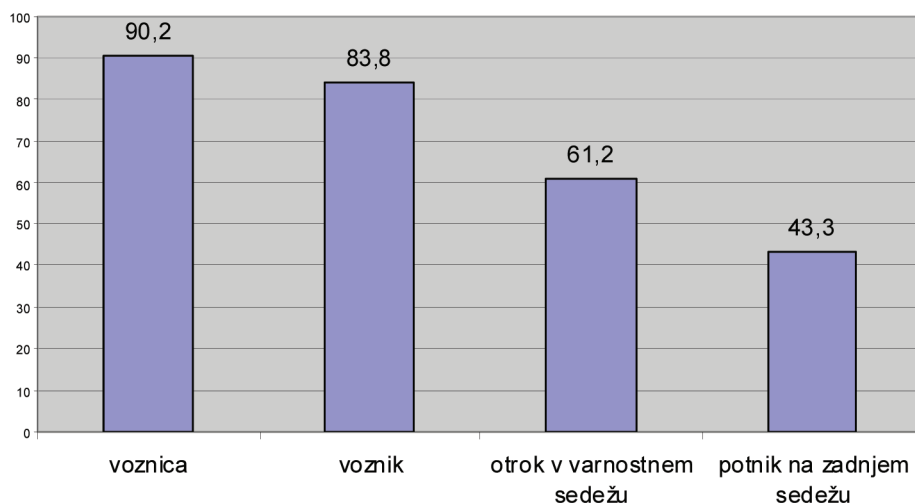
Ukrepi bodo usmerjeni predvsem v informiranje, vzgojo in nadzor voznikov motornih vozil ter zmanjševanje dostopnosti alkohola, prepovedanih drog in drugih psihoaktivnih snovi.

DEJAVNIK TVEGANJA	DEJAVNOSTI
Alkohol, prepovedane droge in druge psihoaktivne snovi	– organiziranje preventivnih akcij – priprava preventivnih programov v osnovnih in srednjih šolah – stalno ozaveščanje mladih s preventivnimi programi mladinskih organizacij (Mladi brez alkohola in drog) – izvedba <i>ad hoc</i> nadzora nad vozniki motornih vozil – izvajanje ciljnega in koordiniranega poostrenega nadzora v posebnih obdobjih (martinovo, trgatve, "rave party" ipd.) – ovrednotenje rehabilitacijskih programov za voznike, ki jim je izrečena stranska sankcija kazenskih točk zaradi vožnje pod vplivom alkohola ali drog – analiziranje učinkovitosti ukrepa prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja zaradi vožnje pod vplivom alkohola ali drog – preverjanje učinkovitosti omejevanja dostopnosti alkohola mladim in voznikom motornih vozil

Varnostni pasovi in otroški varnostni sedeži

Varnostni pas je eden najstarejših pripomočkov za večjo varnost voznikov in potnikov v osebnih avtomobilih, ki je z uveljavljanjem izboljšav in novih sistemov (samozatezni varnostni pasovi, zračne blazine in aktivni vzglavniki) postal še pomembnejši. Po podatkih o meritvah se pripenja v Sloveniji 85,7% voznikov in potnikov na prednjih sedežih, a le 43,3% potnikov na zadnjih sedežih in pripetih je le 61,2% otrok, ki potrebujejo otroški varnostni sedež.

Graf 7: Odstotek pripetih z varnostnimi pasovi ali v otroških sedežih v letu 2005

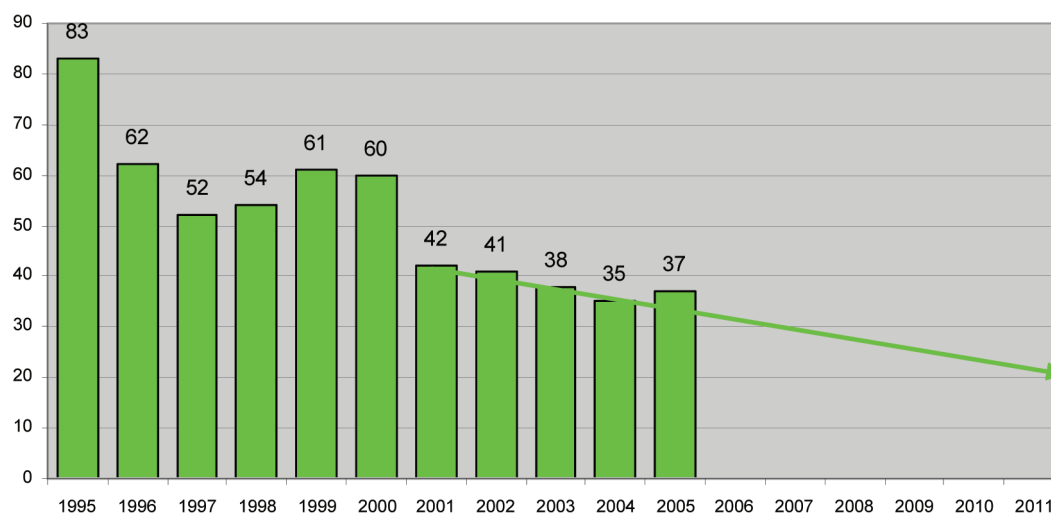

UKREP	DEJAVNOSTI
Varnostni pasovi in otroški varnostni sedeži	– organiziranje preventivnih akcij za spodbujanje uporabe varnostnih pasov in otroških sedežev – okrepitev nadzora nad uporabo varnostnih pasov v vozilih (posebna pozornost pri prevozu šoloobveznih otrok) – nadaljevati izvajanje obstoječih projektov za večjo varnost otrok v vozilih (mednarodni projekt Pasavček, Družinska ura AMZS ipd.) – spodbujati voznike k uporabi ustrezne zaščitne opreme (varnostni pasovi in otroški sedeži idr.) z drugimi ukrepi, npr. s pogoji avtomobilskega in zdravstvenega zavarovanja ipd.

Varnost pešcev

Varnost pešcev se je v Sloveniji v zadnjih desetih letih bistveno izboljšala, vendar še vedno sodijo med najbolj ogrožene skupine udeležencev prometa. Nesreče so pogoste v naseljih, kjer ni uličnega sistema in varnih površin za pešce, na prehodih za pešce in v temnem delu dneva v jesenskih in zimskih mesecih. Najbolj je ogrožena starostna skupina nad 65 let, med poškodovanimi pa je še vedno veliko otrok.

Graf 8: Število mrtvih pešcev zaradi posledic prometnih nesreč

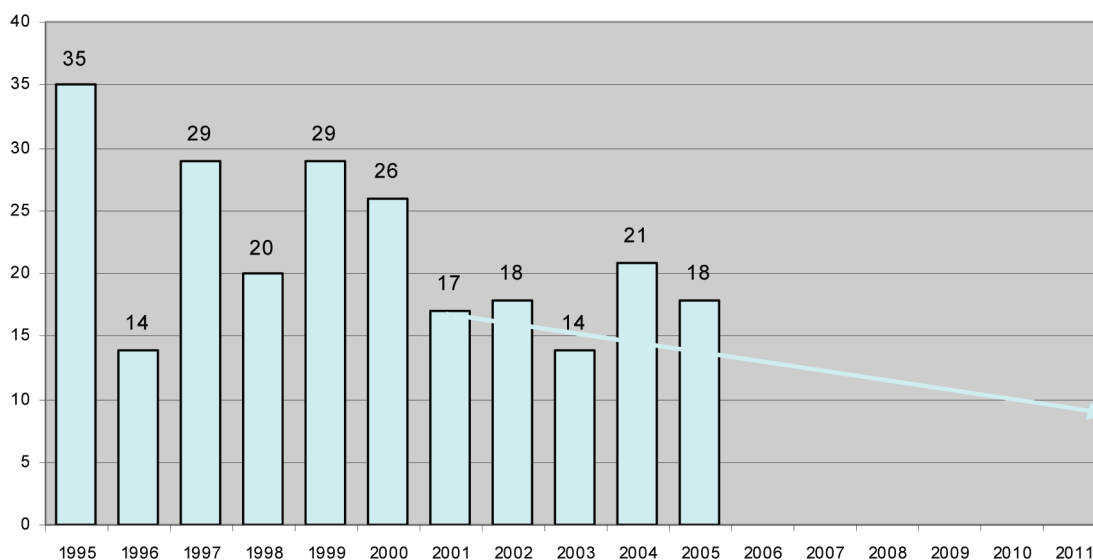
Za večjo varnost pešcev se bodo nadaljevale uveljavljene in uspešne preventivne akcije, zlasti za varnost otrok in starejših pešcev, povezane z nadzorom ravnanja voznikov motornih vozil in pešcev.

RANLJIVE SKUPINE UDELEŽENCEV	DEJAVNOSTI
Varnost pešcev	– priprava preventivnih programov v vrtcih in osnovnih šolah – okrepitev dela pri obstoječih projektih (Bodi previden, Začetek šole idr.) – organiziranje preventivnih akcij za pešce, zlasti za starostno skupino nad 65 let, ki je med bolj ogroženimi v Sloveniji – spodbujanje uporabe odsevnih predmetov za večjo vidnost – okrepitev nadzora na območjih, kjer je pešcev v prometu več – represivno ukrepanje zoper voznike, ki parkirajo na površinah za pešce

Varnost kolesarjev

Pešci in kolesarji sodijo med najbolj ogrožene skupine udeležencev prometa in med njimi sta izpostavljeni zlasti starostni skupini otrok in mladostnikov ter starejših od 65 let. Program spodbuja razvoj kolesarskega prometa, ker zmanjšuje mestne zagate s parkirnimi površinami, ne onesnažuje okolja, omogoča stalno telesno dejavnost in prispeva k boljšemu zdravju.

Graf 9: Število mrtvih kolesarjev v prometnih nesrečah

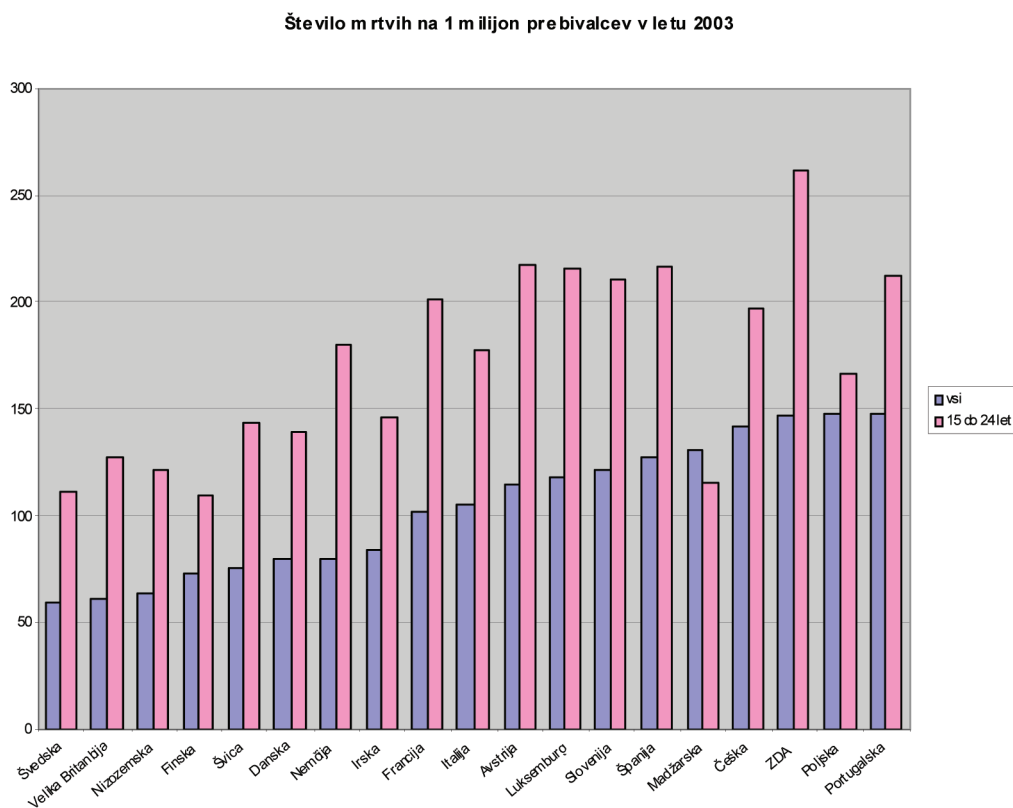
Ukrepi za večjo varnost kolesarjev povezujejo preventivno delo na šolah, preventivne akcije in nadzor s tehničnimi ukrepi za zagotavljanje ustreznih površin in prometnih ureditev.

RANLJIVE SKUPINE UDELEŽENCEV	DEJAVNOSTI
Varnost kolesarjev	– spodbujati razvoj kolesarskega prometa – izvajanje programa usposabljanja učencev za vožnjo s kolesom v osnovni šoli – izvajanje preventivnih akcij za kolesarje (npr. tekmovanja, kolesarski izleti) – spodbujanje uporabe zaščitne opreme za kolesarje, zlasti kolesarskih čelad – represivno ukrepanje zoper voznike, ki ustavljajo ali parkirajo vozila na kolesarskih stezah – nadzor voznikov enoslednih vozil, ki se vozijo po prometnih površinah, namenjenih njim

Varnost mladih

Mladi med 15. in 24. letom so ena najbolj ogroženih starostnih skupin v prometu zaradi neizkušenosti, življenjskega sloga, iskanja tveganja, izzivov in lastnih poti ter ne nazadnje antiavtoritarnega vedenja, ki se kaže tudi v nespoštovanju prometnih pravil in predpisov. Najbolj ogroženo obdobje je prvo leto po opravljenem izpitu za razne kategorije motornih vozil.

Graf 10: Ogroženost mladih med 15. in 24. letom v primerjavi s celotnim prebivalstvom za nekatere države

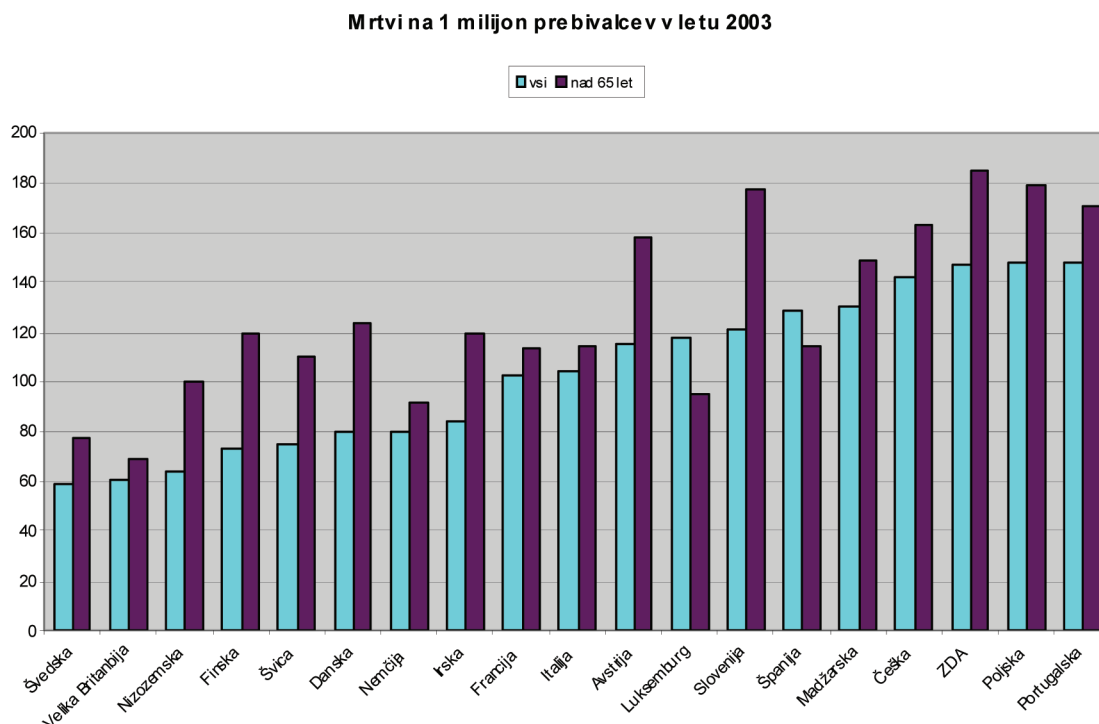
Ukrepi za njihovo večjo varnost so usmerjeni v povečanje in izboljšanje preventivne dejavnosti, usposabljanje za voznike motornih vozil in nadzor.

RANLJIVE SKUPINE UDELEŽENCEV	DEJAVNOSTI
Varnost mladih (15 do 24 let)	– razvijanje in izvajanje ustreznih vsebin in metod dela v srednjih šolah – izvajanje preventivnih akcij za mlade voznike in potnike – zagotavljanje teoretičnega usposabljanja kandidatov za voznike v avtošolah v predpisanem številu ur – izvajanje programov za voznike začetnike in njihovo ovrednotenje – spodbujanje mladih voznikov k dodatnemu usposabljanju – dodatno usposabljanje učiteljev vožnje in učiteljev predpisov – pri usposabljanju za vožnjo v avtošolah nameniti posebno pozornost programom za voznike začetnike – zagotavljanje udeležbe pri programih varne vožnje – izvajanje nadzora v času in na lokacijah, ko/kjer so bili mladi pogosto udeleženi v prometnih nesrečah

Varnost starejših

S staranjem prebivalstva se v Evropi vse bolj odpirajo problemi starejših udeležencev v cestnem prometu. Starostna skupina nad 65 let je nadpovprečno ogrožena v večini držav, zlasti v vlogi pešcev in kolesarjev. Pri voznikih motornih vozil pa je temeljni problem ohranjanje vozniške kondicije in obnavljanje znanja (vsaj 4000 prevoženih kilometrov na leto) ter skrb za zdravje in vozniške zmožnosti. Skrb je naravnana na ohranjanje mobilnosti ob ustrezni varnosti za to starostno skupino in druge udeležence.

Graf 11: Ogroženost v prometu starih nad 65 let v primerjavi s celotnim prebivalstvom za nekatere države

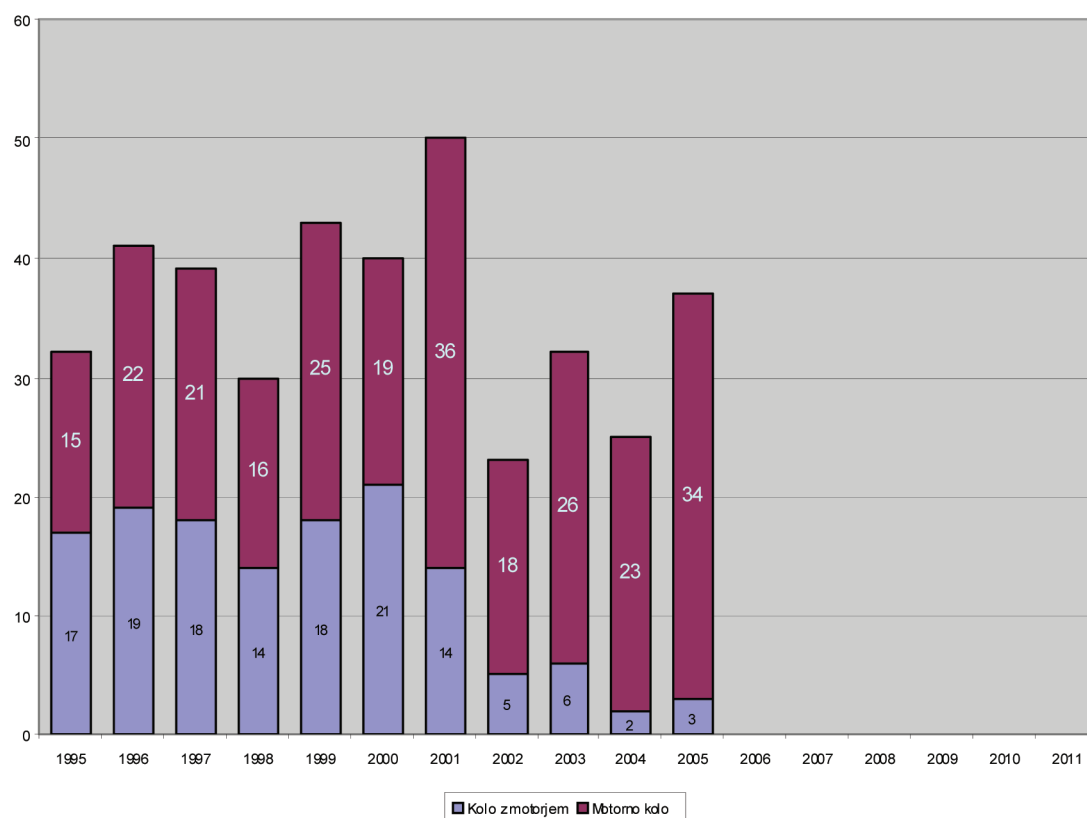
RANLJIVE SKUPINE UDELEŽENCEV	DEJAVNOSTI
Varnost starejših (nad 65 let)	– izvajanje preventivnih akcij za starejše udeležence v prometu za razne skupine udeležencev – spodbujanje obnavljanja znanja in spretnosti – vrednotenje izvajanja kontrolnih zdravstvenih pregledov – vrednotenje sistema opozarjanja starejših voznikov na morebitne zdravstvene težave in zmožnosti za vožnjo motornega vozila – spodbujanje zdravstvenega osebja, da ob ugotovitvah bolezni, ki vplivajo na varno udeležbo v prometu, napotijo bolnika na kontrolni zdravstveni pregled

Varnost voznikov motornih dvokoles

Vožnja motornega kolesa je bistveno nevarnejša od vožnje z osebnim avtomobilom.

Vozniki motornih koles so žrtve napak drugih udeležencev v prometu in pogosto povzročitelji nesreč zaradi vožnje s preveliko hitrostjo, ki jim ne omogoča ustaviti v vidni razdalji.

Graf 12: Število mrtvih voznikov koles z motorjem in motornih koles

RANLJIVE SKUPINE UDELEŽENCEV	DEJAVNOSTI
Varnost voznikov motornih dvokoles	– izvajanje programov za voznike začetnike (tudi motornih koles), na primer vadba varne vožnje, skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa, psihosocialni odnosi med udeleženci cestnega prometa ipd. – organiziranje delavnic ali drugih oblik posredovanja izkušenj in spodbujanje strategij za varnejšo vožnjo (izkušnja kot nasvet, delavnice motorističnih klubov ipd.) – izvedba programa za spremljanje voznikov začetnikov (dodatne obveznosti po opravljenem izpitu) – nadzor nad uporabo varnostnih čelad – nadzor na lokacijah, kjer so pogoste nesreče voznikov motornih dvokoles – spodbujanje vključevanja voznikov motornih dvokoles v motoristične klube

6.2 PROMETNO OKOLJE

Načrtovanje in oblikovanje cestne infrastrukture, z njenim okoljem vred, je za dolgoročno doseganje trajne prometne varnosti ključnega pomena. Načela dobrega oblikovanja cestne infrastrukture z načeli uporabnosti, homogenosti in predvidljivosti so še danes ključ za varne ceste.

Pri načrtovanju, oblikovanju, vzdrževanju, gradnji, upravljanju, nadzoru in uporabi cest je treba izvajati take preventivne in kurativne ukrepe, ki bodo vodili k trajnemu izboljševanju prometne varnosti. Nekatere je mogoče izvajati že v kratkem času, za večino pa je potrebno daljše obdobje. Nekatere ceste izkazujejo visoko stopnjo tveganja in prav tako posamezna mesta oziroma odseki cest (nekatera križišča, krivine, zožitve, odseki, kjer je pogosto prehitevanje, itd.). Tam je v kratkem času težko bistveno izboljšati prometno varnost, saj moramo ukrepe predvideti, načrtovati njihovo izvedbo in jih uresničiti. Za to je treba zagotoviti tudi ustrezna predhodna finančna sredstva na državni in lokalni ravni.

Izboljševanje varnosti obstoječega cestnega omrežja je mogoče s stalnim spremljanjem tistih odsekov ceste, ki so potencialno nevarni za prometne nesreče. Spremljanje varnosti na ogroženih predelih, kjer se je gostota prometnih nesreč v primerjavi s podatki iz prejšnjih let povečala, in ustrezno ukrepanje dolgoročno preprečujeta oziroma zmanjšujeta možnost nastanka novih nesreč.

V naseljih morajo prevladati načela čim večje zaščite ranljivejših skupin udeležencev v cestnem prometu, kakršni so pešci, kolesarji in iz katerega koli razloga onemogočeni ljudje.

Prednostno bodo izvedeni tisti ukrepi, ki z razmeroma nizkimi stroški dajejo čimvečje učinke.

UKREP	DEJAVNOSTI
Odpravljanje nevarnih mest (črne točke, nevarni odseki)	– izvedba primerjave meril za določitev nevarnih mest z merili v drugih državah EU – dopolniti metodologijo za odpravljanje nevarnih mest – zagotoviti ustrezno usklajevanje ukrepov za odpravljanje nevarnih mest med državnimi in lokalnimi organi
Zagotavljanje večje prometne varnosti na cestah	– preučiti možnost dopolnitve varovalnih ograj, ki bi zagotavljale varnost motoristom – zagotoviti ustrezne ukrepe za preprečevanje vožnje v nasprotni smeri na avtomobilski cesti – izvajati redno in občasno vzdrževanje cest s poudarkom na delih, ki zagotavljajo prometno varnost – sanacije drsnih odsekov – preplastitev in korekcija vozišča ter korekcija konstrukcijskih elementov ceste – pregledovanje ustreznosti prometne signalizacije – izboljšati vidnost cestnih elementov ponoči – ureditev križišč in zavijalnih pasov ter osvetlitev križišč – uvajati sodobne naprave, ki z informacijsko tehnologijo omogočajo uporabnikom lažje vključevanje v promet in upravljavcem cest boljše upravljanje, tako pa večjo varnost na cestah – uvajanje materialov, ki zagotavljajo varnejši promet vsem udeležencem
Zagotavljanje prometne varnosti v naseljih	– zagotoviti preureditev cest, križišč, prometne tehnike in drugih rešitev, ki izboljšujejo varnost – urejanje varnih površin za kolesarje in daljinskih kolesarskih poti – preverjanje urejenosti in označenosti varnih šolskih poti – urejanje varnih površin za pešce in ukrepov za umirjanje prometa – opraviti analizo stanja avtobusnih postajališč in urediti tista, ki poslabšujejo prometno varnost – načrtno preverjati ustreznost prometne signalizacije, ki ureja omejitev hitrosti – zagotoviti ustrezno umirjanje prometa na prehodih za pešce – zagotoviti ustrezno označitev prehodov za pešce – spodbujati samoupravne lokalne skupnosti za zgraditev kolesarskih stez – spodbujati zgraditev obvoznih cest
Preventivni ukrepi	– izvajati sistematične in občasne preglede in presoje cest v zvezi z varnostjo – stalen nadzor cest in njihovega okolja s pregledi in presojami projektov do izvedbe in izročitve ceste prometu ter opazovanjem prometnega dogajanja – zagotoviti, da pregledniška služba nadzira vsa dogajanja, ki lahko vplivajo na cesto in promet na njej
Vzpostavitev sistema za varnostno presojo cest in njihovega okolja	– izdelati priročnik za presojo načrtovanja, gradnje ali rekonstrukcije varnih cest – zagotoviti usposabljanje neodvisnih presojevalcev – izvajanje presoje na pilotski ravni in postopna vzpostavitev sistema
Zagotavljanje varnosti na nivojskem križanju cest z železniško progo	– čimprejšnja odprava nevarnih prehodov cest prek železniških prog

6.3 VOZILA

V zadnjem desetletju se je varnost, ki jo voznikom in potnikom pri trku, pa tudi drugim udeležencem, zagotavljajo vozila, bistveno izboljšala. Poleg konstrukcijskih lastnosti vozil so se zmanjšali škodljivi vplivi na okolje. Velik napredek je zlasti pri izboljšavah, ki sodijo v skupino ukrepov za aktivno in pasivno varnost.

Velike spremembe glede pasivne in aktivne varnosti vozil v zadnjem obdobju dajejo pomen spremljanju starosti voznega parka, saj stara vozila ne postajajo nevarnejša le zaradi morebitne obrabe, ampak tudi zaradi tehnološkega zaostajanja. Prosti trg omogoča zgolj ozaveščanje uporabnikov vozil in kupcev, da se morajo pri starih vozilih pozorno seznaniti tudi z varnostnimi lastnostmi za potnike in stopnjo onesnaževanja okolja zaradi tehnološko starih motorjev in izpušnih sistemov. V Sloveniji zaradi uporabne vrednosti ob nakupu novih vozil pogosto obdržimo stara, ki imajo majhno tržno vrednost. S 485 osebnimi avtomobili na 1000 prebivalcev sodimo v zgornjo tretjino držav EU. Starejša vozila uporabljajo navadno mlajše osebe.

Ukrepi na področju vozil so naravnani dolgoročno in imajo v okviru nacionalnega programa omejen obseg.

UKREP	DEJAVNOSTI
Spremljanje starosti voznega parka in njegove tehnične brezhibnosti	– zagotoviti spremljanje starosti motornih in priklopnih vozil ter njihove tehnične brezhibnosti
Spodbujanje uporabe pasivne zaščite	– spodbujati uvajanje naprav, ki veliko prispevajo k večji varnosti vozil (samozatezni varnostni pasovi, zračne blazine, aktivni vzglavniki, indikatorji in opozorila, če ni uporabljen varnostni pas, otroški sedeži ipd.) – v javni razpis za nakup vozil kot pogoj vključiti obvezno sestavino naprav za pasivno zaščito – spodbujati uvajanje novih tehnologij, ki voznika opozarjajo na preseženo omejitev hitrosti (ISA, ang. Intelligent Speed Adaptation) – določiti osnovno (minimalno) opremo kolesa za varno vožnjo v cestnem prometu – stalno izvajati kontrolo uporabe varnostnih pasov in otroških sedežev – spodbujati nakup vozil z vgrajenim protiblokirnim sistemom zavor (ABS), sistemi za preprečevanje zdrsa koles (ASR) in elektronskimi sistemi za ohranjanje stabilnosti vozila (ESP)
Spodbujanje uporabe aktivne varnosti vozila	– spodbujati uvedbo sistema za zaporo zagona motorja, če je voznik pod vplivom alkohola (ang. Alcohol-Interlock-System) – uvedba omejitve največje moči pogonskih agregatov motornih koles (npr. 80 kW)
Varnost tovornih vozil	– spodbujati uvedbo uporabe odsevnih oznak za označevanje obroba vozila – predlagati uvedbo ukrepov za večjo prepoznavnost in vidnost kmetijske mehanizacije v cestnem prometu – spodbujati uporabo tehničnih rešitev za znižanje višine zaščite podvozja na zadnji strani tovornjakov
Zapisovalnik podatkov o nesrečah	– uveljavljati uvedbo zapisovalnikov podatkov o nesrečah (črna skrinjica) – za vozila, ki so opremljena z zapisovalniki podatkov o nesrečah, predlagati uvedbo ustreznega modela finančnih spodbud (npr. popust pri zavarovanju), kar bi pripomoglo k njihovi vgradnji

6.4 INSTITUCIONALNA PODROČJA

Prometno varnost ureja vrsta zakonov in podzakonskih aktov, ki morajo biti medsebojno usklajeni in naravnani k povečanju varnosti vseh udeležencev cestnega prometa. Pogosto lahko prispevajo k večji varnosti prometa ukrepi, ki posredno vplivajo nanjo (npr. regresiranje škode pri povzročiteljih nesreč pod vplivom alkohola ali drog, posebni pogoji zdravstvenega zavarovanja, ki zahtevajo uporabo zaščitnih sredstev, kakršen je varnostni pas ali čelade ipd.).

Stroški prometnih nesreč so navadno sestavljeni iz stroškov medicinskih storitev, izgube ekonomske zmogljivosti, odškodnin za preostane bolečine in trpljenje, materialne škode in stroškov zavarovanja. Biti pa bi morali upoštevani tudi pri družbeni izgubi na državni ravni in pri določanju prednostnih nalog za izvajanje ukrepov za izboljšanje razmer na cestah.

UKREP	DEJAVNOSTI
Posodabljanje zakonodaje in njeno izvajanje	– pregledati normativne akte, ki bi lahko prispevali k večji varnosti cestnega prometa, in oblikovati predloge za njihovo spremembo – preučiti možnost racionalizacije (poenostavitve) postopka o prekršku, ki ga vodijo prekrškovni organi – preveriti ustreznost splošne omejitve hitrosti na cestah zunaj naselja (90 km/h) – preučiti možnost zakonskega znižanja dovoljene meje alkohola (zdaj 0,5 g/kg) – preučiti možnost uvedbe hujših kazni za kršitelje povratnike, ki jim je izrečena stranska sankcija kazenskih točk – predpisati vsebine ter izdelati navodila in priročnike za usposabljanje inšpektorjev, presojevalcev, preglednikov in drugih, ki lahko vplivajo na varnostno dogajanje v prometu – nameniti večji poudarek strokovnemu izpopolnjevanju preglednikov, ki pri izvajalcu rednega vzdrževanja opravljajo pregledniško službo
Uveljavljanje in izvajanje direktiv in v EU dogovorjene politike	– zagotoviti sodelovanje pri različnih projektih EU (v preteklosti SARTRE 2 in SARTRE 3, EUCHIRES 2005, OST VERKEHR, SUN FLOWER +6) – nadaljevati delo pri projektih DRUID (problemi vožnje pod vplivom drog in alkohola), VAMOS (spodbujanje vključevanja prostovoljcev v preventivno in vzgojno delo na šolah in na lokalni ravni), EUCHIRES 2006 (spodbujanje uporabe otroških varnostnih sedežev), CAST (preverjanje učinkovitosti preventivnih akcij), ki se izvajajo v letu 2006 – prizadevanje za čimprejšnje uvajanje vse več varnostnih sistemov v obvezno opremo vozila (dopolnjevanje evropskih predpisov)
Dejavnost na lokalni ravni	– sprejeti program varnosti cestnega prometa z opredeljenimi cilji in nalogami – izvajati naloge, ki se nanašajo na varen in nemoten promet na občinskih cestah – predlagati dodatne dejavnosti, če so potrebne za zagotavljanje varnosti cestnega prometa – sodelovati z nosilci programa in posameznih ukrepov na državni ravni – podpirati svete za preventivno delovanje glede varnosti cestnega prometa
Zagotavljanje razvoja potrebnih podatkov	– razviti in vzpostaviti enoten podatkovni sistem, ki bo zajemal podatke raznih organov, vključno s statističnimi podatki o prometnih nesrečah, njihovih lokacijah, udeležencih, poškodbah in zdravljenju, ukrepih policije in organov sodne oblasti ter o cestah, in druge podatke, potrebne za analiziranje prometnih nesreč – uveljaviti nove tehnologije za zbiranje podatkov, ki omogočajo večjo natančnost, obseg in kakovost le-teh – zagotoviti sistematično zbiranje podatkov o dejavnikih, ki vplivajo na prometno varnost
Inšpekcijski nadzor	– zagotoviti, da je inšpekcijsko delo usmerjeno v nadzor cest in cestnega prevoza ter osredotočeno predvsem na tisto problematiko, katere posledice lahko ogrozijo varnost prometa – okrepiti inšpekcijski nadzor nad spoštovanjem določb predpisov, ki urejajo točenje alkohola – okrepiti inšpekcijski nadzor nad organiziranostjo in delom avtošol – okrepiti inšpekcijski nadzor nad delom pooblaščenih organizacij za izvajanje tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil – zagotoviti ustrezna tehnična in materialna sredstva za izvajanje izrednih pregledov vozil v cestnem prometu
Raziskovalna dejavnost	– spodbuditi razpisovanje raziskovalnih nalog, promovirati vključevanje naših raziskovalcev in raziskovalnih organizacij v projekte, ki jih razpisuje EU – preveriti možnost ustanovitve raziskovalnega inštituta za varnost cestnega prometa, ki bi v skladu z zgledi iz drugih držav EU razvijal in izvajal projekte na specifičnih varnostnih področjih
Nujna medicinska pomoč	– optimizacija in posodobitev sistema dajanja prve pomoči in nujne medicinske pomoči (helikoptersko reševanje, reševalec motorist)

Navedeni ukrepi in dejavnosti po posameznih področjih se lahko z letnimi načrti dopolnijo, njihovo izvajanje pa konkretnije opredeli. Pri posameznih ukrepih so, glede na njihovo prednost, določeni tudi izvajalci oziroma koordinatorji.

7. KAZALCI USPEŠNOSTI

Nacionalni program ponuja temeljne strateške usmeritve za zagotavljanje večje varnosti cestnega prometa v Republiki Sloveniji, ki se opirajo na grobe analize prometnovarnostnih razmer in pretežno na izbor t.i. "uspešnih strategij in ukrepov", ki jih priporočajo države članice Evropske unije z zadovoljivo prometno varnostjo. Po drugi stani pa nepredvidljive spremembe prometnih razmer, na primer problem varnosti voznikov motornih koles, marsikdaj zahtevajo vzpostavitev orodja, s katerim bo omogočeno:

- a) merjenje negativnih posledic cestnega prometa in primerjanje razvoja prometne varnosti znotraj Evropske unije ter
- b) spremljanje doseganja ciljev in učinkovitosti zastavljene strategije in ukrepov.

To bo omogočeno z uvedbo kazalcev prometne varnosti, katerih uporabo na nacionalni ravni predlagajo evropske institucije. V prihodnje je pričakovati, da bodo ti kazalci osnova za spremljanje razvoja prometne varnosti v Evropski uniji.

Razdeljeni so na kazalce ravni prometne varnosti ter kazalce učinkovitosti strategij in ukrepov, v razponu od splošnih do posebnih. Vsekakor izračunavanje kazalcev temelji na meritvah in obdelavi potrebnih podatkov, katerih večine pri nas še ne zbiramo.

Za spremljanje vseh predlaganih kazalcev prometne varnosti v Sloveniji bo v naslednjem obdobju treba razviti in vzpostaviti sistem zbiranja podatkov zanje. Predvsem bodo to kazalci, ki jih je mogoče izračunati iz dosegljivih podatkov.

Preglednica 2: Kazalci prometne varnosti v Republiki Sloveniji

1) Kazalci ravni varnosti prometa	
– ogroženost vseh udeležencev v prometu	merjeno
– ogroženost mladih udeležencev v prometu	merjeno
– ogroženost voznikov motoriziranih dvokoles	merjeno
– ogroženost pešcev	merjeno
– ogroženost kolesarjev	merjeno
2) Kazalci učinkovitosti	
a) prometnovarnostna politika	
– načrtovanih strategij	
– doseganja cilja	
– vrednotenja izvedenih ukrepov	
b) ukrepi za varno ravnanje udeležencev v cestnem prometu	
– hitrost	delno merjeno
– alkohol	merjeno
– uporaba varnostnega pasu	delno merjeno
c) varnost vozil	
– povprečna starost vozil	meritev mogoča
d) cestna infrastruktura	
– varianca tveganja	meritev mogoča
– deleži zgostitev nesreč v skupnem številu nesreč	merjeno

Zgoraj navedene kazalce, ki jih pri nas že merimo, je treba prilagoditi skupnim kazalcem Evropske unije. Postopno pa je treba vdelati v končni sistem spremljanja in nadzora varnosti cestnega prometa v Sloveniji manjkajoče kazalce.

8. NOSILCI IZVAJANJA PROGRAMA

Za koordinacijo in nadzor nad izvajanjem nacionalnega programa vlada ustanovi medresorsko delovno skupino, in sicer iz skupine strokovnjakov, tako da sodelujejo v njej predstavniki ministrstev in organizacij, ki med svojimi pristojnostmi in nalogami skrbijo za varnost cestnega prometa, strokovne organizacije in posamezni strokovnjaki, organizacije civilne družbe, vseslovensko zavarovalniško združenje in samoupravne lokalne skupnosti. Delovno skupino za spremljanje izvajanja nacionalnega programa vodi predstavnik ministrstva, pristojnega za promet.

Delovna skupina opravlja zlasti naslednje naloge:

- obravnava posebna problemska poročila, ki jih pripravljajo različni resorji zaradi odprave konkretnih ovir pri izvajanju nacionalnega programa;
- spremlja izvajanje nalog iz nacionalnega programa;
- analizira poročila o izvedenih ukrepih iz obdobjnih načrtov, ki jih v skladu z vsakoletnim obdobjnim načrtom pripravijo izvajalci ukrepov iz teh načrtov;
- pomaga pri delu organov na lokalni ravni in sodeluje pri usklajevanju programov za reševanje problemov, ki presegajo lokalno raven.

Pri zagotavljanju varnosti cestnega prometa dejavno sodelujejo tudi samoupravne lokalne skupnosti. Te skladno s programom oblikujejo svoje programe, v katerih so zajete pristojnosti in naloge glede varnosti cestnega prometa na njihovem območju.

9. FINANCIRANJE

Glede dodatnega financiranja varnosti cestnega prometa so ministrstva obvezana, da pri proračunskem načrtovanju zagotovijo ustrezen odstotek sredstev in ga namenijo izvajanju nalog iz nacionalnega programa. Zaradi vse bolj omejevalne davčne politike dobiva uveljavitev ekonomskih instrumentov za izvajanje ukrepov cestnoprometne varnosti prednostni pomen. Da bi zagotovili uresničevanje ciljev in izvajanje ukrepov, mora ta varnost postati ekonomska kategorija. V skladu s prednostnimi ukrepi za njeno spodbuditev je treba povečati učinkovitost javnofinančnih sredstev, vzpostaviti pravne in ekonomske mehanizme za uveljavitev trajnostne stopnje varnosti v cestnem prometu, ki bo sledila viziji, ciljem in ukrepom nacionalnega programa.

Pri izvedbi nekaterih konkretnih dejavnosti (npr. preventivnih akcij) se poleg zagotavljanja proračunskih sredstev upošteva možnost zagotavljanja sredstev iz skladov ter s sodelovanjem gospodarskih subjektov in zavarovalnih organizacij.

Mnoge od dejavnosti v zvezi s predlaganimi ukrepi za izvajanje programa v ministrstvih se že izvajajo ali so načrtovane zaradi njihovih siceršnjih pristojnosti. Pri tem je namen nacionalnega programa poudariti nujnost povezovanja in usklajevanja ter tesnejšega sodelovanja med pristojnimi organi. Finančna sredstva za izvajanje programa praviloma zagotovijo tisti organi, ki so za posamezno področje izvirno pristojni (sredstva si delijo sorazmerno glede na pristojnosti ali enakomerno, financiranje dejavnosti pa poteka praviloma neposredno). Če je za neko področje pristojnih več organov ali če gre za dejavnost splošne ali skupne narave (npr. projektno delo), si stroške delijo med seboj po dogovoru.

Ministrstva za nemoteno izvajanje ukrepov iz tega programa od leta 2007 do 2011 načrtujejo ustrezno povečanje proračunskih sredstev v okviru svojih finančnih načrtov, pri čemer tista, ki so vključena v izvajanje neposredno, načrtujejo sredstva na ločeni proračunski postavki – Varnost v cestnem prometu – za posamezno leto.

Pristojna ministrstva načrtujejo dejavnosti programa tako, da:

- v proračunskem letu 2006/2007 izdelajo načrte financiranja in izvajanja dejavnosti za proračuna v letih 2008 in 2009;
- do konca proračunskega leta 2008 izdelajo finančne načrte dejavnosti za spremljanje, vrednotenje in izvajanje načrtovanih ukrepov iz programa za obdobje 2010 in 2011.

Za izvajanje nacionalnega programa ni mogoče vnaprej natančno predvideti vseh stroškov, ocenjujemo, da bo treba pri nekaterih ministrstvih zagotoviti od 0,5 do 1% letnega proračuna sredstev, kar potrjuje simulacija realizacije nekaterih ukrepov iz programa. Glede na izvedbo načrtovanih ukrepov iz nacionalnega programa bodo v letu 2007 nastali stroški v višini okoli 8,5 mlrd, ki se bodo črpali iz že načrtovanih sredstev posameznega organa.

Prve učinke nacionalnega programa je možno doseči v okviru že načrtovanih sredstev, kar se zagotavlja z boljšo koordinacijo sodelujočih organov ter optimalno rabo tehničnih sredstev. Za izjemo leta 2007 ministrstva oblikujejo prioritete pri posameznih ukrepih v obdobju od leta 2008 do 2011, s ciljem izogibanja dodatnemu povečevanju stroškov.

10. PROCES IZVAJANJA PROGRAMA

Proces izvajanja nacionalnega programa upošteva potrebo po trajnosti in je načrtovan tako, da je po enotni metodologiji razdeljen na obdobja, ki mu bodo zagotovila uspešnost tudi v prihodnje in nas obenem vodila proti zastavljenim strateškim usmeritvam. Časovno razdeljeni proces bo omogočil obdobjno ocenjevanje v skladu s postavljenimi merili in zagotovil primerjavo rezultatov z rezultati predhodnih obdobj.

V strateškem pomenu je razdeljen na tri obdobja, ki ga dopolnjujejo obdobjni načrti po enotno izdelani metodologiji:

- prvo obdobje zajema leto 2007, pomeni pa začetek izvajanja ukrepov in prizadevanje za uravnoteženi sistem načrtovanja dejavnosti;
- drugo obdobje zajema leti 2008 in 2009, ki bosta omogočila doseganje prometnovarnostnih ukrepov in vrednotenje učinkovitosti programa;
- tretje obdobje v letih 2010 in 2011 bo omogočilo nadaljevanje izvajanja prometnovarnostnih ukrepov in primerjavo rezultatov z rezultati predhodnih akcijskih načrtov.

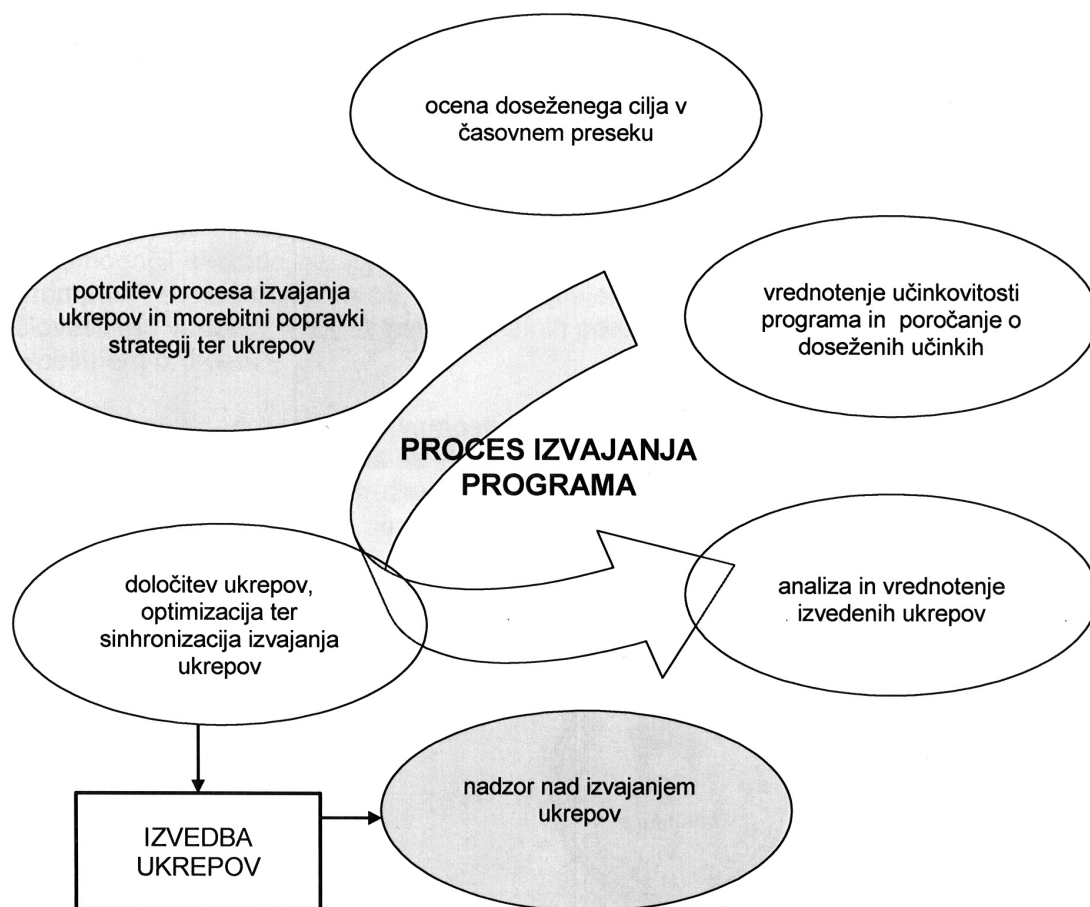
S časovno razdeljenimi obdobjnimi načrti bomo dosegli nepretrgano spremljanje trenutnega stanja na poti do uresničitve zastavljene strategije. Po vsaki ocenitvi izvajanja programa bomo pridobili ustrezne informacije za odločanje, kako naprej, v skladu z že doseženim napredkom glede na zastavljene usmeritve.

Po časovno razdeljenih obdobjnih načrtih bodo operativno, organizacijsko, vsebinsko in finančno ovrednoteni ukrepi, ki bodo posledično vodili k izboljšanju prometne varnosti na cestah. Skupni imenovalec časovno ločenih, a nepretrganih obdobjnih načrtov je strateško, sistematično, usmerjeno in načrtovano izvajanje nacionalnega programa z jasno določenimi cilji v prizadevanju za izboljšanje varnosti. Obdobjni načrti bodo pripravljeni in časovno usklajeni z uveljavljenimi metodologijami izdelave letnih načrtov dela državnih organov ter metodologijami in roki finančnega načrtovanja.

Za pripravo obdobjnih načrtov so, v sodelovanju s civilno pobudo (z nevladnimi organizacijami, civilnimi združenji, strokovnimi organizacijami, gospodarskimi družbami, združenji), odgovorne strokovne službe državnih organov. Nadzor nad izvajanjem teh načrtov opravljajo ministrstva.

Uspešni programi za prometno varnost se odlikujejo po dolgoročni in enotno izdelani metodologiji, različnih obdobjnih načrtih in vrednotenju svoje učinkovitosti. Za uspešen program je potrebna strokovna podlaga, ki bo omogočila pridobivanje široke družbene podpore za izvajanje ukrepov na državni in lokalni ravni.

Slika 3: Proces izvajanja nacionalnega programa

11. ZAKLJUČEK

Nacionalni program varnosti v cestnem prometu opredeljuje sistemske in dolgoročne procese in rešitve, ki temeljijo na znanstvenem in interdisciplinarnemu delu, dognanjih in ugotovitvah prometnovarnostne stroke. Prvi njegov cilj je prizadevanje za zmanjšanje najhujših posledic prometnih nesreč na cestah (smrtne žrtve in telesno poškodovani udeleženci), ki ga želimo doseči z učinkovitim izvajanjem ukrepov iz programa, z zagotavljanjem politične volje in družbene podpore.

Vzpostavitev učinkovitega prometnovarnostnega sistema na slovenskih cestah je mogoča le ob analizi in odpravi ključnih družbenih problemov, od katerih je odvisna varnost. Različne vloge posameznika kot udeleženca v cestnem prometu in vpliv celotne družbe nam narekujejo iskanje najprimernejših sinergijskih ukrepov različnih institucij in panog v izredno prepletenem in interdisciplinarnem sistemu.

Sinergijski učinek nacionalnega programa bo dosežen le z izboljšanjem našega obnašanja v vlogi udeležencev v cestnem prometu, z vzpostavitvijo prilagojenih pravil, programov in ukrepov ter z vključitvijo javnega in zasebnega sektorja, zato da se razširi usklajevanje in sodelovanje pri programih in ukrepih, ki naj zmanjšajo število smrtnih žrtev na cestah.

Z usklajenimi ukrepi v zvezi s prometno infrastrukturo nacionalni program zagotavlja zanesljiv in varen prevoz za vsakogar. Z usklajenimi ukrepi glede človeškega vedenja pa bo omogočil skladen razvoj in ugodno spremembo v kulturi obnašanja udeležencev v prometu. Tako bo dosežen cilj, da se z usklajenimi ukrepi glede prometne infrastrukture, človeškega vedenja, vozil in institucionalnih področij v državi dolgoročno izboljša varnost v cestnem prometu.

Z Nacionalnim programom varnosti cestnega prometa želimo slovenski družbi in posameznikom omogočiti, da se vključijo v proces zmanjšanja tveganja nastanka nesreč in poškodb. Le skupaj, z združenimi močmi, bomo namreč dosegli višjo raven varnosti in obenem zmanjšali negativne posledice prometnih nesreč za udeležence v cestnem prometu.

Št. 326-07/89-1/193

Ljubljana, dne 18. decembra 2006

EPA 999-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

69. Skupno letno poročilo o izvajanju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja za leto 2005

Na podlagi 38. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 - uradno prečiščeno besedilo), po opravljeni obravnavi skladno s četrtem odstavkom 41. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 35/02 in 60/04) je Odbor Državnega zbora Republike Slovenije za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje, na seji dne 7. decembra 2006 sprejel naslednji

S K L E P

Skupno letno poročilo Vlade Republike Slovenije o izvajanju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja za leto 2005 je ustrezno in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 010-01/02-11/15
Ljubljana, dne 7. decembra 2006
EPA 1164-IV

Predsednica
Odbora Državnega zbora Republike Slovenije
za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje
Mojca Kucler Dolinar l.r.

**SKUPNO LETNO POROČILO
O IZVAJANJU ZAKONA O DOSTOPU DO INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA ZA LETO 2005****1. UVOD**

Ustava Republike Slovenije v 39. členu določa pravico vsakogar pridobiti informacijo javnega značaja, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes, razen v primerih, ki jih določa zakon. Ustavno določbo je leta 2003 podrobneje uredil Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo; ZDIJZ). V pravni red Republike Slovenije sta z novelo zakona preneseni direktivi Evropske skupnosti: Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in razveljavitvi Direktive 90/313/EGS in Direktiva 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta EU z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja.

Namen ustavne določbe in ZDIJZ je zagotoviti javnost in preglednost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice posameznikov in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja. Pri tem ZDIJZ široko določa krog takšnih organov, in sicer mednje uvršča: državne organe, organe lokalnih skupnosti, javne agencije, javne sklade in druge osebe javnega prava ter nosilce javnih pooblastil in izvajalce javnih služb.

Vsi ti organi morajo – razen v izjemnih primerih, določenih z zakonom – vsakomur omogočiti dostop do informacij javnega značaja, s katerimi razpolagajo. Vsak organ je dolžan redno vzdrževati in na primeren način javno objavljati ter dati na vpogled prosilcu po vsebinskih sklopih urejen katalog informacij javnega značaja, s katerimi razpolaga, določene informacije pa morajo objaviti tudi na svetovnem spletu. Ministrstvo za javno upravo je dolžno redno vzdrževati in na svetovnem spletu javno objavljati državni katalog informacij javnega značaja, ki združuje informacije iz posameznih katalogov organov.

Za spremljanje izvajanja ZDIJZ je predvideno skupno letno poročilo o izvajanju zakona. Zato je Vlada Republike Slovenije v skladu s tretjim odstavkom 37. člena ZDIJZ pripravila to skupno poročilo na podlagi prejetih poročil vseh organov, ki so bili v skladu s prvim odstavkom 37. člena ZDIJZ (Uradni list RS, št. 24/03), do njegove spremembe (Uradni list RS, št. 28/06), ko se je zmanjšal krog zavezancev, dolžni pripraviti letno poročilo o izvajanju tega zakona in ga predložiti Ministrstvu za javno upravo.

2. POROČILA ORGANOV O IZVAJANJU ZAKONA O DOSTOPU DO INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

V skladu z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 28/06) je priprava poročila o izvajanju ZDIJZ obveznost le državnih organov in organov lokalnih skupnosti, do veljavnosti teh sprememb pa so bili to dolžni storiti vsi organi, ki so zavezanci po 1. členu ZDIJZ. Vsebina letnega poročila je določena v 28. členu Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 76/05).

Poročilo posameznega organa mora tako vsebovati naslednje podatke:

1. naziv in sedež organa;
2. oznako leta, na katero se poročilo nanaša;
3. število vloženih zahtev za dostop oziroma za ponovno uporabo informacij javnega značaja;
4. število ugodenih zahtev za dostop oziroma za ponovno uporabo informacij javnega značaja vključno z navedbo morebitne zaračunljivosti in pogojev (cena in drugi pogoji);
5. število zavrnjenih zahtev za dostop oziroma za ponovno uporabo informacij javnega značaja z navedbo razlogov za vsako zavrnitev;
6. število vloženih pritožb in izdanih odločb po pritožbah z opisom odločitve ter z navedbo razlogov za sprejeto odločitev v primeru ponovne odklonitve razkritja informacije;

7. število sproženih upravnih sporov zoper dokončne odločbe ter v primeru molka organa;

8. število in seznam prejetih sodnih odločb, s katerimi je bilo ugodeno tožbi prosilca v upravnem sporu, vključno z navedbo razlogov, na katerih temelji odločitev sodišča.

Vodilo pri strukturiranju tega pregleda poročil organov je določba prvega odstavka 1. člena ZDIJZ. Na njeni podlagi lahko organe uvrstimo v posamezne skupine, in sicer v:

- državne organe,
- organe lokalnih skupnosti,
- javne agencije,
- javne sklade,
- druge osebe javnega prava,
- nosilce javnih pooblastil in
- izvajalce javnih služb.

Na podlagi prejetih poročil organov je bila narejena analiza prejetih podatkov. V skupnem letnem poročilu so zbrani podatki združeni in prikazujejo, koliko organov je ravnalo v skladu z zakonom in poslalo letna poročila, koliko je bilo vloženih zahtev za dostop do informacij javnega značaja na organe, koliko je bilo zavrnjenih in kakšni so bili razlogi zavrnitev.

V objavljenem informativnem katalogu organov, zavezanih po ZDIJZ, ki je bil uporabljen pri pripravi skupnega letnega poročila za leto 2005, je skupaj navedenih 2542 organov, od katerih je 320 državnih organov, 201 organ lokalne skupnosti in 2021 drugih organov (razpredelnica 1).

Razpredelnica 1: Število oddanih poročil zavezanih organov

ORGANI ZAVEZANCI PO ZDIJZ	ŠTEVILO ORGANOV	ŠTEVILO ODDANIH POROČIL	% ODDANIH POROČIL
Predsednik republike	2	1	50,0
Državni zbor	1	1	100,0
Državni svet	1	0	0,0
Državna volilna komisija	99	0	0,0
Varuh človekovih pravic	1	1	100,0
Informacijski pooblaščenec	1	1	100,0
Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil	1	0	100,0
Računsko sodišče	1	1	100,0
Ustavno sodišče	1	1	100,0
Banka Slovenije	1	1	100,0
Vlada Republike Slovenije	1	1	100,0
Vladna služba	15	10	66,6
Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve	2	2	100,0
Ministrstvo za finance	8	6	75,0
Ministrstvo za gospodarstvo	8	8	100,0
Ministrstvo za javno upravo	1	1	100,0
Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano	5	5	100,0
Ministrstvo za kulturo	3	1	33,3
Ministrstvo za notranje zadeve	3	3	100,0
Ministrstvo za obrambo	5	5	100,0
Ministrstvo za okolje, prostor in energijo	5	4	80,0
Ministrstvo za pravosodje	2	2	100,0
Ministrstvo za promet	4	2	50,0

ORGANI ZAVEZANCI PO ZDIJZ	ŠTEVILO ORGANOV	ŠTEVILO ODDANIH POROČIL	% ODDANIH POROČIL
Ministrstvo za šolstvo in šport	3	1	33,3
Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo	2	1	50,0
Ministrstvo za zdravje	5	5	100,0
Ministrstvo za zunanje zadeve	1	1	100,0
Upravne enote	58	58	100,0
Sodišča	65	65	100,0
Sodni svet	1	0	0,0
Tožilstvo	12	12	100,0
Pravobranilstvo	2	0	0,0
DRŽAVNI ORGANI SKUPAJ	320	200	62,5
ORGANI LOKALNIH SKUPNOSTI SKUPAJ	201	93	46,3
DRUGI ORGANI SKUPAJ*	2021	144	7,1
SKUPAJ	2542	437	17,2

* Drugi organi so prikazani v razpredelnici 2.

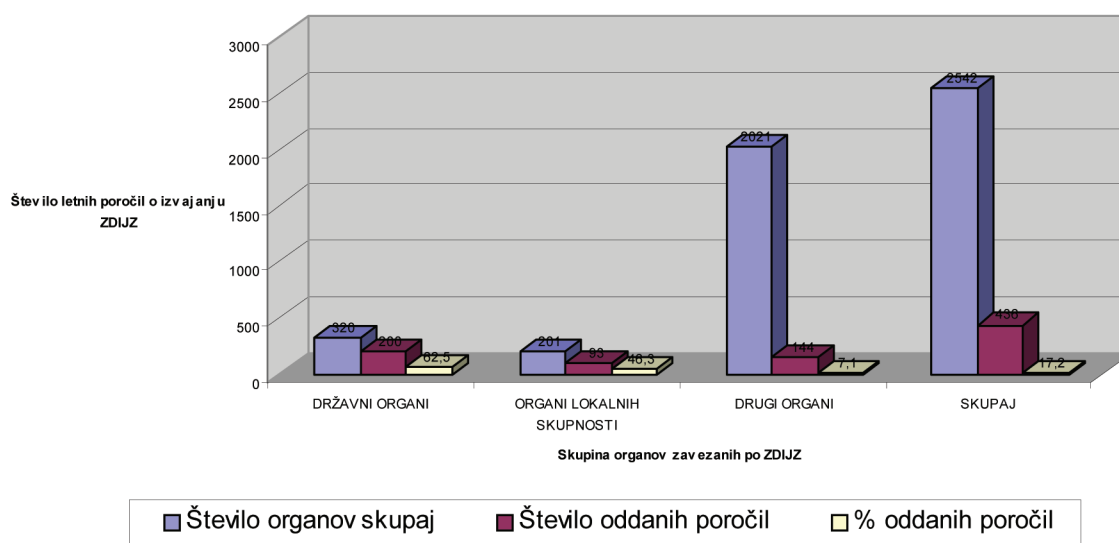
Razpredelnica 2: Drugi organi, zavezani po ZDIJZ: število oddanih poročil

ORGANI ZAVEZANCI PO ZDIJZ	ŠTEVILO ORGANOV	ŠTEVILO ODDANIH POROČIL	% ODDANIH POROČIL
Javne agencije	10	6	60,0
Javni sklad	72	6	8,3
Samoupravne narodnostne skupnosti	2	0	0,0
Zbornica in njeni člani	17	0	0,0
Zbornica	81	54	66,7
Park ali zavarovano območje	3	0	0,0
Univerza v Ljubljani	27	0	0,0
Univerza v Mariboru	13	0	0,0
Univerza na Primorskem	8	1	12,5
Izvajalci javnih služb s področja vzgoje in izobraževanja ter športa	960	6	0,6
Izvajalci javnih služb s področja zdravstva	181	5	2,8
Izvajalci javnih služb s področja socialnega varstva	152	15	9,9
Izvajalci javnih služb s področja kulture	193	7	3,6
Izvajalci javnih služb s področja raziskovalne dejavnosti	45	12	26,7
Izvajalci javnih služb s področja kmetijstva in gozdarstva	1	0	0,0
Izvajalci javnih služb s področja okolja in prostora	1	0	0,0
Izvajalci javnih služb s področja gospodarskih dejavnosti	31	0	0,0

ORGANI ZAVEZANCI PO ZDIJZ	ŠTEVILO ORGANOV	ŠTEVILO ODDANIH POROČIL	% ODDANIH POROČIL
Izvajalci javnih služb s področja malega gospodarstva in turizma	25	1	4,0
Izvajalci javnih služb s področja javnega reda in varnosti	15	0	0,0
Nosilec javnih pooblastil na podlagi koncesije	48	0	0,0
Nosilec javnih pooblastil na podlagi dovoljenj	16	0	0,0
Nosilec javnih pooblastil na podlagi soglasja	2	0	0,0
Nosilec javnih pooblastil na podlagi licence	7	1	14,3
Javni zavod	19	5	26,3
Javni gospodarski zavod	8	1	12,5
Zavod v javnem interesu	3	0	0,0
Javno podjetje	70	22	31,4
Drugo	11	2	18,2
DRUGI ORGANI SKUPAJ	2021	144	7,1

Letna poročila o izvajanju ZDIJZ je za leto 2005 poslalo 437 organov, kar je 17,2% vseh zavezanih organov. V primerjavi z letom 2004, ko je poročila poslalo 12,7% vseh organov, pomeni to za 4,5% povečano število poslanih poročil, glede na leto 2003, ko je poročila poslalo 9,5% vseh zavezancev, pa 7,7% povečanje števila prejetih poročil.

Oddana poročila organov, zavezanih po ZDIJZ

Glede na posamezne skupine smo ugotovili, da je od 320 državnih organov letna poročila o izvajanju ZDIJZ poslalo 200 organov, kar je 62,5% (leta 2004 27%, leta 2003 pa 53%), od 201 organa lokalnih skupnosti jih je poročilo oddalo 93, kar je 46,3% (leta 2004 slabih 27%, leta 2003 pa 26%). Drugi organi, ki jih je 2021, so poslali 144 letnih poročil, kar je 7,1% (leta 2004 8,6%, leta 2003 pa 2,2%).

Od drugih organov, ki so po sklopih prikazani v razpredelnici 2, so največ poročil poslale zbornice, javna podjetja ter organi, ki spadajo med izvajalce javnih služb s področja socialnega varstva in raziskovalne dejavnosti.

3. NAJPOMEMBNEJŠE UGOTOVITVE

3.1. ANALIZA ŠTEVILA VLOŽENIH ZAHTEV ZA DOSTOP DO INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

V letu 2005 je bilo na organe vloženih 13.753 zahtev za posredovanje informacij javnega značaja (leta 2004: 15.838). Na državne organe je bilo naslovljenih 24,8% vseh zahtev, na organe lokalnih skupnosti 11,1% vseh zahtev, na vse ostale zavezance pa 64,2% (razpredelnica 3).

Največ zahtev za dostop do informacij javnega značaja (razpredelnica 4) je prejela:

– Agencija RS za javnopravne evidence in storitve (AJPES), in sicer 4896 zahtev, kar je 35,6% vseh zahtev, poslanih na vse organe oziroma 55,5% zahtev, poslanih na druge organe.

Sledijo:

– Agencija za raziskovalno dejavnost 886 zahtev ali 6,3% vseh zahtev oziroma 9,8% zahtev, poslanih na druge organe.
– Ministrstvo za promet (brez organov v sestavi) 774 zahtev ali 5,6% vseh zahtev oziroma 22,7% zahtev, poslanih na državne organe.

– Skupna občinska uprava (15 občin) Ptuj 756 zahtev ali 5,5% vseh zahtev oziroma 49,6% zahtev, poslanih na organe lokalnih skupnosti.

– Inštitut za varovanje zdravja RS 604 zahteve ali 4,4% vseh zahtev oziroma 6,8% zahtev, poslanih na druge organe.

– RTV Slovenija 320 zahtev ali 2,3% vseh zahtev oziroma 3,6% zahtev, poslanih na druge organe.

– Območna obrtna zbornica Ptuj 319 zahtev ali 2,3% vseh zahtev oziroma 3,6% zahtev, poslanih na druge organe.

– Območna obrtna zbornica Maribor 230 zahtev ali 1,7% vseh zahtev oziroma 2,6% zahtev, poslanih na druge organe.

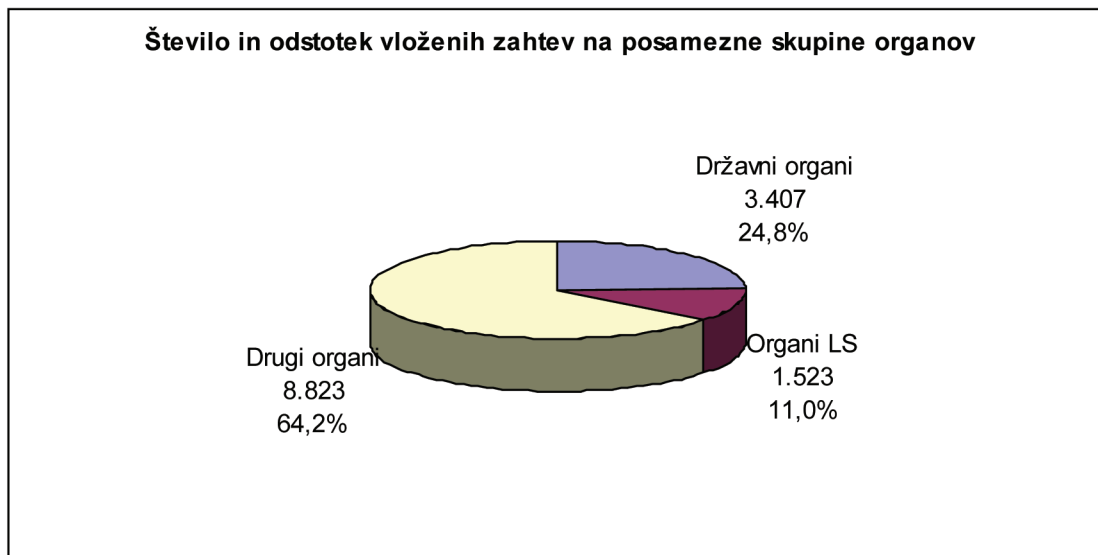
– Davčna uprava RS 226 zahtev ali 1,6% vseh zahtev oziroma 6,6% zahtev, poslanih na državne organe.

Med državnimi organi je največ zahtev, kar 22,7%, prejelo Ministrstvo za promet, sledijo mu Davčna uprava RS s 6,6% in Državni zbor s 4,1% zahtev, naslovljenih na državne organe.

Med organi lokalnih skupnosti sta prejeli največ zahtev (če izvajamo Skupno občinsko upravo Ptuj, ki zajema 15 občin) Mestna občina Ptuj in Mestna občina Novo mesto z 12,6% oziroma 12,5% od vseh zahtev, naslovljenih na organe lokalnih skupnosti.

Razpredelnica 3: Število vloženih zahtev na organe

	ORGANI	ŠTEVILO ZAHTEV	ODSTOTEK ZAHTEV
1	Državni organi	3407	24,8
2	Organi LS	1523	11,0
3	Drugi organi	8823	64,2
	SKUPAJ	13.753	100,0

Razpredelnica 4: Organi glede na prejeto število zahtev

	ORGANI Z NAJVEČ VLOŽENIMI ZAHTEVAMI	ŠTEVILO VLOŽENIH ZAHTEV	ODSTOTEK/ VRSTA ORGANA	ODSTOTEK/ VSI ORGANI
1	Državni organi	3407	100,0	24,8
	• MProm(brez org. v sest.)	774	22,7	5,6
	• Davčna uprava RS	226	6,6	1,6
	• Državni zbor	138	4,1	1,0

	ORGANI Z NAJVEČ VLOŽENIMI ZAHTEVAMI	ŠTEVILO VLOŽENIH ZAHTEV	ODSTOTEK/ VRSTA ORGANA	ODSTOTEK/ VSI ORGANI
	• MO (z organi v sestavi)	103	3,0	0,8
	• Agencija RS za okolje	94	2,8	0,7
	• MNZ	73	2,1	0,5
	• Policija	61	1,8	0,4
	• MOP (brez organov v sestavi)	51	1,5	0,4
	• UE Grosuplje	51	1,5	0,4
	• MDDSZ (brez organov v sestavi)	49	1,4	0,4
	• UE Litija	48	1,4	0,3
	• Inšpektorat za okolje in prostor	37	1,1	0,3
	• UE Žalec	37	1,1	0,3
	• UE Sežana	33	1,0	0,2
	• Agencija za kmetijske trge in razvoj podeželja	30	0,9	0,2
	• Ostali skupaj	1602	47,0	11,7
2	Organi lokalnih skupnosti	1523	100,0	11,0
	• SOU (15 občin) Ptuj	756	49,6	5,5
	• MO Ptuj	192	12,6	1,4
	• MO Novo mesto	190	12,5	1,4
	• MO Maribor	70	4,6	0,5
	• Občina Metlika	47	3,1	0,3
	• Občina Bloke	36	2,4	0,3
	• Občina Tržič	33	2,2	0,2
	• Ostali skupaj	199	13,0	1,4
3	Drugi organi	8823	100,0	64,2
	• AJPES	4896	55,5	35,6
	• Agencija za raziskov. dejavnost	868	9,8	6,3
	• Dom starejših občanov LJ-Šiška	631	7,2	4,6
	• Inštitut za varovanje zdravja RS	604	6,9	4,4
	• RTV Slovenija	320	3,6	2,3
	• Območna obrtna zbornica Ptuj	319	3,6	2,3
	• Območna obrtna zbornica MB	230	2,6	1,7
	• JP Vodovod-Kanalizacija, LJ	153	1,7	1,1
	• Območna obrtna zbornica Pesnica	67	0,8	0,5
	• Območna obrtna zbornica Tržič	65	0,7	0,5
	• Zavod RS za varstvo narave	43	0,5	0,3
	• Inštitut za novejšo zgodovino	39	0,4	0,3
	• Agencija za pošto in elekt. komun.	35	0,4	0,3
	• Zavod RS za zaposlovanje	34	0,4	0,2
	• ZZZS	30	0,3	0,2
	• Ostali skupaj	489	5,6	3,6

3.2. ANALIZA ZAVRNJENIH ZAHTEV ORGANOV

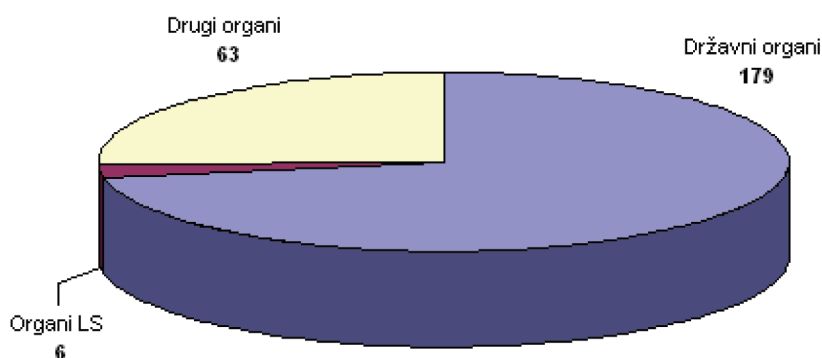
Pri pregledu letnih poročil je bilo ugotovljeno, da je bilo zavrnenih skupno 248 zahtev oziroma 1,9% od vseh prejetih zahtev za dostop do informacije javnega značaja (razpredelnica 5). 179 zahtev ali 5,3% je bilo zavrnenih s strani državnih organov, 6 ali 0,4% od prejetih zahtev, s strani organov lokalnih skupnosti in 63 zahtevkov ali 0,7% od prejetih zahtev, s strani ostalih organov.

Pri tem je potrebno upoštevati, da so v te podatke zajete samo tiste zavrnjene zahteve, ki so bile v celoti zavrnjene.

Leta 2004 je bilo 80 zavrnenih zahtev, oziroma 0,5% od vseh prejetih zahtev, na vsako od treh navedenih skupin organov pa je pripadlo približno enako število, torej tretjina zavrnitev.

Razpredelnica 5: Število in odstotek zavrnenih zahtev

	ORGANI	ŠTEVILO VSEH ZAHTEV	ŠTEVILO ZAVRNJENIH	ODSTOTEK ZAVRNJENIH
1	Državni organi	3407	179	5,3
2	Organi LS	1523	6	0,4
3	Drugi organi	8823	63	0,7
	SKUPAJ	13.753	248	1,8

Število zavrnenih zahtev

Skupaj zavrnenih zahtev 248

Državni organi so med razlogi za zavrnitev največkrat, 75 krat, navedli, da organ nima informacije ali ni IJZ (razpredelnica 6), naslednji najpogostejši razlog je bil, 34 krat, osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. V 29 primerih je šlo za zahtevo podatka iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov in bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa.

V lokalnih skupnostih so zavrnil 6 zahtev, pet zaradi ne posedovanja informacije oziroma ker ni šlo za informacijo javnega značaja.

Drugi organi so največkrat zavrnil 40 zahtevo, ker niso razpolagali z informacijo oziroma ni šlo za informacijo javnega značaja. 11 krat je bil razlog za zavrnitev varstvo osebnih podatkov.

Razpredelnica 6: Razlogi za zavrnitev po organih in po številu

	ORGANI	RAZLOGI ZAVRNITVE	ŠTEVILO
1	Državni organi		179
		• podatek, ki je na podlagi zakona, ki ureja tajne podatke, opredeljen kot taje;	6
		• podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;	6
		• osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov;	34
		• podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi kazenskega pregona ali v zvezi z njim, ali postopka s prekrški in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi;	6

	ORGANI	RAZLOGI ZAVRNITVE	ŠTEVILO
		• podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi upravnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi;	1
		• podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi;	1
		• podatek iz dokumenta, ki je v postopku izdelave, in je še predmet posvetovanja v organu, njegovo razkritje pa bi povzročilo napačno razumevanje njegove vsebine;	3
		• podatek iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov, in bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa.	29
		• organ nima informacije ali ni IJZ	75
		• neopredeljen razlog (6. čl. ZDIJZ)	18
2	Organi LS		6
		• podatek iz dokumenta, ki je v postopku izdelave, in je še predmet posvetovanja v organu, njegovo razkritje pa bi povzročilo napačno razumevanje njegove vsebine;	1
		• organ nima informacije ali ni IJZ (4. čl. ZDIJZ)	5
3	Drugi organi		63
		• podatek, ki je na podlagi zakona, ki ureja tajne podatke, opredeljen kot tajen;	1
		• podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;	2
		• osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov;	11
		• podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi kazenskega pregona ali v zvezi z njim, ali postopka s prekrški in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi;	1
		• podatek iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov, in bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa.	3
		• organ nima informacije ali ni IJZ (4. čl. ZDIJZ)	40
		• neopredeljen razlog (6. čl. ZDIJZ)	5
	SKUPAJ		248

Pri pregledu vseh zavrnitev kot celote, ne glede na organ (razpredelnica 7), je ugotovljeno, da je bilo 48,4% vseh zavrnitev iz razloga, ker organi niso razpolagali z informacijo ali podatek ni bil informacija javnega značaja. 18,1% zavrnitev je bilo zaradi varstva osebnih podatkov, 12,9% zavrnitev pa iz razloga, ker je bil zahtevan podatek iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov, in bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa. Za 9,3% zavrnitev organi, ki so poslali poročila, niso navedli konkretnega razloga, ali pa so se na splošno sklicevali na 6. člen ZDIJZ.

Razpredelnica 7: Razlogi vseh organov za zavrnitev – po odstotku

RAZLOGI ZAVRNITVE	ŠTEVILO	ODSTOTEK
Vse zavrnitve	248	100,0
• podatek, ki je na podlagi zakona, ki ureja tajne podatke, opredeljen kot tajen;	7	2,8
• podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;	8	3,2
• osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov;	45	18,1
• podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi kazenskega pregona ali v zvezi z njim, ali postopka s prekrški in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi;	7	2,8
• podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi upravnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi;	1	0,4
• podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi;	1	0,4
• podatek iz dokumenta, ki je v postopku izdelave, in je še predmet posvetovanja v organu, njegovo razkritje pa bi povzročilo napačno razumevanje njegove vsebine;	4	1,6
• podatek iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov, in bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa.	32	13,0
• organ nima informacije ali ni IJZ (4. čl. ZDIJZ)	120	48,4
• neopredeljen razlog (6. čl. ZDIJZ)	23	9,3

V 80 primerih, kar glede na število zavrženih zahtev pomeni v 32,3 odstotkih, so se prosilci informacij javnega značaja na odločbo organa pritožili. Glede na število pritožb v letu 2004, ko je bilo pritožb 30 odstotkov glede na zavržene zahteve, pomeni letošnje število pritožb rahlo povečanje.

3.3. SODNO VARSTVO

Za obdobje na katero se nanaša poročilo, iz posredovanih letnih poročil posameznih zavezancev, ne izhaja, da bi stranke uveljavljale sodno varstvo zoper drugostopenjske odločbe informacijske pooblaščenke.

4. ZAKLJUČEK

Ob pripravi skupnega letnega poročila za leto 2004 se je Ministrstvu za javno upravo zastavilo vprašanje smiselnosti tako širokega kroga zavezancev za oddajo letnega poročila, kot ga je določal ZDIJZ. Dvom o smiselnosti se je ponovil tudi pri pripravi tega skupnega poročila, ki je pripravljeno še po zakonu pred spremembo. Poročila bi po prej veljavni zakonodaji, torej tudi za predmetno skupno poročilo, morale na primer poslati 960 organov zavezancev izvajalcev javnih služb s področja vzgoje in izobraževanja ter športa, pa jih je MJU prejelo le 6.

Ministrstvo za javno upravo je predlagalo, da se ta zakonska obveznost zoži, in sicer na državne organe in organe lokalnih skupnosti. Pomembno je, da se zberejo podatki, ki jih prinaša letno poročilo, za hierarhično najvišje organe državne uprave, ki razpolagajo z veliko količino informacij in se soočajo s pogostimi zahtevami za dostop do teh informacij. Takšna spremenjena zakonska ureditev, sprejeta v začetku tega leta, v nobenem segmentu ne vpliva na obveznost ostalih zavezanih organov, ki jih določa 1. člen ZDIJZ, da v skladu s tem zakonom in z Uredbo o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja še naprej omogočajo prost dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja, posredujejo informacije javnega značaja v svetovni splet in upoštevajo vsa ostala določila zakona in uredbe.

Omenjeno Uredbo o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 76/05) je Ministrstvo za javno upravo pripravilo na podlagi noveliranega Zakona o dostopu do informacij javnega značaja in povzema obstoječe določbe obeh dosedanjih uredb (Uredba o posredovanju informacij javnega značaja in Uredba o višini stroškov posredovanja informacij javnega značaja).

Dopolnjene so določbe glede kataloga informacij javnega značaja, ki sedaj zaradi lažjega dostopa in hkrati zaradi možnosti ponovne uporabe informacij javnega značaja, vsebuje bogatejša informacije.

Katalogi posameznih zavezanih organov se po novem povezujejo v centralni katalog informacij javnega značaja, ki ga je letos vzpostavilo Ministrstvo za javno upravo.

Namen centralnega kataloga informacij javnega značaja je javnosti olajšati in poenostaviti dostop do informacij javnega značaja. Zasnovan je kot portal, ki ga ureja urednik na Ministrstvu za javno upravo skupaj z uredniki organov, ki so v skladu z Uredbo o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja dolžni objaviti podatke iz kataloga informacij javnega značaja v centralnem katalogu informacij javnega značaja.

Centralni katalog informacij javnega značaja omogoča neposreden vpogled v delo organov in zagotavlja dostop do vrste različnih dokumentov, ki nastajajo pri delu organov, zavezancev po ZDIJZ, in do katerih so na podlagi zakona upravičene vse fizične in pravne osebe, ne da bi jim bilo pri tem treba dokazovati poseben pravni interes oziroma posebej utemeljevati svojo zahtevo. Tako pridobljene dokumente lahko neomejeno uporabljajo za kakršnekoli namene. Informacije zagotavljajo najvišjo stopnjo verodostojnosti, saj so posredovane v izvorni obliki, torej takšni, kot se nahajajo pri posameznem organu.

Centralni katalog informacij javnega značaja ni namenjen samo fizičnim in pravnim osebam, ki iščejo informacije javnega značaja, ampak tudi vsem zavezancem za posredovanje informacij javnega značaja, organom državne uprave, organom lokalnih skupnosti, javnim agencijam, javnim skladom in drugim osebam javnega prava, nosilcem javnih pooblastil in izvajalcem javnih služb.

Portal se lahko uporablja za dostop do pomembnih informacij o področni zakonodaji, katalogu informacij javnega značaja posameznega organa, o pooblastilih in delovanju Informacijskega pooblaščenca ter ponuja dostop do drugih aktualnih spletnih strani in novic.

Iz predloženega skupnega poročila je razvidno, da so državni organi sicer resno in odgovorneje pristopili k dolžnosti oddaje poročil, saj se je njihovo število več kot podvojilo (62,2% od vseh) glede na leto poprej (27%), da pa ni nobenega tehtnega razloga, da državni organi ne bi vsi, z organi v sestavi vred, te naloge izvršili sto odstotno. Enako velja tudi za organe lokalnih skupnosti, pri katerih je bil letos podoben porast oddanih poročil (s 27% na dobrih 46%).

Oddaja letnega poročila o izvajanju ZDIJZ ni sama sebi namen, ampak se z oddajo teh poročil doseže, da zavezanci dobro spoznajo in izvajajo ZDIJZ. Zato je ministrstvo v zakon (39. člen) dodalo prekrškovno določbo, ki bo zavezance, katerih krog je po novem smiselno zožen, spodbudila k uresničevanju določb, povezanih z oddajo letnih poročil.

MINISTRSTVA

70. Pravilnik o veterinarskih pregledih živali pri vnosu na teritorij EU iz tretjih držav

Na podlagi petega odstavka 10. člena, četrtega odstavka 21. člena, šestega odstavka 49. člena, tretjega odstavka 50. člena in šestega odstavka 51. člena Zakona o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05) izdaja ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK o veterinarskih pregledih živali pri vnosu na teritorij EU iz tretjih držav

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

(1) Ta pravilnik ureja veterinarske preglede živali pri vstopu na teritorij Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) iz tretjih držav v skladu z Direktivo Sveta z dne 15. julija 1991 o določitvi načel o organizaciji veterinarskih pregledov živali, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav, in o spremembi direktiv 89/662/EGS, 90/425/EGS ter 90/675/EG (UL L št. 268 z dne 24. 9. 1991, str. 56, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 91/496/EGS).

(2) Ta pravilnik ne velja za nekomercialne premike hišnih živali, ki potujejo skupaj z lastniki.

(3) Določbe tega pravilnika ne posegajo v obveznosti pravnih in fizičnih oseb, ki izhajajo iz carinskih predpisov.

2. člen

(pomen izrazov)

Za potrebe tega pravilnika se uporabljajo izrazi, navedeni v pravilniku, ki ureja veterinarske preglede pri trgovanju z živalmi na teritoriju EU, in naslednji izrazi:

1. dokumenti so veterinarska spričevala, drugi veterinarski dokumenti, ki v skladu z veterinarskimi predpisi spremljajo pošiljko;

2. popoln veterinarski pregled je pregled, ki obsega dokumentacijski, identifikacijski in fizični pregled živali;

3. uvoznik je vsaka fizična ali pravna oseba, ki prijavi živali za veterinarski pregled z namenom uvoza na teritorij EU;

4. neharmonizirane živali so živali, za katere vsi pogoji za uvoz niso v celoti harmonizirani.

II. ORGANIZACIJA IN IZVAJANJE PREGLEDOV

3. člen

(postopek za vnos pošiljke na teritorij EU)

(1) Uvoznik mora en delovni dan pred prihodom obvestiti osebje mejne veterinarske postaje (v nadaljnjem besedilu: MVP), kjer pošiljka vstopa na teritorij EU, o številu, vrsti in predvidenem času prihoda živali, na način, določen z Uredbo Komisije (ES) 282/2004 z dne 18. februarja 2004 o uvedbi dokumenta za deklariranje in veterinarske preglede živali iz tretjih držav, ki vstopajo v Skupnost (UL L št. 49 z dne 19. 2. 2004, str. 11, z vsemi spremembami).

(2) Živali morajo biti pripeljane pod uradnim nadzorom v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 302 z dne 19. 10. 1992, str. 1, z vsemi spremembami).

(3) Živali ne smejo zapustiti MVP oziroma karantenskega centra, dokler ni opravljen veterinarski pregled v skladu s 4. in 7. členom tega pravilnika, pri čemer morajo biti izpolnjeni še naslednji pogoji:

– da je za pošiljko živali izdan skupni vstopni veterinarski dokument (v nadaljnjem besedilu: SVVD);

– da je plačana pristojbina za veterinarski pregled in položena predpisana varščina.

(4) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo v primeru iz točke c) drugega odstavka 4. člena tega pravilnika, ko žival lahko zapusti mejni prehod in mora ostati na namembnem kraju do prejema laboratorijskih izvidov.

(5) Carinski organ ne sme sprostiti živali na teritorij EU z MVP, dokler niso predložena dokazila, da so bile izpolnjene zahteve iz prejšnjega odstavka.

4. člen

(veterinarski pregled)

(1) Uradni veterinar MVP mora pri vsaki pošiljki živali iz tretje države, ki vstopa na teritorij EU, ne glede na carinsko destinacijo, opraviti dokumentacijski in identifikacijski pregled, da preveri:

a) njihov izvor;

b) kraj njihovega naslednjega postanka;

c) če podatki v dokumentih nudijo jamstvo, ki jih zahtevajo veterinarski predpisi EU oziroma, v primeru neharmoniziranih živali, nacionalni veterinarski predpisi namembne države članice EU; in

d) s pomočjo razpoložljive podatkovne baze, ali je bila pošiljka pri poskusu vnosa na teritorij EU že kdaj zavrnjena.

(2) Uradni veterinar MVP mora opraviti fizični pregled živali, prispelih na MVP, razen v primerih iz točke b) prvega odstavka 8. člena tega pravilnika. Pred pregledom mora uradni veterinar MVP s pomočjo razpoložljive podatkovne baze ugotoviti veterinarske uvozne pogoje za zadevno pošiljko. Fizični pregled mora zajemati predvsem:

a) klinični pregled živali, da se prepriča, ali se podatki v veterinarskih dokumentih ujemajo z zdravstvenim stanjem živali, ter prepriča, ali so živali klinično zdrave;

b) laboratorijske preiskave, določene z veterinarskimi predpisi, oziroma preiskave, ki so glede na okoliščine strokovno utemeljene;

c) v skladu s programom nadzora Veterinarske uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS) za ugotavljanje ostankov škodljivih snovi in v primeru suma na ostanke škodljivih snovi, odvzem uradnih vzorcev v skladu s Prilogo Odločbe Komisije z dne 23. februarja 1998 o podrobnih pravilih uradnega vzorčenja za spremljanje nekaterih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in živalskih proizvodih (98/179/ES) (UL L št. 65 z dne 5. 3. 1998, str. 31, z vsemi spremembami), ki določa pravila za uradne postopke vzorčenja in uradno obravnavo vzorca;

d) preveritev, ali pogoji prevoza živali ustrezajo zahtevam Uredbe Sveta (ES) št. 1/2005 z dne 22. decembra 2004 o zaščiti živali med prevozom in postopki, povezanim z njim, in o spremembi Direktiv 64/432/EGS in 93/119/ES ter Uredbe (ES) 1255/97 (UL L št. 3 z dne 5. 1. 2005, str. 1).

(3) Zaradi kasnejšega preverjanja prevoza in, kjer je to potrebno, preverjanja skladnosti z dodatnimi zahtevami namembnega gospodarstva, uradni veterinar MVP posreduje potrebne informacije pristojnim organom namembne države članice EU preko računalniškega programa in omrežja TRACES (v nadaljnjem besedilu: računalniški sistem TRACES).

(4) Uradnemu veterinarju MVP lahko pri fizičnem pregledu pomaga tehnično osebje MVP, ki dela pod njegovim nadzorom. Podrobnejša navodila za izvedbo fizičnega pregleda pošiljk živali iz tretjih držav določa Odločba Komisije z dne 12. novembra 1997 o določitvi nekaterih podrobnih pravil za uporabo Direktive Sveta 91/496/EGS v zvezi z veterinarskimi pregledi živih živali, ki se uvozijo iz tretjih držav (UL L št. 323 z dne 26. 11. 1997, str. 31; v nadaljnjem besedilu: Odločba 97/794/ES).

(5) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se lahko opravi popolni veterinarski pregled pošiljk živali, ki prispejo v pristanišče ali na letališče na teritoriju EU in nadaljujejo prevoz

po morju oziroma zraku z istim prevoznim sredstvom v drugo državo članico EU. Popolni veterinarski pregled se lahko opravi le, če je MVP v pristanišču ali na letališču odobrena za pregled pošiljk živali. V tem primeru mora uradni veterinar MVP, ki je opravil veterinarski pregled, po računalniškemu sistemu TRACES obvestiti pristojni organ namembne države članice EU, da je bil opravljen popoln veterinarski pregled.

(6) Če Evropska komisija predpiše zmanjšano frekvenco identifikacijskih oziroma fizičnih pregledov živali oziroma pošiljk, to ne vpliva na frekvenco kontrol zaščite živali pri prevozu.

(7) Veterinarske pristojbine in stroške, ki nastanejo v z zvezi z izvajanjem določb tega člena krije oseba, odgovorna za tovor.

5. člen

(pogoji za MVP)

(1) MVP mora izpolnjevati naslednje:

a) nahajati se mora na območju carinskega organa, čim bližje geografski meji teritorija EU;

b) splošne pogoje za odobritev določene v Prilogi A Direktive 91/496/EGS;

c) na voljo mora imeti storitve karantenskega centra, ki mora izpolnjevati pogoje iz Priloge B Direktive 91/496/EGS2 tega pravilnika;

d) da je imenovana in odobrena pri Evropski komisiji v skladu z drugim odstavkom tega člena;

e) da je zagotovljena prisotnost uradnega veterinarja ves čas uradnih ur delovanja MVP.

(2) Glede postopkov za uvrstitev MVP na listo odobrenih MVP, začasni odvzem odobritve in izbris MVP z liste evropsko odobrenih MVP veljajo določbe pravilnika, ki ureja veterinarske preglede proizvodov pri vnosu na teritorij EU iz tretjih držav, pri čemer mora VURS v vlogi za odobritev MVP Evropski komisiji posredovati tudi podatke o:

a) vrsti MVP:

- pristanišče,
- letališče,
- cestna MVP,
- železniška MVP;

b) vrstah živali, ki bodo pregledovane na MVP glede na razpoložljivo opremo in veterinarsko osebje, z navedbo živali, ki jih ni mogoče pregledovati na tej MVP, ter uradne ure delovanja MVP;

c) osebju, zadolženem za veterinarske preglede:

- število uradnih veterinarjev,
- število tehničnega osebja;
- d) opremi in prostorih, ki so na voljo za izvajanje:
- dokumentacijskega pregleda,
- fizičnega pregleda,
- jemanja vzorcev,
- splošnih testov laboratorijskih preiskav iz točke b) drugega odstavka 4. člena tega pravilnika,
- specifičnih testov, ki jih naroči uradni veterinar;
- e) zmogljivosti prostorov, ki so namenjeni nastanitvi živali med čakanjem na rezultate testov;
- f) vrsti opreme, ki omogoča hitro izmenjavo informacij, zlasti z drugimi MVP;
- g) obsegu prometa (vrste, tipi in količine oziroma število živali, ki prečkajo zadevno MVP).

6. člen

(izdaja SVVD živali)

(1) Uradni veterinar MVP mora po opravljenih veterinarskih pregledih iz 4. člena tega pravilnika v primeru živali, namenjenih trgovanju na teritoriju EU, izvesti naslednje postopke:

a) osebi, odgovorni za tovor, izročiti en izvod veterinarskih dokumentov oziroma, če se pošiljka živali razdeli, overjene kopije veterinarskih dokumentov, ki veljajo največ 10 dni;

b) izdati SVVD živali v štirih izvodih;

c) shraniti originale veterinarskih dokumentov, ki spremljajo živali, ter en izvod SVVD živali;

d) preveriti, če je na vseh dokumentih navedena številka zadeve, ki jo dodeli MVP.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za kopitarje, za katere Evropska komisija določa posebne pogoje za vnos na teritorij EU.

(3) Uradni veterinar MVP mora voditi evidenco o pošiljkah, ki vsebuje najmanj naslednje podatke:

- serijsko številko SVVD živali,
- podatke o prihodu pošiljke na MVP,
- količino oziroma število živali v pošiljki,
- vrsto in kategorijo živali v pošiljki, kjer je potrebno pa tudi njihovo starost,
- referenčno številko originalnega veterinarskega dokumenta,
- državo izvora, ki ni članica EU,
- namembno državo članico EU,
- odločitev uradnega veterinarja MVP o pošiljki,
- o morebitnem vzorčenju in rezultatih preiskav, in
- številko zadeve.

(4) Originalne veterinarske dokumente, ki so spremljali pošiljko živali na MVP, kopijo SVVD živali in podatke v evidencah, ki jih je potrebno zbirati v skladu s tem pravilnikom, mora MVP hraniti najmanj 3 leta.

(5) Ko uradni veterinar MVP sprostijo živali na teritorij EU, se trgovina z živalmi izvaja v skladu z veterinarskimi predpisi, ki urejajo trgovanje z živalmi na teritoriju EU.

(6) Uradni veterinar MVP in pristojni uradni veterinar na namembnem kraju si izmenjata informacije o pošiljki živali, če je ta namenjena v državo članico oziroma na območje države članice, kjer veljajo posebni pogoji, in informacije o odvzetih vzorcih pri fizičnem pregledu, za katere ob sprostitvi pošiljke na teritorij EU še ni bilo na voljo laboratorijskih izvidov.

7. člen

(posebni postopki pri uvozu neharmoniziranih živali)

(1) V primeru neharmoniziranih živali:

a) se na MVP opravi popolni veterinarski pregled, če živali vstopajo na teritorij EU preko MVP v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: RS) in je RS namembna država;

b) ki vstopajo na teritorij EU preko MVP v RS, pri čemer RS ni namembna država, se na MVP opravi popolni veterinarski pregled oziroma v primeru dogovora med VURS in pristojnim veterinarskim organom namembne države članice EU in morebitnih tranzitnih držav članic EU, samo dokumentacijski in identifikacijski pregled, fizični pregled pa šele v namembni državi članici EU, pri čemer tak dogovor ni dovoljen v primeru uvoza klavnih živali.

(2) Če neharmonizirane živali vstopajo na teritorij EU preko MVP druge države članice EU in je RS namembna država, se lahko VURS dogovori s pristojnim veterinarskim organom vstopne države članice EU, in če je potrebno tudi s pristojnimi veterinarskimi organi tranzitnih držav, da se fizični pregled opravi v RS. Tak dogovor ni možen v primeru uvoza klavnih živali. O dogovoru, da se fizični pregled pošiljke opravi šele v RS, VURS obvesti Evropsko komisijo in druge države članice EU.

(3) V primeru dogovora iz točke b) prvega odstavka tega člena smejo živali zapustiti MVP le v zapečatenem prevoznem sredstvu in šele potem, ko uradni veterinar MVP:

– na kopiji oziroma, v primeru delitve pošiljke, na kopijah veterinarskih dokumentov navede, da sta bila opravljena le dokumentacijski in identifikacijski pregled in da je bil živalim dovoljen vstop na teritorij EU,

– po računalniškemu sistemu TRACES obvesti VURS ter pristojne veterinarske organe tranzitnih držav članic EU in namembne države članice EU, da so živali vstopile na teritorij EU,

– izda SVVD živali, na kateri označi, da fizični pregled ni bil opravljen.

(4) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi v primerih, ko je RS tranzitna država.

(5) Uvoz harmoniziranih živali, ki prihajajo iz tretjih držav, za katere še niso predpisani enotni pogoji za uvoz glede zdravja živali, se lahko izvede pod naslednjimi pogoji:

a) v tretji državi, od koder se živali uvažajo, morajo živali bivati najmanj toliko časa, kot je določeno v Direktivi Sveta 2004/68/ES z dne 26. aprila 2004 o določitvi predpisov v zvezi z zdravstvenim varstvom živali za uvoz v Skupnost in tranzit skozi Skupnost nekaterih živih parkljarjev, o spremembi direktiv 90/426/ES in 92/65/EGS ter razveljavitvi Direktive 72/462/EGS (UL L št. 139 z dne 30. 4. 2004, str. 321, z vsemi spremembami);

b) na živalih se mora opraviti popolni veterinarski pregled po tem pravilniku;

c) živali smejo zapustiti MVP oziroma karantenski center, če živali oziroma pošiljka izpolnjujejo:

– pogoje za trgovanje v skladu s pravilnikom, ki ureja veterinarske preglede določenih živali na teritoriju EU oziroma v primeru parkljarjev tudi pogoje iz pravilnika, ki določa veterinarske pogoje ob uvozu in tranzitu parkljarjev, pri čemer morajo biti parkljarji prosti tudi prenosljivih boleznih, ki se sicer ne pojavljajo na teritoriju EU, oziroma,

– pogoje glede posamezne ali več bolezni, za katere sta se EU in tretja država dogovorili na podlagi ekvivalence;

d) če je namembna država članica EU pridobila pravico zahtevati dodatne garancije, morajo živali oziroma pošiljke izpolnjevati zahtevane dodatne pogoje;

e) da se z MVP odpremi direktno v klavnico, če gre za klavne živali, oziroma direktno na namembno gospodarstvo za nadaljnjo rejo oziroma pitanje, če gre za tovrstne kategorije živali.

(6) Če se na podlagi veterinarskega pregleda ugotovi, da žival ali celotna pošiljka živali ne izpolnjuje zahtev iz tega člena, žival oziroma pošiljka živali ne sme zapustiti MVP ali karantenskega centra. V tem primeru je treba ravnati v skladu z določbami 10. člena tega pravilnika.

(7) Neharmonizirane klavne živali morajo biti odpremljene v namembno klavnico, kjer jih je treba zaklati v skladu s splošnimi in posebnimi pogoji, ki jih določajo veterinarski predpisi.

8. člen

(tranzit)

(1) Uradni veterinar MVP lahko dovoli tranzit živali iz ene tretje države v drugo tretjo državo po opravljenem popolnem veterinarskem pregledu pod naslednjimi pogoji:

a) da je za tranzit izdal soglasje glavni urad VURS oziroma pristojni organi tranzitnih držav članic EU, kadar je takšna predhodna odobritev potrebna;

b) da oseba, odgovorna za tovor, predloži izjavo pristojnega veterinarskega organa namembne tretje države oziroma prve tranzitne tretje države, kamor bo pošiljka živali iz izstopne MVP vstopila, da vnosa oziroma tranzita pošiljke v nobenem primeru ne bo zavrnila ter da bo spoštovala veterinarske predpise Skupnosti o zaščiti živali med prevozom po teritoriju EU;

c) da po računalniškemu sistemu TRACES o tranzitu preko teritorija EU obvesti pristojne veterinarske organe tranzitnih držav članic EU in izstopno MVP;

d) da so živali v tranzitu preko teritorija EU pod carinskim nadzorom. Živali se lahko razložijo samo na vstopni oziroma izstopni MVP oziroma v primerih zaščite dobrega počutja živali.

(2) VURS ne sme ovirati tranzita živali preko ozemlja RS, če so jamstva tretje države glede zdravstvenega stanja živali enakovredna zahtevam, ki jih predpisujejo veterinarski predpisi Skupnosti za trgovanje na teritoriju EU.

(3) Veterinarske pristojbine in stroški, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem določb tega člena, bremenijo osebo, odgovorno za tovor.

9. člen

(karantena)

(1) V primerih, ko predpisi Skupnosti določajo obveznost karantene oziroma izolacije, se takšna karantena oziroma izolacija lahko izvede:

a) za vse bolezni živali, razen za slinavko, parkljevko, steklino in atipično kokošjo kugo (*Newcastle disease*) v karantenskem centru izvorne tretje države, če je karantenski center odobren in ga redno nadzorujejo veterinarski strokovnjaki Evropske komisije;

b) v karantenskem centru na teritoriju EU, ki izpolnjuje pogoje iz Priloge B Direktive 91/496/EGS,

ali

c) na namembnem gospodarstvu.

(2) Določbe prejšnjega odstavka veljajo tudi za ozemlja držav članic EU, ki niso na teritoriju EU, če predpisi, veljavni na teh območjih, niso harmonizirani s predpisi Skupnosti oziroma niso v skladu s splošnimi določili Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

(3) Če karanteno odredi uradni veterinar MVP za živali iz prvega in drugega odstavka tega člena, jo lahko, odvisno od tveganja, odredi:

a) v karantenskem centru na MVP,

b) na namembnem gospodarstvu ali

c) v karantenskem centru v bližini namembnega gospodarstva.

(4) Izpolnjevanje pogojev iz točke b) prvega odstavka tega člena ugotavlja območni urad VURS z odločbo na podlagi vloge imetnika karantenskega centra. Območni urad VURS posreduje odločbo glavnemu uradu VURS, ki o tem obvesti Evropsko komisijo zaradi uvrstitve karantenskega centra na listo EU odobrenih centrov, ki je objavljena v Uradnem listu Evropske unije.

(5) Karantenski centri so pod nadzorom Evropske komisije v skladu z 11. členom tega pravilnika.

(6) Izvajanje karantene po tem členu ni možno v karantenskih centrih, ki so namenjeni izključno izvajanju karantene za neharmonizirane živali na MVP.

(7) Vsi stroški, ki nastanejo z izvajanjem tega člena, bremenijo osebo, odgovorno za tovor.

10. člen

(dodatni pregledi v primeru suma na nepravilnosti po vstopu v RS)

Uradni veterinar lahko v primeru suma, da veterinarski predpisi niso bili spoštovani, ali v primeru dvoma glede identitete živali ne glede na določbe tega pravilnika opravi vse potrebne veterinarske preglede. O utemeljitvi suma mora sestaviti zapisnik.

III. OBVEŠČANJE IN VARNOSTNI UKREPI

11. člen

(sodelovanje v okviru EU)

Glede varnostnih ukrepov, nadzora in sodelovanja z Evropsko komisijo se smiselno uporabljajo določbe pravilnika, ki določa veterinarske preglede proizvodov pri vnosu na teritorij EU iz tretjih držav.

IV. KONČNI DOLOČBI

12. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o veterinarskih pregledih živali pri vnosu na teritorij EU iz tretjih držav (Uradni list RS, št. 93/03 in 93/05 – ZVMS).

13. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-403/2006

Ljubljana, dne 22. decembra 2006

EVA 2006-2311-0058

Marija Lukačič l.r.

Ministrica

za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano**71. Pravilnik o evidenci pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih**

Na podlagi sedmega odstavka 104. člena v zvezi s 101. členom in drugim odstavkom 114. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

**P R A V I L N I K
o evidenci pridelovalcev sadja
v intenzivnih sadovnjakih**

1. člen

(vsebina)

Ta pravilnik določa način, zavezanca za vpis ter način vodenja in upravljanja evidence pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih (v nadaljnjem besedilu: evidence), način izračuna neto površine intenzivnega sadovnjaka in podrobnejšo vsebino evidence.

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

1. pridelovalec sadja v intenzivnih sadovnjakih je nosilec kmetijskega gospodarstva, ki ima na kmetijskem gospodarstvu, vpisanem v register kmetijskih gospodarstev v skladu s predpisom, ki ureja register kmetijskih gospodarstev, v uporabi intenzivne sadovnjake, in je vpisan v evidenco;

2. intenzivni sadovnjak je strnjena površina kmetijskega zemljišča z eno identifikacijsko oznako grafične enote rabe zemljišč kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: GERK_PID), zasajena samo z eno sadno vrsto, razen v primeru mešanega nasada breskev in nektarin, in se pri pridelavi uporabljajo sodobne intenzivne tehnologije;

3. površina intenzivnega sadovnjaka je površina GERK-a, ki zajema neto površino intenzivnega sadovnjaka skupaj z obračališči, potmi, nasipi in drugimi pomožnimi zemljišči, in je določena iz grafične enote rabe zemljišč kmetijskega gospodarstva (GERK);

4. neto površina intenzivnega sadovnjaka je površina sadovnjaka, ki je dejansko zasajena s sadnimi drevesi ali sadnim grmičjem.

(2) Vsi izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo enak pomen kot izrazi, uporabljeni v predpisu, ki ureja kmetijstvo, predpisu, ki ureja register kmetijskih gospodarstev, predpisu, ki ureja trg s sadjem, in predpisu, ki ureja neposredna plačila v kmetijstvu.

3. člen

(zavezanci za vpis)

V evidenco se vpišejo nosilci kmetijskih gospodarstev, ki imajo v uporabi najmanj 0,2 ha površine intenzivnega sadovnjaka na kmetijsko gospodarstvo, razen v primeru jagodičja in v primeru lupinarjev (oreh, lešnik, mandelj, kostanj, pistacija, rožiči), kjer se v evidenco vpišejo nosilci kmetijskih gospodarstev, ki imajo v uporabi najmanj 0,1 ha površine intenzivnega sadovnjaka na kmetijsko gospodarstvo.

4. člen

(vodenje in upravljanje evidence)

(1) Evidenco vodi upravna enota, upravlja pa jo ministrstvo, pristojno za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Upravna enota nosilca kmetijskega gospodarstva iz prejšnjega člena, v skladu s predpisom, ki ureja register kmetijskih gospodarstev, ob vpisu GERK-ov z rabo intenzivni sadovnjak ali vnosu sprememb na GERK-ih z rabo intenzivni sadovnjak, po uradni dolžnosti vpiše v evidenco ali v evidenco vpiše morebitne spremembe in nosilcu o vpisu v evidenco ali vpisu sprememb v evidenco izda izpis iz evidence.

(3) Če je iz registra kmetijskih gospodarstev razvidno, da gre za trajno krčitev vseh intenzivnih sadovnjakov na kmetijskem gospodarstvu, upravna enota po uradni dolžnosti odloči o izbrisu nosilca kmetijskega gospodarstva iz evidence.

(4) Upravna enota lahko izda izpis iz evidence tudi na zahtevo nosilca kmetijskega gospodarstva.

(5) Evidenca se vodi na enoten način, na elektronskem mediju in v številčni ter grafični obliki.

5. člen

(vsebina evidence)

(1) V evidenci se vodijo podatki:

1. o nosilcu kmetijskega gospodarstva:

– številka in datum izpisa,

2. o zemljišču:

– izračunana neto površina intenzivnega sadovnjaka.

(2) V evidenci se obdelujejo podatki, ki so zbrani iz drugih zbirk osebnih in drugih podatkov, katere upravlja ministrstvo oziroma njegovi organi v sestavi za namene vpisovanja podatkov v to evidenco, in sicer:

1. iz registra kmetijskih gospodarstev:

a) o nosilcu kmetijskega gospodarstva:

– osebno ime oziroma firma z navedbo organizacijske oblike,

– naslov oziroma sedež,

– enotna matična številka fizične osebe (EMŠO) oziroma matična številka pravne osebe (MŠO),

– davčna številka (DŠ),

– številka telefona, če jo je nosilec kmetijskega gospodarstva navedel v registru kmetijskih gospodarstev,

– naslov elektronske pošte, če ga je nosilec kmetijskega gospodarstva navedel v registru kmetijskih gospodarstev;

b) o kmetijskem gospodarstvu:

– identifikacijska številka kmetijskega gospodarstva (KMG-MID), ki mu pripada intenziven sadovnjak,

– naslov kmetijskega gospodarstva;

c) o zemljišču, ki pripada intenzivnemu sadovnjaku:

– GERK_PID,

– domače ime GERK-a,

– površina GERK-a,

– nagib in ekspozicija, ki se določita na podlagi podatkov digitalnega modela reliefa,

– terase (da, ne),

– zaščitna mreža (da, ne),

– namakanje (da, ne) in način namakanja;

d) o sadilnem materialu in sajenju:

– sadna vrsta,

– število sadik po sortah,

- sorta,
- podlaga,
- leto sajenja,
- razdalja sajenja med vrstami (v metrih), med drevesi in v bloku, če je sadovnjak večvrsten,
- sistem sajenja,
- gojitvena oblika;
- 2. iz evidence pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov oziroma živil:
- a) o zemljišču:
- način pridelave (integrirana, ekološka).

6. člen

(neto površina)

V evidenci se vodi tudi neto površina intenzivnega sadovnjaka, ki mora biti manjša ali enaka površini intenzivnega sadovnjaka (površina GERK) in se izračuna na naslednji način:

enovrstni sistem sajenja: $P_N = A \times B \times \text{število sadik}$

dvo- oziroma večvrstni sistem sajenja:

$$P_N = \frac{(A + (N - 1) \times C) \times B}{N} \times \text{število sadik}$$

P_N = neto površina (m²)

A = medvrstna razdalja (m)

B = razdalja med drevesi (m)

C = medvrstna razdalja v bloku (m)

N = sistem sajenja (1, 2, 3, ...)

7. člen

(prehodna določba)

(1) Do vzpostavitve evidence pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih iz 4. člena tega pravilnika in začetka obdelave podatkov iz četrte do sedme alineje točke 1.c) drugega odstavka 5. člena tega pravilnika in točke 1.d) drugega odstavka 5. člena tega pravilnika v registru kmetijskih gospodarstev evidenco upravlja in vodi ministrstvo v skladu s tem pravilnikom. Podatki se prigrasijo ob vpisu v evidenco na obrazcu, ki je kot Priloga 10 sestavni del predpisa, ki ureja register kmetijskih gospodarstev.

(2) Nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so ob uveljavitvi tega pravilnika vpisani v register pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih, v skladu s Pravilnikom o registru pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih (Uradni list RS, št. 4/02 in 27/04), se štejejo za vpisane v evidenco po tem pravilniku.

(3) Postopki za vpis v register pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih, začeti pred uveljavitvijo tega pravilnika v skladu s Pravilnikom o registru pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih (Uradni list RS, št. 4/02 in 27/04), se dokončajo na ministrstvu v skladu s tem pravilnikom.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka in določbe naslednjega odstavka ministrstvo nosilce kmetijskih gospodarstev, ki so oddali vlogo za vpis v register pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih pred uveljavitvijo tega pravilnika v skladu s Pravilnikom o registru pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih (Uradni list RS, št. 4/02 in 27/04), ki intenzivnih sadovnjakov, za katere so oddali vlogo za vpis v register pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih, še niso vpisali v evidenco GERK, iz evidence izbriše, če teh intenzivnih sadovnjakov ne vpišejo v evidenco GERK najkasneje do 1. aprila 2007. Postopek za vpis v evidenco ministrstvo s tem zaključuje. O zaključku postopka se nosilcev kmetijskih gospodarstev posebej ne obvešča.

(5) Odločbe, ki so bile izdane na podlagi Pravilnika o registru pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih (Uradni list RS, št. 4/02 in 27/04), ostanejo v veljavi do izdaje novih izpisov v skladu s tem pravilnikom.

8. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o registru pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih (Uradni list RS, št. 4/02 in 27/04).

9. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-54/2006

Ljubljana, dne 21. decembra 2006

EVA 2006-2311-0018

Marija Lukačič l.r.

Ministrica

za kmetijstvo,

gozdarstvo in prehrano

72. Pravilnik o evidenci pridelovalcev hmelja

Na podlagi sedmega odstavka 104. člena v zvezi s 101. členom in drugim odstavkom 114. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K

o evidenci pridelovalcev hmelja

1. člen

(vsebina)

Ta pravilnik določa način in zavezanca za vpis v evidenco pridelovalcev hmelja (v nadaljnjem besedilu: evidenca), način vodenja in upravljanja evidence, način izračuna neto površine enote hmeljišča v obdelavi in neto površine hmeljišča v obdelavi ter podrobnejšo vsebino evidence.

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

1. pridelovalec hmelja je nosilec kmetijskega gospodarstva, ki ima na kmetijskem gospodarstvu, vpisanem v register kmetijskih gospodarstev v skladu s predpisom, ki ureja register kmetijskih gospodarstev, v uporabi hmeljišča in je vpisan v evidenco;

2. hmeljišče je strnjena površina kmetijskega zemljišča z eno identifikacijsko oznako grafične enote rabe zemljišča kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: GERK_PID), ki jo obdeluje en pridelovalec hmelja in obsega površino, na kateri je žičnica ter obračališča in poti, potrebne za obdelavo hmeljišča. Hmeljišče je lahko hmeljišče v premeni ali hmeljišče v obdelavi;

3. obračališče je neobdelana površina na koncu sklenjenih linij žičnice, namenjena manevriranju kmetijske mehanizacije. Dolžina obračališča ne sme presegati osmih metrov in ne sme biti del ceste v javni uporabi;

4. pot je neobdelana površina vzdolž sklenjenih linij žičnice, ki se uporablja za premike kmetijske mehanizacije pri obdelavi oziroma škropljenju hmelja. Pot ne sme biti del ceste v javni uporabi. Pot vzdolž sklenjene linije žičnice na zunanem robu hmeljišča ne sme presegati povprečne širine poti znotraj hmeljišča;

5. površina hmeljišča v obdelavi je površina GERK-a in predstavlja hmeljišče, ki ga sestavljajo enote hmeljišča v ob-

delavi ter obsega dejansko površino, zasajeno s hmeljem, povečano za obračališča in poti;

6. enota hmeljišča v obdelavi je strnjena površina, na kateri je posajen hmelj istega letnika, sorte ter kategorije in stopnje sadik hmelja, v enakih sadilnih razdaljah ter po enakem sistemu napeljave vodil;

7. površina hmeljišča v premeni je površina GERK-a in obsega površino pod vzdrževano žičnico, ki začasno ni zasajena s hmeljem;

8. premena je obdobje med krčitvijo in ponovno zasaditvijo hmelja.

(2) Vsi izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo enak pomen kot izrazi, uporabljeni v predpisu, ki ureja kmetijstvo, predpisu, ki ureja register kmetijskih gospodarstev, predpisu, ki ureja certificiranje pridelka hmelja in promet s hmeljem, predpisu, ki ureja trg s hmeljem, in predpisu, ki ureja neposredna plačila v kmetijstvu.

3. člen

(zavezanci za vpis)

V evidenco se vpišejo nosilci kmetijskih gospodarstev, ki imajo na kmetijskem gospodarstvu v uporabi hmeljišča.

4. člen

(vodenje in upravljanje evidence)

(1) Evidenco vodi upravna enota, upravlja pa jo ministrstvo, pristojno za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Upravna enota nosilca kmetijskega gospodarstva iz prejšnjega člena, v skladu s predpisom, ki ureja register kmetijskih gospodarstev, ob vpisu GERK-ov z rabo hmeljišča ali vnosu sprememb na GERK-ih z rabo hmeljišča, po uradni dolžnosti vpiše v evidenco ali v evidenco vpiše morebitne spremembe in nosilcu o vpisu v evidenco ali vpisu sprememb v evidenco izda izpis iz evidence.

(3) Če je iz registra kmetijskih gospodarstev razvidno, da je nosilec kmetijskega gospodarstva trajno izkrčil vsa hmeljišča na kmetijskem gospodarstvu, upravna enota po uradni dolžnosti odloči o izbrisu nosilca kmetijskega gospodarstva iz evidence.

(4) Upravna enota lahko izda izpis iz evidence tudi na zahtevo nosilca kmetijskega gospodarstva ali organizacije proizvajalcev hmelja, katere član je.

(5) Evidenca se vodi na enoten način, na elektronskem mediju in v številčni ter grafični obliki.

5. člen

(vsebina evidence)

(1) V evidenci se vodijo podatki:

1. o nosilcu kmetijskega gospodarstva:

– številka in datum izpisa;

2. o zemljišču:

– izračunana neto površina hmeljišča;

3. o pridelavi na enoti hmeljišča v obdelavi:

– izračunana neto površina enote hmeljišča v obdelavi.

(2) V evidenci se obdelujejo podatki, ki so zbrani iz drugih zbirk osebnih in drugih podatkov, katere upravlja ministrstvo oziroma njegovi organi v sestavi za namene vpisovanja podatkov v to evidenco, in sicer:

1. iz registra kmetijskih gospodarstev:

a) o nosilcu kmetijskega gospodarstva:

– osebno ime in naslov oziroma firma in sedež z navedbo organizacijske oblike,

– enotna matična številka fizične osebe (EMŠO) oziroma matična številka pravne osebe (MŠO),

– davčna številka (DŠ),

– številka telefona, če jo je nosilec kmetijskega gospodarstva navedel v registru kmetijskih gospodarstev,

– naslov elektronske pošte, če ga je nosilec kmetijskega gospodarstva navedel v registru kmetijskih gospodarstev;

b) o kmetijskem gospodarstvu:

– identifikacijska številka kmetijskega gospodarstva (KMG-MID), ki mu pripada hmeljišče,

– naslov kmetijskega gospodarstva;

c) o zemljišču:

– GERK_PID,

– domače ime GERK-a,

– površina GERK-a,

– podatek, ali je hmeljišče v obdelavi ali premeni,

– namakanje (da, ne) in način namakanja;

d) o pridelavi na enoti hmeljišča v obdelavi:

– oznaka enote hmeljišča v obdelavi (H1, H2, ...),

– leto zasaditve enote hmeljišča v obdelavi,

– sorta (ime sorte iz sortne liste oziroma, če je sorta v postopku vpisa v sortno listo, predlog imena sorte ali začasna žlahtniteljeva oznaka oziroma pri uvoženih sadikah ime sorte, navedeno na rastlinskem potnem listu),

– število sadik,

– število vrst,

– sistem napeljave vodil,

– razdalja sajenja v vrsti in med vrstami (v metrih),

– kategorija sadik hmelja z deležem domačih in uvoženih sadik;

2. iz evidence ministrstva, v kateri se vodijo organizacije proizvajalcev hmelja:

a) o nosilcu kmetijskega gospodarstva:

– včlanjenost v organizacijo proizvajalcev hmelja in leto včlanitve;

3. iz evidence pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov oziroma živil:

a) o zemljišču:

– način pridelave (integrirana, ekološka);

4. iz evidenc, ki jih vodi in upravlja Fitosanitarna uprava Republike Slovenije:

a) o pridelavi na enoti hmeljišča v obdelavi:

– status matičnega hmeljišča, v skladu s predpisi, ki urejajo razmnoževalni material in sadike hmelja,

– status okužbe s hmeljevo uvelostjo in število okuženih sadik, v skladu s predpisom, ki določa ukrepe za preprečevanje širjenja in za zatiranje hmeljeve uvelosti;

5. iz evidenc, ki se vodijo v skladu s predpisom, ki ureja certificiranje pridelka hmelja in promet s hmeljem:

– o dejanskem pridelku hmelja, po sorti, za posamezno leto pridelave (v kilogramih).

6. člen

(neto površina)

(1) V evidenci se vodi tudi neto površina hmeljišča, ki je manjša ali enaka površini hmeljišča (površina GERK-a).

(2) Neto površina hmeljišča se izračuna kot vsota neto površin enot hmeljišča v obdelavi.

(3) Neto površina enote hmeljišča v obdelavi se izračuna na naslednji način:

$$P_N = (N_V - 1) \times a \times (N_S / N_V - 1) \times b$$

P_N = neto površina enote hmeljišča v obdelavi (m²)

N_V = število vrst

N_S = število sadik

a = razdalja sajenja med vrstami (m)

b = razdalja sajenja v vrsti (m)

7. člen

(prehodna določba)

(1) Do vzpostavitve evidence iz 4. člena tega pravilnika in začetka obdelave podatkov iz četrte in pete alineje točke 1.c) drugega odstavka 5. člena tega pravilnika ter točke 1.d) drugega odstavka 5. člena tega pravilnika v registru kmetijskih gospodarstev, evidenco upravlja in vodi ministrstvo v skladu s tem pravilnikom. Podatki se prijavijo ob vpisu v evidenco na obrazcu, ki je kot Priloga 11 sestavni del predpisa, ki ureja register kmetijskih gospodarstev.

(2) Podatek o včlanjenosti nosilca kmetijskega gospodarstva v organizacijo proizvajalcev hmelja in podatek o letu včlanitve v organizacijo proizvajalcev hmelja iz 2. točke drugega odstavka 5. člena tega pravilnika se bosta pričela obdelovati v tej evidenci, ko bo vzpostavljena evidenca organizacij proizvajalcev hmelja.

(3) Podatek o načinu pridelave iz 3. točke drugega odstavka 5. člena tega pravilnika se bo pričel obdelovati v tej evidenci, ko bo vzpostavljena enotna evidenca pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov oziroma živil na elektronskem mediju tudi za pridelovalce hmelja.

(4) Podatek o statusu matičnega hmeljišča in podatka status okužbe s hmeljevo uvelostjo ter število okuženih rastlin iz 4. točke drugega odstavka 5. člena tega pravilnika se bodo pričeli obdelovati v tej evidenci, ko bodo vzpostavljene ustrezne evidence na elektronskem mediju.

(5) Nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so ob uveljavitvi tega pravilnika vpisani v register pridelovalcev hmelja v skladu s Pravilnikom o registru pridelovalcev hmelja (Uradni list RS, št. 30/03 in 90/04), se štejejo za vpisane v evidenco po tem pravilniku.

(6) Postopki za vpis v register pridelovalcev hmelja, začeti pred uveljavitvijo tega pravilnika v skladu s Pravilnikom o registru pridelovalcev hmelja (Uradni list RS, št. 30/03 in 90/04), se zaključijo na ministrstvu v skladu s tem pravilnikom.

(7) Odločbe in izpisi, ki so bili izdani na podlagi Pravilnika o registru pridelovalcev hmelja (Uradni list RS, št. 30/03 in 90/04), ostanejo v veljavi do izdaje novih izpisov, izdanih v skladu s tem pravilnikom.

8. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o registru pridelovalcev hmelja (Uradni list RS, št. 30/03 in 90/04).

9. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 33002-69/2006

Ljubljana, dne 21. decembra 2006

EVA 2006-2311-0017

Marija Lukačič I.r.

Ministrica

za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano

73. Pravilnik o evidenci pridelovalcev oljk

Na podlagi sedmega odstavka 104. člena v zvezi s 101. členom in drugim odstavkom 114. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK o evidenci pridelovalcev oljk

1. člen

(vsebina)

Ta pravilnik določa način, zavezanca za vpis v evidenco pridelovalcev oljk (v nadaljnjem besedilu: evidenca), način vodenja in upravljanja evidence ter podrobnejšo vsebino evidence za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. sep-

tembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 (UL L št. 270 z dne 21. 10. 2003, str. 1; z vsemi spremembami).

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

1. pridelovalec oljk je nosilec kmetijskega gospodarstva, ki ima na kmetijskem gospodarstvu, vpisanem v register kmetijskih gospodarstev v skladu s predpisom, ki ureja register kmetijskih gospodarstev, v uporabi oljčnike, in je vpisan v evidenco;

2. oljka je drevo oljke (*Olea europaea sativa Hoffm. in Link*) lahko z več debli, ki so drugo od drugega, pri izrastišču iz tal, ločena manj kot dva metra in ki se, ne glede na stanje in starost, goji za pridelavo oljk;

3. oljčnik je strnjena površina kmetijskega zemljišča z eno identifikacijsko oznako grafične enote rabe zemljišča kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: GERK_PID), ki jo obdeluje en pridelovalec oljk, zasajena z oljkami, medsebojno oddaljenimi največ 20 m;

4. površina oljčnika je površina grafične enote rabe zemljišča kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: GERK) in predstavlja površino, ki je dejansko zasajena z oljkami, povečano za širino oziroma dolžino največ desetih metrov od debel oljk zasajenih na zunanjih robovih oljčnika, ki je namenjena za obračališča in pomožne poti, nasipe ter druga pomožna zemljišča in ni del ceste v javni uporabi.

(2) Vsi izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo enak pomen kot izrazi, uporabljeni v predpisu, ki ureja kmetijstvo, predpisu, ki ureja register kmetijskih gospodarstev, predpisu, ki ureja trg z oljčnim oljem, in predpisu, ki ureja neposredna plačila v kmetijstvu.

3. člen

(zavezanci za vpis)

V evidenco se vpišejo nosilci kmetijskih gospodarstev, ki imajo na kmetijskem gospodarstvu v uporabi najmanj 0,1 ha površine oljčnikov.

4. člen

(vodenje in upravljanje evidence)

(1) Evidenco vodi upravna enota, upravlja pa jo ministristvo, pristojno za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: ministristvo).

(2) Upravna enota nosilca kmetijskega gospodarstva iz prejšnjega člena, v skladu s predpisom, ki ureja register kmetijskih gospodarstev, ob vpisu GERK-ov z rabo oljčnik ali vnosu sprememb na GERK-ih z rabo oljčnik, po uradni dolžnosti vpiše v evidenco ali v evidenco vpiše morebitne spremembe in nosilcu o vpisu v evidenco ali vpisu sprememb v evidenco izda izpis iz evidence. Vlogo za priglasitev pridelka iz 2. točke prvega odstavka 5. člena tega pravilnika (v nadaljnjem besedilu: priglasitev pridelka) nosilec kmetijskega gospodarstva vloži na upravni enoti, kjer je vpisan v register kmetijskih gospodarstev na obrazcu, ki je kot Priloga 1 sestavni del tega pravilnika. Upravna enota nosilcu kmetijskega gospodarstva o priglasitvi pridelka enkrat letno, najkasneje do 1. aprila leta, ki sledi letu obiranja oljk, izda izpis iz evidence.

(3) Zavezanci za priglasitev pridelka iz prve in druge alineje 2. točke prvega odstavka 5. člena tega pravilnika so nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so vključeni v postopek za priznanje označbe geografskega porekla »*Ekstra deviško oljčno olje Slovenske Istre*«, nosilci kmetijskih gospodarstev, ki uveljavljajo ukrepe kmetijske politike in nosilci kmetijskih gospodarstev, ki pridelek oljk tržijo. Za ostale pridelovalce oljk je priglasitev pridelka iz 2. točke prvega odstavka 5. člena tega pravilnika neobvezna.

(4) Pridelek se priglasí vsako leto do začetka prodaje pridelanega oljčnega olja oziroma najpozneje do 15. februarja leta, ki sledi letu obiranja oljk.

(5) Če je iz registra kmetijskih gospodarstev razvidno, da gre za trajno krčitev vseh oljčnikov na kmetijskem gospodarstvu, upravna enota po uradni dolžnosti odloči o izbrisu nosilca kmetijskega gospodarstva iz evidence.

(6) Upravna enota lahko izda izpis iz evidence tudi na zahtevo nosilca kmetijskega gospodarstva ali organizacije proizvajalcev oljčnega olja, katere član je.

(7) Evidenca se vodi na enoten način, na elektronskem mediju in v številčni ter grafični obliki.

5. člen

(vsebina evidence)

(1) V evidenci se vodijo podatki:

1. o nosilcu kmetijskega gospodarstva:

– številka in datum izpisa;

2. o kmetijskem gospodarstvu:

– pridelek oljk (v kilogramih),

– pridelek ekstra deviškega oljčnega olja (v kilogramih),

– pridelek drugega oljčnega olja (v kilogramih).

(2) V evidenci se obdelujejo podatki, ki so zbrani iz drugih zbirk osebnih in drugih podatkov, katere upravlja ministrstvo oziroma njegovi organi v sestavi za namene vpisovanja podatkov v to evidenco, in sicer:

1. iz registra kmetijskih gospodarstev:

a) o nosilcu kmetijskega gospodarstva:

– osebno ime in naslov oziroma firma in sedež z navedbo organizacijske oblike,

– enotna matična številka fizične osebe (EMŠO) oziroma matična številka pravne osebe (MŠO),

– davčna številka (DŠ),

– številka telefona, če jo je nosilec kmetijskega gospodarstva navedel v registru kmetijskih gospodarstev,

– naslov elektronske pošte, če ga je nosilec kmetijskega gospodarstva navedel v registru kmetijskih gospodarstev;

b) o kmetijskem gospodarstvu:

– identifikacijska številka kmetijskega gospodarstva (KMG-MID), ki mu pripada oljčnik;

– naslov kmetijskega gospodarstva;

c) o zemljišču, ki pripada oljčniku:

– GERK_PID,

– domače ime GERK-a,

– površina GERK-a,

– nagib in ekspozicija, ki se določita na podlagi podatkov digitalnega modela reliefa,

– zatravljenost (da, ne),

– terasiranost (da, ne),

– namakanje (da, ne) in način namakanja;

d) o sadilnem materialu in sajenju v oljčniku:

– sorta,

– podlaga,

– leto sajenja,

– število sadik,

– medvrstna razdalja (v metrih) in razdalja med drevesi (v metrih), če se podatek da določiti,

– gojitvena oblika;

2. iz evidence ministrstva, v kateri se vodijo organizacije proizvajalcev oljčnega olja:

a) o nosilcu kmetijskega gospodarstva:

– včlanjenost v organizacijo proizvajalcev oljčnega olja in leto včlanitve;

3. iz evidence pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov oziroma živil:

a) o zemljišču, ki pripada oljčniku:

– način pridelave (integrirana, ekološka).

6. člen

(prehodna določba)

(1) Do vzpostavitve evidence iz 4. člena tega pravilnika in do začetka obdelave podatkov iz četrte do sedme alineje točke 1.c)

drugega odstavka 5. člena tega pravilnika in točke 1.d) drugega odstavka 5. člena tega pravilnika v registru kmetijskih gospodarstev, evidenco upravlja in vodi ministrstvo. Podatki se prigrasijo ob vpisu v evidenco na obrazcu, ki je kot Priloga 9 sestavni del predpisa, ki ureja register kmetijskih gospodarstev.

(2) Podatek o včlanjenosti nosilca kmetijskega gospodarstva v organizaciji proizvajalcev oljčnega olja in podatek o letu včlanitve v organizacijo proizvajalcev oljčnega olja iz 2. točke drugega odstavka 5. člena tega pravilnika se bosta pričela obdelovati v tej evidenci, ko bo vzpostavljena evidenca organizacij proizvajalcev oljčnega olja.

(3) Podatek o načinu pridelave iz 3. točke drugega odstavka 5. člena tega pravilnika se bo pričel obdelovati v tej evidenci, ko bo vzpostavljena enotna evidenca pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov oziroma živil, na elektronskem mediju, tudi za pridelovalce oljk.

(4) Nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so ob uveljavitvi tega pravilnika vpisani v register pridelovalcev oljk v skladu s Pravilnikom o registru pridelovalcev oljk in registru predelovalcev oljk (Uradni list RS, št. 53/03) in so prejeli začasno odločbo o vpisu v register pridelovalcev oljk (v nadaljnjem besedilu: začasna odločba) ali odločbo o vpisu v register pridelovalcev oljk (v nadaljnjem besedilu: odločba) ali izpis iz registra pridelovalcev oljk (v nadaljnjem besedilu: izpis), se štejejo za vpisane v evidenco po tem pravilniku.

(5) Postopki za vpis v register pridelovalcev oljk, začeti pred uveljavitvijo tega pravilnika v skladu s Pravilnikom o registru pridelovalcev oljk (Uradni list RS, št. 53/03), ki ne bodo zaključeni do vzpostavitve evidence iz 4. člena tega pravilnika in do začetka obdelave podatkov iz četrte do sedme alineje točke 1.c) drugega odstavka 5. člena tega pravilnika in 1.d) točke drugega odstavka 5. člena tega pravilnika v registru kmetijskih gospodarstev, se zaključijo na ministrstvu v skladu s tem pravilnikom.

(6) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka in naslednjega odstavka, ministrstvo nosilce kmetijskih gospodarstev, ki so oddali vlogo za vpis v register pridelovalcev oljk pred uveljavitvijo tega pravilnika v skladu s Pravilnikom o registru pridelovalcev oljk (Uradni list RS, št. 53/03), ki oljčnikov, za katere so oddali vlogo za vpis v register pridelovalcev oljk, še niso vpisali v evidenco GERK, iz evidence izbrise, če teh oljčnikov ne vpišejo v evidenco GERK najkasneje do 1. aprila 2007. Postopek za vpis v evidenco ministrstvo s tem zaključí. O zaključku postopka se nosilcev kmetijskih gospodarstev posebej ne obvešča.

(7) Začasne odločbe, odločbe in izpisi, ki so bili izdani na podlagi Pravilnika o registru pridelovalcev oljk in registru predelovalcev oljk (Uradni list RS, št. 53/03), ostanejo v veljavi do izdaje novih izpisov, izdanih v skladu s tem pravilnikom.

7. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o registru pridelovalcev oljk in registru predelovalcev oljk (Uradni list RS, št. 53/03).

8. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-226/2006

Ljubljana, dne 21. decembra 2006

EVA 2006-2311-0006

Marija Lukačič l.r.

Ministrica

za kmetijstvo,

gozdarstvo in prehrano

PRILOGA 1

KMG-MID	
---------	--

Priimek, ime/ naziv nosilca																			
EMŠO											Matična št.*								
Naselje																			
Ulica											Hišna št.								
Pošta											Poštna št.								

* Izpolnijo pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki, izobraževalne ustanove, registrirane verske skupnosti oziroma pravne osebe registrirane verske skupnosti

VLOGA ZA PRIGLASITEV PRIDELKA

ŠTEVILKA IZPISA: _____

1. PRIDELEK OLJČNEGA OLJA:

1.1 Leto pridelave oljk:

--	--	--	--	--

1.2. Pridetek oljk in pridelek oljčnega olja:

Pridetek oljk (kg)	Pridetek oljčnega olja (kg)	
	Ekstra deviško oljčno olje	Drugo oljčno olje

S podpisom jamčim za točnost podatkov ter prevzemam odgovornost in posledice za napačne ali nepopolne podatke!

IZJAVA: Posredovani podatki in podatki, ki se povzamejo v evidenco pridelovalcev oljk v skladu s pravilnikom, ki ureja evidenco pridelovalcev oljk, se lahko uporabljajo v obveznih zbirkah podatkov Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov in za z zakonom dovoljene namene. / Na podlagi pisne zahteve organizacije proizvajalcev oljk katere član sem, dajem dovoljenje, da se ji posreduje izpis vseh podatkov, ki se vodijo v evidenci pridelovalcev oljk in ki se povzamejo v evidenco pridelovalcev oljk. / Posredovane in povzete podatke se lahko uporablja za izvajanje kontrol, ki izhajajo iz izvajanja pravilnika, ki določa geografsko poreklo Ekstra deviško oljčno olje Slovenske Istre.

V / na _____ ,

Dan		
-----	--	--

 .

Mesec		
-------	--	--

 .

Leto				
------	--	--	--	--

**Podpis nosilca kmetijskega gospodarstva
oziroma žig (če obstaja) in podpis zakonitega zastopnika:**

**74. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o navajanju surovinske sestave in o
tekstilnih imenih**

Na podlagi 2. člena Zakona o tehničnih zahtevah za proizvode in o ugotavljanju skladnosti (Uradni list RS, št. 99/04 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister za gospodarstvo

**P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah Pravilnika
o navajanju surovinske sestave
in o tekstilnih imenih****1. člen**

V Pravilniku o navajanju surovinske sestave in o tekstilnih imenih (Uradni list RS, št. 109/99, 92/02, 34/04 in 36/05) se drugi odstavek 1. člena spremeni tako, da se glasi:

»S tem pravilnikom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/74/ES z dne 16. decembra 1996 o tekstilnih imenih (UL L št. 32 z dne 3. 2. 1997, str. 38), kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/3/ES z dne 9. januarja 2006 o spremembi prilog I in II k Direktivi 96/74/ES Evropskega parlamenta in Sveta o tekstilnih imenih zaradi prilagajanja tehničnemu napredku (UL L št. 5 z dne 10. 1. 2006, str. 14).

2. člen

V Prilogi I se na koncu preglednice doda nova vrstica z zaporedno številko 45, ki se glasi:

»45	Elastomultiester	Vlakna, ki nastanejo ob interakciji dveh ali več kemijsko različnih linearnih makromolekul v dveh ali več ločenih fazah (od katerih nobena ne presega 85% skupne mase), katerih pretežna funkcionalna enota vsebuje estrske skupine (najmanj 85%) in ki se ob ustrezni obdelavi po raztezanju na enainpolkratno dolžino po sprostitvi ponovno hitro skrčijo na začetno dolžino.«
-----	------------------	--

3. člen

V Prilogi II se na koncu preglednice doda nova vrstica z zaporedno številko 45, ki se glasi:

»45	Elastomultiester	1,50«
-----	------------------	-------

4. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 017-201/2002
Ljubljana, dne 15. decembra 2006
EVA 2006-2111-0089

mag. Andrej Vizjak l.r.
Minister
za gospodarstvo

75. Odredba o prepovedi prometa na cestah

Na podlagi drugega odstavka 115. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 133/06 – uradno prečiščeno besedilo) in 26. člena Zakona o prevozu nevarnega blaga (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister za notranje zadeve

**O D R E D B O
o prepovedi prometa na cestah****1. člen**

(1) S to odredbo se na določenih cestah v ponedeljek, 15. januarja 2007, od 15. do 22. ure, prepove promet za:

1. tovorna vozila in skupine vozil, katerih največja dovoljena masa presega 7.500 kg;
2. vozila in skupine vozil, daljših od 14 metrov, razen za avtobuse mestnega potniškega prometa, traktorje, motokultivatorje, delovne stroje, vprežna vozila in vozila, s katerimi se kandidati za voznike učijo vožnje;
3. vsa vozila, ki prevažajo nevarno blago v cestnem prometu.

(2) Prepoved prometa iz prejšnjega odstavka velja na naslednjih cestah:

1. **A2** Kranj (vzhod)–Ljubljana (Šentvid);
2. **GI-8** Ljubljana (Šentvid)–Ljubljana (obvoznica);
3. **RI-211** Kranj (Labore)–Ljubljana (Šentvid);
4. Celovška cesta v Ljubljani, od križišča z obvoznico do križišča s Tivolsko cesto (križišče Delavski dom).

2. člen

Prepoved prometa iz prejšnjega člena ne velja, če je vožnja potrebna:

1. zaradi reševanja človeških življenj;
2. zaradi preprečitve ali odprave neposredne nevarnosti za ljudi;
3. zaradi preprečitve ali odprave velike materialne škode ali onesnaženja okolja;
4. zaradi vleke ali odvoza vozila, ki zaradi okvare ne more nadaljevati vožnje in je ustavljeno na vozišču ali na delu ceste zunaj vozišča in s tem ovira ali ogroža promet. Vleko ali odvoz lahko v tem primeru opravi le za to dejavnost registrirana fizična ali pravna oseba, vendar le do najbližjega mesta, primernega za izločitev vozila;
5. za reportažna vozila radijskih in televizijskih medijev, če je to v interesu obveščanja javnosti;
6. za dostavo naftnih derivatov na bencinske servise.

3. člen

V ponedeljek, 15. januarja 2007, od 00. do 24. ure, so prepovedani vožnja, ustavitve in parkiranje vseh vozil na Erjavčevi ulici v Ljubljani, od križišča z Igriško ulico do križišča s Prešernovo ulico.

4. člen

Prepoved iz prejšnjega člena ne velja za vozila z akreditacijami, ki jih izda policija.

5. člen

Če prenehajo razlogi, zaradi katerih velja prepoved prometa oziroma prepoved ustavitve in parkiranja, lahko policisti dovolijo promet vozil pred iztekom časa, določenega v 1. in 3. členu te odredbe.

6. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-1155/2006 (212-07)
Ljubljana, dne 4. januarja 2007
EVA 2006-1711-0059

Dragutin Mate l.r.
Minister
za notranje zadeve

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

76. Sklep o zgornjih mejah za izplačilo dela vdovske pokojnine

Na podlagi četrtega odstavka 123. člena v zvezi z enajsto alineo četrtega odstavka 266. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo) ter prvega odstavka 32. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/05) je Svet Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 21. decembra 2006 sprejel

S K L E P

o zgornjih mejah za izplačilo dela vdovske pokojnine

I.

Del vdovske pokojnine znaša od 1. januarja 2007 dalje največ 73,13 eurov oziroma 17.523,90 SIT.

II.

Skupno izplačilo lastne in dela vdovske pokojnine znaša od 1. januarja 2007 dalje največ 975,01 eurov oziroma 233.652,00 SIT.

III.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 03000-13/2006
Ljubljana, dne 21. decembra 2006
EVA 2006-2611-0100

**Svet zavoda za pokojninsko in
invalidsko zavarovanje Slovenije**

Ivan Sisinger l.r.
Predsednik

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE

77. Pravilnik o centralnem registru oporok

Na podlagi 108.a člena Zakona o notariatu (Uradni list RS, št. 4/06 – uradno prečiščeno besedilo) je skupščina Notarske zbornice Slovenije dne 10. 11. 2006 v soglasju z ministrom iz pravosodje izdala

P R A V I L N I K

o centralnem registru oporok

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik ureja vzpostavitev, vodenje in vsebino centralnega registra oporok (v nadaljnjem besedilu: register), posredovanje podatkov za vpis v register in posredovanje podatkov iz registra.

2. člen

(1) Notarska zbornica Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica) vzpostavi in vodi posebno dokumentarno bazo po-

datkov, vpisanih v register v skladu s 108.c členom Zakona o notariatu v elektronski obliki.

(2) Dokumentarna baza iz prejšnjega odstavka mora biti urejena tako, da je mogoč zaporedni vnos podatkov za vsako oporoko posebej.

II. VPIS V REGISTER

3. člen

(1) Register vsebuje podatke o oporokah, sestavljenih v obliki notarskega zapisa, o oporokah, ki so shranjene pri notarju, o oporokah, ki jih sestavi odvetnik ali so mu izročene v hrambo, o sodnih oporokah in oporokah, izročenih v hrambo sodišču na podlagi določb zakona, ki ureja dedovanje.

(2) Podatke o oporokah, ki se evidentirajo v registru, pošiljajo:

- notarji,
- odvetniki,
- sodišča.

(3) Oseba oziroma organ iz prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: predlagatelj), posreduje zbornici zahtevo za vpis v register najkasneje v 15 dneh potem, ko je bila oporoka sestavljena ali prejeta v hrambo.

4. člen

(1) V register se vpisujejo naslednji podatki:

- zaporedna številka in datum vpisa,
- ime in priimek oporočitelja (za poročeno žensko tudi deklinski priimek),
- EMŠO in kraj rojstva oporočitelja oziroma datum, kraj in država rojstva za oporočitelja, ki je tuj državljan,
- naslov oporočitelja,
- datum in pravilna številka, navedena na oporoki,
- priimek in ime ter naslov notarja, ki hrani oporoko, oziroma ime in naslov druge osebe ali naziv in naslov organa, ki hrani oporoko,
- vrsta oporoke,
- vsaka sprememba, preklc ali razveljavitev oporoke, če je narejena v obliki, za katero je vpis v register oporok obvezen po Zakonu o notariatu,
- datum vrnitve oporoke oporočitelju,
- podatek o smrti oporočitelja in
- podatek o tem, kdo je vpogledal v register.

5. člen

(1) Zbornica izvede posamezen vpis v register na podlagi zahteve za vpis v register in na podlagi dokazila o plačilu denarnega nadomestila za vpis v register.

(2) Zahteva za vpis v register se poda pisno ali z elektronskim prenosom podatkov na predpisanem obrazcu, ki ga določi Izvršni odbor Notarske zbornice Slovenije.

(3) Predlagatelj, ki poda zahtevo za vpis v register z elektronskim prenosom podatkov, se mora identificirati s kvalificiranim potrdilom po zakonu, ki ureja elektronsko poslovanje in elektronski podpis.

(4) Zbornica izda predlagatelju potrdilo o opravljenem vpisu v register z navedbo zaporedne številke vpisa najkasneje v 10 dneh po prejemu zahteve za vpis v register.

(5) Zaporedna številka vpisa v register je sestavljena iz zaporedne številke vpisa v register v posameznem koledarskem letu in zadnjih dveh števk koledarskega leta, v katerem so bili podatki o oporoki vpisani v register.

6. člen

V registru se posamezne oblike oziroma vrste oporok, vpisanih v register, navedejo z naslednjimi okrajšavami:

1. Oporoka, ki jo je notar sestavil v obliki notarskega zapisa:	NO
2. Oporoka, ki jo je notar prejel v hrambo:	NOH

3. Oporoka, ki jo je sestavilo sodišče:	SO
4. Oporoka, ki jo je sodišče prejelo v hrambo:	SOH
5. Oporoka, ki jo je sestavil odvetnik:	OO
6. Oporoka, ki jo je odvetnik prejel v hrambo:	OOH

7. člen

(1) Podatki o spremembi, preklicu ali razveljavitvi oporoke, podatki o vrnitvi oporoke oporočitelju, podatek o smrti oporočitelja in podatek o tem, kdo je vpogledal v register, se štejejo kot kasnejši vpisi v register.

(2) Predlagatelji morajo zbornici najkasneje v 15 dneh od nastopa dejstva iz prejšnjega odstavka na način, ki je določen v drugem odstavku 5. člena tega pravilnika, podati zahtevo za kasnejši vpis v register.

(3) Kasnejši vpisi v register se vpišejo pod zaporedno številko vpisa oporoke v register z navedbo datuma kasnejšega vpisa.

(4) Zbornica izda predlagatelju potrdilo o opravljenem kasnejšem vpisu v register, z navedbo zaporedne številke vpisa najkasneje v 10 dneh po prejemu zahteve za kasnejši vpis v register.

III. VPOGLED V REGISTER

8. člen

(1) Zbornica izda oporočitelju na njegovo zahtevo izpis iz registra. Pred tem ugotovi njegovo istovetnost, način ugotovitve istovetnosti pa se vpiše v register.

(2) Zahtevo za izpis iz prejšnjega odstavka lahko zbornici posreduje tudi notar. Zahteva mora vsebovati tudi podatke o načinu ugotovitve istovetnosti oporočitelja.

(3) Zahteva za izpis iz registra se poda v pisni ali elektronski obliki na predpisanem obrazcu, ki ga določi Izvršni odbor Notarske zbornice Slovenije.

(4) V času življenja oporočitelja druge osebe oziroma organi nimajo pravice do posredovanja podatkov iz registra.

9. člen

(1) Po smrti oporočitelja se izpis iz registra izda na podlagi pisne zahteve sodišča ali druge osebe, ki izkaže za to upravičen interes.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora vsebovati naslednje podatke:

– podatke o pošiljatelju zahteve za izpis podatkov iz registra (ime in priimek ter prebivališče fizične osebe ali firmo in sedež pravne osebe oziroma naziv in naslov sodišča);

– podatke o oporočitelju (ime in priimek, naslov, EMŠO ali datum rojstva in datum smrti);

– navedbo podatkov oziroma okoliščin, ki izkazujejo upravičen interes pošiljatelja zahteve za izpis podatkov iz registra.

(3) Če zahteva ne vsebuje podatkov iz prejšnjega odstavka, zbornica pozove pošiljatelja, da dopolni zahtevo.

(4) Zbornica posreduje izpisek na naslov, ki je naveden v zahtevi, najkasneje v 10 dneh po prejemu popolne zahteve.

(5) V register se vpišejo podatki o prejemniku izpisa iz registra in datum izdaje izpisa.

IV. NADOMESTILA IN DRUGI STROŠKI

10. člen

(1) Zbornica je upravičena do denarnega nadomestila za vpis v register in za izdajo izpisa iz registra.

(2) Denarno nadomestilo iz prejšnjega odstavka se določa v točkah. Vrednost točke, brez davka na dodano vrednost, je enaka vrednosti točke v Notarski tarifi.

(3) Nadomestilo iz prvega odstavka tega člena se plača na način, ki ga s posebnim navodilom določi Izvršni odbor Notarske zbornice Slovenije.

11. člen

(1) Za vpis oporoke plača oporočitelj nadomestilo v višini 90 točk.

(2) Za kasnejši vpis po 7. členu tega pravilnika, razen za vpis podatka o smrti, se plača nadomestilo v višini 50 točk.

(3) Za izpis iz registra plača prosilec nadomestilo v višini 50 točk.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

(1) Zbornica obvesti osebe oziroma organ iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 108.b člena Zakona o notariatu o tehničnih pogojih pošiljanja oziroma vnosa podatkov v register in o načinu in tehničnih pogojih posredovanja izpisov iz registra najkasneje do objave sklepa iz drugega odstavka 63. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o notariatu (Uradni list RS, št. 73/04) v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Obrazec iz drugega odstavka 5. člena in tretjega odstavka 8. člena tega pravilnika se določi najkasneje do objave sklepa iz prejšnjega odstavka v Uradnem listu Republike Slovenije.

13. člen

(1) Sodišča, notarji in odvetniki posredujejo zbornici podatke o oporokah, s katerimi razpolagajo, v enem mesecu od uveljavitve sklepa iz drugega odstavka 63. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o notariatu (Uradni list RS, št. 73/04).

(2) Vpis podatkov o oporoki, ki je že vpisana v centralni register pri notarjih hranjenih oporok, ki ga vodi zbornica na podlagi sklepa skupščine Notarske zbornice Slovenije z dne 15. 3. 1997, in vpis podatkov o drugi oporoki, ki je v hrambi pri notarju ob uveljavitvi sklepa iz prejšnjega odstavka, se opravi brezplačno.

(3) Vpis podatkov o oporokah, ki jih po prvem odstavku tega člena posredujejo sodišča in odvetniki, se opravi na stroške oporočitelja. Sodišča in odvetniki, ki zbornici posredujejo podatke o oporokah, so dolžni pozvati oporočitelje k plačilu navedenih stroškov. Vpis se opravi po plačilu stroškov.

14. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 152/06

Ljubljana, dne 10. novembra 2006

EVA 2005-2011-0019

Anton Rojec l.r.

Predsednik

Notarske zbornice Slovenije

Soglašam!

dr. Lovro Šturm l.r.

Minister
za pravosodje

OBČINE

BISTRICA OB SOTLI

78. Odlok o povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v letu 2007

Na podlagi 13. člena Zakona o uvedbi eura (ZUE) (Uradni list RS, št. 114/06), 8. člena Odloka o komunalnem prispevku v Občini Bistrica ob Sotli (Uradni list RS, št. 63/05) ter 15. člena Statuta Občine Bistrica ob Sotli (Uradni list RS, št. 46/99, 125/03, 73/06) je Občinski svet Občine Bistrica ob Sotli na 2. redni seji dne 14. 12. 2006 sprejel

O D L O K

o povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v letu 2007

1. člen

Povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč za III. stopnjo opremljenosti in gostoto naseljenosti 100–200 prebivalcev na hektar znašajo na dan 1. 1. 2007 23.784,00 SIT oziroma 99,248 EUR za m² koristne stanovanjske površine.

Od tega:

– stroški za naprave individualne komunalne rabe 10.703,00 SIT oziroma 44,662 EUR na m² koristne stanovanjske površine

– stroški za naprave kolektivne komunalne rabe 13.081,00 SIT oziroma 54,586 EUR na m² koristne stanovanjske površine.

2. člen

Tako določeni povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč se lahko letno valorizirajo v skladu z Odlokom o komunalnem prispevku v Občini Bistrica ob Sotli.

3. člen

Občani lahko izjemoma uveljavljajo zmanjšanje plačila komunalnega prispevka v višini do 30%, na podlagi predložitve dokazila o vlaganjih v komunalno infrastrukturo v preteklih letih.

O znižanju plačila komunalnega prispevka do 30% odloči župan ali od njega pooblaščen oseba na osnovi pismenega dokazila o vlaganjih v komunalno infrastrukturo v zadnjih štirih letih. Upoštevajo se vlaganja v ceste, vodovode, kanalizacijo in plazove.

Župan lahko olajšavo zmanjša do 10% na osnovi utemeljenih argumentov.

4. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o povprečni gradbeni ceni, ceni stavbnih zemljišč in povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v Občini Bistrica ob Sotli (Uradni list RS, št. 6/04).

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2007 dalje.

Št. 032-0004/2006-04

Bistrica ob Sotli, dne 14. decembra 2006

Župan
Občine Bistrica ob Sotli
Jožef Pregrad l.r.

79. Sklep o uskladitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Bistrica ob Sotli za leto 2007

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00, 51/02, 108/03 – odl. US, 77/04 – odl. US), 13. člena Zakona o uvedbi eura (ZUE) (Uradni list RS, št. 114/06), 22. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 125/03, 53/04) in 15. člena Statuta občine Bistrica ob Sotli (Uradni list RS, št. 49/99, 125/03, 73/06) je Občinski svet Občine Bistrica ob Sotli na svoji 2. redni seji dne 14. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o uskladitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Bistrica ob Sotli za leto 2007

I.

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Bistrica ob Sotli v letu 2007 znaša 0,0006 EUR.

II.

Vrednost točke iz tega sklepa se uporablja od 1. januarja 2007 dalje.

III.

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati sklep o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Bistrica ob Sotli za leto 2006.

IV.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-0004/2006-03

Bistrica ob Sotli, dne 14. decembra 2006

Župan
Občine Bistrica ob Sotli
Jožef Pregrad l.r.

BOROVNICA

80. Sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč na območju Občine Borovnica

Na podlagi 11. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč na območju Občine Borovnica (Uradni list SRS, št. 1/90, Uradni list RS, št. 13/90 in 47/92) in Statuta Občine Borovnica (Uradni list RS, št. 42/99, 17/00, in Naš časopis, december 2001) je Občinski svet Občine Borovnica na 2. redni seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč na območju Občine Borovnica

1. člen

Vrednost točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč na območju Občine Borovnica za leto 2007 znaša 0,057 SIT ali 0,000237 EUR.

2. člen

Vrednost točke iz 1. člena sklepa velja za obračun nadomestila v obdobju od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007.

3. člen

Sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS in se uporablja od 1. 1. 2007.

Št. 900-0020/2006-3-2/14
Borovnica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Borovnica
Andrej Ocepek l.r.

DOBROVA - POLHOV GRADEC**81. Sklep o začasnem financiranju proračunske porabe v Občini Dobrova - Polhov Gradec za leto 2007**

Na podlagi 32. in 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02 in 56/02 – ZJU) in 30. člena Statuta Občine Dobrova - Polhov Gradec (Naš časopis, št. 252/99) izdajam

S K L E P**o začasnem financiranju proračunske porabe v Občini Dobrova - Polhov Gradec za leto 2007**

1. člen

S tem sklepom se urejata način in oseb financiranja proračunskih uporabnikov do sprejetja proračuna Občine Dobrova - Polhov Gradec za leto 2007. Obdobje začasnega financiranja iz tega sklepa lahko traja največ tri mesece. Obdobje začasnega financiranja se lahko podaljša v skladu z Zakonom o javnih financah.

2. člen

Do sprejetja proračuna Občine Dobrova - Polhov Gradec za leto 2007 se javna poraba začasno nadaljuje na podlagi proračuna za leto 2006 in za iste programe kot v letu 2006.

3. člen

V obdobju začasnega financiranja se smejo porabiti sredstva do višine, sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za preteklo leto, razen sredstev za naloge, opredeljene z zakonskimi predpisi, ki se uporabljajo v višini, določeni z zakonom.

4. člen

N glede na določila 3. člena tega sklepa se v obdobju začasnega financiranja lahko nadaljuje izvajanje in financiranje investicij, ki bo bile sprejete v proračunu za leto 2006.

5. člen

V obdobju začasnega financiranja ni možno pričenjati novih investicij.

6. člen

V obdobju začasnega financiranja neposredni uporabniki ne smejo povečevati števila zaposlenih glede na stanje na dan 31. 12. 2006.

7. člen

V okviru tega sklepa nastali prihodki in odhodki proračuna so sestavni del proračuna občine Dobrova - Polhov Gradec za leto 2007.

8. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2007 dalje.

Št. 011-4931/06
Dobrova, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Dobrova - Polhov Gradec
Lovro Mrak l.r.

82. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča

Na podlagi 17. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč (Uradni list RS, št. 106/99, 131/03) in 16. člena Statuta Občine Dobrova - Polhov Gradec (Naš časopis, št. 252/99) je Občinski svet Občine Dobrova - Polhov Gradec na 2. redni seji dne 20. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča**

1. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Dobrova - Polhov Gradec za leto 2007 znaša 0,53 SIT oziroma 0,002212 €.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje.

Št. 011-4757/2006
Dobrova, dne 20. decembra 2006

Župan
Občine Dobrova - Polhov Gradec
Lovro Mrak l.r.

GORNJA RADGONA**83. Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Gornja Radgona za leto 2007**

Na podlagi 39. in 41. člena Obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 40/04 – UPB 1) in na podlagi 48. člena Statuta Območne obrtne zbornice Gornja Radgona, sprejetega na seji skupščine Območne obrtne zbornice Gornja Radgona dne 11. 2. 2005 je skupščina Območne obrtne zbornice Gornja Radgona na 1. konstitutivni seji dne 12. 12. 2006 sprejela

S K L E P**o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Gornja Radgona za leto 2007**

I.

Članarino plačujejo člani Območne obrtne zbornice Gornja Radgona (v nadaljnjem besedilu: zbornica) s statusom fizične in pravne osebe, ki opravljajo pridobitno dejavnost v Republiki Sloveniji kot obrtno, obrti podobno dejavnost ali domačo in umetnostno obrt, obrtne zadruge in oblike njihovega združevanja.

Obveznost iz prvega odstavka te točke velja tudi za vse člane, ki so pristopili v članstvo na podlagi lastne pisno izkazane odločitve (prostovoljni člani).

II.

Člani iz prve točke tega sklepa, skladno z določenimi osnovami v drugem odstavku 39. člena Obrtnega zakona plačujejo mesečno članarino, kot sledi:

– fizična oseba, ki je iz naslova opravljanja dejavnosti zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačuje članarino v višini 3% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 5.087,80 SIT mesečno, oziroma 21 evrov mesečno, preračunano v evre po menjalnem tečaju;

– fizična oseba, ki iz naslova opravljanja dejavnosti ni zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačuje članarino v višini 3% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 5.087,80 mesečno, oziroma 21 evrov mesečno, preračunano v evre po menjalnem tečaju;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, v višini 1,5% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 2.543,90 SIT mesečno, oziroma 10 evrov mesečno, preračunano v evre po menjalnem tečaju;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in ne presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, ne plačuje članarine;

– pravna oseba (gospodarska družba, obrtna zadruga in njihovega združevanja) v višini 5.087,80 SIT mesečno, oziroma 21 evrov mesečno, preračunano v evre po menjalnem tečaju;

– prostovoljni član v višini 5.087,80 SIT mesečno, oziroma 21 evrov mesečno, preračunano v evre po menjalnem tečaju.

III.

Član, ki mu je na podlagi 4. odstavka 11. člena Obrtnega zakona dovoljena začasna prekinitev dejavnosti, za čas prekinitve ne plača članarine.

IV.

Za člane iz prvega odstavka I. točke tega sklepa, ki opravljajo tudi neobrtne dejavnosti, se članarina zbornici obračuna v skladu s sklenjenim sporazumom s Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije.

V.

V primeru, ko prične član zbornice z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, nastane obveznost plačevanja članarine zbornici s prvim dnevom naslednjega meseca, oziroma ko preneha z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, preneha obveznost plačevanja zadnjega dne v mesecu, v katerem je prenehal z opravljanjem dejavnosti.

VI.

Območna obrtna zbornica Gornja Radgona, člane s pisnim obvestilom oziroma odločbo seznani o odmeri članarine za leto 2007.

Članarina zapade v plačilo najpozneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec in se plačuje na prehodni – transakcijski račun št. 19100-0010141210, pri Deželni banki Slovenije d.d.

Fizične in pravne osebe, ki postanejo člani zbornice med letom, se seznani o odmeri članarine s smiselno uporabo določbe prvega odstavka te točke.

VII.

Članarina zbornice se lahko zmanjša ali odpiše osebam iz I. točke tega sklepa le na podlagi pisne vloge člana za vsak primer posebej, če tako odloči upravni odbor Območne obrtne zbornice Gornja Radgona.

O odločitvi iz prvega odstavka te točke, je Območna obrtna zbornica Gornja Radgona dolžna pisno obvestiti Upravni odbor Obrtne zbornice Slovenije.

VIII.

Območna obrtna zbornica Gornja Radgona lahko pooblasti Obrtno zbornico Slovenije, za skupno izdajanje Obvestil oziroma Odločb o odmeri članarine ter za druga dejanja povezana s pobiranjem članarine.

IX.

Ta sklep začne veljati od dneva sprejetja na skupščini, uporablja pa se od 1. 1. 2007.

Gornja Radgona, dne 12. decembra 2006

Predsednica
skupščine OOO Gornja Radgona
Irena Petek Ferenc l.r.

IG

84. Sklep o javni razgrnitvi osnutka predloga strategije prostorskega razvoja (v nadaljevanju SPRO) Občine Ig in osnutka predloga prostorskega reda Občine Ig

Na podlagi 31. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in 7. ter 30. člena Statuta Občine Ig (Uradni list RS, št. 129/06) je župan Občine Ig sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka predloga strategije prostorskega razvoja (v nadaljevanju SPRO) Občine Ig in osnutka predloga prostorskega reda Občine Ig

I.

Javna razgrnitev bo potekala v prostorih Občine Ig, Govekarjeva cesta 6, 1292 Ig, od 24. 1. 2007 do 15. 3. 2007.

II.

V času javne razgrnitve se lahko podajo pripombe in predlogi pisno na zapisnik v času uradnih ur.

III.

Datum in kraj javnih razprav po vaških skupnostih bo objavljen v februarški številki občinskega glasila Mostiščar in na krajevnih oglasnih deskah.

IV.

Gradivo Osnutek SPRO in PRO bo tudi na vpogled na spletni strani: <http://www.obcina-ig.si>.

V.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in prične veljati 24. 1. 2007.

Ig, dne 5. januarja 2007

Župan
Občine Ig
Janez Cimperman l.r.

LAŠKO

85. Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Laško za leto 2007

Na podlagi 39. in 41. člena Obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 40/04 – UPB1) in na podlagi 2. in 16. člena Statuta Območne obrtne zbornice Laško je skupščina Območne obrtne zbornice Laško na seji dne 14. 12. 2006 sprejela

S K L E P**o določitvi višine in načina plačevanja članarine
Območni obrtni zbornici Laško za leto 2007****I.**

Članarino plačujejo člani Območne obrtne zbornice Laško (v nadaljnjem besedilu: zbornica) s statusom fizične in pravne osebe, ki opravljajo pridobitno dejavnost v Republiki Sloveniji kot obrtno, obrti podobno ali domačo in umetnostno obrt, obrtne zadruge in oblike njihovega združevanja.

Obveznost iz prvega odstavka te točke velja tudi za vse člane, ki so pristopili v članstvo na podlagi lastne pisno izkazane odločitve (prostovoljni člani).

II.

Člani iz prve točke tega sklepa, skladno z določenimi osnovami v drugem odstavku 39. člena obrtnega zakona, plačujejo mesečno članarino, kot sledi:

- fizična oseba, ki je iz naslova opravljanja dejavnosti zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačuje članarino v višini 3,39123% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 5.751,36 SIT mesečno oziroma 24 eurov mesečno, preračunano v eure po tečaju zamenjave;

- fizična oseba, ki iz naslova opravljanja dejavnosti ni zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačuje članarino v višini 3,39123% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 5.751,36 SIT mesečno oziroma 24 eurov mesečno, preračunano v eure po tečaju zamenjave;

- fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in presega milijon in pol dolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, plačuje članarino v višini 1,41301% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 2.396,39 SIT mesečno oziroma 10 eurov mesečno, preračunano v eure po tečaju zamenjave;

- fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in ne presega milijon in pol dolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, ne plačuje članarine;

- pravna oseba (gospodarska družba, obrtna zadruga in njihova združenja) v višini 5.751,36 SIT mesečno oziroma 24 eurov mesečno, preračunano v eure po tečaju zamenjave;

- prostovoljni član, v višini 5.751,36 SIT mesečno oziroma 24 eurov mesečno, preračunano v eure po tečaju zamenjave;

III.

Član, ki mu je na podlagi četrtega odstavka 11. člena Obrtnega zakona dovoljena začasna prekinitev dejavnosti, za čas prekinitve ne plača članarine.

IV.

Za člane iz prvega odstavka I. točke tega sklepa, ki opravljajo tudi neobrtne dejavnosti, se članarina zbornici obračuna v skladu s sklenjenim sporazumom s Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije.

V.

V primeru, ko prične član zbornice z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, nastane obveznost plačevanja članarine zbornici s prvim dnevom naslednjega meseca, oziroma ko preneha z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, preneha obveznost plačevanja zadnjega dne v mesecu, v katerem je prenehal z opravljanjem dejavnosti.

VI.

Območna obrtna zbornica Laško člane s pisnim obvestilom oziroma odločbo seznani o odmeri članarine za leto 2007.

Članarina zapade v plačilo najpozneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec in se plačuje na prehodni transakcijski račun št. 19100-0010141210, odprt pri Deželni banki Slovenije d.d.

Fizične in pravne osebe, ki postanejo člani zbornice med letom, se seznani o odmeri članarine s smiselno uporabo določbe prvega odstavka te točke.

VII.

Članarina zbornice se lahko zmanjša ali odpiše osebam iz I. točke tega sklepa le na podlagi pisne vloge člana za vsak primer posebej, če tako odloči upravni odbor Območne obrtne zbornice Laško.

O odločitvi iz prvega odstavka te točke je Območna obrtna zbornica Laško dolžna pisno obvestiti Upravni odbor Obrtne zbornice Slovenije.

VIII.

Območna obrtna zbornica Laško je pooblastila Obrtno zbornico Slovenije za skupno izdajanje obvestil oziroma odločb o odmeri članarine ter za druga dejanja, povezana s pobiranjem članarine.

Številka: 0412-RA

Laško, dne 14. decembra 2006

Predsednik
Skupščine OOOZ Laško
Franč Medvešek i.r.

NOVA GORICA**86. Odlok o spremembi Odloka o občinskem
lokacijskem načrtu Športni park Solkan**

Na podlagi 23. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popr.) in 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradne objave, št. 6/02 in 25/02, ter Uradni list RS, št. 38/05, 24/06) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 20. decembra 2006 sprejel

O D L O K**o spremembi Odloka o občinskem lokacijskem
načrtu Športni park Solkan****1. člen**

S tem odlokom se sprejme sprememba Odloka o občinskem lokacijskem načrtu Športni park Solkan (Uradni list RS, št. 65/06).

2. člen

V 8. členu se doda odstavek:

»(5) Dopustna je gradnja gospodarske telekomunikacijske opreme in objektov.«

3. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 350-10/2002

Nova Gorica, dne 20. decembra 2006

Župan
Mestne občine Nova Gorica
Mirko Brulc i.r.

87. Odlok o spremembi Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča na območju Mestne občine Nova Gorica

Na podlagi 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradne objave, št. 6/02, 25/02, in Uradni list RS, št. 38/05, 24/06) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 20. decembra 2006 sprejel

O D L O K

o spremembi Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča na območju Mestne občine Nova Gorica

1. člen

Spremeni se drugi odstavek 12. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča na območju Mestne občine Nova Gorica (Uradno glasilo, št. 10/97, 2/99, Uradne objave, št. 19/99, 24/00, 1/02, 4/03, in Uradni list RS, št. 133/03, 88/04, 134/04, 93/05, 114/05) tako, da se glasi:

»Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Mestne občine Nova Gorica za leto 2007 znaša 0,9512 SIT (0,003969 €).«

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 422-124/2006

Nova Gorica, dne 20. decembra 2006

Župan
Mestne občine Nova Gorica
Mirko Brulc l.r.

88. Sklep o ukinitvi grajenega javnega dobra

Na podlagi 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradne objave, št. 6/02, 25/02, in Uradni list RS, št. 38/05, 24/06) ter 23. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02 in št. 93/05) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 20. decembra 2006 sprejel

S K L E P

o ukinitvi grajenega javnega dobra

1.

S tem sklepom se ukinja grajeno javno dobro parc. št. 421/10 poslovna stavba 274 m², parc. št. 421/24 dvorišče 142 m², parc. št. 430/14 dvorišče 260 m² in parc. št. 430/15 dvorišče 100 m², vse k.o. Rožna Dolina.

2.

Nepremičnine iz 1. točke tega sklepa prenehajo imeti značaj grajenega javnega dobra in postanejo lastnina Mestne občine Nova Gorica.

3.

Ta sklep začne veljati osmi dan po uradni objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 46200-53/97

Nova Gorica, dne 20. decembra 2006

Župan
Mestne občine Nova Gorica
Mirko Brulc l.r.

POLZELA

89. Sklep o javni razgrnitvi sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta Poligon

Na podlagi 31. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in 16. člena Statuta Občine Polzela (Uradni list RS, št. 34/99) je župan Občine Polzela sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta Poligon

I.

Župan Občine Polzela odreja javno razgrnitev predloga sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta Poligon, ki ga je izdelal PIANO, Atelje krajinske arhitekture, št. projekta PIANO/81/2006-OLN-D1 z dne januar 2007.

II.

Predlog bo javno razgrnjen v času od 15. januarja 2007 do 31. januarja 2007 v prostorih Občine Polzela, Polzela 8, v času uradnih ur.

V času javne razgrnitve bo v sredo, dne 17. januarja 2007 ob 17.00 uri, v sejni sobi Občine Polzela, organizirana javna obravnava predloga.

III.

Vse zainteresirane fizične in pravne osebe lahko, v času javne razgrnitve, podajo svoje pripombe oziroma predloge. Pripombe in predlogi se lahko vpišejo v knjigo pripomb, lahko pa se pošljejo tudi pisмено na naslov: Občina Polzela, Polzela 8, p. Polzela s pripisom: Pripombe na predlog sprememb in dopolnitev LN POLIGON. Rok za pisne pripombe poteče zadnji dan razgrnitve.

IV.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 350-17/2006

Polzela, dne 4. januarja 2007

Župan
Občine Polzela
Ljubo Žnidar l.r.

PREBOLD

90. Sklep o javni razgrnitvi in javni obravnavi predloga občinskega lokacijskega načrta območja P4/4 Kovačev hrib

Na podlagi 31. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popr.), 29. člena Statuta Občine Prebold (Uradni list RS, št. 81/06) in Programa priprave lokacijskega načrta območja P4/4 Kovačev hrib (Uradni list RS, št. 98/04) je župan Občine Prebold sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi in javni obravnavi predloga občinskega lokacijskega načrta območja P4/4 Kovačev hrib

1. člen

Javno se razgrne predlog občinskega lokacijskega načrta območja P4/4 Kovačev hrib, ki ga je izdelal PROPLAN, Ivanka Kraljič s.p., Kovinarska 9, 8270 Krško, pod številko projekta 02/06-OLN.

2. člen

Javna razgrnitev predloga občinskega lokacijskega načrta območja P4/4 Kovačev hrib bo potekala od 19. 1. 2007 do 19. 2. 2007 v prostorih Občine Prebold, Hmeljarska cesta 3, 3312 Prebold.

3. člen

V času javne razgrnitve bo v četrtek, 25. 1. 2007 ob 18. uri v avli Dvorane Prebold, Hmeljarska 8, 3312 Prebold organizirana javna obravnava predloga občinskega lokacijskega načrta območja P4/4 Kovačev hrib.

4. člen

V času javne razgrnitve je možno podati pisne pripombe in predloge, vezane na predlog občinskega lokacijskega načrta območja P4/4 Kovačev hrib v knjigo pripomb ali jih v pisni obliki posredovati na naslov Občina Prebold, Hmeljarska cesta 3, 3312 Prebold, oziroma jih je možno podati tudi ustno na javni obravnavi. Rok za oddajo pripomb in predlogov poteče z zadnjim dnem javne razgrnitve.

5. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Prebold, dne 4. januarja 2007

Župan
Občine Prebold
Vinko Debelak l.r.

RAVNE NA KOROŠKEM**91. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Ravne na Koroškem**

Na podlagi 35. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, ..., 51/02), 50. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, ..., 40/03), 7. in 16. člena Statuta Občine Ravne na Koroškem (Uradni list RS, št. 39/99, 61/01 in 65/03) in 19. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Ravne na Koroškem (Uradni list RS, št. 122/00 in 119/03) je Občinski svet Občine Ravne na Koroškem na 3. redni seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Ravne na Koroškem**

1. člen

Mesečna vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Ravne na Koroškem v letu 2007 znaša 0,0765 SIT oziroma 0,000319 EUR.

2. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007.

Št. 032-0-0016/2006-107

Ravne na Koroškem, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Ravne na Koroškem
mag. Tomaž Rožen l.r.

REČICA OB SAVINJI**92. Sklep o začasnem financiranju Občine Rečica ob Savinji v obdobju januar–marec 2007**

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) in 3. člena Statuta Občine Mozirje (Uradni list RS, št. 61/02) je župan Občine Rečica ob Savinji dne 20. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o začasnem financiranju Občine Rečica ob Savinji v obdobju januar–marec 2007**

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina sklepa)

S tem sklepom se določa in ureja začasno financiranje Občine Rečica ob Savinji (v nadaljevanju: občina) v obdobju od 1. januarja do 31. marca 2007 (v nadaljnjem besedilu: obdobje začasnega financiranja).

2. člen

(podlaga za začasno financiranje)

Začasno financiranje temelji na proračunu občine za leto 2006. Obseg prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in drugih izdatkov občine je določen v skladu z Zakonom o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B; v nadaljevanju: ZJF) in Odlokom o proračunu Občine Mozirje za leto 2006 (Uradni list RS, št. 61/06, 69/06; v nadaljevanju: odlok o proračunu).

2. VIŠINA IN STRUKTURA ZAČASNEGA FINANCIRANJA

3. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V obdobju začasnega financiranja se prihodki in drugi prejemki ter odhodki in izdatki splošnega dela proračuna določijo v zneskih, predvidenih v splošnem delu proračuna za obdobje od 1. 1. 2007 do 31. 3. 2007.

V obdobju začasnega financiranja se lahko prejemki in izdatki občine povečajo za namenske prejemke in izdatke, ki so tako opredeljeni s 43. členom ZJF oziroma odlokom o proračunu, če niso načrtovani v začasnem financiranju.

4. člen

(posebni del proračuna)

Finančni načrti neposrednih uporabnikov se določijo do ravni proračunskih postavk – kontov in so priloga k temu sklepu ter se objavijo na spletni strani občine

3. IZVRŠEVANJE ZAČASNEGA FINANCIRANJA

5. člen

(uporaba predpisov)

V obdobju začasnega financiranja se za izvrševanje začasnega financiranja uporabljajo ZJF, pravilnik, ki ureja postopke za izvrševanje proračuna Republike Slovenije, zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije, in odlok o proračunu.

6. člen

(prevzemanje in plačevanje obveznosti)

V obdobju začasnega financiranja lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti iz istih proračunskih postavk kot v proračunu preteklega leta.

Neposredni uporabniki lahko v obdobju začasnega financiranja prevzemajo in plačujejo obveznosti v breme svojega finančnega načrta samo v okviru pravic porabe iz svojega finančnega načrta, določenega v posebnem delu proračuna.

Nove proračunske postavke lahko neposredni uporabnik odpre le na podlagi 41., 43. in 44. člena ZJF.

4. KONČNE DOLOČBE

7. člen

(obvestilo o sklepu)

Občinski svet Občine Rečica ob Savinji je bil s sklepom o začasnem financiranju proračunskih potreb v Občini Rečica ob Savinji v letu 2007 seznanjen na 2. redni seji dne 21. 12. 2006.

8. člen

(uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije (ali v uradnem glasilu občine), uporabljaja pa se od 1. januarja 2007 dalje.

Št. 2/2006

Mozirje, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Rečica ob Savinji
Vinko Jeraj l.r.

SLOVENSKA BISTRICA

93. Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Slovenska Bistrica za leto 2007

Na podlagi 39. in 41. člena Obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 40/04 – UPB1) in na podlagi 16. člena Statuta Območne obrtne zbornice Slovenska Bistrica, sprejetega na seji skupščine Območne obrtne zbornice Slovenska Bistrica, dne 10. marca 2005, je skupščina Območne obrtne zbornice Slovenska Bistrica na seji dne 18. decembra 2006 sprejela

S K L E P

o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Slovenska Bistrica za leto 2007

I.

Članarino plačujejo člani Območne obrtne zbornice Slovenska Bistrica (v nadaljnjem besedilu: zbornica) s statusom fizične in pravne osebe, ki opravljajo pridobitno dejavnost v Republiki Sloveniji kot obrtno, obrti podobno ali domačo in umetnostno obrt, obrtno zadrugo in oblike njihovega združevanja.

Obveznost iz prvega odstavka te točke velja tudi za vse člane, ki so pristopili v članstvo na podlagi lastne pisno izkazane odločitve (prostovoljni člani).

II.

Člani iz prve točke tega sklepa, skladno z določenimi osnovami v drugem odstavku 39. člena obrtnega zakona, plačujejo mesečno članarino, kot sledi:

– fizična oseba, ki je iz naslova opravljanja dejavnosti zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačuje članarino v višini 3,5325% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 5.991,00 SIT mesečno oziroma 25 evrov mesečno, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki iz naslova opravljanja dejavnosti ni zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačuje članarino v višini 3,5325% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 5.991,00 SIT mesečno oziroma 25 evrov mesečno, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, plačuje članarino v višini 1,4130% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 2.396,40 SIT mesečno oziroma 10 evrov mesečno, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in ne presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, ne plačuje članarine;

– pravna oseba (gospodarska družba, obrtna zadruga in njihova združenja) plačuje članarino v višini 5.991,00 SIT mesečno oziroma 25 evrov mesečno, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– prostovoljni člani plačujejo članarino v višini 5.991,00 SIT oziroma 25 evrov mesečno, preračunano v evre po tečaju zamenjave.

III.

Član, ki mu je na podlagi četrtega odstavka 11. člena Obrtnega zakona dovoljena začasna prekinitev dejavnosti, za čas prekinitve ne plača članarine.

IV.

Za člane iz prvega odstavka I. točke tega sklepa, ki opravljajo tudi neobrtne dejavnosti, se članarina zbornici obračuna v skladu s sklenjenim sporazumom s Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije.

V.

V primeru, ko prične član zbornice z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, nastane obveznost plačevanja članarine zbornici s prvim dnevom naslednjega meseca, oziroma ko preneha z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, preneha obveznost plačevanja zadnjega dne v mesecu, v katerem je prenehal z opravljanjem dejavnosti.

VI.

Območna obrtna zbornica Slovenska Bistrica člane s pisnim obvestilom oziroma odločbo seznani o odmeri članarine za leto 2007.

Članarina zapade v plačilo najpozneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec in se plačuje na prehodni – transakcijski račun št. 19100-0010141210, odprt pri Deželni banki Slovenije d.d.

Fizične in pravne osebe, ki postanejo člani zbornice med letom, se seznani o odmeri članarine s smiselno uporabo določbe prvega odstavka te točke.

VII.

Članarina zbornice se lahko zmanjša ali odpiše osebam iz I. točke tega sklepa le na podlagi pisne vloge člana za vsak primer posebej, če tako odloči upravni odbor Območne obrtne zbornice Slovenska Bistrica.

O odločitvi iz prvega odstavka te točke je Območna obrtna zbornica Slovenska Bistrica dolžna pisno obvestiti Upravni odbor Obrtne zbornice Slovenije.

VIII.

Območna obrtna zbornica Slovenska Bistrica je pooblastila Obrtno zbornico Slovenije za skupno izdajanje obvestil oziroma odločb o odmeri članarine ter za druga dejanja, povezana s pobiranjem članarine.

Št. 180/sk/06

Slovenska Bistrica, dne 18. decembra 2006

Predsednica
OOZ Slovenska Bistrica
Olga Kalan l.r.

ŠKOFJA LOKA**94. Sklep o ustanovitvi, pristojnostih in sestavi odborov in komisij Občinskega sveta Občine Škofja Loka**

Na podlagi 30. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo ZLS-UPB1, 21/06 – odločba US) in 29. člena Statuta Občine Škofja Loka (Uradni list RS, št. 37/95 in 47/98) je Občinski svet Občine Škofja Loka na 2. redni seji dne 4. 1. 2007 sprejel

S K L E P**o ustanovitvi, pristojnostih in sestavi odborov in komisij Občinskega sveta Občine Škofja Loka****1. člen**

Odbori in komisije občinskega sveta (v nadaljevanju: svet) so delovna telesa sveta. V okviru svojega delovnega področja, v skladu s statutom občine in poslovnikom sveta, obravnavajo zadeve iz pristojnosti sveta in dajejo svetu mnenja in predloge.

Komisije in odbori lahko predlagajo svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega proračuna ter drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

2. člen

Člane odborov in komisij imenuje svet izmed članov sveta, lahko pa tudi izmed drugih občanov, vendar največ polovico članov.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja se imenuje samo izmed članov sveta.

Župan ne more biti član odbora ali komisije sveta, lahko pa sodeluje v razpravi na sejah odborov in komisij.

Odbor ali komisijo sveta vodi član sveta. Članstvo v odboru ali komisiji sveta ni združljivo s članstvom v nadzornem odboru občine ali z delom v občinski upravi.

Prvo sejo odbora ali komisije skliče župan.

3. člen

S tem sklepom se ustanovijo naslednja delovna telesa sveta:

1. Odbor za družbene dejavnosti,
2. Odbor za gospodarske javne službe,
3. Odbor za prometno infrastrukturo in javne površine,
4. Odbor za gospodarske dejavnosti, turizem in kmetijstvo,
5. Odbor za urejanje prostora, varstvo okolja in preno,

6. Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja,
7. Komisija za mednarodno sodelovanje in partnerstva,
8. Statutarno pravna komisija,
9. Odbor za mladinsko dejavnost,
10. Odbor za gospodarjenje z nepremičninami, opremljanje stavbnih zemljišč in stanovanjsko gospodarstvo.

4. člen

Odbor za družbene dejavnosti ima devet članov in skrbi za:

- zdravstveno in socialno varstvo,
- vzgojo in izobraževanje,
- šport,
- raziskovalno dejavnost,
- humanitarno dejavnost,
- kulturo,
- muzejsko in arhivsko gradivo ter
- varstvo starejših.

5. člen

Odbor za gospodarske javne službe ima sedem članov in opravlja naslednje naloge:

- spremlja stanje na področju gospodarskih javnih služb,
- spremlja stanje na področju javne gospodarske infrastrukture,
- obravnava in daje predloge za urejanje in razvoj gospodarskih javnih služb,
- skrbi za ostalo občinsko premoženje in
- druge naloge v okviru delovnega področja gospodarskih javnih služb.

6. člen

Odbor za prometno infrastrukturo in javne površine ima sedem članov in opravlja naslednje naloge:

- spremlja stanje na področju prometa in cest na območju občine,
- spremlja stanje na področju parkirišč in drugih javnih površin,
- obravnava in daje predloge za urejanje in razvoj teh področij.

7. člen

Odbor za gospodarske dejavnosti, obrt, turizem in kmetijstvo ima sedem članov in opravlja naslednje naloge:

- spremlja in analizira gospodarske rezultate v občini,
- daje predloge za razvoj gospodarstva, obrti in turizma,
- skrbi za varstvo in urejanje kmetijskih površin,
- daje predloge za vzpodbujanje kmetijske proizvodnje,
- spremlja in daje predloge za celostni razvoj podeželja,
- lovstvo, ribištvo in čebelarstvo ter
- obravnava predloge za sofinanciranje razvoja gospodarstva, obrti in turizma.

8. člen

Odbor za urejanje prostora, varstvo okolja in preno ima sedem članov in skrbi za:

- prostorsko politiko in razvoj,
- varstvo okolja,
- urbanizem in preno
- zaščito zgodovinske, kulturne in naravne dediščine.

9. člen

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ima trinajst članov in opravlja naslednje naloge:

- predlaga svetu potrditev mandatov članov sveta in ugovotovitev izvolitve župana,
- predlaga svetu kandidate za delovna telesa sveta in druge organe, ki jih voli in imenuje svet,

– predlaga svetu izdajo soglasja ali mnenja k imenovanju direktorjev oziroma ravnateljev javnih zavodov,
 – obravnava in predlaga svetu višino nagrad in povračil za neprofesionalno in profesionalno opravljanje funkcij,
 – pripravi in izvede razpis za podeljevanje občinskih priznanj,
 – zbira predloge in pripravi predlog podelitve občinskih priznanj in
 – obravnava druga vprašanja, ki jih določi občinski svet.

10. člen

Komisija za mednarodno sodelovanje in partnerstva ima sedem članov in opravlja naslednje naloge:

- sodelovanje s pobratenimi občinami,
- sodelovanje pri pripravi občinskih prireditvev,
- sodelovanje na področju medobčinskega in mednarodnega sodelovanja Občine Škofja Loka in
- sodelovanje pri aktivnostih z občinsko upravo v procesih povezovanja Občine Škofja Loka v drugih mednarodnih organizacijah, skupnostih in združenjih.

11. člen

Statutarno pravna komisija ima sedem članov in opravlja naslednje naloge:

- obravnava predloge statuta občine in njegovih sprememb ter
- obravnava predloge poslovnika sveta in njegovih sprememb.

12. člen

Odbor za mladinsko dejavnost ima sedem članov in opravlja naslednje naloge:

- ustvarjanje, motiviranje in prepoznavanje individualnih potencialov mladega človeka,
- spremljanje dejavnosti s področja socialne politike otrok in mladine, vzgoje in neinstitucionalnega izobraževanja, prostočasnih dejavnosti, kulture, javnega obveščanja in mednarodnega sodelovanja,
- pripravo preventivnih dejavnosti za preprečevanje kriminala med in nad mladimi,
- preventivne dejavnosti za preprečevanje zlorab otrok in mladostnikov in
- učinkovito občinsko štipendijsko politiko preko občinskega Sklada za štipendiranje.

13. člen

Odbor za opremljanje stavbnih zemljišč, gospodarjenje z nepremičninami in stanovanjsko gospodarstvo ima sedem članov in opravlja naslednje naloge:

- obravnava zadeve in daje predloge v zvezi z razpolaganjem z nepremičninami v lasti občine,
- skrbi za gradnjo in prenovo stanovanj in stanovanjskih hiš ter
- skrbi za pridobivanje in urejanje stavbnih zemljišč.

14. člen

Odbori in komisije sveta opravljajo naloge navedene v tem sklepu in druge naloge, ki izhajajo iz zakonodaje.

15. člen

Strokovno in administrativno delo za potrebe odborov in komisij sveta opravlja občinska uprava.

16. člen

Glede načina dela odbora ali komisije sveta se uporabljajo določila poslovnika sveta, lahko pa odbor ali komisija za svoje delo sprejme poslovnik.

17. člen

Komisije ali odbori sveta so za svoje delo odgovorni svetu.

18. člen

Do konstituiranja Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja opravlja njene naloge Začasna komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

19. člen

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati Sklep o ustanovitvi, pristojnostih in sestavi odborov in komisij Občinskega sveta Občine Škofja Loka (Uradni list RS, št. 17/99, 19/02 in 8/03).

20. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-0005/2006

Škofja Loka, dne 4. januarja 2007

Župan
Občine Škofja Loka
Igor Draksler l.r.

ŠMARJE PRI JELŠAH

95. Sklep o uvrstitvi direktorja v plačni razred

Na podlagi petega odstavka 11. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 110/06, uradno prečiščeno besedilo, ZSPJS-UPB6) in prvega odstavka 4. člena Uredbe o plačah direktorjev v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 73/05, 103/05, 12/06, 36/06, 46/06, 77/06 in 128/06) izdajam v zvezi z uvrstitvijo v plačni razred za določitev osnovne plače direktorja javnega zavoda, katerega soustanoviteljica je Občina Šmarje pri Jelšah,

S K L E P

o uvrstitvi direktorja v plačni razred

Delovno mesto direktorja Razvojnega centra Sotla se za določitev osnovne plače uvrsti v 42. plačni razred.

Št. 100-0005/2006

Šmarje pri Jelšah, dne 28. novembra 2006

Župan
Občine Šmarje pri Jelšah
Jožef Čakš l.r.

VITANJE

96. Sklep o imenovanju Nadzornega odbora Občine Vitanje

Na podlagi 32. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB1, 21/06 – odl. US) in 16. člena Statuta Občine Vitanje (Uradni list RS, št. 113/06) je Občinski svet Občine Vitanje na seji dne 15. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o imenovanju Nadzornega odbora
Občine Vitanje****I.**

Imenuje se Nadzorni odbor Občine Vitanje v sestavi:
Jožef Hribnik, Paka 7A, 3205 Vitanje,
Marjana Rančnik, Stenica 26, 3205 Vitanje,
Damjan Fijavž, Pod Hriberco 15, 3205 Vitanje,
Magdalena Rošar, Hudinja 24, 3205 Vitanje,
Franc Zbičajnik, Ljubnica 22 A, 3205 Vitanje.

II.

Naloge nadzornega odbora določata Statut Občine Vitanje in Poslovnik nadzornega odbora.

III.

Mandatna doba nadzornega odbora poteče z dnem poteka mandatne dobe članov občinskega sveta.

IV.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati takoj.

Št. 900-08/2006-08

Vitanje, dne 15. decembra 2006

Župan
Občine Vitanje
Slavko Vetrh l.r.

ŽUŽEMBERK**97. Sklep o razveljavitvi Sklepa o vlogi za znižano
plačilo vrtca**

Na podlagi na podlagi 17. člena Statuta Občine Žužemberk (Uradni list RS, št. 34/99, 63/00 in 93/00) je Občinski svet Občine Žužemberk na 2. seji dne 22. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o razveljavitvi Sklepa o vlogi za znižano
plačilo vrtca****1. člen**

S tem sklepom se razveljavi Sklep o vlogi za znižano plačilo vrtca, objavljen v Uradnem listu RS, št. 104/01, z dne 19. 12. 2001.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2007 dalje.

Št. 032-2755/2006-100

Žužemberk, dne 22. decembra 2006

Župan
Občine Žužemberk
Franc Škufca l.r.

VSEBINA**DRŽAVNI ZBOR**

63.	Zakon o trošarinah (uradno prečiščeno besedilo) (ZTro-UPB3)	97
64.	Zakon o podpornem okolju za podjetništvo (uradno prečiščeno besedilo) (ZPOP-UPB1)	119
65.	Zakon o notariatu (uradno prečiščeno besedilo) (ZN-UPB3)	124
66.	Zakon o nematerializiranih vrednostnih papirjih (uradno prečiščeno besedilo) (ZNVP-UPB1)	141
67.	Zakon o trgovini (uradno prečiščeno besedilo) (ZT-UPB4)	154
68.	Resolucija o nacionalnem programu varnosti cestnega prometa za obdobje 2007–2011 (skupaj za večjo varnost) (ReNPVCP)	158
69.	Skupno letno poročilo o izvajanju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja za leto 2005	177

MINISTRSTVA

70.	Pravilnik o veterinarskih pregledih živali pri vnosu na teritorij EU iz tretjih držav	186
71.	Pravilnik o evidenci pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih	189
72.	Pravilnik o evidenci pridelovalcev hmelja	190
73.	Pravilnik o evidenci pridelovalcev oljk	192
74.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o navajanju surovinske sestave in o tekstilnih imenih	195
75.	Odredba o prepovedi prometa na cestah	195

**DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN
ORGANIZACIJE**

76.	Sklep o zgornjih mejah za izplačilo dela vdovske pokojnine	196
-----	--	-----

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE

77.	Pravilnik o centralnem registru oporok	196
-----	--	-----

OBČINE**BISTRICA OB SOTLI**

78.	Odlok o povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v letu 2007	198
79.	Sklep o uskladitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Bistrica ob Sotli za leto 2007	198

BOROVNICA

80.	Sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč na območju Občine Borovnica	198
-----	--	-----

DOBROVA - POLHOV GRADEC

81.	Sklep o začasnem financiranju proračunske porabe v Občini Dobrova - Polhov Gradec za leto 2007	199
82.	Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča	199

GORNJA RADGONA	
83.	Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Gornja Radgona za leto 2007 199
IG	
84.	Sklep o javni razgrnitvi osnutka predloga strategije prostorskega razvoja (v nadaljevanju SPRO) Občine Ig in osnutka predloga prostorskega reda Občine Ig 200
LAŠKO	
85.	Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Laško za leto 2007 200
NOVA GORICA	
86.	Odlok o spremembi Odloka o občinskem lokacijskem načrtu Športni park Solkan 201
87.	Odlok o spremembi Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča na območju Mestne občine Nova Gorica 202
88.	Sklep o ukinitvi grajenega javnega dobra 202
POLZELA	
89.	Sklep o javni razgrnitvi sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta Poligon 202
PREBOLD	
90.	Sklep o javni razgrnitvi in javni obravnavi predloga občinskega lokacijskega načrta območja P4/4 Kovačev hrib 202
RAVNE NA KOROŠKEM	
91.	Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Ravne na Koroškem 203
REČICA OB SAVINJI	
92.	Sklep o začasnem financiranju Občine Rečica ob Savinji v obdobju januar–marec 2007 203
SLOVENSKA BISTRICA	
93.	Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Slovenska Bistrica za leto 2007 204
ŠKOFJA LOKA	
94.	Sklep o ustanovitvi, pristojnostih in sestavi odborov in komisij Občinskega sveta Občine Škofja Loka 205
ŠMARJE PRI JELŠAH	
95.	Sklep o uvrstitvi direktorja v plačni razred 206
VITANJE	
96.	Sklep o imenovanju Nadzornega odbora Občine Vitanje 206
ŽUŽEMBERK	
97.	Sklep o razveljavitvi Sklepa o vlogi za znižano plačilo vrtca 207

Uradni list RS – Razglasni del

Razglasni del je objavljen v elektronski izdaji št. 2/07 na spletnem naslovu: www.uradni-list.si

VSEBINA

Sodni register	99
Sklepi o izbrisu po 33. členu Zakona o finančnem poslovanju podjetij	99
Celje	99
Ljubljana	99
Novo mesto	101
Izbrisi po 35. členu Zakona o finančnem poslovanju podjetij	101
Celje	101
Kranj	102
Ljubljana	103
Maribor	105
Murska Sobota	106
Novo mesto	106
Vpisi po Zakonu o gospodarskih družbah	107
Ustanovitve	107
Celje	107
Koper	110
Kranj	113
Krško	121
Ljubljana	121
Maribor	141
Murska Sobota	144
Nova Gorica	146
Novo mesto	147
Ptuj	149
Slovenj Gradec	149
Spremembe	150
Celje	150
Koper	156
Kranj	159
Krško	167
Ljubljana	170
Maribor	193
Murska Sobota	197
Nova Gorica	198
Novo mesto	200
Ptuj	202
Slovenj Gradec	203
Izbrisi	204
Koper	204
Ljubljana	204
Murska Sobota	205
Nova Gorica	205
Preklici	206
Potne listine in maloobmejne prepustnice preklicujejo	206
Osebnizkaznice preklicujejo	206
Vozniška dovoljenja preklicujejo	207
Zavarovalne police preklicujejo	208
Sprichevala preklicujejo	208
Drugo preklicujejo	208

